Nr. 9

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

STAR KIDS

REVISTĂ DIGITALĂ

ISSN 2784 - 1146

CUPRINS

PAUN FLORENTINA NICOLETA - Unirea Principatelor Române

Mădălina-Elena Licău - Copilăria

Nadia Tapalaga - Metode De Evaluare

Rodica Mate - Importanța Jocului Didactic Matematic În Învățământul Primar

Ioana Roxana Radu - Tehnici De Predare Atractive

Rodica Danciu - Integrarea În Școlile De Masă A Copiilor Cu CES

Ionel Ginel Danciu - Învăţământ Incluziv – De La Teorie La Practică

Ildiko Bogdan - Educația Ecologică În Grădiniță

ANA MARIA MARICA - METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI

Gabriela Florentina Stoica - Importanța Cărților

Dina Raluca Barbu - Modalități De Dezvoltate A Creativității În Învățământul Preșcolar

Andreia Chifani - ÎNCĂLZIREA MATEMATICĂ (ADUNAREA ȘI SCĂDEREA)

Mușuroia Marioara - Creativi De Mici

SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA - CREATIVITATE PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

Lidia Simona Lucescu - PROGRAMUL ZILNIC AL ELEVULUI

Ramona Mariana Chirilă - CONTRIBUŢIA ACTIVITĂŢILOR EXTRAŞCOLARE LA DEZVOLTAREA PERSONALITĂŢII ELEVILOR

Mihaela Magdalena Grigoroiu Gorun - CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI FACTORII IMPLICAȚI

MIHAELA TILVAR - JOCUL-ACTIVITATEA DE BAZĂ ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

OZANA DRAGILA - SA PROTEJAM NATURA!

Mușuroaia Marioara - Stimularea Creativității La Nivel Preșcolar

Catalina Bratosin - PARTENERIAT PARINTE-EDUCATOR

Gina Mariana Marian - Incluziunea Copiilor Cu Autism În Învățământul De Masă

Lavinia Mariana Marian - IMPLICAȚIILE ATAȘAMENTULUI ASUPRA DEZVOLTĂRII SOCIALE ȘI EMOȚIONALE A COPIILOR

Lidia Simona Lucescu - CUM POATE UN PĂRINTE SĂ-ȘI AJUTE COPILUL SĂ ÎNDRĂGEASCĂ CĂRȚILE?

Natalia Miriam Fabian - Metode Interactive La Clasă

BIANCA CINCU - Importanța Dezvoltării Creativității La Clasa Pregătitoare

GEORGETA MIHAELA IVASCU - Jocul Didactic În Învățământul Primar

Adriana Corina Moldovan - Model Raport Scoala Altfel

Elena Carmen Popescu - INFLUENŢA MODELELOR COMPORTAMENTALE PARENTALE ASUPRA DEZVOLTĂRII PERSONALITĂŢII

Loredana Ramona Arion - PLAN DE ACTIVITATE

Ileana Lucica Magdău - Mărțișor Cu Dor

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA - A Face Matematică Înseamnă A Descurca Probleme

Sarlea Ana - Exemple De Bune Practici

Mihaela Raluca Iaru - Metode Inovative De Grup In Invatamantul Prescolar

Nicoleta Loredana Stanciu - ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ

Manuela Constanta Stan - Contribuţii Formative Ale Activităţii De Rezolvare A Problemelor

ANA MARIA MARICA - Activitate De Stimulare A Interesului Pentru

Lectură

CRISTIAN MIRELA - Importanța Jocului La Vârsta Preșcolară

Anca Grădinariu - Proiect De Activitate „De Ziua Ta, Eu Îți Ofer Inima Mea!”

Apostol Simona - INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

AURA MAGDALENA CHIVU - Demersuri Didactice Inovative Adaptate Pentru Elevii Cu Dificultăți De Învățare

Cristina Jurj - VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

DĂNCĂU IONELA SIMONA - Formarea Comportamentului Moral-Civic La Preșcolari

IONELA ALB - Educatia Moral- Patriotica A Copiilor Prescolari, Prezent Si Viitor

Dumitru Florentina - Stimularea Motivației Elevilor Din Învățământul Primar

Larisa Scortar - Arborele Binelui

CAMELIA POPA - Îndrumarea Elevilor Cu Părinți Plecați În Străinătate

Nadia Lacramioara Mihalache - Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Mihaela Badescu - Dezvoltarea Creativității Copiilor Școlari

CAMELIA LEONTINA BALANESCU - JOCUL-FORMĂ DE ACTIVITATE NON-FORMALĂ

Florentina Neagu - IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Ramona Mirela Stefan - PROIECT EDUCAŢIONAL „MAMA-CEL MAI FRUMOS CUVÂNT”

ALINA PETREA - DIMENSIUNI ŞI VALORI MODERNE PROMOVATE ÎN PROCESUL EDUCATIV CU PREŞCOLARII

Andreea Vasilescu-Lohan - Pictează Cu Sare! Exeperiment Ce Demonstrează Efectele Evaporării

Loredana Munteanu - Importanței Creativității În Viața Celor Mici

LUCICA MARIA SACUIU - Plăcerea Pentru Lectură

AureliaCornelia Boian - Metode Moderne Utilizate În Lecțiile De Limba Și Literatura Română La Ciclul Primar

NAOMI TRIFU - De La Segregare La Integrare - Modalități De Abordare A Jocului În Actul Didactic

NICOLETA RISNOVEANU - METODA PROIECTELOR

Alina Ioana Mera - JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Laura Bede - Proiect Tematic CE E PRIMĂVARA?

ENIKO GANCEAN - MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

Anisoara Lupu - Creativitate În Educație Jocul De Creație

Roxana Nițescu - Tort În Culorile Steagului Românesc

Ileana Cristea - Transformarea Învățării: Strategii De Îmbunătățire A Citirii Și Înțelegerii Textului În Clasa A 2-A

Cristina Constantinescu - Practici Și Metode Progresive În Educația Timpurie Și Importanța Lor Din Perspectiva Integrării Curriculare

CRISTINA GAVRIL - Importanța Creativității În Viața Copiilor

Mihaela Georgeta Mregea - Jocul - Metodă Activă De Predare Și Integrare A Copiilor Cu CES

Anica-Maria Tănase - Săli De Clasă Fără Pereți

Daniela Constantinescu - Importanţa Creativităţii În Educație

BORDEIANU MIOARA-MINA - Metoda Galeriei

Carmen Bratu - Abordarea Pozitivă A Comportamentelor Copiilor

URSACHI VALENTINA - Tehnica Încondeierii Ouălor

Liliana - Delia Mureșan - Interdisciplinaritate

Sinorica Tomoiaga - Fişă De Activitate ZICI

Robertha Oprea - Jocurile Transdisciplinare-Modalități De Dezvoltare A Creativității Elevilor

Karina Georgeta Rosioru - IMPORTANŢA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR METODE ŞI TEHNICI DE EVALUARE

Sebastian Radu Pirpilica - Activitatea Extraşcolară În Scopul Desăvârşirii Personalităţii Copiilor

CRACIUN IOANA FLORIANA - Metode Şi Tehnici De Învăţare Moderne În Grădiniţă

Emilia Loredana Murgoci - JOCURI DIDACTICE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTIVITĂŢILOR DE EDUCAŢIE ECOLOGICĂ

CRISTIAN MANEA - Poezii Dedicate Copiilor

Dorina Bucur - Arta Lecturii La Clasele 0-IV

MARIANA FLORINELA BERECHET - Să Creștem Copii Sănătoși!

Ramona Bejinaru - Importanta Creativitatii In Viata Celor Mici

Simona Camelia Dragnea - Fișă De Activitate „Școala Altfel"

Nicoleta Rotar - Tehnologia Și Procesul De Predare - Învățare - Evaluare

Rozalia Petrescu - PROIECT DE ACTIVITATE

IOANA ADINA DUMITRU - METODA 6-3-5, DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII, ADAPTATĂ ÎN SPIRIT PRACTIC-APLICATIV ÎN INVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Elena Cristina Amarghioalei - Importanța Familiei În Formarea-Dezvoltarea Personalității Și Creativității Copilului De Vârstă Școlară Mică

Oana Mocanu - ÎNVĂŢAREA PRIN JOC ÎN EDUCAŢIA TIMPURIE REFERAT

LUMINITA ILIUTA - STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN INTERMEDIUL JOCULUI DIDACTIC

Ioana Bianca Boros - Metode, Procedee Și Tehnici De Stimulare A Creativității În Ciclul Preșcolar

Anemona Elena Păunescu - CUM SĂ FOLOSIM MUZICA, ÎN LUCRUL CU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

NEGULESCU IRINA GABRIELA - Rolul Literaturii Pentru Copii In Formarea Morala A Prescolarilor

LATARETU VIOLETA CECILIA - Paştele, Sărbătoarea Creştină A Învierii

Licuta Tanase - Modalități De Învățare Ale Limbii Și Literaturii Române

Gratiela Elena Antonescu - Ne Jucăm Și Ne Distrăm!

Gabriela Mazilu - Prietenia, Comoara Cea Mai De Preț

Sofia Ilariana Natea - JOCUL DIDACTIC În Activitățile De La Ciclul Primar

VASILICA DRAGNE RALUCA - CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR

VASILICA DRAGNE RALUCA - Întâlnirea De Dimineață-Proiect

Ramona Ciobanu - Copăcelul L-Am Plantat/Pentru-Un Aer Mai Curat

ANDRADA ROXANA DUMITRU - Jocurile De Masă Și Jocurile De Construcții- Mijloace Didactice Inovative În Incluziune

Dana Manuela Patriche - Noi Astăzi Meşteşugim/Lutul Cum Să-L Învârtim

Gina Izabela Harabagiu - Instrumente Interactive De Predare Şi Evaluare În Era Digitală

VICTORIȚA VASILE - PROIECT DE ACTIVITATE -”SALUTARE PRIMĂVARĂ, TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!”

Mihaela Constantinescu - Rolul Educației Ecologice În Grădiniță

Angelica Maria Gheorghe - Jocul - Modalitate De Relaxare Și Învățare

ANGELICA FELDRIHAN - CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE PREȘCOLARILOR

Adina Teodora Szölösi - Dezvoltarea Creativității Prin Metode Interactive

OANA CORBU - Metoda Pălăriilor Gânditoare- Tehnică Interactivă De Dezvoltare A Creativității Micilor Școlari

ELENA MARES - Importanța Activităților Extrașcolare În Educația Copiilor

Steluța Niță - IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Ileana-Mihaela Manole - Creativitatea În Învățare

Aurelia Raluca Berechet - TEHNICA 6/3/5 (BRAINWRITING) – METODĂ DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Aurora Alina Zamfir - „SPORTUL MINŢII” METODĂ DE PREDARE-ÎNVĂŢARE INOVATIVĂ

Florența Munteanu - TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

CAMELIA COTÎRŢĂ - Educaţia Caracterului La Elevi-Soluţie De Rezolvare A Problemelor De Indisciplină

Elena Pantelemon - DIVERSITATEA CULTURALĂ LOCALĂ ÎN ACTIVITĂŢILE CU PREŞCOLARII

Ileana Tanase - DARURI DIN INIMĂ

MARIANA BOBEICA - Creativitatea În Învățământul Primar

GABRIELA PADURARU - SECRETELE UNEI EDUCAȚII DE SUCCES CUM INFLUENȚEAZĂ FAMILIA PARCURSUL ACADEMIC AL COPIILOR

Sandu Anca - CATEGORII DE MIJLOACE PENTRU INFLUENŢAREA MOTRICITĂŢII FINE

Ancuta Elena Costache - Cercuri Colorate

Daniela Vasile - IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Ioana Tătaru - Joc Didactic “Cine Spune Mai Departe”

Roxana Maria Boghian - Literația – Importanță, Arii De Dezvoltare, Evaluare, Provocări

Lidia Tripon - Creativitatea Preșcolarilor

Mihaela Dușa - Tehnici De Predare Atractive La Ciclul Primar

NICOLETA RAȚĂ - " La Medeleni"- Metoda CUBUL

Otilia Elena Prelipcean - Specificul Formării Noțiunilor De Geometrie La Vârsta Școlară Mică

CORINA VASILICA TUDORANA PREDA - CORPUL UMAN

Mariana Vilceanu - Exemple De Bune Practici

MARCELA IFRIM - Grădinița - Mediul Principal De Socializare Pentru Copilul Preșcolar

Luminita Mladin - ”Cu Europa La Joacă”-Activitate Opțională

Alexandra Novac - Pământul Este Al Nostru Al Tuturor

Beata Kiss - Fșă De Lucrui

Maria Grad - DEZVOLTAREA EMOŢIONALĂ INFLUENŢEAZĂ REZULTATELE ŞCOLARE -Studiu De Specialitate

KLARA-BIANCA BALINT - Jocul Cu Caracter Recreativ

KLARA -BIANCA BALINT - Jocul De Competiție

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - Culorile Pădurii Prin Ochi De Copil

TATIANA NEAGOE - METODA PROIECTELOR

SANDU ANA - Școala De Acasă

CLAUDIA DIMITRIU - Importanța Dezvoltării Limbajului Copiilor

ANDREEA MARIN - Explorând Lumea Prin Creativitate

VALI ENE - ÎNVĂTAREA INTERACTIVĂ

CAMELIA MARIA BENTE - CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA GÂNDIRII

Unirea Principatelor Române

PAUN FLORENTINA NICOLETA

Scoala Gimnazială Profesor Grozea Nicu Răstoaca

PROIECT

ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ

DENUMIREA ACTIVITĂȚII EXTRAȘCOLARE:

„Hai să dăm mână cu mână”

APLICANTUL:

Numele unităţii de învăţământ aplicante: **.....**

ARGUMENT:

Ziua de 24 ianuarie rămâne o filă mereu deschisă din cartea istoriei noastre naţionale, iar din 1859 încoace, marele eveniment, cel al Unirii Principatelor, îl sărbătorim cu mare fast. An de an, de la această manifestare nu poate lipsi „ Hora Unirii ” , cunoscutul cântec pe versurile scrise de Vasile Alecsandri. Alexandru Ioan Cuza este cel care a condus pentru prima dată două ţări româneşti, diferite în acele vremuri, dar care s-au unit la 24 ianuarie, 1859. Este vorba de Moldova şi Ţara Românească. La jumătatea secolului al XIX-lea, prin unirea statelor Moldova și Țara Românească, sub numele Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești, a avut loc Unirea Principatelor Române. Unirea s-a bazat pe apropierea culturală și economică între cele două țări și s-a realizat prin alegerea colonelului moldovean **Alexandru Ioan Cuza** ca domnitor al ambelor principate, în data de 5 ianuarie 1859 în Moldova și în data de 24 ianuarie 1859 în Țara
Românească.

SCOPUL PROIECTULUI :

Proiectul are drept scop informarea elevilor asupra zilei de **24 ianuarie –Unirea Principatelor Române**. Astfel, se urmărește ca prin acest proiect să li se dezvolte elevilor claselor 1-IV a **Școlii Gimnaziale .....** sentimente de dragoste şi preţuire pentru valorile naţionale.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Cunoaşterea importanţei şi semnificaţiei istorice a zilei de 24 Ianuarie;
- Familiarizarea cu personalităţi ale istoriei noastre naţionale;
- Cultivarea spiritului patriotic la elevi;
- Învățarea cântecul Hora Unirii şi paşii de horă;
- Participarea cu interes şi plăcere la activitate.

GRUPUL ȚINTĂ:Elevii claselor I-IV

LOCUL DESFĂȘURĂRII: sala de clasă;

PERIOADA DE DESFĂŞURARE: 23 ianuarie 2024;

DISCIPLINE IMPLICATE ÎN PROIECT:

- Limba și literatura română;
- Educație civică;
- Istorie;
- Arte vizuale și abilități practice;
- Muzică și mișcare.

METODE DE EVALUARE:

- Expoziție cu lucrările realizate de către copii pe tema prezentată;
- Metoda Turul Galeriei;
- Realizarea unui film, colaj foto cu secvențe din activitatea derulată.

RESURSE UMANE:

- Elevii claselor I-IV
- Cadre didactice

RESURSE MATERIALE:

- Laptop, prezentare PPT
- Hartă, steaguri
- hârtie colorată, lipici, hârtie creponată, șabloane
- creioane colorate, acuarele
- cărți, planșe cu ilustrații
- portret, fișa biografică
- panouri pentru expoziție
- tablă magnetică

insigne

POPULARIZAREA PROIECTULUI:

- Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei pentru Curriculum;
- Promovarea și publicarea proiectului pe site-ul școlii;
- Realizarea unui film/colaj foto.

DIRECTOR

RESPONSABIL

ACTIVITĂȚI PROGRAMATE

- **24 IANUARIE –UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE**

Convorbire, audiție, prezentare PPT

- **UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE** -proiect de artă colaborativă
- **Hai să întindem hora mare!** (elemente de dans popular)
- **MOŞ ION ROATĂ ŞI UNIREA, de Ion Creangă** (vizionare DVD)

- **HORA UNIRII**

LOC DESFĂȘURARE

Sala de clasă, curtea școlii

Copilăria

Mădălina-Elena Licău

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Pildesti Comuna Cordun

„Copilăria este inima tuturor vârstelor” (Lucian Blaga)

O, copilărie, dulce nectar din floarea vârstelor, leagănul razei de soare ți-ai dăruit visul, roua din pajiștea verde ți-ai alinat setea, iar steaua călăuzitoare ți-ai vegheat drumul. Ești vârsta marilor superlative pe care le merită viața, vârsta celei mai depline libertăți, vârsta viselor fără graniță, vârsta care trăiește prin flori și se exprimă prin exclamații.

Copilăria este aidoma albinei care adună nectarul pentru a face miere. Orice copil este un trofeu pe care viața îl smulge morții în mare bătălie care durează de miliarde de ani și al cărei sfârșit nu se cunoaște încă. Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai sadică vârstă a omului. Nu există nici-un om care să nu-și amintească de această vârstă ca un vis dispărut cu care nimeni nu poate fi asemuit mai pe urmă. E vârsta în care orice copil dă voie imaginației să-și împlinească visurile și are dreptul la orice. Ea e frumoasă, candidă și ființele cele mai bune sunt cele care păstrează cel mai mult sau pierd cel mai puțin din această candoare și din această sensibilitate. Sentimentele față de copilărie, împreună cu toate frumusețile ei, sunt puse în mișcare de către neputiință. Primele impresii despre copilărie au o importanță enormă și tot restul vieții noastre nu-i adesea altceva decât o urmare a lor.

Ea este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, odată cu trecerea anilor, toată această magie dispare, făcând loc unei lumi mult mai serioase, o lume în care uităm să zâmbim, să ne bucurăm de tot ceea ce ne înconjoară și este frumos, ne pierdem bucuria jocului, libertatea și infinitul imaginației copilăriei. Ne spunem de multe ori că am da orice pentru a redeveni copii, și iată că acel moment poate să apară o dată cu momentul în care noi înșine devenim părinți și ne imaginăm că o dată cu puiuții noștri avem posibilitatea retrăirii acestor clipe magice ale copilăriei.

Copilăria este cea mai fericită perioadă a vieții. Îi conferă acest privilegiu lipsa de griji, apoi dragostea celor din jur, posibilitatea de a năzui către tot ce este mai luminos sau mai greu de atins pe lume.

Indiferent de situația lui socială, copilul trebuie ocrotit, tratat cu căldură și dragoste, cu onestitate și înconjurat cu afecțiune, cu acea tandrețe de care simte nevoia numai el. Școala trebuie să fie factorul major de educație înaltă și pilduitoare. Educația este un proces complex și delicat, este o artă și o știință, o înțelepciune. Dacă până acum simțea că lumea era organizată în funcție de el, o dată sosit în școală, copilul constată un mediu afectiv neutru și observă că trebuie să-și ia răspunderea proprie pentru tot ceea ce va trăi aici: bucurii, satisfacții, dificultăți, mici necazuri. Important este rolul familiei, care trebuie să-l pregătească pe copil pentru acest moment. De asemenea, trebuie obișnuit să gândească că el se poate descurca foarte bine atunci când este lăsat singur, ori când învață alături de alți copii. El trebuie să știe clar de ce este necesar să meargă la școală: pentru a cunoaște alte lucruri, pentru a învăța și a scrie, pentru a vedea cum sunt alți copii, pentru că acolo este o lume a lor, a copiilor, creată pe măsura lor și pentru că

acolo este doamna educatoare sau învățătoare care știe o mulțime de lucruri și care îi va învăța și pe ei tot ceea ce este necesar.

Este foarte important ca în calitate de profesori și de părinți să ținem cont de diferențele existente în individualitatea copiilor. Fiecare copil are o anumită personalitate și propriul său potențial intelectual, de aceea, copiii au nevoie să știe cine sunt și să-și formeze o idee clară a propriei identități, a sentimentului că sunt o persoană distinctă de altele, deosebită, specială, importantă; acest lucru presupune ca fiecare ființă umană să se respecte pe sine și să aibă grijă de ea însăși.

La vârsta copilăriei, în etapa școlară, copiii încep să devină conștienți de ei înșuși, ca ființe existente în lume și își formează involuntar o imagine despre sine în care sunt înscrise gradat și nedeslușit încă datele fizice și posibilitățile intelectuale. Prima imagine pe care și-o formează nu le aparține, ci este a celor din jur de la care ei o preiau. Este foarte important cu ce imagine despre ei pornesc în viață, deoarece în funcție de ea vor trăi dezinvolți sau complexați afectiv. În formarea imaginii de sine au un rol important părinții, școala, antuajul în care se dezvoltă copilul. Subaprecierea de către educatori, batjocura colegilor, utilizarea necenzurată de către părinți a unor expresii de genul „nu va ieși nimic de tine, ești un prost”, pot avea pentru un copil sensibil un efect dezastruos asupra motivării psihologice în viață. Înțelegând că valoarea sa este modestă, copilul nici nu va avea aspirații înalte, nu va dori un loc de frunte în societate, mulțumindu-se cu un loc modest în viață în loc să năzuiască la mai mult.

Pe măsură ce crește, copilul învață să recunoască și să înțeleagă sentimentele pe care ei și alți copii le examinează, iar aceste sentimente vor fi împărtășite cu alte persoane. Atitudinea adultului față de copil, aprobativă și mai ales participativă, amplifică disponibilitățile creative ale copilului. Numai un educator deschis, cald, apropiat, va stimula potențialul creativ al acestuia.

Creativitatea, ca produs, se caracterizează prin noutate, originalitate, aplicabilitate, armonie, relevanță. În general, la această vârstă, copilul are tendința de a-l imita pe celălalt și de a repeta cuvintele care au fost apreciate de adult. De aceea se impune orientarea școlarului spre originalitate și util. Educatorul, părintele sau cadrul didactic, va avea grijă să aprecieze toate strădaniile copilului, chiar și atunci când ele nu corespund unor criterii riguroase, și să-l mobilizeze să-și finalizeze proiectele.

Este adevărat că stimularea creativității, a originalității și a gândirii critice presupune o serie de riscuri pe care învățătoarea trebuie să și le asume, conștientă fiind că rezultatul final merită un asemenea preț. Niciodată nu este prea târziu pentru cunoașterea, stimularea și dezvoltarea creativității. Dar cu cât această acțiune începe de la o vârstă mai mică și continuă de-a lungul anilor, cu atât va fi mai productivă, conducând la obținerea unor realizări creative mai valoroase. Dezvoltarea creativității presupune stimularea la copii a curajului de a emite ipoteze, chiar hazardate, capacitatea de a aprecia în ce măsură este plauzibilă o anumită ipoteză, de a elabora o strategie de lucru și nu de a aștepta de-a gata soluțiile adulților.

Creativitatea nu trebuie confundată cu talentul, îndemânarea sau inteligența. Creativitatea nu înseamnă a face ceva neapărat mai bine decât ceilalți; înseamnă a gândi, a descoperi și a imagina. Ideile creative se regăsesc în stimularea potențialului creativ. Avem în vedere dinamismul, impetuizitatea și expresivitatea proprii acestei vârste, acel freamăt permanent sau acea vibrație și efervescență lăuntrică ce conferă copiilor note specifice de dinamism creatov, disponibilități de exteriorizare spontană și autoexpresie însuflețită, analoage oricărui elan creator.

Jocul și învățarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina și recombina prezentările pe care le dispun propriile sale imagini, ascultând povești, basme, poezii reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii, le inversează, le omite, le amplifică și inventează altele noi.

În vederea valorificării la un nivel cât mai înalt a potențialului creativ al copiilor, este necesar ca fiecare cadru didactic să realizeze două acțiuni complementare: evaluarea nivelului pe care îl ating diferiți factori ai creativității la fiecare elev și găsirea celor mai eficiente modalități de activare, stimulare, educare, formare și dezvoltare a creativității.

La fiecare nivel de vârstă copiii trebuie să fie învățați cum să învețe și cum să se exprime creator.

Educatorii sunt cei care respectă ideile copiilor, îi ajută să gândească și să-și rezolve problemele singuri. Copiii care sunt liberi să greșească, să exploreze și să experimenteze, se vor simți liberi să inventeze, să creeze și să găsească multiple modalități de a rezolva situațiile întâlnite.

A. S. Macarenco aprecia înalt capacitatea pedagogului de a visa împreună cu copiii, de a-i pasiona prin visul său sau a-i ajuta să vadă „bucuria de mâine".

„Copilul să nu știe nimic pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși să nu învețe știința, ci s-o descopere." (Jean-Jacques Rousseau)

Bibliografie:

-AL. Roșca, *Creativitatea, colecție, orizonturi,* Editura Enciclopedică Română, București, 1972;

-U. Șchiopu, *Psihologia copilului,* Editura Didactică și Pedagogică, 1967;

-C. Cojocaru, *Creativitate și inovație,* Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1975;

Metode De Evaluare

Nadia Tapalaga

Scoala Gimnaziala Sfantul Nicolae Botosani

Metode:

- **proiectul**
- tehnica 3-2-1
- metoda R.A.I.
- proba practică
- investigaţia
- observarea sistematică a activităţii şi comportamentului elevului.

Proiectul ca instrument de evaluare:

- se desfăşoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni;
- începe în clasă prin precizarea temei, definirea şi înţelegerea sarcinilor de lucru, continuă în clasă şi acasă şi se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obţinut şi expunerea produsului realizat;
- poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup;
- trebuie organizat riguros în etape, ca orice muncă de cercetare;
- facilitează transferul de cunoştinţe prin conexiuni interdisciplinare.

Metoda proiectului presupune parcurgerea unor paşi, de la pregătirea acestuia, la evaluare:

1. Pregătirea proiectului
- cadrul didactic împreună cu elevii vor decide câteva repere care se pot formula prin întrebări ce pot dirija dimensiunea evaluativă;

a) pe ce se va centra demersul evaluativ:
- pe produs final?
- pe proces?
- pe ambele?

b) ce rol va avea cadrul didactic:
- consilier permanent al elevului?
- doar evaluator final?
- coordonator al întregii activităţi?

c) care este statutul resurselor implicate în derularea proiectului:
- sunt puse de la început la dispoziţia elevului?
- sunt identificate pe parcurs?
- sunt comune pentru toţi elevii?

d) există o anumită structură:
- propusă?
- impusă de învăţător?
- aleasă de elevi?

e) există nişte caracteristici ale produsului final obligatorii pentru toţi elevii?

2. Stabilirea ariei de interes şi a tematicii proiectului - discutată şi negociată între cadru didactic şi elevi (Trebuie să fie adecvată relevanţei scopului şi obiectivelor pe care proiectul şi le propune din perspectiva specificului disciplinei respective).

3. Stabilirea premiselor iniţiale, cadrul conceptual, metodologic, datele generale ale investigaţiei, tipul de informaţii de care au nevoie. Elevul poate să-şi stabilească un set de întrebări esenţiale care vor fixa elementele cheie ale proiectului.

4. Identificarea şi selectarea resurselor materiale (altele decât cele date suport).

5. Precizarea elementelor de conţinut ale proiectului (pentru prezentarea în scris sau orală):
- Pagina de titlu (tema, autorii/autorul, clasa, şcoala, perioada de elaborare)
- Cuprinsul (titlurile capitolelor, subcapitolelor, subtemelor, etc.)
- Argumentul
- Dezvoltarea elementelor de conţinut (pliante, postere, diagrame, citate, desene, cântece)
- Concluzii (elemente de referinţă desprinse din studiul temei)
- Bibliografia

Exemplu de Proiect:

În cadrul orelor de “Limba şi literatura română” şi” Istorie”, elevii clasei a IV-a au realizat proiectul de evaluare interdisciplinară "Ştefan cel Mare şi Sfânt ", având numeroase surse de documentare,cum ar fi:

1. legenda în proză "Ştefan cel Mare şi Sfânt şi Vrâncioaia" de Alexandru Vlahuţă
2. legendele în versuri "Daniel Sihastru" şi "Muma lui Ştefan cel Mare" de Dimitrie Bolintineanu
3. legenda în proză "Stejarul din Borzeşti" de Eusebiu Camilar
4. poezia - cântec "La înmormântarea lui Ştefan" de Şt.O. Iosif
5. cântec popular "Ştefan, Ştefan, Domn!"
6. vizită la Muzeul Judeţean de Istorie Botoşani
7. vizită la biblioteca şcolii (consultarea volumelor ce vizau tema dată)
8. desene colective (ilustrarea unor lecturi din cele date suport; benzi desenate)
9. compuneri ale elevilor.

Alte aspecte:

1. evaluarea produsului final se va face prin prezentare orală, liberă de către fiecare grupă, învăţătorul fiind permanent consilier şi evaluator final, fără să neglijeze părerea elevilor;
2. Se va lucra pe patru grupe cu câte 3 şi 4 elevi, cu lideri de grupă şi cu teme date pentru fiecare grupă;
3. timpul de lucru: 3 săptămâni;
4. grupele vor aduna materiale separat, formând un capitol din întreg proiectul.

Temele grupelor:
Grupa I - **"Ştefan cel Mare în istoria românilor"**
Grupa a II-a - **"Portretul fizic şi moral al lui Ştefan"**
Grupa a III-a **- "Figura lui Ştefan cel Mare în literatura română"**
Grupa a IV-a - **"Pe urmele marelui Ştefan"**

Obiectivul general a fost acela de a reconstitui, de a recapitula, de a aprofunda şi a evalua momentele semnificative din viaţa şi activitatea lui Ştefan cel Mare, prin prisma lecturilor studiate şi întocmirea unui portofoliu "Ştefan cel Mare şi Sfânt ".

Pentru evaluare s-a stabilit timpul de lucru de 2 ore, elevii fiind aşezaţi în grupe dispuse astfel încât fiecare să se poată privi în faţă cu toţi ceilalţi; să aibă mapa cu produsul

final.

Elevii au fost sfătuiţi ca, în timpul evaluării proiectului, să pună întrebări celorlalte grupe, să aducă completări şi să completeze o fişă de observaţie pentru fiecare elev cu cerinţele: vorbeşte corect în propoziţii; prezintă material bogat şi edificator, este activ, povesteşte frumos, citeşte corect, expresiv, respectă cerinţa dată, aduce noutăţi, este original. Grupele au rezolvat tema propusă ingenios, folosind o varietate de surse informaţionale, cu argument şi suport bine realizat.

Produsele finale, pentru fiecare grupă au fost:

Grupa I:
1. tablou "Ştefan cel Mare";
2. album de vederi "Ştefan cel Mare în istorie";
3. poster - anii de domnie, lupte importante, ctitorii, locul de veci; canonizare;
4. fragmente din lecturi istorice scoase de pe Internet (fiecare elev a avut contribuţia sa la expoziţie);
5. cântecul "Ştefan, Ştefan Domn!"

Grupa a II-a:
1. tablou "Ştefan cel Mare";
2. proză - portretul fizic şi moral al domnitorului făcut de cronicarii vremii;
3. schemă - trăsături fizice şi morale reieşite din lecturile studiate;
4. desene realizate de elevi, individual şi colectiv, reprezentând portretul lui Ştefan (copil şi domnitor);
5. compuneri - creaţii ale elevilor pe tema dată: "Soarele Moldovei", "Ştefan domn";
6. argument pentru canonizarea domnitorului.

Grupa a III-a:
1. poster - titluri de lecturi literare ce-l prezintă pe marele domnitor;
2. dramatizare "Daniel Sihastru";
3. benzi desenate, fragmente ilustrate, finaluri de lecturi schimbate, poveşti ilustrate;
4. expoziţie de carte cu prezentarea fiecăreia;
5. cântec "La înmormântarea lui Ştefan"- versuri de Şt. O. Iosif.

Grupa a IV-a:
1. reportaje, note de călătorie;
2. itinerare pentru excursii posibile cu tema dată;
3. rebusuri create de elevi;
4. concurs "Cine ştie câştigă"- întrebări posibile;
5. postere "Ştefan în oraşul nostru și legătura cu Mănăstirea Popăuți".

Toate materialele au fost prezentate cu mult curaj individual sau în grup de către elevi, cu o coordonare a liderului de grup, punându-i pe elevi în situaţia de a argumenta pertinent orice afirmaţie, de a da explicaţii, de a pune întrebări şi nu în ultimul rând, de a face judecăţi de valoare. Fiecare elev a fost pus în situaţia de a observa atent munca colegilor, de a se autoevalua și de a contribui la întocmirea portofoliului final "Ştefan cel Mare şi Sfânt " dovedind că, interdisciplinaritatea pune elevul într-o postură atractivă. Au fost stimulați și dornici să colaboreze și cei cinci elevi cu CES, care s-au integrat în grupe. Evaluarea finală s-a făcut pe descriptori de performanţă şi cu argumentarea individuală a fiecărui calificativ, lăsând şi elevii să-şi spună părerea.

În concluzie, folosind această metodă de evaluare interdisciplinară, elevul a fost pus să caute, să sintetizeze, să asocieze, să compare şi nu în ultimul rând, să-şi scoată din "cutiuţele" minţii lor cunoştinţele, indiferent la ce disciplină au fost dobândite.

S-a dovedit astfel că, **proiectul- ca metodă alternativă de evaluare** interdisciplinară are un real potenţial formativ, atractiv, superior celorlalte metode de evaluare.

Bibliografie:

1. Cucoş, Constantin, Pedagogie, Ed. Polirom, Iaşi, 1996,

2. MEC - S.N.E.E. Ghid de evaluare pentru învăţământul primar, Bucureşti, 1999,

3. https://academiaabc.ro/rebusuri_online/domnia-lui-stefan-cel-mare/

4. https://digitaledu.ro/cetatea-sucevei-si-viata-la-curte-in-timpul-lui-stefan-cel-mare-material-suport/

5. https://digitaledu.ro/stefan-cel-mare-consolidare-material-suport/

Importanța Jocului Didactic Matematic În Învățământul Primar

Rodica Mate

Scoala Gimnaziala Horea Horea

Exercițiile și jocurile didactice matematice reprezintă cea mai eficientă metodă didactică de stimulare și dezvoltare a gândirii matematice superioare. Integrarea acestora în procesul de predare-învățare-evaluare este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale personalității elevului. Folosind jocurile didactice matematice, putem realiza importante sarcini formative ale procesului de învățământ.

Școala își propune să ajute copilul, încă de la clasele mici, să se integreze activ și facil în societate. Matematica este disciplina care-l ajută pe elev să dobândească atributele unui bun căutător, a unui descoperitor de noi adevăruri, investigând diverse situații problematice. Are un rol important în educația dezvoltării gândirii abstracte, a inventivității și creativității.

Plecând de la faptul că jocul este activitatea predominantă înainte de venirea în școală, atunci este normală valorificarea acesteia în predarea matematicii. În școală, locul jocului este luat de activitatea de învățare, de aceea această trecere se realizează prin jocul didactic.

Jocul didactic matematic contribuie atât la consolidarea cunoștințelor cât și la însușirea unor concepte și noțiuni noi, prin caracterul său atractiv, prin dinamismul său, prin stimularea interesului și competitivității.

Jocul didactic matematic exercită o influență mare asupra dezvoltării intelectuale a elevilor. Prin solicitările la această activitate, se dezvoltă concentrarea atenției, educarea spiritului de observație, precum și dezvoltarea unei gândiri rapide.

Componentele jocului jocul didactic matematic sunt scopul didactic, sarcina didactică, elementele de joc, conținutul matematic al jocului, materialul didactic și regulile jocului. Scopul didactic îl formulăm în legătură cu cerințele programei școlare, în funcție de clasa respectivă, convertite în finalități funcționale de joc.

Sarcina didactică reprezintă elementul de bază prin care transpunem la nivelul elevilor, scopul urmărit în activitatea respectivă. Sarcina didactică a jocului matematic vizează ceea ce trebuie să facă elevii în cursul jocului pentru a se atinge scopul propus. Elevul, care are calitatea de actor și nu de spectator, contribuie cu toate forțele sale la îndeplinirea sarcinii jocului. Spre exemplu, în jocul didactic „Caută vecinii numărului…!”, scopul didactic este „consolidarea deprinderilor de comparare a unor numere”, iar sarcina didactică este „să găsească numărul mai mic sau mai mare cu o unitate decât numărul dat”. Foarte utilă în acest sens este aplicația wordwall, care permite realizarea de exerciții ludice (wordwall.net/ro/resource/7032692).

Un rol deosebit în rezolvarea problemelor îl au desenele/schemele, care ilustrează conținutul problemei. Acestea o fac accesibilă, clarificând logica relației dintre date și dirijând elevul într-un raționament matematic sistematic și complex. Să emită ipoteze, să întreprindă diverse căutări, presupuneri, să stabilească diferite relații, să găsească drumul spre descoperirea necunoscutei care pe măsură ce se pătrunde tot mai adânc în miezul problemei, se lasă descoperită.

Sintetizarea rezolvării problemei într-un singur exercițiu, cu datele numerice ale problemei, apoi cu simbolurile literate, sunt câteva modalități prin care se exersează gândirea elevilor în generalizarea algoritmului de rezolvare a problemei.

Rezolvarea de probleme reprezintă cadrul propice pentru dezvoltarea capacităților creatoare ale gândirii elevilor. Succesiunea logică nu e altceva decât schema de rezolvare a problemei. O problemă este cu atât mai dificilă, cu cât diferă mai mult de cele rezolvate anterior. Compunerea de probleme îl obligă pe elev la o activitate independentă de creație, de analize și sinteze, de a confrunta cunoștințelor teoretice cu practica vieții.

Trebuie să avem în vedere, în mod permanent, legătura matematicii cu viața. Acest lucru impune determinarea operațiilor matematice în funcție de volumul de cunoștințe și deprinderi ale elevilor. În activitatea noastră e necesară viziunea asupra realității viitoare în care vor trăi elevii noștri.

Bibliografie:

1. Achiri I. „*Jocuri didactice la matematică pentru învățători*” Chișinău- Lumina, 2001;

2. Arghirescu A., *„Matematică distractivă, clasa a IV-a*”, Editura STEFAN, București, 2005;

3. Cerghit I. „*Metode de învățământ”*. Editura Polirom, Iași, 2006.

Tehnici De Predare Atractive

Ioana Roxana Radu

Grădiniţa "Lumea copiilor"

În învățământul preșcolar, tehnicile de predare ar trebui să fie interactive și atrăgătoare pentru a stimula interesul și implicarea copiilor.

Iată câteva exemple:

1. "**Învățare prin joc"**: Folosirea jocurilor educaționale pentru a introduce concepte noi sau pentru a consolida cunoștințele existente. Jocurile pot fi interactive și pot implica activități practice.

2. "**Povești și basme"**: Folosirea poveștilor și basmelor pentru a captiva atenția copiilor și pentru a transmite învățăminte morale sau concepte educaționale.

3. "**Muzică și mișcare"**: Integrarea cântecelor și a activităților de mișcare pentru a ajuta la memorare și înțelegerea informațiilor. De exemplu, cântecele cu gesturi sau dansurile pot fi folosite pentru a învăța numere, litere sau culori.

4. **"Arta și creația"**: Oferirea de oportunități pentru expresie artistică și creativă, cum ar fi desenul, pictura, modelarea cu plastilină sau construcția cu materiale diverse.

5. "**Excursii și vizite de studiu"**: Organizarea de excursii sau vizite la muzee, grădini zoologice sau alte locuri interesante pentru a extinde experiența de învățare dincolo de sala de clasă.

6. "**Folosirea tehnologiei"**: Integrarea tehnologiei în activitățile de învățare, cum ar fi utilizarea tabletelor sau a aplicațiilor educaționale interactive, pentru a oferi experiențe de învățare captivante și variate.

7. "**Colaborare și joc de rol"**: Promovarea colaborării între copii și implicarea lor în jocuri de rol sau scenarii care să le permită să își dezvolte abilitățile sociale și să își folosească imaginația.

Aceste tehnici nu numai că fac învățarea mai plăcută pentru copii, dar și îi ajută să își dezvolte abilități esențiale pentru succesul lor în școală și în viață.

Integrarea În Şcolile De Masă A Copiilor Cu CES

Rodica Danciu

Scoala Gimnaziala Comuna Sarulesti

Integrarea în şcolile de masă a copiilor cu CES

Dizabilitatea, în cazul societăţii noastre, poate fi factorul de decizie în soarta de mai departe a unui copil. Este adevărat, societatea noastră nu a depăşit stereotipul faţă de copilul cu dizabilităţi. Până nu demult, apariţia unui copil cu deficienţe lăsa o amprentă negativă asupra părinţilor şi îi putea marca pentru tot restul vieţii. Pentru că atunci, din lipsa de şanse de a se integra în societate, acesta devenea o povară pentru familie.

Pentru un copil cu necesităţi speciale frecventarea unei şcoli de masă este oportunitatea cea mai mare, dacă nu chiar unica, de a se integra în societate. Astfel, mai întâi societatea civilă, iar ulterior şi structurile guvernamentale au conştientizat acest lucru şi au lansat ample campanii şi proiecte în susţinerea incluziunii copiilor cu dizabilităţi în sistemul de învăţământ.

Oriunde persoanele cu dizabilităţi necesită o atenţie specială, care se manifestă fie prin politici şi strategii guvernamentale adecvate (oportunităţi, indemnizaţii băneşti, instituţii speciale), fie prin atitudinea cetăţenilor de rând sau implicarea activă a societăţii civile în soluţionarea problemelor cu care se confruntă acestea.

Resursele umane ale şcolilor cu practici incluzive:

- ***Copilul cu cerinţe educaţionale speciale (CES)* – necesită atenţie şi asistenţă educaţională suplimentară (o abordare individualizată în baza particularităţilor şi/sau caracteristice unei dizabilităţi/ tulburări de învăţare), fără de care nu se poate vorbi de egalizarea şanselor, de acces şi participare şcolară şi socială.**
- ***Echipa multidisciplinară* – alcătuită din învăţătorul clasei, cadrul didactic de sprijin, specialişti/ terapeuţi (medic, asistent social, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut), părinţi. Se întrunesc în vederea adaptării curriculumului, elaborării Planului de servicii personalizat (PSP), care include serviciile necesare reabilitării şi dezvoltării copilului, şi Planului de educaţie individualizat (PEI), soluţionării tuturor dificultăţilor ce ţin de integrarea şcolară a copiilor cu CES.**
- ***Cadrele didactice* – care învaţă cum să facă faţă transformării şcolii în una incluzivă prin participarea la programe de formare în domeniu. În acelaşi timp, ele trebuie să fie dispuse să acorde ajutor tuturor elevilor din clasă, stimulându-i în susţinerea reciprocă la activităţile de învăţare, în baza principiilor fundamentale privind educaţia şi dezvoltarea copilului: TOŢI copiii au dreptul la învăţătură şi FIECARE copil poate învăţa.**
- ***Cadrele didactice de sprijin (CDS)* – dirijează eforturile întregii echipe spre a oferi copilului cu CES şanse, oportunităţi şi strategii eficiente de învăţare şi socializare; informează, mediază, consiliază, evaluează, predau, adaptează programe şi metode, cooperează cu specialişti şi părinţi. Cadrul didactic de sprijin este „avocatul" copilului cu CES.**

- ***Echipa managerială a şcolii*** **– se implică în activităţile de perfecţionare a cadrelor didactice prin măsuri specifice de popularizare a experienţelor pozitive în incluziune şi prin achiziţia de informaţii de specialitate de ultimă oră.**

Integrarea şcolară a copiilor cu CES necesită transformări la nivel de instituţie educaţională. Acestea sunt cu adevărat eficiente doar atunci cînd au loc la nivelul întregii şcoli; de la strategia de dezvoltare instituţională la proiectul de lecţie; de la formarea directorilor la pregătirea profesorilor şi a personalului administrativ, de la implicarea activă a elevilor la implicarea părinţilor; de la reutilarea curţii la adaptarea şi reamenajarea fiecărei săli de clasă.

Pentru cei angajaţi în incluziunea copiilor cu dizabilităţi este important a înţelege că părinţii, pedagogii, colegii nu sunt medici – ei nu pot trata dizabilitatea, dar pot reduce dificultăţile cu care se confruntă aceştia, prin conştientizarea faptului că această categorie de copii, ajutaţi de cei din jurul lor, vor putea depăşi, într-un timp mai scurt sau mai lung, o parte din greutăţile pe care le au .

Învăţământ Incluziv – De La Teorie La Practică

Ionel Ginel Danciu

Scoala Gimnaziala Comuna Sarulesti

Incluziunea şcolară se defineşte prin acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenenţa etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii – condiţie normală a convieţuirii umane.

Învăţământul incluziv presupune ca tinerii şi copiii cu dizabilităţi şi ceilalţi fără probleme să înveţe împreună în instituţiile de învăţământ având sprijinul corespunzător. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau medii şcolare obişnuite este cea mai bună pregătire pentru o viaţă integrată. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu disabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Şi copiii diferiţi au drepturi egale cu ceilalţi, iar o educaţie separată ar duce la marginalizare şi discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine şi afirmarea personalităţii. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simţit încă acest lucru. Separarea ne limitează înţelegerea reciprocă. Familiaritatea şi toleranţa reduc frica şi respingerea favorizând relaţii de comunicare şi colaborare în beneficiul tuturor.

Educaţia incluzivă vine să sprijine acest aspect deoarece ea se centrează mai ales pe învăţarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viaţa cotidiană, într-o manieră cooperantă şi solidară, unde procesul de învăţare este realizat în spiritul respectului şi acceptării celor din jur.

Şcoala trebuie să aibă contacte cu toate instituţiile sociale interesate direct sau tangenţial de domeniul educaţiei copilului de vârstă şcolară şi să stabilească relaţii de cooperare şi colaborare. Ea contribuie la transmiterea moştenirii culturale şi facilitează învăţarea individuală şi colectivă . Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluţionarea problemelor care îi privesc . Actul educativ in şcoala incluzivă are şanse de reuşita dacă cei trei factori implicaţi, adică elevul cu deficienţe, familia, echipa de specialişti, cooperează, sunt parteneri care conlucrează in aceeaşi direcţie: dezvoltarea copilului cu cerinte educative speciale

Integrarea individuală a copilului cu nevoi speciale în clasa obişnuită persupune următoarele implicaţii:

1. **se oferă sprijin educaţional după nevoile copiilor, aceştia nu sunt excluşi şi se asigură dezvoltarea personală a fiecăruia;**
2. **adaptarea programelor şi a resurselor organizatorice şi procedurale la nevoile sale;**
3. **învaţă în clase omogene;**
4. **creşte motivaţia pentru învăţare, fiindca este stimulat de mediul competiţional şi de performanţele şcolare ale colegilor valizi;**
5. **scade nivelul de izolare al copilului cu deficienţă şi creşte nivelul de contact cu copiii obişnuiţi,sporind nivelul de socializare;**

6. **copiii valizi, ca urmare a contactului cu copiii/elevii cu nevoi speciale, îi vor înţelege, îi vor accepta şi îşi vor forma chiar atitudini de protejare a acestora în grupurile obişnuite.**

Pornim de la constatarea că părinţii sunt cei mai importanţi factori de sprijin în viaţa copilului cu deficienţe sau a copilului sănătos, viaţa familiei (sau cel puţin a unuia dintre părinţi) se va adapta, se va plia după programul copilului cu deficienţe profunde sau medii. Pentru a-şi putea sprijini copiii aflaţi în dificultate, părinţii trebuie să participe la următoarele acţiuni, asigurate de echipa de intervenţie:

- **informare asupra potenţialului real al copilului şi asupra mijloacelor susceptibile să-i favorizeze dezvoltarea;**
- **informare asupra tipurilor de servicii care pot asigura cel mai bine educarea şi dezvoltarea copilului cu nevoi speciale.**
- **convingerea părinţilor că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul**
- **deficient;învăţarea familiei să traiască în echilibru cu copilul cu nevoi speciale;**
- **însuşirea unor abilităţi şi tehnici speciale de educaţie a copilului cu deficienţe, conlucrând adecvat cu profesioniştii;**
- **elaborarea programelor educaţionale în conlucrare cu membrii echipei transdisciplinare.**

În activitatea la clasă, cu elevi cu deficienţe, acceptăm diversitatea ca valoare. Pentru a valoriza cu adevărat potenţialul fiecărui copil cu cerinte educative speciale., trebuie să reformulăm toate componentele educaţiei: obiective/scopuri; curriculum; resurse procedurale, materiale, organizatorice; evaluare; relaţiile între partenerii educaţiei; resursele mane.

Implicarea cadrelor didactice este condiţia majoră în realizarea intregrării copiilor cu cerinte educative speciale. în viaţa şcolară şi socială. În acest demers la clasă, pentru a favoriza integrarea cât mai rapidă a copiilor cu nevoi speciale, am valorificat sensibilitatea deosebită a acestora şi disponibilitatea de a oferi şi de a primi afecţiunea celor din jur.

Fiecare persoană – copil, tânăr sau adult – trebuie să beneficieze de oportunităţi educaţionale proiectate pentru a le satisface necesităţile educaţionale de bază.

Bibliografie:

Vraşmaş,T.,(2004),"Şcoala şi educaţia pentru toţi", Ed. Miniped, Bucureşti.

Ungureanu,D.,"Educaţia integrată şi şcoala incluzivă", Editura de Vest, Timişoara

Educația Ecologică În Grădiniță

Ildiko Bogdan

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU" PETROSANI

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acţiuni de depoluare şi reconstrucţie ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, şi păstrarea sau întreţinerea zonelor depoluate.

Mai întâi de toate, mediul ambiant oferă copilului posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru el, care îi stârneşte curiozitatea, dorinţa de a-l cunoaşte. Astfel, din contactul cu obiectele şi jucăriile sale, cu lucrurile personale şi cele ale adulţilor, apar diferite întrebări din care rezultă că preşcolarul se interesează de denumirea, calităţile sau provenienţa lor. Adulţii în familie, cât şi educatoarele la grădiniţă, trebuie să satisfacă aceste interese. Prin răspunsul dat se transmit atât cunoştinţele solicitate de copil cât şi mesajele cu privire la atitudinea pe care trebuie să o aibă copilul faţă de fiecare lucru sau fiinţă. Cu alte cuvinte, concomitent cu transmiterea de cunoştinţe, se formează la fiecare copil o atitudine corespunzătoare, un anumit mod de comportare.

Interesul şi dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele şi convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toata viata.

Grădiniţa şi şcoala pot avea un rol important în implementarea educației ecologice, în sensibilizarea factorilor care pot contribui la formarea copiilor și a opiniei publice cu privire la importanţa realizării educaţiei ecologice încă de timpuriu. Cred că afirmaţia „educaţia de succes pentru viitor va fi una ecologică, de cooperare şi civică” este de dorit să o avem în vedere în planificarea activităţilor noastre viitoare. De aceea, în educaţia realizată în grădiniţă trebuie sa pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante şi animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

În condiţiile societăţii de astăzi, a desfăşura activităţi ecologice eficiente nu este posibil decât dacă acestea sunt desfăşurate în parteneriat şi activităţile desfăşurate de preşcolari depăşesc graniţele grădiniţei.

Deci, ca educatori, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admiraţie faţă de frumuseţile naturii, ci să le formăm unele reprezentări şi noţiuni concrete asupra realităţii. Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă şi complexă, trebuie acţionat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Dar simpla instruire la activități nu asigură deplina realizare a obiectivelor urmărite. Este necesar să fac extinsă activitatea şi în afara procesului de învăţământ, prin „apropierea copilului tot mai mult de natură” (Lileu, 1991). Educaţia ecologică a micilor preşcolari în grădiniţă se poate reliza prin diverse activități.

Folosind observaţia spontană sau dirijată, încercăm să formăm copiilor o gândire intuitivă în raport cu natura, pentru a le dezvolta dragostea şi respectul faţă de aceasta, dorinţa de a o ocroti. Prin intermediul observărilor, copiii dobândesc cunoştinţe elementare despre unele fenomene din natură legate de succesiunea anotimpurilor (căderea frunzelor, ploaia, ceaţa, îngheţarea apei, topirea zăpezilor, etc.).

Preşcolarii îşi lărgesc şi îşi conturează cunoştinţele despre animalele domestice, cunosc unele animale sălbatice cu modul lor specific de viaţă. Ei învaţă să deosebească animalele domestice de cele sălbatice, păsările migratoare de cele nemigratoare, animalele care aduc foloase omului de cele care pricinuiesc daune. Pentru realizarea acestui scop, copiii trebuie puşi în situaţia de a le observa.

Toate întrebările pe care le pun copiii dovedesc interesul de cunoaştere al acestora manifestat în toate ocaziile cu multă insistenţă şi prin întrebări variate. Ocupându-se de creşterea animalelor sau de cultura plantelor, reconstituind condiţiile de viaţă şi de dezvoltare ale animalelor şi plantelor, copilul poate să le observe continuu, zi de zi, ceea ce-l duce la generalizări, care încep cu conceptele.

Cunoaşterea mediului ambiant se realizează şi prin jocurile didactice, cu material din natură sau pe bază de ilustraţii şi jocurile didactice orale. Jucându-se, copilul cunoaşte şi descoperă lumea şi viaţa. Prin jocuri, cunoaşterea lumii devine accesibilă şi atractivă pentru copii.

Lectura după imagini ca formă organizată de cunoaştere a mediului, este un alt tip de activitate prin care se poate realiza educaţia ecologică în grădiniţa de copii. De exemplu, prin intermediul activităţii cu tema „Pădurea, prietena noastră” se pot îndruma copiii să observe fenomenul de defrişare a arborilor, dar şi preocupările oamenilor de a planta diferiţi arbori care vor reîmpăduri zonele defrişate. Prin cunoaşterea directă de către copii a fenomenului de defrişare, împădurire, reîmpădurire, plantare contribuim la formarea gândirii lor ecologice. Copiii ştiu că pădurea este „prietena” omului datorită marelui său rol de a reîmprospăta permanent aerul oraşelor moderne. Pe lângă aceste activități, mai putem folosi și: activităţi practice desfăşurate de preşcolari în spaţiile verzi din perimetrul grădiniţelor, activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumuseţile naturii poate influenţa copilul în direcţia dorită, revistele pentru copii – sunt un izvor important de informare şi documentare privind natura, literatura pentru copii – inspirată din viaţa plantelor şi animalelor,etc.

Menirea noastră, a cadrelor didactice, este dăruirea, “multiplicarea” binelui, a dragostei, a credinţei, a grijii faţă de Pământ, care de mii de ani este casa noastră.

Preşcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acţiune negativă a noastră, oricât de insignificantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura.

Abordarea educaţiei ecologice în grădiniţă prezintă anumite particularităţi metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat şi derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător.

A ocroti şi îmbunatăţi mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a carei realizare trebuie coordonată şi armonizată foarte bine în sistemul educaţional. Acţiunea de protecţie a mediului nu este uşoară în comunitate. Schimbarea mentalităţii oamenilor este dificilă, iar fără educaţia fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eşecului.

Prin activităţile ecologice desfăşurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoţional, voliţional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului şi îndrumaţi de educatoare pot găsi măsuri de protecţie. Astfel, se formează atitudini pozitive faţă de mediul degradat. Prin unele activităţi desfăşurate cu

preşcolarii, aceştia pot constitui model pentru adulţi, înfrânând unele impulsuri ale adulţilor care distrug într-o clipă armonia naturii.

Civilizaţia umană are un rol foarte important în evoluţia ecosistemelor de pe planeta noastră, dar, din păcate, omul nu pare să fie conştient de imensul rol pe care îl are. Pentru a cunoaşte modul de funcţionare al acestui sistem din care facem şi noi parte este esenţial ca omul să fie educat în spiritul respectului pentru mediul înconjurător, pentru ca el să devină conştient de faptul că nu este stăpânul naturii, ci parte a ei.

METODE ȘI TEHNICI MODERNE DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII LA PREȘCOLARI

ANA MARIA MARICA

Gradinita Nr. 62

Preșcolaritatea este considerată perioada marilor achiziții, perioada unei curiozități extreme și perioada în care universul copilului cunoaște cea mai mare expansiune. În intervalul de vârstă 3-6 ani se pun bazele formării personalității viitorului adult, au loc cele mai mari transformări ale intelectului și se formează majoritatea deprinderilor.

Datorită volumului mare de achiziții ce caracterizează perioada preșcolarității și a multitudinii de stimuli externi la care copilul este expus, și imaginația și creativitatea se dezvoltă într-un ritm alert. Este momentul cel mai potrivit pentru părinți și educatori să descopere care sunt înclinațiile și pasiunile copilului. Apoi, pe seama celor observate și descoperite, să antreneze și să stimuleze ce există deja în formă brută în interiorul copilului.

În dicționarul explicativ al limbii române, creativitatea este definită ca"trăsătură complexă a personalității umane, constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original". Psihologul Paul Popescu-Neveanu definește creativitatea ca pe o organizare specifică a proceselor psihice, o predispoziție specific spre elemental de noutate. Creativitatea nu este însă o expresie a talentului sau a imaginației, este o trăsătură specifică, de sine stătătoare, bazată pe curiozitate și explorare.

Creativitatea este educabilă, iar acest lucru depinde în mare parte de disponibilitatea cadrului didactic de a facilita copiilor acest lucru și de a descoperi copiii cu potential creative. Copiii creative sunt ușor de remarcat- sunt cei care pun întrebări, care explorează, descoperă și care vin cu soluții inovatoare, care reorganizează cee ace știu sau au pentru a obține ceva nou și original. Fiecare educatoare ce are ca obiectiv stimularea creativității preșcolarilor trebuie să planifice și să organizeze momente, situații și activități care să îi îndrume pe copii în această direcție. Elementul nou și inovator trebuie să fie prezent permanent în viața și activitatea copiilor, educatoarea trebuie să formuleze continuu probleme care să necesite găsirea unor soluții, să îndrume și să încurajeze preșcolarii să își depășească limitele și să aibă încredere în capacitățile și potențialul lor. Stimularea creativității copiilor este un proces complex ce presupune descoperirea, activarea, antrenarea, cultivarea și dezvoltarea potențialului creative existent în fiecare copil.

Cele mai cunoscute metode utilizate pentru stimularea creativității preșcolarilor sunt: metoda Espere, metoda ”Philips”, metoda ”Pălăriilor gânditoare”, matoda exploziei stelare și brainstormingul. Toate aceste metode au ca scop depășirea zonei de confort a copiilor și descoperirea unor noi soluții, unor reconfigurări a soluțiilor vechi, unor conexiuni între concept care să conducă spre nou, spre original și, evident, spre stimularea creativității.

Pe lângă aceste metode specifice, bine cunoscute și deja utilizate de majoritatea cadrelor didactice din grădiniță, poate cel mai important lucru pe care o educatoare l-ar putea face pentru a stimula creativitatea copiilor preșcolari este să le ofere acestora libertate: libertate de acțiune, de exprimare, de explorare.

Pentru ca un copil să își atingă potențialul creativ maxim, adulții din jurul acestuia trebuie să renunțe la constrângerea și limitarea acestuia. Nu toate acțiunile trebuie

îndeplinite ”corect”, frunzele nu trebuie colorate întotdeauna cu verde, nu este obligatoriu ca șotronul să înceapă de la 1. Lăsând copilul să se manifeste iber, să fie un actor activ și implicat în propria sa formare și voltare, nu numai că îi stimulăm creativitatea, dar îi permitem să se dezvolte armonios și să își atingă potențialul maxim.

Importanța Cărților

Gabriela Florentina Stoica

Gradinita Cu Program Prelungit alexandrina Simionescu Ghica Targoviste

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale, precum și educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Consolidarea unor deprinderi de lucru pentru realizarea unei lucrări originale, prin stimularea expresivității și a creativității.

Educarea limbajului *„Copacii în care creșteau cărți”* de Paul Czajak, Rashin Kheiriyeh – lectura educatoarei;

Se expune povestea cu ajutorul video-proiectorului și se citește cu intonația adecvată, cu tonalitatea potrivită, cu modularea vocii, cu marcarea pauzelor determinate de punctuație, derulând imaginile poveștii,. Copiii ascultă cu atenție povestea. Se scoate în evidență importanța cărților în viața oamenilor.

Activitate artistico-plastică „*Copacii în care creșteau cărți*” – desen

Preșcolarii au compus în mod original spațiul plastic, utilizând elemente de limbaj plastic (linia, punctul), pentru a reda secvențe din poveste.

Modalități De Dezvoltate A Creativității În Învățământul Preșcolar

Dina Raluca Barbu

Scoala Gimnaziala Comuna Bunesti

Creativitatea este o forță vitală în dezvoltarea copiilor în primii ani ai vieții lor. În mediul preșcolar, aceasta este încurajată și susținută prin intermediul diverselor activități și experiențe care stimulează imaginația și gândirea laterală a copiilor. Acest referat explorează rolul și importanța creativității în dezvoltarea preșcolarilor.

Definirea creativității

Creativitatea în mediul preșcolar poate fi definită ca abilitatea copiilor de a gândi și de a acționa în mod original și inventiv. Aceasta implică explorarea, experimentarea și exprimarea liberă a ideilor și a sentimentelor într-un mod neconvențional și autentic.

Factorii care susțin creativitatea:

1. **Mediul stimulativ:** Un mediu bogat în materiale și resurse variate, precum și spații de joacă flexibile, încurajează explorarea și descoperirea creativă.
2. **Susținerea adultului:** Educatorii și părinții joacă un rol crucial în încurajarea și susținerea creativității copiilor prin intermediul încurajării, întrebărilor deschise și aprecierii eforturilor lor.
3. **Libertatea de exprimare:** Preșcolarii au nevoie de oportunități de a-și exprima liber ideile și imaginația fără teama de a fi criticați sau judecați.

Metode și activități pentru stimularea creativității:

1. **Arta și crafturile:** Activități precum pictura, modelarea și desenul oferă copiilor oportunități de a-și exprima creativitatea și de a-și dezvolta abilitățile motorii fine.
2. **Jocurile de rol:** Prin jocurile de rol, copiii pot explora și înțelege lumi diferite, își pot dezvolta imaginația și pot încerca noi roluri și identități.
3. **Explorarea naturii:** Interacțiunea cu mediul natural îi încurajează pe copii să observe, să întrebe și să descopere, stimulând astfel gândirea creativă.
4. **Povestirea și crearea de povestiri:** Citirea și povestirea de povești, precum și crearea de povești proprii, dezvoltă imaginația și abilitățile de comunicare ale copiilor.

Beneficiile creativității în dezvoltarea preșcolarilor:

1. **Dezvoltarea abilităților cognitive:** Creativitatea stimulează gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilitățile de planificare ale copiilor.
2. **Dezvoltarea social-emoțională:** Prin colaborare și exprimarea emoțiilor în moduri creative, copiii își dezvoltă abilitățile sociale și emoționale.
3. **Încrederea în sine:** Succesul în activități creative îi ajută pe copii să câștige încredere în propria lor capacitate de a gândi și de a acționa în mod independent și original.

Concluzie: Creativitatea este o componentă esențială a dezvoltării copiilor în etapele preșcolare, oferindu-le oportunități de explorare, descoperire și expresie liberă. Prin intermediul unui mediu stimulativ și al susținerii adecvate din partea adulților, copiii pot să-și dezvolte creativitatea într-un mod care să le influențeze pozitiv întreaga viață.

Bibliografie:

1. Cosmovici, A., Iacob, L., *Psihologie şcolară,* Iaşi, Editura Polirom, 1999
2. Sternberg, J., R., *Manual de creativitate,* Bucureşti, Editura Polirom, 2005

ÎNCĂLZIREA MATEMATICĂ (ADUNAREA ȘI SCĂDEREA)

Andreia Chifani

Scoala Gimnaziala Paunesti

1. Numără din 10 în 10, pornind de la 38.

2. decompune în zeci și unități numerle: 74, 91, 68 și 45.

3. Pun la un loc: 60 și 6, obțin ...; 70 și 1, obțin ...; 80 și 6, obțin ...; 9 și 20, obțin ..., 4 și 50, obțin ... .

4. Adunări repetate:

- 1+ 1+ 1+ 1= ...; 10+10+10+10= ...;

- 2+ 2+ 2= ...; 20+20+20= ...;

- 3+ 3+ 3= ...; 30+30+30= ...

5. De câte ori pot extrage 2 bile dintr-un grup de 2 bile?

6. Scade 2 numere răsturnate.

7. Adună 2 numere identice.

8. Pornesc de la 95, iau toate unitățile, extrag două zeci și îndepărtez încă o zece. la ce număr am ajuns?

Creativi De Mici

Mușuroia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni

Creativitatea joacă un rol vital în viața preșcolarilor din mai multe perspective:

- Dezvoltare cognitivă: Creativitatea îi ajută pe copii să își dezvolte gândirea abstractă, să facă conexiuni între idei și să găsească soluții la problemele cu care se confruntă. Prin activități creative, ei își exersează imaginația și își îmbunătățesc abilitățile de rezolvare a problemelor.

- Dezvoltare socială și emoțională: Prin intermediul jocurilor și activităților creative, copiii învață să colaboreze cu alți copii, să își exprime emoțiile și să își dezvolte empatia. Creativitatea îi ajută să își exploreze și să își înțeleagă propriile emoții și pe ale altora.

- Dezvoltare fizică: Multe activități creative implică mișcare fizică și coordonare, ceea ce contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere ale preșcolarilor.

- Învățare holistică: Creativitatea nu se limitează la artă sau la activități de desen. Ea poate fi încorporată în toate aspectele învățării, inclusiv în matematică, științe, limbă și alte domenii. Astfel, copiii învață să abordeze problemele din diverse perspective și să găsească soluții inovatoare.

- Încredere în sine: Oferindu-le copiilor posibilitatea de a-și exprima ideile și de a-și manifesta creativitatea, aceștia își dezvoltă încrederea în propria lor capacitate de a gândi și de a crea. Acest lucru poate avea un impact pozitiv asupra stimei de sine și a motivației lor pentru învățare.

Pentru a încuraja creativitatea în viața preșcolarilor, este important să le oferim acces la o varietate de materiale și resurse, să îi încurajăm să își exploreze interesele și să îi susținem în exprimarea liberă a ideilor lor. De asemenea, este benefic să încorporăm activități creative în rutina lor zilnică și să le oferim oportunități de a-și împărtăși creațiile cu ceilalți.

CREATIVITATE PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

SÎRBU BIANCA-LĂCRĂMIOARA

Scoala Gimnaziala Buciumi

„ Creativitatea înseamnă a lua elemente cunoscute şi a le îmbina în moduri unice”. Jacque Fresco

Pornind de la ideea că activităţile extraşcolare vizează de regulă acele activităţi cu rol complementar orelor clasice de predare- învăţare, aria lor fiind destul de largă- excursii şi vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, instituţii publice sau alte obiective de interes comunitar sau activităţi artistice, cluburi tematice şi echipe sportive, activităţi legate de protecţia mediului- punctul de plecare este întotdeauna ceea ce ne transmite copilul, activitățile spre care manifestă interes, pe care le face cu plăcere, în care se simte în largul său.

Comenius considera că instrucţia trebuie să se bazeze pe regula marelui pedagog roman Quintilian: „lungă este calea prin reguli, scurtă şi rodnică va fi prin exemple”, activitatea proprie a elevilor fiind considerată importantă şi încurajată, deoarece Comenius era convins că „scrierea se învaţă scriind, vorbirea vorbind, cântarea cântând, calculul calculând, supunerea prin supunere, abţinerea prin abţinere, adevărul prin spunerea adevărului”, scopul activităţilor extraşcolare însemnând dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale, facilitarea integrării în mediul şcolar, stimularea interesului pentru activităţi socio-culturale, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei.

Varietatea activităţilor extraşcolare desfăşurate cu elevii vor conduce la dezvoltarea creativităţii acestora prin contactul pe care îl au cu mediul înconjurător, cu diverşi factori implicați în realizarea obiectivelor propuse, școlii revenindu-i sarcina de a stimula exprimarea potenţialului creativ al fiecărui copil, de a încuraja iniţiativele lui, ingeniozitatea şi curiozitatea, de a favoriza stabilirea unor relaţii care să nu exagereze prin autoritate, oferindu-i elevului șansa de a lua singur decizii şi de a cultiva încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă. Urmăresc lărgirea şi adâncirea informaţiei, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale ştiinţei, atrag elevul la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, îi orientează către activităţi utile care să întregească educaţia şcolară, contribuind la formarea personalităţii, de aceea şcoala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Un bun prilej de dezvoltare a creativității prin intermediul activităților extrașcolare o reprezintă perioada destinată Programului Național „Școala Altfel” și Programului „Săptămâna verde”. Proiectele propuse în aceaste săptămâni vin în sprijinul intereselor și preocupărilor elevilor, dându-le posibilitatea să își manifeste talentul și creativitatea și în alt context decât cel curricular. Activitatea în afara clasei şi activitatea extraşcolară oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginaţiei, creativităţii, foarte potrivită pentru realizarea cu succes a obiectivelor propuse în domeniul dezvoltării creativității fiind șezătoarea, drumeția, excursia. Ele reprezintă o formă atractivă, recreativă şi dinamizatoare, iar ca formă de creativitate colectivă, ea creează cadrul propice elevilor de a se manifesta liber. Creativitatea este pionul principal în a ieși din tiparele obișnuite, factorul esenţial pentru stimularea spiritului creator la elevi îl constituie relaţia educaţională, iar în cadrul acesteia atitudinea învăţătorului în clasă şi în afara ei. Activitățile în aer liber au rolul de a îmbogăți cunoștințele elevilor despre viața plantelor și a viețuitoarelor, vizionarea în colectiv a filmelor este îndrăgită

de copii, nu numai datorită fascinaţiei pe care imaginea filmului o exercită asupra lor, ci şi dorintei de a se afla în grupul prietenilor şi colegilor cu care pot să facă schimb de impresii, vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru pentru copii, distractive sau sportive, stimulează şi orientează copiii spre unele domenii de activitate cum ar fi muzica, sport, poezie, pictură, realizarea acestor activităţi presupunând alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta şi, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică şi dragoste pentru copii.

În concluzie, aș putea spune că activitățile extrașcolare cuprind mai multe forme de manifestare, interdisciplinară, intradisciplinară, pluridisciplinară, transdisciplinară, iar acest mod de abordare a educaţiei oferă celor care învaţă nu numai cunoştinţe, ci şi elemente de interpretare, înţelegere, care conduc la dorinţa de perfecţionare și manifestare a creativității.

Bibliografie:

1. Cosmovici A., Iacob L., „*Psihologie şcolară*”, Editura Polirom, Iaşi, 2005, cap. „*Creativitatea şi cultivarea ei în şcoală”;*
2. Crăciunescu, Nedelea, „*Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar*”, în “Învăţământul primar“ nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti.

PROGRAMUL ZILNIC AL ELEVULUI

Lidia Simona Lucescu

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

Şcoala este o instituţie importantă în viaţa copilului şi a familiei.

Acesta păşeşte pragul şcolii aflându-se deodată în faţa unor responsabilităţi izvorâte din angajarea sa în prima mare activitate socială: învăţătura. Ea reflectă măsura în care copilul reuşeşte să răspundă cerinţelor noului program. Este important ca fiecare elev să se acomodeze uşor şi rapid noilor cerinţe.

Statutul de şcolar al copilului impune o nouă distribuire a timpului său. Se va restrânge astfel timpul de joacă şi se vor introduce unele obligaţii de natură intelectuală.

Organizarea raţională a timpului permite instalarea unui regim de viaţă şi muncă sănătos. Controlarea eficientă a timpului va constitui un stil de viaţă.

Un regim de muncă şi odihnă este necesar:

· în organizarea şi desfăşurarea procesului de învăţământ;

· pentru realizarea cu uşurinţă a sarcinilor şcolare;

· pentru ocrotirea sănătăţii micului şcolar.

Activitatea elevului trebuie riguros organizată, supravegheată şi controlată. Copilul care nu are în familie un astfel de program şi desfăşoară activitatea la întâmplare, nu-şi pregăteşte temele la timp, nu-şi formează deprinderi de muncă ordonată şi sistematică. Din aceste cauze el întâmpină tot mai mari greutăţi în îndeplinirea sarcinilor şcolare, pe care caută să le evite.

Colaborarea familiei cu şcoala este necesară pentru realizarea cu succes a cerinţelor impuse de unitatea de învăţământ. Unele familii nu ţin legătura cu şcoala şi neglijează complet oportunitatea unui program care trebuie să jaloneze munca şi odihna copilului. Respectarea restricţiilor de curăţenie şi igienă, întocmirea şi respectarea programului de executare a îndatoririlor şcolare trebuie urmărită cu fermitate de către părinţi.

Un posibil program zilnic al elevului:

- Deşteptarea la ora 7^{00};
- Înviorarea, igiena corporală;
- Îmbrăcatul şi revizuirea ghiozdanului;
- Servirea micului dejun;
- Traseul către şcoală;
- Programul şcolar: 4-5 ore de cursuri;
- Traseul către casă;
- Spălatul pe mâini, schimbarea vestimentaţiei, servirea mesei de prânz;
- Program de odihnă - 2 ore;
- Pregătirea lecţiilor - până la ora 16^{00};
- Activităţi la alegere (lectură, vizionare de programe TV, joc în aer liber);
- Servirea cinei;
- Pregătirea ghiozdanului;

- Igiena corporală de seară;
- Lectura – cel puţin un sfert de oră;
- Odihna de noapte, începând cu ora 21^{00}(cel târziu).

„*Orice copil are dreptul de a-şi exprima opiniile în toate chestiunile care îl privesc.”* (art.12-15 Convenienţa Naţiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului -1989). Pe lângă dreptul de a i se asigura asistenţa de sănătate, copilul are dreptul de a se juca în voie, de a-şi satisface anumite dorinţe în timpul liber. Prin timp liber înţelegem acea unitate de timp folosită după voia şi priceperea fiecăruia. La vârsta şcolară mică copilul trebuie dirijat în folosirea timpului liber către activităţi utile, plăcute, care să-i formeze trăsături pozitive de caracter.

Timpul liber poate avea mai multe funcţii: educativă, de odihnă, sau de delectare.

Putem vorbi de timp liber zilnic, timp liber la sfârşit de săptamână sau timp liber în vacanţe. Considerăm timp liber al unei zile, timpul rămas după efectuarea unor activităţi cum ar fi: orele de curs, activităţi extraşcolare, trebuinţele personale, activităţile gospodăreşti şi activităţile neprevăzute. Acest timp diferă de la individ la individ în funcţie de vârstă, ritm de muncă, familie. **Exemplu:** Unui copil cu un ritm lent de muncă intelectuală, dar sârguincios, care nu este susţinut de familie şi este obligat să presteze activităţi gospodăreşti nu îi mai rămâne timp liber zilnic, poate doar la sfârşit de săptămână. Dimpotrivă, unui copil care posedă un ritm alert de muncă intelectuală, este susţinut de familie şi nu prestează activităţi gospodăreşti, îi rămâne mult timp liber. O altă categorie este aceea a copiilor care „omoară” timpul.

Dacă timpul liber zilnic se rezumă la 2-3 ore, cel de la sfârşitul săptămânii este mult mai întins; atunci copilul îşi poate planifica activităţi multiple. Acum se impune dirijarea elevului către o dozare eficientă a timpului, din partea familiei, prin implicarea copilului în diverse activităţi cu caracter educativ, dar şi relaxant (activităţi sportive, muzicale, artistice etc.) .

Orice activitate din timpul liber trebuie să aducă un beneficiu pentru minte şi trup, să fie diversificată, recreativă, fără aglomerare, respectând deviza: „timpul liber nu trebuie omorât”. Timpul liber folosit în mod recreativ, distractiv, este timpul în care se realizează o plăcere, o pasiune, un hoby (mişcare, lectură, vizionarea unui film, pictarea unui tablou, cusutul unui goblen etc.) în principal activitatea de relaxare, de destindere şi distracţie.

Rolul părinţilor în structurarea timpului liber al copiilor contribuie la formarea capacităţii de gestionare a timpului liber prin: stabilirea sarcinilor, controlul permanent al realizărilor şi nerealizărilor, stimularea alegerii responsabilităţilor, obligaţiilor, sarcinilor.

Dacă rolul educatorului a fost îndeplinit, copilul va şti să aleagă pentru a fi mulţumit deplin. Lectura va fi bună dacă a fost făcută selecţia lecturilor, oferindu-i criterii de apreciere valorică, trezindu-i interesul prin comentarii la adresa unor personaje literare.

Spre deosebire de lectură, care face posibilă diferenţierea dintre oameni, ca nivel de cultură, televizorul uniformizează culturile individuale, privându-le de originalitatea şi personalitatea atât de necesare. Emisiunile TV vizionate trebuie selectate şi totodată, respectate condiţiile de igienă a vizionării pentru evitarea consecinţelor nedorite.

Bibliografie:

* Coaşan A., Vasilescu A.: *„Adaptarea şcolară”*, Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1988

* Şincan E., Alexandru Gheorghe: *„Şcoala şi familia”,* Ed. „Gheorghe Cârţu Alexandru”, Craiova, 1993

CONTRIBUŢIA ACTIVITĂŢILOR EXTRAŞCOLARE LA DEZVOLTAREA PERSONALITĂŢII ELEVILOR

Ramona Mariana Chirilă

SCOALA GIMNAZIALA "MARIUS SANDRU"

Locul şi rolul activităţilor extracurriculare în educaţia copiilor

"Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învăţăm să se adapteze." (Maria Montessori –"Descoperirea copilului")

Şcoala este ca o lume fermecată, plină de basm şi feerie, este lăcaşul unde se pun bazele ,,clădirii''fizice şi spirituale a ,,puiului de om''. Doar ,,zâna'',modelatoarea de suflete şi minţi, ştie, cu mult tact şi răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă şi mister a basmului, a jocului, a cântecului şi a poeziei.

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă", dacă se folosesc metode şi procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă uşurinţă şi mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoştinţelor". Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm

şcoala cu viaţa.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi, elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe. Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea

aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Exemple de activităţi extraşcolare

Vizitele la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale – organizate selective – constituie un mijloc de a intui şi preţui valorile culturale, folclorice şi istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, procesul de producţie în desfăşurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, naţional, de viaţa şi activitatea unor personalităţi de seamă ale ştiinţei şi culturii universale şi naţionale, relaţiile dintre oameni şi rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învăţare, întregesc şi desăvârşesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecţiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimuleaza şi orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Excursiile şi taberele şcolare contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre frumuseţile ţării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaşte realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit şi au creat opere de artă. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate şi sensibilitate , imaginea realităţii, în cadrul activităţilor de desen şi modelaj , iar materialele pe care le culeg ,sunt folosite în activităţile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta şcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arata sau li se spune în legatură cu mediul , fiind dispuşi să acţioneze în acest sens. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală şi fizică a copilului, la educarea lui cetăţenească şi patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuieşte însuşirea unei experienţe sociale importante, dar şi îmbogăţirea orizontului cultural ştiinţific. Prin excursii elevii îşi suplimentează şi consolidează instrucţia şcolară dobândind însuşirea a noi cunoştinţe.

Am acordat importanţa cuvenită sărbătorilor şi aniversărilor importante din viaţa ţării şi a copiilor. Acestea au fost un bun prilej de destidere, de bună dispoziţie, dezvoltând la copii sentimental apartenenţei la colectivitatea din care fac parte, deprinzându-i totodată să-şi stăpânească emoţiile provocate de prezenţa spectatorilor.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învăţat la şcoală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecţioneze modele variate. Acelasi efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasa. Dacă sunt organizate într-o atmosferă placută vor stimula spiritul de iniţiativitate al copiluiui, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârşit exerciţiile şi va asimila mult mai uşor toate cunoştinţele.

Elevii trebuie să fie îndrumaţi să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranţă faţă de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi şi de a găsi modul de rezolvare a lor şi posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăşi să fie creativ. Elevii sunt atraşi de activităţile artistice, reacreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativităţii, gândirii critice şi stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conştientizarea urmărilor poluării, educaţia rutieră, educaţia pentru păstrarea valorilor, etc.

Activităţile complementare concretizate în excursii şi drumeţii, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, declanşează anumite sentimente. O mai mare contribuţie în dezvoltarea personalităţii copilului o au activităţile extraşcolare care implică în mod direct copilul

prin personalitatea sa şi nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei şi cea extraşcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Activităţile extraşcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viaţă. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi .

Activităţile extraşcolare deţin un rol important în viaţa elevului, oferindu-i un alt mod de dobândire a informaţiilor. Acestea pot fi activităţi indepenente, pe care elevul le-a ales, sau activităţi organizate de către cadrele didactice. În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extraşcolare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed- back pozitiv.

Bibliografie :

* Cernea, Maria, Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ, în

“ Învăţământul primar“ nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

* Ionesc, M., Chiş, V., Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi

autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162;

* Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Şcoala la răscruce. Schimbare şi continuitate în

curriculumul învăţământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, Bucureşti, 2002, pg. 87;

* Crăciunescu, Nedelea, Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar, în

“Învăţământul primar“ nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti.

CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI FACTORII IMPLICAȚI

Mihaela Magdalena Grigoroiu Gorun

Scoala Gimnaziala Comuna Bunesti

CONCEPTUL DE CREATIVITATE ȘI FACTORII IMPLICAȚI

Prof.Grigoroiu-Gorun Mihaela-Magdalena

Școala Gimnazială, com. Bunești, jud. Vâlcea

În contextul actual, creativitatea, este un atribut care răspunde ritmului alert în toate domeniile vieţii sociale, ritm ce ne obligă la utilizarea unui bagaj bogat de cunoştinţe matematice, de algoritmi și de scheme logico-matematice.

Pentru creativitate s-au folosit o mulţime de termeni precum talent, aptitudine, imaginaţie, inteligenţă, inventivitate, capacitate și spirit novator, însă ultimele cercetări cu caracter preponderent experimental, ce au abordat o varietate de aspecte, au arătat că noţiunea de creativitate este încă insuficient definită.

Aceasta se explică prin complexitatea procesului creativ şi diversitatea domeniilor în care se realizează creaţia.

Astfel dintre teoriile emise le amintim pe următoarele:

- **teoria asociativistă** consideră creativitatea un proces de organizare şi transformare a unor elemente asociative în elemente noi, originale, pe baza gândirii; teoria a fost elaborată de Medrik în 1962;
- **teoria configuraţionistă** vede creativitatea ca produs al imaginaţiei, nu al gândirii logice, cu ajutorul căruia sesizăm un element din întregul pe care-l completăm apoi;
- **teoria transferului** susţinută de J.P.Guilford afirmă despre creativitate că este o etapă a învăţării transferabilă în diverse domenii.

Aceste teorii nu se referă la realizările sau productivitatea individului, ci sunt centrate pe capacităţi, atitudini și experienţe intelectuale care preced procesul creator.

O altă părere are în vedere corelarea creativităţii cu diverse trăsături de personalitate sau de comportament și în acest context al încercărilor de definire a creativităţii a apărut problema raportului inteligenţă-creativitate.

Astfel, dacă inteligenţa este o formă superioară de organizare şi de echilibru a structurilor cognitive şi dacă a înţelege şi a inventa sunt funcţiile ei principale, atunci nu putem vorbi de nici un proces creativ fără participarea inteligenţei.

Dacă am identifica inteligenţa superioară cu creativitatea, ar fi greşit deoarece aceasta este definită de originalitate şi valoarea proceselor create.

Din acest punct de vedere, creativitatea reprezintă potenţialul creativ, adică totalul însuşirilor şi factorilor psihologiei ai performanţelor creatoare.

Se mai poate spune că reprezintă condiţiile virtuale existente, însă nu neapărat folosite, care contribuie la procesul actual creativ, alcătuiesc creativitatea potenţială spre deosebire de facultatea creativă care presupune posibilitatea reală de a crea.

Creativitatea poate fi o capacitate a persoanei de a produce lucruri originale sau drumul parcurs până la produsul original și în sprijinul actului creator vine imaginaţia creatoare.

Conceptul de creativitate a fost văzut din unghiul personalităţii, aşa cum am arătat, sau al produsului final obţinut în urma actului creator.

Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel de comportament uman, capabil de a antrena toate celelalte nivele de conduită biologică şi logică, precum şi toate însuşirile psihice ale unui individ în vederea realizării unor produse caracterizate prin originalitate, noutate, valoare şi utilitate socială.

Dacă un produs obţinut nu a fost cunoscut de cel care l-a realizat, el reprezintă o activitate creatoare, chiar dacă acesta nu este nou.

Creativitatea mai poate însemna şi găsirea unor soluţii, idei, metode care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe cale independentă.

Din punct de vedere al aspectului obiectiv, creativitatea se determină prin produsul său final care poate fi o invenţie, o descoperire ştiinţifică sau rezolvarea unor probleme de producţie sau învăţământ.

Deci deşi nivelul produsului creat poate fi diferit noutatea şi valoarea pentru societate sunt obligatorii, constituirea unei personalităţi cu comportament creativ are la bază învăţarea creativă prin descoperire.

Omul creator are nevoie de virtuţi formate prin tipul de învăţare amintit care reprezintă un salt calitativ mare, aşa cum arată Comenius, iar continuatorii săi, pun accent pe memorare, reproducere, în timp ce învăţarea creativă orientează spre cercetare, descoperire, învăţare prin efort propriu folosind găsirea şi imaginaţia creatoare, fără excluderea educării memoriei deoarece e nevoie de bază materială în vederea prelucrării.

Creativitatea este determinată şi influenţată de o serie de factori, iar cercetările în acest domeniu efectuate de Guilford a pus în evidență şase factori ai creativităţii, subliniind rolul fluidităţii gândirii, flexibilităţii, originalităţii, elaborării, sensibilităţii şi redefinirii.

Modelul a primit şi obiecţii printre care lipsa de dinamism deoarece nu cuprinde modul de construire a raportului dintre informaţii.

Unul dintre psihopedagogii noștrii, Alexandru Roşca a grupat aceşti factori după cum urmează: factori subiectivi și factori obiectivi.

Factori subiectivi, sunt factorii legați de însuşi persoana respectivă și sunt intelectuali, aptitudinali, nonintelectuali și monoptitudinali.

Gândirea creatoare este considerată ca principala componentă a creativităţii, principalul instrument psihologic, însă nu singurul, deoarece ea are capacitatea de a investiga în direcţii multiple precum şi de a aborda direcţiile sterile.

Pentru a se realiza, gândirea are nevoie de o informaţie bogată şi foloseşte o serie de operaţii ca: analiza şi sinteza, abstractizarea, generalizarea, comparaţiei.

Putem distinge mai multe componente ale gândirii divergente, precum fluiditatea, flexibilitatea, originalitatea și productivitatea.

Un criteriu de apreciere a creativităţii este inteligenţa. Inteligenţa este definită ca aptitudinea sau capacitatea de a rezolva probleme noi, de a înţelege ideile şi de a aplica în problemele reale pe care le ridică viaţa.

A fi inteligent înseamnă a fi raţional, logic şi lucid, iar chiar dacă creativitatea înseamnă ceva mai mult decât inteligenţa, majoritatea psihologilor recunosc că inteligenţa este necesară chiar şi numai pentru a evalua corect un raţionament.

În creativitate este necesară şi existenţa unor aptitudini care reprezintă însuşirile psihice şi fizice relativ stabile ce-i permit unui om să efectueze cu succes anumite forme de activităţi.

În procesul creaţiei un rol important îl joacă şi motivaţia care este considerată componenta vitală a creativităţii.

Motivaţia este modalitatea de mobilizare, activare şi autodeterminare. Din această cauză motivele sunt luate drept cauze interne, deşi sunt dobândite.

Este important de amintit că în funcţie de acţiune, motivaţia poate fi intrinsecă sau extrinsecă și un rol deosebit îl are motivaţia cognitivă manifestată prin comportament explorator care depinde de noutate, schimbare şi complexitate.

JOCUL-ACTIVITATEA DE BAZĂ ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR

MIHAELA TILVAR

Scoala Gimnaziala ”Duiliu Zamfirescu„„G.P.N. Dumbraveni

“Nu trebuie să privim jocul ca ceva neserios, ci ca o activitate cu adâncă semnificaţie.”

F. Fröbel

Psihopedagogia modernă acordă o mare importanţă tendinţei ludice predominante în timpul unei lungi perioade a evoluţiei ontogenetice.

Deşi specific copilăriei, jocul este practicat la toate vârstele oferind multiple posibilităţi prin care copiii, tinerii şi adulţii îşi manifestă şi îşi dezvoltă imaginaţia, aptitudinile, îşi însuşesc noi cunoştinţe, îşi formează deprinderi de muncă şi viaţă.

Pe lângă rolul de recreere şi destindere, jocul are în primul rând multiple valenţe formative, instructive, constituindu-se într-un valoros mijloc de modelare şi perfecţionare a omului.

Inteligenţa şi sufletul copiilor se modelează prin joc, iar copilul care nu ştie să se joace, nu va fi încurajat şi lăsat să se joace, va deveni un adult care nu va şti să gândească.

Dacă vrei să cunoşti un copil, urmăreşte-i jocul, dacă vrei să-l educi, joacă-te cu el.

Pentru formarea copilului trebuie să apelăm la joc. Prin joc copilul achiziţionează instrumentele psihice de bază, prin joc se dezvoltă, descoperă lumea reală, devine o fiinţă socială.

În viaţa copilului, jocul îndeplineşte rolul pe care-l îndeplineşte munca în viaţa adultului. De aceea în învăţământul preprimar, jocul este activitatea fundamentală a copiilor. Pe parcursul vieţii omului jocul suportă o serie de modificări atât progresiv cât şi regresiv. Odată cu înaintarea în vârstă funcţia formativă a jocului scade, iar cea distractivă creşte.

Prin marea lor diversitate, prin variantele în care pot fi desfăşurate, jocurile constituie un instrument didactic maleabil şi atractiv.

Copiii au capacitatea de a asimila un volum mare de informaţii şi destul de rapid cu condiţia ca acestea să îmbrace forma plăcută şi ademenitoare a jocului.

Datorită multiplelor valenţe ale jocului este necesară îndrumarea şi controlul acestuia de către adult.

O cunoaştere profundă a jocului înlesneşte aplicarea lui şi obţinerea unui randament crescut faţă de randamentul obţinut cu ajutorul altor metode.

Folosirea jocului în scopuri educative a fost recomandată încă din antichitate de Platon, ajungând în epoca actuală o metodă de bază în învăţământul preprimar, dar şi un mijloc de realizare cu succes a activităţilor.

Rolul jocului este de a determina un transfer de energie, de motivaţie funcţională către învăţare, reuşind să transforme o activitate distractivă într-una de exersare, de însuşire de cunoştinţe, comportamente, etc.

Activitatea ludică îndeplineşte funcţii deosebit de importante atât pentru copil, cât şi pentru adult. Pentru copil modul serios şi pasiunea cu care se joacă constituie indicatori ai dezvoltării şi perfecţionării proceselor cognitive: percepţia, reprezentarea, gândirea, memoria, imaginaţia; a limbajului şi a trăsăturilor de personalitate: voinţă, afectivitate, caracter, aptitudini.

Toate trăsăturile de personalitate – aptitudini, deprinderi, interese, aspiraţii, caracter, temperament – se exprimă prin comportament. Jocul constituie un teren fertil pentru manifestarea comportamentului.

Prin joc se dezvoltă relaţiile de comunicare, capacitatea de observaţie, se aplică o serie de reguli şi norme sociale ceea ce constituie un factor important de socializare.

În toate jocurile intervin şi se exersează elementele creative, mobilitatea, flexibilitatea, comprehensiunea gândirii, capacitatea de imaginare a unor soluţii noi, aplicarea în practică a celor care au fost memorate.

În jocurile de competiţie sau în cele desfăşurate pe echipe încordarea psihică, tensiunea este mai mare ceea ce face ca şi concentrarea să crească, eforturile de voinţă şi gândire să se armonizeze cu cele ale partenerilor, să găsească soluţii de a preîntâmpina optim acţiunile adversarului. În jocul pe echipe nu sunt suficiente numai acţiunile inteligente individuale, ci trebuie să se realizeze o strânsă conlucrare cu partenerii, atât pentru finalizare, cât şi pentru a putea opri regulamentar acţiunile adversarului.

O mare importanţă prezintă jocul pentru eliberarea rezervelor emoţionale ceea ce se realizează mai ales prin activităţi artistice şi de creaţie. Pe lângă rolul lor deconectant, de divertisment, aceste activităţi oferă condiţii pentru dezvoltarea culturală, intelectuală şi de creaţie în cele mai variate domenii. Ele au un rol privilegiat în maturizarea spirituală, prin cultivarea ce o oferă, răspunzând necesităţii de diversificare a sociabilităţii copilului.

Prin joc, preşcolarul îşi lărgeşte şi îşi îmbogăţeşte sfera cognitivă, îşi conturează interesele, îşi sporeşte afectivitatea şi câmpul acţional, fantezia şi investigaţia.

Jocurile constituie un minunat prilej ce se oferă educatoarei, atât în cunoaşterea copilului cât şi în exercitarea unor influenţe stimulatoare în direcţiile pe care şi le propune.

S-a constatat că jocul are o mare eficienţă instructiv- educativă şi ocupă în regimul zilnic din grădiniţă spaţiul cel mai întins. Este socotit a fi activitatea fundamentală a copiilor de 3-6 ani şi a avea o contribuţie extrem de valoroasă în dezvoltarea lor pe plan intelectual, estetic, fizic şi moral.

În încercarea de a imita ceea ce i-a reţinut atenţia, ce l-a impresionat mai mult, copilul se joacă reproducând modele de comportament, medii profesionale, trăsături specifice adulţilor.

Jocul antrenează numeroase resurse cognitive, afective, volitive şi, pentru aceasta, este considerat drept singura cale de exercitare a celor mai puternice şi importante influenţe formative.

Copiii reiau deseori ocupaţii, moduri de viaţă de la adulţi şi le reproduc întocmai, dar introduc şi elemente de creativitate în rezolvarea unor probleme concrete.

Îndeplinirea sarcinilor jocurilor presupune o adevărată gimnastică a gândirii şi a voinţei copilului care, străduindu-se să răspundă cerinţelor rolului său, dobândeşte de fapt deprinderea de a gândi, acţiona şi rezolva problemele asemănător adulţilor pe care îi copiază.

Prin joc, dezvoltarea intelectuală este puternic influenţată în sensul dobândirii de noi cunoştinţe pe de o parte şi a diversificării acţiunilor mintale pe de altă parte.

În contact cu jucăria şi cu alte obiecte pe care le foloseşte în joc copilul învaţă să le cunoască însuşirile.

Prin jocul colectiv copilul îşi dezvoltă atât limbajul intern cât şi cel oral. Denumind elementele de joc, împărţindu-şi rolurile, interpretându-le, copiii se află în situaţia de a-şi alege cu grijă cuvintele, de a imita vorbirea adulţilor, de a folosi cuvinte şi expresii adecvate. În timpul jocului copiii se corectează uneori în ceea ce priveşte exprimarea, creează îmbinări lexicale, îşi dezvoltă gândirea, îşi îmbogăţesc mijloacele de exprimare.

Activitatea ludică stimulează imaginaţia şi contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor. Copilul trebuie să găsească răspuns la numeroase probleme: cum să clădească o construcţie, care este materialul cel mai indicat, ce obiecte ar putea folosi în joc, cum se transformă un scaun în maşină, etc.

Rolul jocului este însemnat şi în ceea ce priveşte dezvoltarea atenţiei. De exemplu, într-un joc de creaţie cu subiect dintr-o poveste, trebuie să urmărească atent desfăşurarea jocului pentru a-şi da replica la momentul potrivit. În cadrul jocurilor de creaţie, acţionând ca eroii lor preferaţi, copiii învaţă să dea dovadă de curaj, hărnicie, dreptate, cinste, bunătate.

Interpretând roluri variate ei se apropie de viaţa reală, se orientează în relaţiile sociale. Prin jocul în echipă, copiii participă la realizarea unui scop comun, îşi coordonează acţiunile proprii cu ale colegilor.

Jocul presupune respectarea anumitor reguli deci o disciplină, ceea ce înseamnă pentru fiecare membru integrat în grup un control al atitudinii, al modului de a reacţiona faţă de parteneri. Jocul devine, astfel, un mod de şlefuire a trăsăturilor temperamentale şi de caracter.

Jocul este şi un important mijloc de educaţie estetică a preşcolarului care se iniţiază în tainele frumosului şi învaţă să creeze. Interpretând în joc diferite roluri, cunoscând replici variate, copiii încep să înţeleagă unele imagini artistice folosind îmbinări meşteşugite de cuvinte, ajung să aprecieze şi să îndrăgească frumosul.

Prin joc preşcolarul îşi dezvoltă capacităţile creative.

Creaţia ludică întâlnită la copii se manifestă sub forma unor improvizaţii, dar acest tip de creaţie ajută la formarea personalităţii.

În jocurile cu conţinut matematic se dezvoltă operaţiile gândirii, copilul fiind constrâns de regulile jocului să găsească soluţii imediate şi corecte.

Urmărind cu atenţie copilul în timpul jocului, educatoarea constată lacunele fiecăruia şi poate lua măsurile cele mai potrivite pentru a completa golurile semnalate.

Îndrumarea jocului trebuie să fie foarte subtilă, de pe poziţia aparent absentă a educatoarei care are datoria de a îmbina armonios manifestarea spontană şi liberă a copilului cu normele şi direcţiile prioritare ale educaţiei.

“ Faceţi în aşa fel încât copiii să se instruiască jucându-se; veţi avea astfel prilejul de a cunoaşte înclinaţiile fiecăruia”

Platon “ Republica”

BIBLIOGRAFIE:

-Mitu, Florica; Antonovici, Ştefania, Jocuri didactice integrate pentru învăţământul preşcolar; Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2005;

-Revista Învăţământul Preşcolar, nr. 1-2/2010, Ed. Arlechin;

-Ştefania Antonovici, Gabriela Nicu, Jocuri interdisciplinare, Ed. Aramis, Bucureşti, 2003.

-Teodora Vâscu, Elena Pintilie, Jocuri didactice pentru însuşirea corectă a limbii române de către preşcolari,E.D.P., Bucureşti, 1994;

SA PROTEJAM NATURA!

OZANA DRAGILA

SCOALA GIMNAZIALA "MARIUS SANDRU"

SĂ PROTEJĂM NATURA!

Prof. înv. primar OZANA DRĂGILĂ

Școala Gimnazială ”Marius Șandru” Reșița

Deși sunt în clasa a III-a elevii au înțeles că trebuie să trăim în armonie cu natura. Numai așa viața noastră are un sens, iar noi oamenii putem să cunoaștem fericirea.

Încă din clasa pregătitoare am încercat ca prin activitățile pe care le-am desfășurat cu copiii să aduc natura mai aproape de ei. Am memorat versuri despre lucrurile care ne înconjoară, am învățat cântece despre frumusețiile și bogățiile pe care natura ni le oferă, am redat în culori toate aceste minunății și am participat alături de colegii mai mari la activități practice de protejare a naturii.

Educaţia ecologică este la fel de importantă pentru copii ca şi educaţia intelectuală, morală, estetică, etc. În cadrul educaţiei ecologice, copiii învaţă de ce şi cum trebuie protejată natura. Îngrijirea mediului implică din partea omului desfăşurarea unor acţiuni practice care să contribuie la evoluţia plantelor şi animalelor, apărarea lor de acţiunile dăunătoare, care pun în pericol viaţa plantelor şi animalelor şi chiar viaţa omului. Protejarea mediului înconjurător se insuflă de la cele mai fragede vârste. Mediul în care copiii îşi desfăşoară activitatea îi influenţează permanent şi le oferă posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru ei, le stimulează curiozitatea şi dorinţa de cunoaştere.

Ca educatori, avem obligaţia profesională, dar şi morală, de a învăţa copilul că Terra este leagănul plantelor şi al animalelor, este “casa noastră”, a oamenilor, „nava spaţială “ a întregii umanităţi.

Aşadar, suntem chemaţi să facem transferul de dragoste și respect pentru tot ce ne înconjoară de la noi adulţii spre cei mici și foarte mici acum când încep drumul cunoaşterii .

Copiii de azi sunt martorii oculari ai transformărilor în toate domeniile de activitate, iar aspectele noi le trezesc curiozitatea ce se manifestă prin adresarea de multiple întrebări.

Curiozitatea copilului de a cunoaşte tot ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, dar și cauza fenomenelor ce se petrec sub ochii lor este manifestată prin întrebări ca: de ce?, cum ?, când?, din ce cauza? etc.

Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci şi de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte şi fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce creşte grâul?”

În cunoaşterea mediului înconjurător trebuie să predomine caracterul atractiv, accesibil şi ecologic. Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spaţiul viului: plantele se nasc, trăiesc şi mor, lăsând seminţe pentru următoarea generaţie de plante.

Educaţia ecologică foloseşte abordări interdisciplinare centrate pe mediu şi problemele acestuia. La copii, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil şi se află la începuturile acumulărilor de cunoştinţe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activităţile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acţiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească şi să ocrotească natura.

Educaţia ecologică are semnificaţia deprinderii unui anumit mod de a înţelege relaţia dintre om şi mediu de viaţă, care nu este numai al său, ci şi al plantelor şi animalelor.

Îngrijirea şi protejarea mediului se insuflă copiilor de la cele mai fragede vârste.

Copiilor le putem explica pe întelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curăţenia spaţiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră şi a celor din jur.

Prin participarea la diverse activităţi, copiii înţeleg rolul pe care ei îl au în mediu, ce acţiuni sunt capabili să efectueze şi care sunt urmările unor atitudini necorespunzătoare faţă de mediul înconjurător. În acest an am participat cu elevii mei la câteva activități: am pregătit răzoarele din grădina școlii; am sădit diverse flori; am însămânțat diverse semințe de flori; am curățat copacii și gardul viu de crengile uscate; am plivit de buruieni răzoarele; am adunat semințe de flori pentru a le semăna în primăvara următoare; am decorat ecologic clasa și speciile lemnoase din curtea școlii cu ocazia venirii sărbătorilor de iarnă; am realizat creații plastice pe aceste teme ,realizând expoziții pe holul școlii sau participând la diverse concursuri de gen; am realizat serbări școlare unde prin versuri și cântece am încercat să elogiem frumusețile și bogățiile naturii în diverse anotimpuri etc.

În cadrul unora din activități copiii au putut constata unele comportamente negative ale oamenilor față de natură (gunoaie aruncate la întâmplare, nu în locurile special amenajate; iarba călcată; crengi rupte din copaci; hârtii şi ambalaje din plastic aruncate pe lângă locuinţe, etc.).. .

Toate acestea contribuie la poluare. În discuţiile purtate cu copiii am putut analiza cauzele poluării atmosferei şi efectele nocive pe care le are asupra oamenilor şi naturii. Ei au putut să-și dea seama că între om şi natură există o strânsă legătură şi că omul prin activitatea sa omoară puţin câte puţin natura. Poluarea nu are graniţe şi este dăunătoare atât pentru oameni , cât şi pentru natură.O natură poluată nu mai poate constitui motiv de bucurie și fericire, nici de inspirație pentru poeți, scriitori, pictori sau muzicieni.

Putem spune că în școală noțiunea de protejare a mediului se învață integrat. Activitățile intelectuale din cadrul disciplinelor de învățământ trebuie îmbinate armonios cu activitățile ecologice și cele etracurriculare sau extrașcolare.

BIBLIOGRAFIE

1. N. A. GEAMĂNĂ ,,Suport de curs pentru cadrele didactice implicate în proiecte de educatie ecologica la nivel preprimar si primar " elaborat în cadrul Departamentului de Ecologie Sistemica si Dezvoltare Durabila , Universitatea Bucuresti , 2004 .

2. J. FRIEDMAN , ,, Jelly Jam , prietenul nostru si al naturii " , Bucuresti , 2004 .

3. C. PÂRVU ,,, Ecologie generala " , Editura Tehnica . Bucuresti , 2001 .

Stimularea Creativității La Nivel Preșcolar

Mușuroaia Marioara

Școala Gimnazială „Ion I. Graure” Bălteni

Margaret Lowenfeld este de părere că, nu este “niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativităţii copiilor”8 , cu alte cuvinte, activitatea creativă a copilului nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de interdicţii, limitări sau critici. Lowenfeld este de părere că “primii paşi spre creativitate sunt făcuţi atunci când îndemnăm un copilul să miroase o floare, să observe un pom în toate amănuntele sale, să mângâie blana unei pisici. Copilul trebuie să fie îndrumat să-şi folosească ochii, nu numai pentru a vedea, dar şi pentru a privi; urechile, nu numai pentru a auzi, dar şi pentru a asculta cu atenţie; mâinile nu numai pentru a apuca obiectele, ci şi pentru a le pipăi şi a simți”9 . Dezvoltând sensibilitatea şi receptivitatea copilului pentru diverse materiale şi pentru particularităţile acestora, pentru perceperea lumii înconjurătoare şi corelarea fenomenelor percepute, copilul învaţă, cu timpul, să folosească aceste aptitudini şi în alte domenii. În acest proces, mediul joacă un rol important, deoarece el poate favoriza, încă din cea mai fragedă copilărie, dezvoltarea creativităţii. Părinţii nu ar trebui să instituie o ordine prea severă în jurul copiilor, pentru a nu-i obliga, în felul acesta, pe copii s-o menţină. Întâi ei şi apoi educatoarea, în grădiniţă, ar trebui să atragă atenţia copiilor asupra tuturor fenomenelor, pentru a stimula astfel propriile lor observaţii, ar trebui să le permită să vadă, să pipăie şi să audă tot ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător. Stimularea creativității este un demers socioeducațional complex ce cuprinde, simultan, fenomenele de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului de autoexpresie și împlinire creatoare. În acest scop, este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității, adică: factori structurali, intrinseci ai creativității;Ø factori de climat general în dezvoltarea și afirmarea personalității preșcolarilor;Ø factori de ambianță psihosocială și, respectiv, de climat psiho-educațional stimulativ pentruØ afirmarea și evoluția creatoare. Totodată, este necesar utilizarea adecvată a diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității. Metodele de abordare a creativității, prin probe de diagnoză precum și prin modele de investigație experimentală, pot oferi modele strategice de activare și antrenare a potențialului creativ al copiilor. Principalii factori structurali ai creativității sunt: fluiditatea, flexibilitatea, capacitatea de elaborare novativă, originalitatea. Fluiditatea, se referă la bogăția și ușurința în realizarea asociațiilor mentale, imaginative, ideative. Cu alte cuvinte, fluiditatea,ca o disponibilitate mentală creativă, presupune capacitatea de a realiza asociații multiple, într-un flux spontan, amplu, bogat, cu o desfășurare rapidă, facială, cu o succesiune curgătoare, firească. Ea se exprimă și prin debitul verbal, ideativ, asociațional (deci, capacitatea de a realiza cât mai multe asociații posibile într-o anumită unitate de timp). În învățământul preșcolar, ansamblul formelor de activitate consacrate dezvoltării vorbirii, pot include în desfășurarea lor, modalități de antrenare a fluidității verbale. În acest sens, educatoarea poate solicita copiilor să enumere cât mai multe cuvinte care încep cu un anumit sunet sau care au un anumit număr de sunete. Fluiditatea asociativ-verbală este pentru preșcolari, și o premisă în antrenarea și dezvoltarea fluidității mentale ideative. Această disponibilitate mentală poate fi antrenată și prin solicitarea copiilor de a formula cât mai multe idei referitoare la o situație problemă dată; privind consecințele sau urmările unei fapte, ale unei întâmplări reale sau imaginare. Fluiditatea expresivăverbală se poate stimula și cultiva în contextul acelorași tipuri de solicitări, punând accent pe elaborare de propoziții care să exprime cât mai frumos o idee, un mesaj, un anumit conținut al comunicării verbale. În cadrul acestor jocuri intelectual creative, copiii pot încerca

soluții personale, chiar în completarea unor comparații sau metafore. Formularea unor titluri pentru desenele lor, pentru o anumită povestire ori poezie, ar putea să reprezinte unele din cerințele cu rol formativ în antrenarea și cultivarea potențialului creativ al preșcolarului. Flexibilitatea este un alt factor structural al creativității, fiind considerat ca principalul factor psihic cognitiv. Se referă la capacitatea de a modifica, rapid, cursul gândirii în condițiile în care situațiile obiective solicită aceasta. i. Dezvoltarea capacităţii de acţiune, îmbogăţirea experienţei senzoriale şi evoluţia întregului plan al cunoaşterii pot oferi elemente care să concure la expansiunea subiectivă specifică şi la acea independenţă acţională pe care le presupune potenţialul creativ al copiilor. Însăşi îmbogăţirea repertoriului de experienţe şi evenimente cu care se confruntă copilul poate crea noi premise pentru cultivarea unor elemente de creativitate sau a unor componente ale potenţialului creativ. Educaţia creativităţii la vârsta preşcolară presupune un ansamblu coerent, organizat, de acţiuni educative. Prin aceste acţiuni se dezvoltă spontaneitatea, independenţa gândirii, receptivitatea faţă de probleme, faţă de ceea ce este ascuns, dar important, motivaţia creativă, capacitatea de elaborare şi anticipare. Prin educaţie, potenţialul creativ poate deveni, în timp, trăsătura de personalitate care va produce noul, originalul, valorile socio-culturale. Literatura de referinţă evidenţiază că principiul primordial în abordarea şi educarea creativităţii îl constituie cerinţa participării nemijlocită a copiilor la activitate, antrenarea lor efectivă în activităţi care angajează intens abilităţile creative. Dezvoltarea intensă a acestora se realizează cu precădere în situaţiile-problemă, în procesul activităţii independente de rezolvare a unor probleme care conţin parametrii inediţi, pentru a căror descifrare este necesar efort personal de prelucrare şi restructurare a experienţei. Formarea potenţialului creator se poate realiza numai în situaţiile care reclamă efectuarea nemijlocită a unor activităţi cu caracter creator. Întrega paletă de activitaţi desfășurate în cadrul procesului instructiv-educativ din grădiniță, cu precădere cele din Domeniul Estetic și Creativ, sub atenta îndrumare şi măiestrie a educatoarei, contribuie în mod deosebit la cultivarea capacităţii creative a copiilor, dându-le posibilitatea să perceapă frumosul din artă, natură și societate şi să-l redea într-o manieră originală, îmbogăţindu-şi orizontul de cunoaştere. Grădinița susține creșterea fizică, emoțională și intelectuală a copilului și deschide calea pentru o tranziție de succes în ciclul de învățământ următor. Dar nu în ultimul rând, grădinița este locul unde copilul trebuie încurajat să scoată la lu

PARTENERIAT PARINTE-EDUCATOR

Catalina Bratosin

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit Orasul Baicoi

Lumea în care trăim este o lume supusă schimbării. Trăim într-o societate în care trebuie să ne învăţăm copiii să se adapteze la nou. Părinții, alături de ceilalți parteneri educaționali, grădiniță, școală, comunitate, au rolul de a modela copiii. Aceștia trebuie să identifice nevoile copiilor, să îi cunoască foarte bine, ajutând la creșterea și dezvoltarea lor armonioasă. În funcție de ce se urmărește și de formele concrete de realizare, formele de colaborare concretizate într-un parteneriat grădiniță-familie pot să difere. Comunicarea este extrem de importantă la această vârstă, iar un rol principal îl au, în primul rând părinții care trebuie să vorbească permanent cu copiii lor, să desfășoare activități împreună. Copilul simte această nevoie, de a avea părinții aproape și tocmai din acest motiv, atunci când aceștia participă afectiv la diferite evenimente din viața lui, îi oferă liniște și siguranță. Într-o societate care se află într-o continuă regresie, părinții trebuie să mențină o relație directă cu copiii lor.a Aceștia au ajuns să-și petreacă tot mai puțin timp împreună cu copiii lor, iar acest lucru se datorează locurilor de muncă mult prea solicitante.aUnii părinți preferă să vină acasă de la serviciu și să le ofere copiilor telefonul mobil sau telecomanda de la televizor, fapt care nu face altceva decât să acutizeze lipsa de afecțiune din partea acestora. Educaţia, sub toate formele ei, este chemată să găsească soluţii prin care omul să se adapteze rapid şi eficient la societatea viitorului. Cunoaşterea elementelor dezvoltării personalităţii, a factorilor care contribuie la desăvârşirea acesteia, a problemelor pe care le ridică ea, contribuie în mare măsură la găsirea unor soluţii optime.

Sunt numeroase situațiile în care nu ne luăm copiii în serios. Este mai mult decât evident că lumea lor diferă cu mult de lumea noastră. Copilul se identifică cu personaje din lumea lui. El intră în lumea personajelor din jocurile de rol: cei care se joacă de-a grădinița chiar sunt educatori, cei care se joacă de-a poliția, chiar sunt polițiști. Noi, adulţii, suntem de foarte multe ori copleșiți de grijile zilnice şi ne este tot mai greu să ne aducem aminte cum se văd lucrurile prin ochii copilului care am fost. Începând din primii ani de viaţă, copilul îi imită pe cei din jur preluând gesturi, atitudini, limbajul, exemple de comportament. Prima relaţie a copilului cu lumea din afară este cea cu familia. Aici copilul învață să ducă o viață ordonată și liniștită, prin impunerea de reguli într-o manieră care să demonstreze seriozitate, rigurozitate și blândețe în același timp.Părinții trebuie să fie conștienți de faptul că numai îmbinând fermitatea cu blândețea pot face ca familia să devină un factor educativ instituționalizat. „Fără disciplină interioară,un părinte nu va fi capabil să-și disciplineze eficient copilul” (Roberta M.Gilbert, M.D. „Cum să fii prieten cu copilul tău”, Ed. Teora, București, 2005). Familia îi oferă copilului primele informaţii despre lumea care îl înconjoară, primele norme şi reguli de conduită, dar şi climatul socio-afectiv. Acest tip de relaţie este hotărâtoare în devenirea personalităţii copilului, nu numai prin faptul că este extem de importantă şi se menţine pe tot parcursul vieții, dar şi prin faptul că familia reprezintă liantul între comunicarea şi interacţiunea cu celelalte componente sociale, în special cu şcoala și cu grădinița. După familie, mediul grădiniței constituie prima experiență, primul episod de viață al copilului în societate. Din experiența acumulată pe parcursul celor doisprezece ani în învățământ pot spune că grădinița este un important mediu în care preșcolarul socializează, interacționează cu alți copii dar și cu adulți. De asemenea, grădinița reprezintă suportul oferit copilului pentru a-și valorifica potențialul fizic și psihic, pentru a-și dezvolta capacitatea de a intra în relație cu ceilalți copii și cu adulții.

În cadrul grădiniței, mai exact în cadrul grupei mijlocii, am încercat să mențin o colaborare destul de strânsă cu părinții copiilor. Am încercat,de asemenea, să implic părinții în activități demonstrative, care să îi ajute să cunoască metodele și procedeele folosite, să le sugereze modalități diferite de îndrumare a jocurilor, de folosire a jucăriilor. Aceste activități realizate în parteneriat cu membrii familiei au avut ca scop observarea modului de comportare a copilului în colectivitate. În acest sens, plăcerea copiilor de a fi alături de colegi și dezinvoltura lor în cadrul diferitelor jocuri didactice realizate împreună cu părinții și în prezența acestora. De asemenea, faptul că disponibilitatea părinților privind soluționarea în parteneriat a diferitelor probleme ale preșcolarilor depinde într-o foarte mare măsură de modul în care cadrul didactic abordează acest aspect. Familia poate să exercite asupra copiilor influențe de ordin educativ fie dirijat, fie prin modele de conduită oferite de către membrii ei, precum și prin climatul psihosocial care există în interiorul acesteia. Atât modelele de conduită pe care le oferă părinții, cât și climatul socioafectiv în care se dezvoltă influenţele de ordin educațional constituie primul model social cu o influenţă decisivă asupra copiilor în ceea ce privește formarea concepţiei lor despre viaţă, modul în care se comportă și relaționează raportându-se la diferite norme şi valori sociale. În primii ani de viață familia reprezintă întreaga „societate” a copilului, universul lui. Este recunoscut faptul că strategiile, mijloacele educative la care se face apel în familie, determină dezvoltarea personalităţii, precum şi rezultatele şcolare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral. Trebuie avut în vedere faptul că strategiile educaţionale utilizate de către unii părinţi, chiar dacă sunt bine intenţionate, chiar dacă au avut efecte pozitive în anumite situații, nu duc întotdeauna la dezvoltarea personalităţii copilului.aIdentificarea aspectelor particulare ale educaţiei din familie, precum şi cunoaşterea consecinţelor unui anumit comportament al părinţilor contribuie la explicarea unor comportamente negative ale copiilor. Fiind convinşi că ceea ce fac este spre binele copilului, unii părinţi se află în faţa unei situaţii oarecum neobişnuite, pe de o parte eforturile susţinute, interesul manifestat pentru copil, iar pe de altă parte, rezultatele obţinute. De cele mai multe ori, unii părinţi înţeleg necesitatea unei armonizări între acţiunile educative și cele ale grădiniței, dar alţii refuză să recunoască faptul că relaţiile de tip educațional cu copiii nu sunt tocmai bune. Familia trebuie să ajute copilul să creeze un echilibru între activitatea școlară și cea extrașcolară, să-l ajute să-și dezvolte talentele, să-i respecte munca și hotărârile. De multe ori, aceștia sunt de părere că nereușitele în procesul de învățare, comportamentele inadecvate sunt cauzate de factori străini, independenți de familie. În acest sens, grădinița, ca primă latură a sistemului de învățământ trebuie să ofere, prin conținutul instructiv-educativ, posibilitatea respectării unor deprinderi de conduită civilizată în colectiv, să faciliteze adaptarea la prezența persoanelor străine. De aceea este foarte important ca, la împlinirea vârstei de trei ani, copilul să meargă la grădiniță. Familia nu trebuie să priveze copilul de intrarea în colectiv, întrucât instituția preșcolară va avea întotdeauna un rol extrem de important în debutul școlar. Întrunirile cu părinţii mai mult sau mai puţin organizate, trebuie să fie un prilej de a conştientiza consecinţele imediate şi de perspectivă ale strategiilor lor educaţionale, întrucât „familia, mediul de viață și școala sunt factori determinanți ai dezvoltării complete și complexe a copiilor” (Crain, William, „Dreptul la copilărie”, Editura Lucman, București, 2003).

Incluziunea Copiilor Cu Autism În Învățământul De Masă

Gina Mariana Marian

Scoala Gimnaziala Gheorghe Lazar Zalau

Incluziunea este subiectul zilelor noastre. La fel și diversitatea.

Într-o lume a diversităţii, căutarea resurselor necesare pentru a-i implica pe toţi cei care sunt diferiţi în toate activităţile a devenit urgenţă. Construirea unui viitor în care persoanele marginalizate să nu mai sufere din cauza stigmatizării și a excluderii nu se mai poate realiza decât prin implicarea generaţiilor de tineri. Tot acest proces începe din școală. Şcoala este leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, profesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane.

Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop valorificarea optimă a resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ al tuturor elevilor din cadrul unei comunități (aceasta înseamnă că și o școală specială poate fi incluzivă sau poate dezvolta practice inclusive în abordarea copiilor). Dacă prin educația integrată se aveau în vedere mai ales obiective legate de școlarizarea în condiții de normalitate a copiilor cu cerințe educaționale speciale (accentul se pune pe copii și pe serviciile de suport în școală pentru aceștia), educația incluzivă are ca obiectiv principal adaptarea școlii la cerințele speciale de învățare ale copiilor, iar prin extensie, adaptarea școlii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate, ceea ce presupune o reformare și dezvoltare în ansamblu a școlii.

Incluziunea educaţională presupune:

- valorizarea egală a tuturor elevilor și a personalului;

- creșterea participării tuturor elevilor la educaţie și, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultură și valorile comunităţii promovate prin școala de masă;

- restructurarea culturii, a politicilor și a practicilor din școli, astfel încît ele să răspundă diversităţii elevilor din localitate;

- reducerea barierelor în învăţare și participare pentru toţi elevii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având nevoi educaţionale speciale;

- însușirea cunoștinţelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;

- înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;

- recunoașterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor localitate.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

1. **Responsabilitatea pentru învăţare**

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să

acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

1. **Încrederea**

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

1. **Implicarea activă**

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

1. **Deschidere pentru împărtăşirea ideilor**

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează intr-ol astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

1. **Ascultarea activă**

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze. Prin intermediul dialogului amplu, elevii devin capabili să-şi examineze şi să-şi corecteze propriile idei, să ofere şi să preia cunoştinţe. Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea activă, aceştia sunt mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

Bibliografie:

1. Cucoș, C.(2002). Pedagogie, ed.a II-a. Editura Polirom, Iași.

2. David, D. (2006). Metodologia cercetării clinice. Fundamente. Editura Polirom, Iaşi.

3. Gherguț, A. (2013). Sinteze de psihopedagogie specială, ediția a III-a. Ed. Polirom, Iași.

4. Harwoord, R., Miller, S.A., Vasta, R. (2010). Psihologia copilului. Ed. Polirom, Iași.

IMPLICAȚIILE ATAȘAMENTULUI ASUPRA DEZVOLTĂRII SOCIALE ȘI EMOȚIONALE A COPIILOR

Lavinia Mariana Marian

Gradinita Cu Program Prelungit Dumbrava Minunata Zalau

Ataşamentul este o relaţie afectivã care uneşte doi indivizi în raport cu valorizarea şi importanţa pe care le are unul pentru celãlalt. Cu alte cuvinte, ataşamentul este expresia comportamentalã de apropiere socio-afectivã, este expresia relaţiilor de comunicare socioafectivã copil«adult (mamã, tatã, alte persoane semnificative).

Stilul de atașament se referă la necesitatea copilului de a crea o relație de atașament, de siguranță, cu persoanele cele mai apropiate, de obicei cu figura maternă și cu cea paternă, sau cu a persoanelor care substituie aceste poziții, cum sunt bunicii, frații mai mari sau educatorii.

Conform teoriei ataşamentului, interacţiunile timpurii dintre copil şi îngrijitorul primar sunt internalizate şi encodate ca modele de lucru interne, cu funcţie de predicţie a interacţiunilor în relaţii apropiate, a încrederii în responsivitatea şi disponibilitatea partenerilor de relaţie. Figura centrală de ataşament este iniţial îngrijitorul primar, însă pe parcursul dezvoltării grupul de vârstă şi ulterior partenerul romantic devin figuri centrale de ataşament, spre care persoana direcţionează comportamentele de ataşament în situaţii care le activează

Există 4 stiluri de ataşament, după cum urmează:

Stilul de atașament sigur

Stilul de atașament ține de două condiții importante: de proximitate și de disponibilitatea afectivă. Asta presupune că bebelușul se simte în siguranță, se poate baza că figurile importante din viața sa sunt lângă el în orice moment și că pe lângă nevoile de bază (somn, hrană) primește și afectivitate.

Copiii cu un stil de atașament sigur îl văd pe părintele lor ca pe o bază sigură de unde se pot aventura și explora independent lumea. La maturitate, pattern-ul securizat se reflectă în comportamentul copilului prin conduită, autonomie, siguranță, încredere în relația cu alți adulți. Copilul devine astfel un adult sigur care are o relație similară cu partenerul său romantic, simțindu-se în siguranță și conectat, permițându-și atât lui cât și partenerul lui să se miște liber

Stilul de atașament nesigur-anxios

Copiii cu un stil de atașament anxios simt o nevoie crescută de a se simți doriți, caută un sentiment de siguranță și se agață de părinți.

Stilul de atașament nesigur-ambivalent

Copiii cu acest stil de atașament sunt suspicioși în fața străinilor, se întristează când sunt separați de părinte, dar nici nu se liniștesc atunci când acesta se întoarce.

În unele cazuri, copilul poate respinge în mod pasiv părintele, refuzând confortul sau afișând în mod deschis agresiune față de părinte. În timpul anumitor teste, s-a descoperit

faptul că acest stil de atașament este asociat cu disponibilitatea scăzută a mamei față de nevoile copilului.

Copiii cu un stil de atașament ambivalent dezvoltă anxietate, caută atenție, dar niciodată nu simt că o primesc și au nevoi emoționale mari.

Stilul de Atașament nesigur-evitant

Copiii cu un tip de atașament evitant tind să-și evite părinții, mai ales după o perioadă mai mare de absență. Nu resping, neapărat, atenția unui părinte, însă nu caută să fie în contact cu aceștia și nu manifestă o preferință anume între părinte și o persoană străină.

Un atașament nesigur poate fi cauzat de:

- neglijare fizică: alimentație dezechilibrată, lipsa mișcării, neglijarea problemelor medicale;
- neglijare emoțională sau abuz emoțional: prea puțină atenție acordată copilului; un efort minim de a înțelege sentimentele acestuia;
- abuz verbal, fizic sau sexual;
- separerea de părinte sau de persoana care are grijă de copil – schimbarea bonelor sau a personalului de la grădiniță;
- schimbări fecvente: spre exemplu, în cazul copiilor care își petrec primii ani ai existenței în orfelinate sau în centre de palsament iar apoi se mută la asistenți maternali etc.;
- experiențe traumatizante: boli grave sau accidente;
- depresia maternă: mamele pot suferi de depresie și se pot retrage din rolul matern din cauza izolării, a lipsei de sprijin sau a problemelor hormonale;
- dependența mamei de alcool sau de alte substanțe: reacție absentă la nevoile copilului din cauza acelei dependențe;
- lipsa de experiență a unei mame prea tinere – care nu are încă o maturitate necesară pentru a fi părinte

Pentru copiii cu tulburări de atașament, principala problemă este sentimentul de nesiguranță. Aceștia sunt distanți și neîncrezători pentru că simt o nesiguranță și afișează un scut pentru a se proteja, scut care îi împiedică, în același timp, să accepte dragostea și sprijinul celor din jur.

Este esential să se construiască un cadru de siguranță pentru copil. Acesta se poate obține prin:

- încercarea de a fi un model pozitiv;
- stabilirea unor limite;
- asumarea unei atitudini: este recomandat să rămâneți calmi atunci când copilul este supărat sau are un comportament neadecvat;
- disponibilitate imediată pentru o reconectare emoțională în urma unui conflict;
- asumarea greșelile și repararea acestora;
- încercarea de a menține rutine și programe bine stabilite.

Dezvoltarea atașamentului este împărțită de Bowlby în patru etape,conform Gratielei Sion:

-etapa de preatașament – de la naștere la 6 săptămâni când comportamentul este reprezentat de răspunsuri reflexe determinate genetic, cu valoare de supraviețuire

-etapa atașamentului de acțiune (6 săptămâni- 6/8 luni) – în această fază copiii mici se orientează și răspund, marcând mai mult ca până acum preferința pentru mamă

-etapa atașamentului delimitat –(6/8luni până la 18 luni, 2 ani)- în această etapă atașamentul față de mamă este foarte evident, copiii manifestă anxietate de separare

-etapa formării unei relații reciproce – 18 luni/ 2 ani și după –în această perioadă copilul construiește progresiv o reprezentare internă a figurilor de atașament, care îi va permite să suporte din ce în ce mai bine absența acestora și să anticipeze întoarcerea lor.

Copiii care experimentează o comunicare confuză sau au o relație distantă cu părinții în copilărie se transformă în adulți cu dificultăți de înțelegere atât a propriilor emoții și sentimente, cât și ale celorlalți. Acest lucru le limitează capacitatea de a construi sau menține relații autentice.

Pentru că tipurile de atașament influențează semnificativ modul în care relaționăm cu ceilalți, este foarte importantă cultivarea unui stil de atașament sigur încă din primii ani de copilărie. Acest lucru presupune, în primul rând, ca părinții să fie disponibili din punct de vedere emoțional pe cât de mult posibil pentru nevoile copiilor lor.

Relațiile timpurii stabilesc matricea pe care se vor construi relațiile mai târziu în viață. Astfel, un tipar de atașament nesigur cu îngrijitorul primar crește șansa ca, adult fiind, o persoană să stabilească atașamente nesigure cu alte figuri importante (prieteni, familie, relații de iubire, proprii copii). Totuși, se pare că atașamentul timpuriu nu este neapărat un dat care nu poate fi schimbat și unele persoane dovedesc stiluri diferite de atașament cu persoane diferite. Totodată, experiențele pozitive de viață (“relații vindecătoare”), dar și psihoterapia pot altera tipare vechi. Mai multe despre implicațiile pe termen lung ale atașamentului, în articolul Atașamentul și implicațiile sale practice.

Functiile de baza ale atasamentului: asigura siguranță si protective pentru cei mici prin apropierea de persoana de ingrijire.

BIBLIOGRAFIE

Bowlby, John, O baza de siguranță, Editura Trei, 2011

https://cabinetclaudiumanea.ro/stilurile-de-atasament/

file:///C:/Users/admin/Downloads/PLR1062%20Introducere%20in%20psihologia%20de

CUM POATE UN PĂRINTE SĂ-ȘI AJUTE COPILUL SĂ ÎNDRĂGEASCĂ CĂRȚILE?

Lidia Simona Lucescu

Liceul Tehnologic „Vasile Cocea”

A citi acasă, cu copilul, de la cele mai mici vârste, va face o imensă diferență pentru adaptarea și succesul școlar, mai târziu. Măiestria este în a face din lectură, din întâlnirea cu cărțile, unul din cele mai frumoase și așteptate momente de peste zi, un moment în care copilul să se bucure de prezența părintelui, de împărtășirea cu acesta a minunățiilor din povești, într-un mediul plăcut, sigur, care îi dă libertatea să fie creativ, să transforme lectura într-o adevărată aventură.

Tipuri de activități:

➢ Organizează un spațiu confortabil, cu perne moi, colorate, cu sau chiar improvizând un cort în casă, în taina căruia se va derula magia descoperirii poveștilor.

➢ Citește în moduri distractive, cu voci diferite, dă viață personajelor cât mai expresiv, fă-le cât mai prezente și reale.

➢ Citește copilului tău cărți cât mai diferite (ficțiune, poezioare, cărți tehnice adaptate vârstei, reviste pe diferite domenii) în care să regăsească personaje și întâmplări din cât mai multe contexte, dar parcurgeți împreună, în joacă și alte materiale pentru citit: liste de cumpărături, carduri, etichete din magazine, semne de circulație, mail-uri surpriză etc.

➢ Organizează în camera copilului o mini-bibliotecă drăguță, pe care o puteți și decora împreună din care să îi fie foarte ușor să extragă singurul cărțile, revistele, planșele colorate preferate și apoi să le așeze la loc.

➢ Vorbește mereu cu copilul tău, pe măsură ce intrați în poveste, despre personaje, despre

întâmplări, faceți predicții, stimulează-i curiozitatea și creativitatea.

➢ Propune povești al căror final să îl poată reconstrui, așa cum își dorește.

➢ Creați împreună recuzite și puneți în rol cele mai iubite personaje și întâmplări din poveștile citite.

➢ Niciodată nu vei fi citit o carte de prea multe ori! Copilul tău va câștiga de fiecare dată noi cunoștințe și își va dezvolta fluența lecturii.

Beneficii pe care le are copilul dacă este implicat cât mai des și cât mai de devreme, în activități de lectură plăcute, atractive:

➢ Își dezvoltă imaginația: pornind de la poveștile citite împreună, va putea crea propria țesătură de întâmplări, cu personajele favorite, cu finaluri diferite și inedite, va putea crea costume, roluri noi;

➢ Își dezvoltă atașamentul: clipele minunate petrecute împreună cu părintele, în lumea poveștilor, vă va apropia, va crea o conexiune puternică între voi;

➢ Își dezvoltă capacitatea de învățare: parcurgerea poveștilor îl va pune în situația de a fi atent, de a se concentra pe parcursul narațiunii, de a-și exersa memoria, de a plasa în timp întâmplările

petrecute, de a recunoaște tipare de acțiune, de a denumi și descrie situații diferite, de a căuta explicații și soluții la întâmplările din poveste, de a înțelege consecințele unor acțiuni și relațiile de tip cauză-efect.

➢ Își va dezvolta vocabularul, intrând în permanență în contact cu termeni și expresii noi, cu idei poate mai puțin întâlnite în contextele lui de viață obișnuite, curente.

➢Auzindu-te citind în mod corect, copilul va „înregistra" cum se pronunță corect cuvintele și va învăța să se exprime cu o mai mare ușurință, atât ca nivel de pronunție, cât și în ceea ce privește

cursivitatea, coerența;

➢ Își va dezvolta curiozitatea, punând mereu întrebări despre personajele preferate, despre

întâmplările eroilor îndrăgiți;

➢ Va reuși să treacă peste momentele dificile, de tristețe, teamă, anxietate, supărare, identificându-se cu anumite personaje, care au aceleași trăiri dar au reușit să le depășească, au găsit soluții.

Bibliografie:

- Ionescu, M., Anghelescu, C., Boca, C., Costache, L. (2014) Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani. București. Editura VANEMONDE

- Jana, L.A. (2019), În mintea copilului mic. Formați astăzi abilitățile care vor modela ziua de mâine a copilului dumneavoastră, București, Editura Centrul Step by Step.

Metode Interactive La Clasă

Natalia Miriam Fabian

Liceul Teoretic Ioan Buteanu Somcuta Mare

Metode interactive la clasă

Introducere

Datorită particularităților pe care le au elevii la vârsta școlară mică, în procesul de dezvoltare a acestora și în ceea ce privește învățarea și motivația lor pentru învățare, este important ca procesul instructiv – educativ să fie susținut în mod sistemativ de o serie de stimulente pozitive prin care învățătorul să reușească să-i capaciteze și să-i determine pe elevi să învețe, trezindu-le astfel interesul pentru diferite activități.

Pentru a determina motivația de învățare a elevilor, accentul trebuie pus pe calitatea informațiilor și nu pe cantitatea conținutului, iar prezentarea într-un mod cât mai atractiv și captivant a conținuturilor va determina dinamizarea pozitivă a motivației, iar pe termen lung va duce la îmbunătățirea performanțelor școlare.

Activitățile practic-apicative s-au dovedit a fi eficiente în activitatea de învățare, iar eforturile elevilor în ceea ce privește menținerea atenției, prin exercițiu, au dus la formarea primelor semne se atenție postvoluntară.

Stilul de predare al cadrului didactic influențează gradul de motivare al elevilor. Scopul utilizării metodelor interactive este conștientizarea elevilor de importanța și rolul atenției, evidențierea importanței organizării propriilor strategii de învățare. Nivelul general de activizare al elevilor va crește în urma organizării de actități cu situații de învățare motivante. Cu cât elevii sunt ajutați mai mult în stabilirea și realizarea scopurilor prin situațiile create de către cadrul didactic în activitatea de învățare, cu atât motivele activităților se consolidează mai ușor, devin mai eficiente.

Utilizarea metodelor cele mai atractive pentru a le crea un nivel optim de motivare și activizare, precum și îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne favorizează implicarea elevilor în situații de învățare.

- **CUBUL** este o metodă care solicită gândirea elevilor din mai multe perspective; este folosită când se dorește exploatarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Sarcinile prezente pe cub sunt: *descrie, compară, asociază, analizează, aplică, argumentează.*

Etape :

1. se realizează un cub care are fețele numerotate de la 1 la 6;
2. se anunță subiectul pus în studiu;
3. se împarte clasa în 6 grupe care examinează tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului.

- **BRAINSTORMING-UL** este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor, solictă găsirea unor idei proprii pentru problemele propuse. În momentul

discuței, elevii sunt încurajați să-și spună ideea indiferent de valoarea acestia, întrucât nicio idee, indiferent de cât de banală este aceasta nu va fi înlăturată.

Avantaje :

- Obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi;
- Aplicabilitate largă, aproape în toate domeniile;
- Stimulează participarea activă;
- Dezvoltă creativitatea, spontaneitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate.

Limitele Brainstorming-ului:

- Oferă doar soluții posibile nu și realizarea efectivă;
- Nu suplinește cercetarea de durată;
- Uneori poate fi prea obositor sau solicitant pentru toți participanții.
- **Explozia stelară** este o metodă de stimulare și dezvoltare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Metoda facilitează participarea întregului colectiv, stimulează crearea de întrebări la întrebări și creativitatea individuală și de grup.

Etapele desfășurării metodei:

- copiii așezați în semicerc propunprobema de rezolvat, pe steau mare se scrie ideea centrală;
- pe cinci steluțe se scrie câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, CÂND ?, UNDE ?, DE CE?;
- se împarte colectivul în cinci grupuri, fiecare grup având câte o întrebare din cele menționate anterior;
- grupurile colaborează în elaborarea întrebărilor;
- după expirarea timpului pe care levii l-au avut la dispoziție pentru elaborarea întrebărilor, se revine în semicerc adresând și celorlalți colegi întrebările;
- ceilalți colegi răspund întrebărilor, formulând și ei alte întrebări.

Concluzii

Acestea sunt numai câteva dintre metodele interactive de grup, fiecare dintre acestea înregistrează atât avantaje cât și dezavantaje, dar important este însă momentul ales pentru desfășurarea lor. Este important ca dascălul să fie în permanență cel care va căuta soluții la probleme instructiv-educative ce apar.

.Așadar, a învăța să înveți dar și a fi motivat în acest sens desemnează unul dintre obiectivele cele mai dificile și permanente ale întregii activități școlare.

Bibliografie

1. Golu, P., *Motivația, un concept de bază în psihologie,* Revista de Psihologie, 1988.
2. Neacșu, I., *Motivație și învățare,* Editura didactică și pedagogică, București, 1978
3. Neacșu, I., *Metode și tehnici de învățare eficientă,* Editura Polirom, 2015.
4. Vintilescu, Doina, *Motivația învățării școlare,* Editura Facla, 1877
5. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., *Metode interactive de grup-ghid metodic. 60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul primar,* Editura Arves, 2000.

Importanța Dezvoltării Creativității La Clasa Pregătitoare

BIANCA CINCU

Scoala Gimnaziala „Ion I.Graure„

Clasa pregătitoare este un moment crucial în dezvoltarea copilului, în care se pune baza pentru învățarea ulterioară. În această etapă, creativitatea joacă un rol esențial în formarea personalității și în procesul de învățare, iar educatorii și părinții pot încuraja și susține această aptitudine esențială.

Creativitatea este capacitatea de a genera idei noi și de a găsi soluții neconvenționale la probleme. În contextul educației timpurii, dezvoltarea creativității este crucială din mai multe motive.

În primul rând, creativitatea stimulează gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Prin promovarea gândirii laterale și a explorării multiplelor soluții, copiii devin mai flexibili în abordarea provocărilor academice și sociale. În al doilea rând, creativitatea este strâns legată de dezvoltarea emoțională și socială a copiilor. Capacitatea de a-și exprima ideile și sentimentele în moduri creative îi ajută să-și dezvolte încrederea în sine și abilitățile de comunicare. Creativitatea este o componentă fundamentală a procesului de învățare pe tot parcursul vieții. Într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a găsi soluții inovatoare și de a adapta abordările la noi situații este esențială pentru succesul personal și profesional.

Există numeroase modalități prin care educatori și părinți pot stimula și dezvolta creativitatea copiilor în clasa pregătitoare. Jocul este o modalitate naturală prin care copiii își exprimă imaginația și explorează lumea din jurul lor. Educatorii ar trebui să ofere copiilor timp și spațiu pentru joc liber, fără structuri sau reguli stricte. Desenul, pictura, modelajul și alte activități artistice sunt excelente modalități de a stimula creativitatea la clasa pregătitoare. Copiii ar trebui să aibă acces la o varietate de materiale artistice și să fie încurajați să-și exprime liber imaginația. Educatorii ar trebui să creeze un mediu în care copiii să se simtă confortabil să pună întrebări și să exploreze în mod activ lumea din jurul lor. Încurajarea curiozității și a spiritului de cercetare este esențială pentru dezvoltarea creativității. Promovarea diversității culturale și a diferitelor perspective încurajează gândirea creativă și abordările inovatoare. Cadrele didactice ar trebui să ofere copiilor oportunități de a interacționa cu persoane și culturi diverse pentru a-și extinde orizonturile și a-și dezvolta empatia. Fiecare copil are interese și talente unice. Educatorii și părinții ar trebui să încurajeze și să susțină inițiativele individuale ale copiilor, oferindu-le spațiu și resurse pentru a-și dezvolta pasiunile și aptitudinile.

Creativitatea este o abilitate esențială care ar trebui să fie cultivată încă din clasa pregătitoare. Prin promovarea jocului liber, a activităților artistice și creative, a explorării și a diversității, educatori și părinți pot contribui la dezvoltarea unei generații de tineri creativi, flexibili și pregătiți să facă față provocărilor viitoare. Prin investirea în creativitatea copiilor noștri, investim în viitorul lor și în viitorul societății în ansamblu.

Jocul Didactic În Învățământul Primar

GEORGETA MIHAELA IVASCU

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Jocul didactic în învățământul primar

Jean Piaget impune explicarea jocului ca un proces de asimilare ce comportă o funcţie dublă. Pe de o parte, are loc o asimilare ce duce la dezvoltarea prin funcţionalitate, iar pe de altă parte, asimilarea este de natura mentală. Datorită jocului, în care se manifestă conduite specifice, se elaborează scheme de acţiune practică şi mentală, care duc la dezvolare.

Jocul este un stadiu firesc şi obligatoriu în dezvoltarea copilului, necesar exersării funcţiilor fizice şi psihice. El pune în mişcare toată fiinţa copilului, îi realizează voinţa, îi activează gândirea, îi înaripează fantezia şi îi ascute inteligenţa.

Copiii care sunt lipsiţi de posibilitatea de a se juca sunt mai „săraci" decât ceilalţi sub aspect cognitiv, dar mai ales sub cel al personalităţii. Jocul oferă copiilor un izvor inepuizabil de impresii care contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor despre lume şi viaţă, formează şi dezvoltă caractere, deprinderi, înclinaţii, aspiraţii.

Pornind de la afirmaţia lui John Locke că „nicio activitate nu are atâta răsunet în sufletul copiilor ca jocul", se poate spune că activitatea ludică are un rol important în modelarea socială a omului. Organizat şi condus cu pricepere ,jocul ajută la constituirea unor structuri mentale, la dezvoltarea unor motivaţii superioare.

Intrarea copilului în şcoală, constituie o etapă nouă în formarea personalităţii sale şi influenţează fundamental relaţiile operaţionale. Se diversifică preocupările, se reglementează un regim de muncă şi odihnă, se schimbă interesele şi se montează, apar preferinţe noi şi complexe, toate acestea îşi pun pecetea asupra preocupărilor sale cotidiene.

La vârsta şcolarităţii mici, există o serie de jocuri care au un pronunţat caracter didactic şi care se desfăşoară sub îndrumarea cadrului didactic. Rolul adultului, în general, şi al învăţătorului, în special, este acela de a contribui la orientarea şi conducerea jocului, de a ajuta copiii să-şi clarifice scopul şi rolul urmărit.

Folosirea jocurilor didactice în şcoli se justifică prin nevoia copilului de a învăţa în primul rând ceea ce este o sarcină de lucru. Prin intermediul sarcinilor, elevul învaţă să-şi fixeze atenţia, să-şi stăpânească instabilitatea naturală.

Dintre multiplele modalităţi de activitate didactică utilizate la ciclul primar, o mare valoare o are jocul didactic. Jocul angajează în activitatea de cunoaştere cele mai importante procese psihice, având în acelaşi timp, un deosebit rol formativ şi educativ.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instructiv-educativ, au un conţinut bine diferenţiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noţiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceştia sunt puşi în situaţia să elaboreze diverse soluţii de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităţilor lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final, cât pe modul de obţinere al lui, pe posibilităţile de stimulare a capacităţilor intelectuale şi afectiv motivaţionale implicate în desfăşurarea acestora.

Practicarea jocurilor sporeşte imaginaţia, cu atât mai mult cu cât învăţătorul dă curs liber principiilor de bază după care el se călăuzeşte:

- rolul copilului este de a reflecta asupra situaţiei în care a fost pus, să îşi imagineze diferite posibilităţi de rezolvare şi să îşi confrunte propriile păreri cu cele ale colegilor.
- copilul studiază diversele variante, alegând-o pe cea mai avantajoasă şi creează pe baza ei unele noi altenative de rezolvare.
- copilul are libertatea deplină în alegerea variantelor de rezolvare ,motivând totuşi alegerea făcută.
- copilul învaţă să-şi corecteze propriile greşeli, învăţătorul intervenind doar cu sugestii.

Jocurile didactice au un preponderent rol formativ, iar în cadrul lor trebuie subliniată însemnătatea însuşirii şi respectării regulilor de joc, rolul ei modulator, întrucât ea prefigurează cadrul unui adevăr ştiinţific, o regulă, un pricipiu al unui fenomen social.

Valoarea principală a jocului rezidă din faptul că îi face pe elevi, participanţi nemijlociţi, direct interesaţi, la propria formare.

Jocul reprezintă o modalitate de asigurare a continuităţii între grădiniţă şi şcoală, de uşurare a procesului adaptării la specificul muncii şcolare, de învăţare. Introducerea jocului în structura lecţiilor constituie un mijloc de prevenire şi combatere a oboselii.

Modern în predarea noilor cunoştinţe înseamnă rigoare ştiinţifică în lecţie şi utilizarea unor metode şi procedee care să stimuleze gândirea elevilor, să-i facă să înţeleagă şi să aplice în practică noţiunile asimilate.

Jocul didactic, ca şi metodă în care predomină acţiunea didactică operaţională/practică stimulată, reprezintă o acţiune care valorifică la nivelul instrucţiei, finalităţile adaptative de tip recreativ proprii activităţii umane. Acţiunea didactică este dinamizată prin intermediul motivaţiilor ludice, care sunt subordonate scopului activităţii de predare- învăţare –evaluare, într-o perspectivă pronunţat formativă.

Modalităţile de realizare angajează următoarele criterii de clasificare:

- după obiectivele prioritare: jocuri senzoriale, jocuri de observare, de dezvoltare a limbajului, de stimulare a cunoaşterii interactive.
- după conţinutul instruirii: matematice, muzicale, tehnologice, sportive, literare sau lingvistice.
- după forma de exprimare: jocuri simbolice, de orientare, de sensibilizare, conceptuale, jocuri-ghicitori, jocuri de cuvinte încrucişate.
- după resursele folosite: jocuri materiale, orale, pe bază de întrebări, pe bază de fişe individuale, jocuri pe calculator.
- după regulile instituite: jocuri cu reguli transmise prin tradiţie, jocuri cu reguli inventate, jocuri spontane, jocuri protocolare.
- după competenţele psihologice stimulate: jocuri de mişcare, de observaţie, de atenţie, de memorie, de gândire, de imaginaţie, de limbaj,de creaţie.
- jocurile de stimulare-proiectează diferite situaţii de învăţare bazate pe elemente şi relaţii virtuale de conflict, de decizie, de asumare de roluri, care angajează capacitatea de acţiune a elevului, spiritul său de competiţie, posibilităţile sale de explorare euristică a realităţii.

Din perspectivă pedagogică, jocul este considerat un mijloc de instruire, o formă de educaţie, o modalitate pedagogică-terapeutică, având astfel o varietate de semnificaţii de natură constuctivă. Prezentate sintetic, însumează o serie de funcţii care sunt complementare şi consistente cu cele ale fenomenului educaţional în ansamblu.

Funcţia adapativă se manifestă prin asimilarea realităţii fizice şi sociale şi prin acomodarea eu-lui la realitate. Pe parcusul vârstei copilăriei mijlocii se poate observa o creştere a capacităţii copilului de a transpune rapid şi coerent în joc, elemente ale realităţii: roluri, conduite, atitudini, şi de a prelucra şi reflecta cu o mare profunzime şi în contexte ludice diverse.

Funcţia informativă-prin intermediul jocului, copilul achiziţionează informaţii, noţiuni, concepte necesare înţelegerii şi integrării lumii reale. Copilul manipulează, alege, ordonează, clasifică, măsoară, se familiarizează cu proprietăţile diverselor lucruri şi dobândeşte cunoştinţe despre greutate, formă, volum, categorii etc.

Funcţia formativă-jocul este un mobil al dezvoltării cognitive, afectiv-emoţionale, psiho-motorii şi de modelare a personalităţii. Cunoaşterea prin experienţă directă, presupune implicarea capacităţilor perceptive, a abilităţilor de reacţie, a capacităţilor de raţionare şi a posibilităţilor de comunicare, ce sunt exersate şi îmbogăţite în plan calitativ şi cantitativ.

Funcţia de socializare este concretizată în exersarea prin joc şi asimilarea în plan comportamental a exigenţelor vieţii sociale. Majoritatea tipurilor de joc presupun relaţionare, adaptare a acţiunilor proprii la acelea ale unui partener de joc, asumare a responsabilităţii propriului comportament şi respectarea convenţiilor comportamentale impuse de situaţie.

Funcţia de relevare a psihicului-copilul transpune în joc trăiri, sentimente, intenţii neîmplinite în real, impresii şi temeri, gânduri, atitudini, conflicte intrapsihice sau interrelaţionale.

În evoluţia jocului, Piaget delimitează trei mari categorii de joc: jocul exerciţiu, jocul simbolic şi jocul cu reguli. Jocului simbolic, acesta îi recunoaşte o importanţă deosebită pentru dezvoltarea limbajului şi imaginaţiei, dar mai ales pentru asimilarea realităţii printr-un proces de reprezentare şi semnificare de o manieră proprie a lumii reale. Jocul cu reguli, exercită o importantă funcţie de socializare progresivă a copilului, prin interiorizarea unor norme de conduită de relaţionare, impuse de regulile jocului.

Bibliografie:

Ionescu,M.,-Instucţie şi educaţie,,V.Goldiş University ‘’Arad, 2005

Păun,E.,Potolea,D.,-Pedagogie.Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative, Polirom, Iaşi, 2002

Hancheş,L.,Tutunaru,R.,-Elemente orientative în proiectarea didactică, Ed.Eurostampa, Timişoara, 2002

Cucoş,C.,-Pedagogie, Ed.a II-a revăzută şi adăugită, Ed.Polirom, Iaşi, 2002

Model Raport Scoala Altfel

Adriana Corina Moldovan

Liceul Teoretic Ana Ipatescu Gherla

MODEL DE RAPORT FINAL PROGRAM „ŞCOALA ALTFEL”

Prof. înv. primar, Moldovan Adriana Corina

Liceul Teoretic Ana Ipătescu, Gherla

1. **Denumirea activităţilor derulate:**

Activitatea 1: Demararea proiectului educaţional „Toamna mândră, darnică!”- caracter informativ-educativ – **Arta poetică**

Activitatea 2: Micul bucătar! - caracter practic-aplicativ

Activitatea 3: Micul actor! Dramatizare - caracter practic-educativ

Activitatea 4: Vitaminele toamnei - caracter informativ-educativ

Activitatea 5: Vizionarea filmului Epic. Regatul secret – film educativ - caracter practic-educativ

1. **Obiectivele urmărite:**

- Participarea efectivă şi afectivă a elevilor la activităţile proiectului;
- Desfăşurarea unor activităţi cultural – artistice;
- Stimularea potenţialului artistic – creativ al copiilor;
- Cultivarea disponibilităţilor practice ale copiilor prin activităţile extracurriculare;
- Colaborarea cu cadrele didactice din unitate – abordarea ulterioară a unor relaţii de parteneriat cu alte unităţi şcolare;
- Formarea şi dezvoltarea unor competenţe moral-civice;
- Lărgirea orizontului de cunoaştere;
- Participarea la dialoguri, în situaţii diverse de comunicare;
- Exersarea deprinderilor elementare de comportament social;
- Construirea unui mediu educaţional care să favorizeze formarea competenţelor specifice ale elevilor în mod integrat;
- Implicarea părinţilor şi a comunităţii locale în activitatea şcolii.

1. **Resursele implicate** (număr cadre didactice, număr elevi etc.):

a).Resurse umane implicate:

Propunător - Coordonator

Profesor pentru învăţământ primar, Adriana Corina Moldovan

Colaboratori

Profesor logoped, Corina Buta

Părinţi: Mocian Iulia, Bacoșcă Ramona, Centea-Ilcaș Andreea, Buda Anca, Bodea Eni

Cinematograful Pacea, Gherla

Număr de participanţi

26 elevi ai clasei I C, Lic. T. „Ana Ipătescu", Gherla

5 părinţi participanţi la activităţile cu caracter practic

Parteneri implicaţi (numele instituţiei):

Cinematograful Pacea, Gherla

b). Resurse materiale:

- Videoproiector, ecran
- Castroane, alimente (fructe și legume proaspete), tacâmuri, șorț, față de masă
- Frunze uscate, șabloane, carioci, bețe de frigărui/paie de suc
- Decor pentru piesa de teatru.

Menţionarea spaţiilor de desfăşurare a activităţilor (în cazul în care au fost şi altele, în afara unităţii de învăţământ)**:**

Cinematograful Pacea, Gherla

1. **Rezultate înregistrate în cadrul activităților experiențiale planificate**

- valorificarea potenţialului creativ al copiilor;
- implicarea micilor şcolari în acţiuni şi activităţi diversificate, cu caracter integrat;
- Promovarea imaginii liceului prin publicarea de fotografii şi filmuleţe realizate în timpul activităţilor pe site-ul liceului şi în media locală.

9. Aspecte ale **managementului organizării** programului care au funcționat foarte bine:

- colectarea datelor;

- evaluarea situaţiilor de rezolvat;
- stabilirea obiectivelor;
- stabilirea priorităţilor;
- dezvoltarea planurilor de acţiune alternative;
- alegerea unui plan de acţiune;
- comunicarea cu partenerii implicaţi.

10. Experiențe/ activități de bune practici pentru **dezvoltarea competențelor vizate**, (*se vor evidenția 3-5 exemple concrete de activități relevante);*

Activitatea 1: Demararea proiectului educaţional „Toamna mândră, darnică!"- caracter informativ-educativ – **Arta poetică**

Activitatea 2: Micul bucătar! - caracter practic-aplicativ

Activitatea 3: Confecționare de marionete; Dramatizare - caracter practic-educativ.

11. Exemple concrete de **activități** pe care le considerați eficiente și pe care doriți să le includeți **în procesele educative curente din unitate, școlare și extrașcolare**;

- **Micul bucătar!** - caracter practic-aplicativ

12. **Rolul partenerilor** în proiectarea și în derularea activităților *(se recomandă nominalizarea acestora);*

Organizarea unor activităţi extraşcolare prin care elevii să contribuie, după puterile lor, la creşterea calităţii vieţii în comunitatea în care trăiesc, a avut nenumărate avantaje:

- împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că ceea ce învaţă la şcoală poate fi aplicat în cadrul unor acţiuni concrete;
- s-au creat legături la nivelul comunităţii;
- s-a dezvoltat stima de sine şi devotamentul pentru ideile civice

13. **Analiza SWOT**

1. **Puncte tari:**
    1.
        1. Socializare între elevi, părinţi, cadre didactice, reprezentanţii instituţiilor implicate în proiect;
        2. Însuşire de noi cunoştinţe;
        3. Implicarea unui procent de 99% de elevi din grupul ţintă în activităţi;
        4. Colaborarea şi munca în echipă;
        5. Intervalul orar.
    2. **Puncte slabe:**
        1. Absentarea elevilor navetişti în zilele ploioase;
        2. Deplasare îngreunată datorată condiţiilor meteorologice neprielnice.

1.
    1. **Oportunităţi:**
        1. Relaţionare cu parteneri din diferite domenii de activitate;
        2. Realizarea parteneriatului între diferite instituţii.

1.
    1. **Ameninţări:** **-**

14. **Modalități și instrumente de monitorizare, evaluare, diseminare.**

Activitățile s-au derulat conform planificării. Misiunea și viziunea școlii vizează formarea tânărului pentru societatea viitorului, tânăr adaptat la cerințele europene. În urma activităţilor desfăşurate de şcoala noastră, în cadrul unor proiecte educaţionale s-a constatat un interes din partea elevilor pentru realizarea de activități cultural-artistice, activități care le permit să-și dezvolte multilateral personalitatea.

La finalul Săptămânii Şcoala Altfel 2023-2024, elevii clasei I C au realizat un album cu desene și fotografii.

Consider că activitățile pe care le-am desfășurat și-au atins scopul: Formarea şi dezvoltarea unor competenţe moral-civice, lărgirea orizontului de cunoaştere al elevilor, adoptarea unui stil de viață sănătos.

INFLUENŢA MODELELOR COMPORTAMENTALE PARENTALE ASUPRA DEZVOLTĂRII PERSONALITĂŢII

Elena Carmen Popescu

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Preşcolaritatea, sau cea de a doua copilărie, se caracterizează printr-o deosebită receptivitate la influenţele mediului şi prin ritmuri accelerate de dezvoltare psihică.FAMILIA este factorul cu cea mai mare contribuţie la acest proces, de care grădiniţa trebuie să ţină seama. Se ştie că pentru marea majoritate a preşcolarilor, GRĂDINIŢA este cel de al doilea factor care exercită influenţe puternice asupra formării personalităţii lor.Defapt, dezvoltarea optimă a copilului se petrece în condiţiile acţiunii concordante a acestor doi factori.De aceea educatoarele trebuie să ştie că „pentru a cunoaşte bine copilul în scopul de a-l educa bine, să se studieze de aproape locul pe care el îl ocupă în viaţa grupului familial, să se studieze trebuinţele pe care acest grup îi dă posibilitatea să şi le satisfacă, precum şi dificultăţiile pe care el le poate întâlni în mediul respectiv şi rolul pe care fiecare din membrii familiei şi-l asumă în faţa lui".

În mod natural, familia este primul factor care contribuie la structuurarea componentelor de bază ale personalităţii copilului.Influenţele ei sunt foarte variate. „Copilul se găseşte astfel introdus de la început într-un eşantion foarte reprezentativ al societăţii, cu diversitatea ei de persoane, cu încrucişarea de generaţii, cu prezenţa la un loc a trecutului şi viitorului şi cu profunda solidaritate care leagă între ei pe toţi membrii"(P.Osterrieth, 1973).

Contribuţia mare a familiei la modelarea comportamentelor copiilor şi la dezvoltarea personalităţii lor se explică, pe de o parte, prin capacitatea de învăţare şi deosebita lor receptivitate la ceea ce vine de la parinţi şi, pe de altă parte, prin felul în care părinţii raspund nevoilor lor.

Dragostea părinţiilor faţă de copii îi face să reacţioneze într-un mod specific la cerinţele lor, iar aceştia din urmă să treacă de la răspunsuri generate de pulsiunile lor fiziologice la conduite socializate.

Comportamentele care se însuşesc prin învăţare inteţionată se vor înmulţi şi se vor complica treptat, o dată cu creşterea copilului.Dar în toate cazurile vor fi importante reacţiile părinţilor la reuşitele copiilor.Cercetătorii au evidenţiat unele dintre cele mai frecvente şi mai semnificative reacţii ale părinţilor, cum ar fi „răspunsul prin contingenţă", care este reacţie imediată şi pozitivă la provocăriile care vin din partea copilului: un surâs, întinderea mâinilor către adult, etc. O altă reacţie a părinţilor a fost numită „raportare socială" şi constă în faptu că un copil care se află prima dată în faţa unei situaţii sau obiect cu totul nou este în primul rând atent la reacţiile părinţilor şi apoi îşi construieşte propriul răspuns.

Învăţarea comportamentelor corespunzătoare diverselor situaţii este o preocupare constantă a părinţilor.Autorul Kaye a făcut câteva recomandări utile părinţilor:

- Asigurând încă de la naştere satisfacerea nevoilor fizice şi emoţionale ale copiilor pregătesc terenul pentru comunicarea şi relaţionarea acestora;
- Protejându-i de pericole le permit să facem ceva nou;
- Îndrumă procesul de achiziţionare de noi comportamente;
- Întăresc şi confirmă comportamentele adecvate însuşite şi manifestate de copii:

- Le oferă intenţionat modele de acţiune, relaţionare afectivă, comunicare etc.;
- Încurajează comunicarea copilului şi îl pregăteşte pentru relaţionări din afara familiei;

Dar succesul acţiunilor educative ale părinţilor sunt condiţionate de climatul socio-afectiv din familie şi de concepţia educativă după care părinţii se orientează.(există diferenţe între familii şi rezultatele acţiunilor educative).

Permisivitatea se referă la faptul că dezvoltarea copilului presupune trăirea de către acesta a unor experienţe variate şi posibilitatea de a acţiona fără teamă permanentă de pedeapsă din partea părinţilor.

În asemenea condiţii copilul îşi dezvoltă iniţiativa, curajul, independenţa, încrederea în sine etc.Totodată, familia îi apare ca locul în care se simte liber şi în care nu-l pândesc la tot pasu dezaprobări, interdicţii, pedepse.

Dimpotrivă, părinţii restrictivi au asupra copiilor lor manifestări inverse celor de mai sus.Ei sunt convinşi că numai aşa vor asigura cea mai bună educaţie.Deseori ei văd lumea din afara familiei ca fiind ameninţătoare, periculoasă şi atunci pun restricţii la interacţiunea cu aceasta.Tind sa-şi protejeze exagerat copiii şi să-i ţină ca într-un incubator şi, fără voia lor, contribuie la instalarea neîncrederii în sine a acestora, la construirea unei imagini false asupra societăţii în ansamblu.Comportamentele care apar la aceşti copii sunt de retragere din câmpul relaţiilor sociale, de evaziune, evitare, pasivitate, dependenţă de altu etc.

Căldura afectivă-indiferenţă are, la rândul ei, puternice influentze asupra dezvoltării psihice.Copilul trebuie să ştie că părinţii sunt bucuroşi că îl au şi că prezintă o valoare pentru ei. Cele mai frecvente manifestări ale dragostei părinţilor faţă de copiii lor sunt:

- calitatea îngrijirii;
- gingăşia contactelor zilnice;
- plăcerea jocului cu copilul;
- bunăvoinţă;
- bucuria care este întâmpinat copilul la revenirea acasa;
- interesul pe care îl arată faţă de faptele copilului;
- timpul zilnic pe care îl consacră comunicării, jocului şi acţiunilor comune cu copilul;

Un copil iubit de părinţii săi este securizat afectiv şi dezvoltarea lui psihică este favorizată.În aceste condiţii , copilul se dezvoltă ca o persoană autonomă, puternică, încrezătoare în sine şi în altii, simţindu-i totodată, alături pe părinţi în orice situaţie s-ar afla.

Indiferenţa afectivă a părinţilor faţă de copiii lor poate avea mai multe cauze:imaturitatea afectivă, nepotrivită cu rolurile parentale;-suprasolicitările profesionale;-

Lipsa unor cunoştinţe cu privire la nevoile afective ale copiilor;- prezenţa unor trăsături de personalitate, cum ar fi: comoditatea, nesiguranţa şi scepticismul în legătură cu eficienţa educaţiei. Neglijarea generală a relaţiilor cu alţii.Cele mai frecvente rezultate ale indiferenţei afective parentale sunt:lipsa de orientare în viaţă, nesiguranţa comportamentelor, lipsa de încredere în oameni, tendinţa de a realiza ataşamente afective faţă de persoane din afara familiei, fără a exista discernământ în alegeri, lipsa modelelor de conduită adecvată în situaţii dificile etc.

Prin urmare, familia este pentru copil un mediu foarte necesar dezvoltării sale fizice şi psihice.Ea îndeplineşte roluri formative specifice şi de neînlocuit.

Intrarea în grădiniţă a copilului va întregi gama acţiunilor şi relaţiilor necesare dezvoltării sale.De acum în colo evoluţia lui depinde de modul în care vor acţiona împreună grădiniţa şi familia. Dar copiii care vin din medii familiale diferite se comportă diferit şi trebuie trataţi diferenţiat.Sub influenţa familiei pot apărea cel puţin următoarele situaţii:

1. copiii au comportamente pozitive, corespunzătoare numai pentru unele situaţii;
2. unii pot manifesta conduite neadecvate, negative;
3. la alţii pot să lipsească unele atitudini şi comportamente pentru că familia nu are ocazii să le formeze;

Educatoarele vor lucra altfel cu copiii care se manifestă diferenţiat, au nevoi deosebit de dezvoltare, cer intervenţii educaţionale chiar individualizate.Educatoarele au datoria să sa formeze, consolideze sau să distruga comportamentele fiecărui copil.Grădiniţa *complementarizează* si *lărgeşte* educaţia în familie, dar şi o depaşeşte prin nivelul activităţilor instructiv-educative şi competenţa educatoarelor.

Un alt mod de acţiune a grădiniţei este cel de *stopare a comportamentelor* care nu se mai potrivesc cu situaţiile din afara familiei.Nu se mai admite copilului tendinţa de acaparare a adultului numai pentru sine şi nici cerinţa de a i se acorda numai lui atenţie.Este ştiut faptul că fără voia sa familia poate genera răsfăţ.Venit în grădiniţă, respectivul copil aşteaptă permanent atenţie, ajutor recompense, admiraţie etc. La fel, cei supraprotejaţi nu întreprind nimic din propria iniţiativă şi cer să fie îmbrăcaţi, încălţaţi, hrăniţi etc. Dacă nu se întâmpla aşa, devim mofturoşi, neliniştiţi, nervoşi şi, uneori, chiar agresivi.

În cazul copiilor care provin din familii cu mari carenţe educative şi manifeste comportamente negative, grădiniţa trebuie să acţioneze în vederea contracarării cu hotărâre a acestora.Ei imita cu promptitudine comportamentele celor din familie şi le manifestă şi la grădiniţă.Sunt agresivi, vorbesc urât, mint, îşi însuşesc ce nu e al lor etc. Cu ei se lucrează mai greu. Este necesară o anumită toleranţă la început şi apoi multă răbdare şi perseverenţă.

GRĂDINIŢA NU DIMINUEAZĂ DELOC IMPORTANŢA EDUCAŢIEI ÎN FAMILIE, CI EA ÎNTREGEŞTE ŞI AMPLIFICĂ PRESTAŢIA PĂRINŢIILOR, DAR, ÎN ACELAŞI TIMP, EA EXERCITĂ INFLUENŢE HOTĂRÂTOARE PENTRU DEZVOLTAREA POZITIVĂ A COPIILOR ŞI PENTRU PREGĂTIREA LOR PENTRU ŞCOALĂ ŞI VIAŢĂ.

BIBLIOGRAFIE:

Elena Nica – “Literatura pentru copii, clasa a II-a - opţional”, Ed. Carminis, 2002

Elena Truţă, Sorina Mardar, “Relaţia profesori-elevi: blocaje și deblocaje” Ed. Aramis, 2007

Georgeta Predescu Mihăescu, Pavel Ţugui, “Culegere de texte literare”, E.D.P., București, 1980

Vasile Molan, Maria Bizdună, “Didactica limbii şi literaturii române”, MEC, Proiectul pentru Învăţământ Rural, 2006

PLAN DE ACTIVITATE

Loredana Ramona Arion

Gradinita Cu Program Normal Nr. 1 Hunedoara

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

GRUPĂ: *mijlocie ''Fluturaşii"*

TEMA ANUALĂ : „*Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?"*

TEMA PROIECT : *"Emoții și sentimente"*

TEMA ZILEI*: "O lume plină de emoții"*

TIPUL DE ACTIVITATE : *mixtă*

FORMĂ DE REALIZARE: *activitate integrată*

FORMĂ DE ORGANIZARE: *frontal, pe grupuri mici, individual;*

Categorii de activităţi

1. ***ALA : JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE***

JOC DE MASĂ: ,,Emoții fel de fel" – formarea cu ajutorul pietrelor pictate a chipului omenesc ;

CONSTRUCTII: ,,Oraşul vesel" construire prin alăturare, îmbinare şi suprapunere de piese;

JOC DE ROL: ,,La frizerie"- realizarea unor frizuri diferite pe suport de hârtie;

ȘTIINȚĂ: ,,Câte degete atâtea zâmbete"-consolidarea număratului în limitele 1-5;

1. ***ADP : ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ***

Întâlnirea de dimineață cu tema: ,,Sentimente"

Tranziții: Exerciții de înviorare:,,Luați seama bine" ; ,,Dacă vesel se trăiește"; , ,,Bat din palme"

Rutine: ,, Prietenul la nevoie se cunoaşte!" , ,,Zâmbete pentru prietenii mei!"

1. ***ADE : ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENTIALE***

DLC (Educarea limbajului) *- Copacul emoțiilor – joc didactic*

DEC (Activitate plastică) *– Părul în vânt – pictură cu paiul*

1. ***ALA II:*** *,,Carnavalul emoțiilor"- euritmie*

Scopul activităţii

- *Stimularea copiilor pe direcţia unei exprimări emoţionale deschise, autentice, spontane şi descoperirea abilităţilor empatice, antrenarea conduitelor prosociale şi de socializare, dezvoltarea spontaneităţii şi exersarea potenţialului creativ al copiilor;*
- *Cunoaşterea şi respectarea normelor necesare integrării în viaţa socială; recunoaşterea emoţiilor de baza în situaţii simple, familiare.;*
- *Dezvoltarea capacităţilor de interacţiune dintre copil şi lumea înconjurătoare;*
- *Formarea unei atitudini pozitive şi responsabile faţă de cei din jur;*
- *Promovarea jocului didactic în diverse contexte educaționale.*

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE I

JOC DE MASĂ: *,,Emoții fel de fel" – formarea cu ajutorul pietrelor pictate a chipului omenesc ;*

Scop: *Stimularea calităților intelectuale, de voință și afective în vederea aplicării independente a deprinderilor însușite*

Comportamente urmărite:

– să observe materialul pus la dispoziție ;

- să înțeleagă și să execute sarcinile de lucru;

– să poarte dialoguri cu membrii grupului despre emoții;

– să manifeste spirit cooperant în activitatea de grup comunicând cu partenerii;

– să colaboreze cu colegii pentru ansamblarea materialuluii primit ;

CONSTRUCŢII: *,,Orașul vesel"- construire prin alăturare, îmbinare şi suprapunere de piese;*

Scop: *Dezvoltarea deprinderilor motrice;*

Comportamente urmărite:

- să construiască în grup orașul vesel cu ajutorul materialelor puse la dispoziţie;

- să-şi exerseze deprinderea de utilizare a materialelor de construcţie prin exerciţii de transportare, alăturare,îmbinare, alternare şi suprapunere de piese;

- să respecte regulile de bază ale unei construcţii pentru ca aceasta să aibă stabilitate;

JOC DE ROL: *,,La frizerie" - realizarea unor frizuri diferite pe suport de hârtie;*

Scop : *Verificarea, sistematizarea cunoștințelor și perfecționarea deprinderilor de a transpune experiența cognitivă în ipostaze ale vieții sociale;*

Comportamente urmărite:

- *să participe activ la joc atât în calitate de auditor, cât și de vorbitor;*

să sesizeze situațiile sociale de joc create, adaptându-se corespunzător;

- *să coopereze pentru realizarea temei;*
- *să respecte reguli de comportare civilizată în societate;*

- *să manifeste spontaneitate și creativitate în realizarea temei;*

ȘTIINȚE: *„Câte degete atâtea zâmbete” -consolidarea număratului în limitele 1-5;*

Scop: *Dezvoltarea operațiilor intelectuale prematematice;*

Comportamente urmărite:

- *să realizeze serieri de obiecte pe baza unor criterii date;*
- *să numere în intervalul 1-5;*
- *să recunoască și să indice cifrele în intervalul 1-5;*

La sosirea copiilor în sala de grupă, ei vor găsi deja pregătite toate materialele necesare pentru activitățile pe care le vor desfășura în cursul dimineții alegându-și centrul în care doresc să-și înceapă activitatea.

ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață: *„Sentimente”*

Tranziții: *Exerciții de înviorare:„Luați seama bine” ; „Dacă vesel se trăiește”; , „Bat din palme”*

Rutine: *„ Prietenul la nevoie se cunoaşte!” , „Zâmbete pentru prietenii mei!”*

Scop: *Implicarea activă în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaționării, împărtășirii unor sentimente față de ceilalți și formării comportamentului empatic la preşcolari.*

Comportamente urmărite:

- să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurări;

- să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimica, gesturi, privire);

- să sesizeze absența sau prezența unui coleg cunoscându-i chipul și în același timp numele;

- să observe cu atenție vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;

- să comunice pe baza unei idei elaborate;

- să schimbe impresii, opinii, păreri transmițând cu sinceritate părerile lor;

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

DLC (Educarea limbajului) *: - Copacul emoților – joc didactic*

- ***Scop:*** *Stimularea copiilor pe direcţia unei exprimări emoţionale deschise, autentice, spontane şi descoperirea abilităţilor empatice, antrenarea conduitelor prosociale şi de socializare, dezvoltarea spontaneităţii şi exersarea potenţialului creativ al copiilor;*

Obiective operaționale:

- să identifice emoţiile în funcţie de indicii nonverbali;

- să asocieze o etichetă verbală expresiei emoţionale;

- să identifice propriile emoţii în diverse situaţii;

-să verbalizeze diferite situaţii trăite ce conţin o anumită încărcătură emoţională

- să răspundă la întrebări şi să se exprime corect din punct de vedere gramatical.

- să prezinte interes pentru activitate şi dorinţă de afirmare;

- să participe activ la jocuri;

- să mânuiască materialele puse la dispoziţie;

- să execute mişcări sugerate de imagini, texte sau sarcini cerute de educatoare;

***DEC (Educație plastică)** : - Părul în vânt – pictură cu paiul*

- ***Scop:** Stimularea expresivității și a creativității prin pictură;*

Obiective operaționale:

- *să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnica picturii cu paiul;*
- *să recunoască elemente ale limbajului plastic și să diferențieze forme și culori în mediul înconjurător;*
- *să cunoască și să diferențieze materialele și instrumentele de lucru, să cunoască și să aplice reguli de utilizare a acestora;*
- *să compună în mod original și personal spațiul plastic;*
- *să interpreteze liber, creativ lucrări plastice exprimând sentimente estetice;*

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE II

,,Carnavalul emoțiilor”- euritmie

***Scop:** Stimularea expresivității și a creativității prin dans;*

Comportamente urmărite:

- *să execute paşi de dans coordonându-şi mişcările în ritmul muzicii;*
- *să se folosească de acțiuni motrice pentru a exprima sentimente și/sau comportamente, pentru a răspunde la diferite ritmuri;*
- *să intoneze cântece pentru copii;*

***Metode şi procedee:** conversaţia, observaţia, expunerea, descoperirea, explicaţia, jocul de rol, jocul didactic, exprimarea corporală (tehnică Freinet), jocul cooperativ (tehnică Freinet), tehnici expresiv-creative (tehnică Freinet), autoanaliza,turul galeriei, aprecierea .*

***Forme de organizare**: pe centre de interes, individual, pe grupe, frontal.*

***Mijloace didactice:** pietre pictate cu părți ale feței, foarfece, creioane colorate, carioci, fișe de lucru ,jetoane cu emoțiile, cuburi de lemn şi vitocomb, roata emoțiilor, jetoane cu*

emoții, cartonașe cu situații, panou pentru afișat, chipuri de copii, copacii emoțiilor,acuarele, paie,baloane, cântece pentru copii;

Forme de organizare : *activitate frontală, pe grupe, individual;*

Resurse: ***UMANE:*** *20 preșcolari*

TEMPORALE: *1 zi*

Material bibliografic:

1. *M.E.C.I.- ,,Curriculum pentru invatamant prescolar"(3-6\7 ani),2008*
2. *G.Toma,M.Ristoiu,M. Anghel- ,,Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru invatamantul prescolar",nivel 5-7 ani, Editura Delta Cart,2009*
3. *,,Aplicatiile noului curriculum pentru invatamnat prescolar" – ghid pentru cadre didactice, vol I, Editura DPH , Buc. 2009*
4. *,,Planificarea tematica si proiectarea didactica a activitatilor de invatare din gradinita" nivel II , Editura Diana*
5. *,,Orientări metodice privind aplicare programei instructiv-educative în grădinița de copii, Editura Gălățeană, 2006*

Mărțișor Cu Dor

Ileana Lucica Magdău

Școala Gimnazială Bogdan Vodă

Mărțișor cu dor

Mărțișorul este un simbol tradițional al primăverii, sărbătorit în România și în unele alte țări din zona Balcanilor, precum și în Republica Moldova. Sărbătoarea Mărțișorului are loc în ziua de 1 martie și marchează începutul primăverii și al lunii martie. Mărțișorul este un mic obiect decorativ, confecționat dintr-un șnur alb și roșu, adesea împodobit cu mărțișoare, clopoței sau alte elemente decorative.

Semnificația Mărțișorului este una complexă și încărcată de tradiție și simbolism. Iată câteva aspecte ale semnificației sale:

Primăvara și reînnoirea: Mărțișorul simbolizează venirea primăverii și trecerea de la iarnă la sezonul cald. Culoarea albă a șnurului reprezintă zăpada care se topește, iar culoarea roșie simbolizează soarele puternic al primăverii și vitalitatea naturii care se trezește la viață după hibernare.

Noroc și prosperitate: Mărțișorul este adesea considerat un talisman norocos, care aduce protecție împotriva relelor și atrage noroc și prosperitate în noul an. Se crede că purtând un mărțișor în prima lună de primăvară, persoanele vor fi binecuvântate cu succes și fericire în toate încercările lor.

Tradiție și identitate culturală: Mărțișorul face parte din patrimoniul cultural și tradițional al României și este transmis din generație în generație ca un simbol al identității și al valorilor românești. Sărbătoarea Mărțișorului este un prilej de bucurie și comuniune, în care oamenii se adună pentru a celebra venirea primăverii și pentru a împărtăși sentimente de dragoste și de apreciere.

„ Mărțișor cu dor”

Materiale necesare: Hârtie colorată, foarfece, obiect rotund, capsator floare, cariocă, șablon formă de inimioară, ață albă și roșie.

Mod de realizare: Întâi de toate se împletește șnurul alb și roșu (două fire de lungime identică se înnoadă la un capăt și se răsucesc în sensuri diferite). Apoi se atașează obiectul rotund pe hârtia colorată și cu creionul se trasează forma rotundă. Apoi se decupează și se obține forma unui cerc.Mai apoi se decupează cele 8 șabloane în formă de inimioară și se lipesc pe forma rotundă. Inimioarele se lipesc sub forma unui trifoi cu patru foi. Se pune o inimioră și peste o altă inimioră încât să obțin un 3D. Pentru a da viață trifoiului vor desena ochi și gură. Cu ajutorul capsatorului tip floare vom putea decora forma mărțișorului. Apoi cu o cariocă neagră se scrie „1 Martie, 2024” și în final se atașează șnurul realizat din ață albă și roșie de la începutul orei. De fiecare dată le propun elevilor să-l personalizeze cu doresc de cuviință.

Consider că, mărțișorul este mult mai mult decât un simplu obiect decorativ; este un simbol încărcat de semnificație și de tradiție, care celebrează venirea primăverii, norocul, dragostea și identitatea culturală a poporului român.

A Face Matematică Înseamnă A Descurca Probleme

HORCHIDAN IONELA-CRISTINA

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

A FACE MATEMATICĂ ÎNSEAMNĂ A DESCURCA PROBLEME

Ajuns la şcoală, copilul trebuie să intuiască, să descopere să cunoască situaţiile în care cunoştinţele lui însuşite la ora de matematică se pot aplica şi trebuie să se convingă treptat că posibilităţile de a rezolva o problemă de viaţă sunt mult mai mari decât gândeşte problema în termeni matematici.

Etapele rezolvării problemelor

Literatura de specialitate descrie evenimentele implicate în rezolvarea problemelor, care sunt:

1. Evenimentul iniţial este constituit de **prezentarea problemei,** care se poate realiza prin formularea verbală sau prin altă cale.

2. Definirea problemei este făcută de elev, care distinge caracteristicile esenţiale ale situaţiei din problemă.

3. Formularea ipotezelor este făcută de elev, care distinge ipotezele ce pot fi aplicate unei situaţii.

4. Verificarea ipotezelor sau ipoteze succesive până ce se găseşte una care duce la soluţia căutată.

Aceste evenimente sunt cunoscute ca etapele de rezolvare a problemelor. Procesul de rezolvare se prezintă ca o activitate mintală de căutare în cursul căreia, în baza datelor, sunt emise diferite ipoteze de lucru se desfăşoară prin parcurgerea mai multor etape. Toate aceste etape formează o activitate unitară, una din cele mai complexe activităţi intelectuale.

Deslușirea oricărei probleme trece prin mai multe etape. În fiecare dintre aceste etape, datele problemei apar în aranjamente noi, reorganizarea lor la diferite nivele duce către soluţia problemei. Deci, este vorba de un permanent proces de analiză şi sinteză (prin care elevul desparte şi reface, deprinderi şi construieşte calculul care conduce la soluţia problemei), de un aranjament aparte a analizei cu sinteza, caracterizat prin aceea că diferitele elemente luate în consideraţieîşi dezvăluie mereu noi aspecte (analiza) în funcţie de asocierile în care sunt plasate (sinteza).

Ţinând cont de particularităţile de vârstă ale elevilor, în rezolvarea problemelor se parcurg următoarele etepe: (apud Lupu, C., 2006, p. 297 – 299):

a) Expunerea enunţului problemei (comunicarea enunţului problemei) – se realizează prin citire sau enunţare orală de către învăţător sau de elevi. Se va avea în vedere citirea şi enunţarea expresivă a textului, scoţându-se în evidenţă anumite date şi legăturile dintre ele, precum şi întrebarea problemei. Se vor scrie pe tablă şi pe caiete datele problemei.

b) Însuşirea conţinutului problemei (înţelegerea enunţului problemei) este etapa căreia trebuie să i se acorde importanţa cuvenită, pentru că de aceasta depinde

înţelegerea corectă, asigurarea participării active şi conştiente a elevilor la rezolvare. Prin discuţii cu elevii trebuie reţinute elementele matematice importante: datele problemei, relaţiile dintre date, întrebarea problemei. Să se insiste asupra fondului, nu a formei, dând libertate elevului să se exprime liber, aceasta convingându-ne că a înţeles problema. Este binevenită ilustrarea problemei cu ajutorului materialului didactic, la clasa I, iar la clasele mai mari cu scheme grafice sau alte semne convenţionale.

c) Analiza problemei (examinarea problemei) este etapa cea mai importantă în rezolvarea problemei. Acestei etape trebuie să i se acorde timp suficient, să nu se efectueze în grabă, superficial, ci cu multă răbdare, cu efort de gândire pentru descoperirea căii de rezolvare a problemei. Examinarea problemei înseamnă un şir de raţionamente orientate către întrebarea problemei prin care se găsesc relaţii între perechi de valori numerice şi se împarte problema dată în probleme simple. Succesiunea problemelor simple ce alcătuiesc problema compusă se face astfel încât întrebarea ultimei probleme să coincidă cu întrebarea problemei date. Acest lucru se face prin două metode: *metoda analitică* şi *metoda sintetică*.

Analiza profundă a datelor problemei trebuie sa-l conducă pe elev la desprinderea de

concret, la transpunerea situaţiei concrete pe care o prezintă problema în relaţii matematice. Renunţarea la elementele concrete şi înlocuirea acestora cu expresii potrivite, fac posibilă schematizarea problemei – deci pasul necesar spre generalizare.

d) Întocmirea planului de rezolvare este etapa care urmează examinării problemei. Acest plan este, de fapt, o ordonare sintetică a întrebărilor problemelor simple, reieşite din problema compusă, în timpul examinării. Planul de rezolvare nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care ajutăm elevii să înţeleagă cum se desfăşoară procesul de examinare şi cum se formulează concluziile acestei examinări. Pentru alcătuirea planului se folosesc în exprimare numai mărimi sau cantităţi fără numere (sau cu cât mai puţine numere) şi fără calcule, întrucât acum se stabilesc numai raporturile cantitative dintre mărimi sau relaţii de calcul. Planul de rezolvare se poate formula fie prin propoziţii interogative (mai ales la clasele mici), fie prin propoziţii afirmative.

e) Rezolvarea propriu-zisă a problemei constă în stabilirea operaţiei corespunzătoare fiecărui punct din plan şi efectuarea calculelor ce conduc la obţinerea rezultatului final.

f) Activităţi suplimentare după rezolvarea problemei:

- verificarea rezultatului obţinut prin rezolvarea problemei – prilej de convingere privind justeţea rezolvării;

- scrierea sub formă de exerciţiu a rezolvării problemei – cu rol în fixarea algoritmului de rezolvare, dar şi în antrenarea sistematică a intelectului elevilor;

- căutarea şi aplicarea unui alt mod de rezolvare – ceea ce contribuie la dezvoltarea gândirii creatoare;

- formularea de alte probleme ce se rezolvă după acelaşi exerciţiu etc.

Exemple De Bune Practici

Sarlea Ana

Gradinita Cu Program Normal Izvoarele

Dezvoltarea personalităţii copilului se realizează atât prin activităţile liber-alese desfăşurate în grădiniţă cât şi prin activităţile pe domeniile experienţiale. Prin acestea, copilul îşi dezvoltă limbajul, îşi îmbogăţeşte conţinuturile cognitive, relaţionează cu ceilalţi, se dezvoltă din punct de vedere comportamental acomodându-se şi adaptându-se în situaţii noi, îşi formează deprinderile şi atitudinile, efortul, voinţa, cooperarea, perseverenţa, dezvoltarea spaţio-temporală, respectarea intereselor şi a muncii celor din jur, formarea atitudinilor pozitive faţă de muncă şi educarea sentimentelor morale şi etice.

În fiecare zi vedem tot mai mulţi preşcolari din grădiniţă care sunt atraşi şi receptivi de acele activităţi educaţionale în care educatoarea utilizează soft-urile educaţionale, calculatorul, ceea ce reprezintă o nouă viziune de învăţare eficientă, prin utilizarea metodei instruirea asistată de calculator, fără însă a minimaliza importanţa folosirii metodelor didactice tradiționale, clasice, sau activ-participative.

Învăţământul românesc, respectiv educaţia timpurie la vârsta preşcolară, a înregistrat o continuă transformare şi dezvoltare sub aspectul conţinutului, metodologiei şi strategiilor didactice folosite în procesul instructiv-educativ. Procesul de predare-învăţare-evaluare la vârsta preşcolară a cunoscut noi dimensiuni, utilizarea noilor tehnologii în educaţie reprezentând un plus de experiență dobândit de preşcolari, o specifică legătură mai strânsă cu practica, pentru că ei şi acţionează în acelaşi timp, ceea ce îi va conduce pe viitor la o pregătire eficientă în concordanţă cu cerinţele unei societăţi tot mai digitalizate. Știut fiind faptul că toate activităţile din grădiniţă au la bază jocul, acesta fiind principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, am utilizat strategii moderne, respectiv jucării interactive, pe care copiii preşcolari din Bulgaria şi cadrele lor didactice le utilizau cu succes în instruirea preşcolarilor, deoarece învăţarea prin joc s-a dovedit a fi cea mai eficientă metodă practicată în grădiniţă. Pornind de la faptul că în educația preşcolară, dar şi la celelalte niveluri de învăţământ utilizarea tehnologiei moderne îi ajută pe copii să aibă un mai mare grad de concentrare în timpul activităţilor, prin creşterea stabilităţii şi angajarea lor mai eficientă în îndeplinirea sarcinilor didactice, am proiectat la grupa mare o activitate distractivă ,, Cursa ouălor de Paști” folosind într-una din secvenţele activităţii, la asigurarea retenţiei o jucărie interactivă de tip „iepuraș“ , de care preşcolarii au fost foarte încântaţi şi interesaţi.
Astfel, în timpul desfășurării activității cu preşcolarii de la grupă am exersat atenția, concentrarea, autocontrolul și a memoria de scurtă durată (funcții executive), cultivarea imaginației și a creativității și dezvoltarea motricității fine și grosiere. Am desenat împreună cu copiii ouă de diferite culori pe mai multe foi. De exemplu, pe o foaie se află un ou roșu, pe alta un ou albastru, pe alta un ou galben. Am lipit foile pe zid, în diferite părți ale grădiniței. După am oferit indicații copilului despre culoarea oului care trebuie atins cu o anumită parte a corpului. De exemplu, le-am spus să atingă oul roșu cu piciorul drept sau oul galben cu urechea stângă. Ouăle fiind așezate în diferite locuri, aceștia vor trebui să își amintească unde se află oul colorat, să alerge spre ele și să își amintească și cu ce parte a corpului trebuie să îl atingă. Pentru mai mult amuzament am schimbat rolurile.

Desfăşurarea unor activităţi bazate pe acţiunea concretă cu obiectele, utilizarea tehnologiei moderne, respectiv a jucăriilor interactive în procesul instructiv-educativ le

trezeşte preşcolarilor interesul pentru activităţile educaţionale în general, le stimulează gândirea, creativitatea, iniţiativa, aceştia experimentând emoţii pozitive prin angajarea în sarcini plăcute, ceea ce îi determină să participe cu plăcere, veselia şi satisfacţia plăcerii de a învăţa instalându-se cu uşurinţă pe chipurile lor.
Pentru a răspunde trebuinţelor, nevoilor actuale ale copiilor din societatea de astăzi, noi, cadrele didactice, putem proiecta şi desfăşura activităţi didactice, folosind jucării interactive în majoritatea domeniilor experienţiale.
Şi în activități de educarea limbajului se pot utiliza în anumite secvenţe ale activităţii jucăriile interactive prin realizarea unor sarcini didactice de asociere sunet iniţial – cuvânt, de identificare a formei de singular şi plural a obiectelor, prin identificarea imaginii de singular-plural cu ajutorul jucăriei interactive, în formularea de propoziții, pe baza imaginii la care se oprește „albinuța“, ce a fost în prealabil activată prin apăsarea tastelor de deplasare, dar şi în activităţile integrate.

Metode Inovative De Grup In Invatamantul Prescolar

Mihaela Raluca Iaru

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Valea Mare-pravat

Metode inovative de grup folosite în învăţământul preşcolar

Prof. înv. preșc. Iaru Mihaela Raluca

GPN Șelari, Valea Mare Pravăț

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii.

De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în procesul instructiv educativ în funcţie de obiectivele urmărite la fiecare activitate.

Bula dublă - este o metodă de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Exemplu. La activitatea DLC-convorbire ,,Ce ştim despre anotimpuri?" în cercurile mari am asezat imagini reprezentative despre anotimpurile toamna şi iarna. Copiii au completat două caracteristici ale anotimpului toamna (cad frunzele, pleacă păsările călătoare), două caracteristici ale anotimpului iarna (ninge, îngheaţă apa) în cercurile exterioare şi două asemănări (anotimp, 3 luni) în cercurile mici din mijloc. O altă activitate la care am folosit metoda Bula dublă a fost o activitate DLC-joc didactic ,,În curând voi fi şcolar,,. În acest joc în cele două cercuri mari am aşezat imagini cu preşcolari şi şcolari, iar copiii au completat cercurile mici din mijloc cu asemănările existente între preşcolari şi şcolari (sunt copii, se hrănesc şi cresc), iar în cercurile

exterioare au completat cu caracteristicile acestora (preşcolarii se joacă, merg la grădiniţă, şcolarii merg la şcoală, învaţă).

Schimbă perechea este o altă metodă interactivă pe care am folosit-o în activităţile cu preşcolarii. Această metodă are ca obiectiv stimularea comunicării şi rezolvarea de probleme prin lucru în pereche. Metoda „Schimbă perechea„ am folosit-o în activităţi de observare, activităţi de convorbire, activităţi practice, etc.

Exemplu. La activitatea de observare cu tema „Fructe de toamnă ’’, am urmărit ca prin lucru în pereche, copiii să descopere cât mai multe caracteristici ale fructelor care se coc în anotimpul toamna. Am organizat copiii în două cercuri concentrice după ecusoanele pe care le aveau în piept, în interior copiii cu frunze galbene, în exterior copiii cu frunze verzi. La îndemnul educatoarei, copiii au luat din coş un fruct la alegere pe care l-au observat, l-au analizat pentru a spune totul despre el. Perechea a analizat fructul timp de 3-5 minute. La comanda educatoarei „Schimbă perechea’’ copiii din interior s-au deplasat şi au format o nouă pereche. Copiii din cercul exterior au făcut o sinteză a observaţiilor anterioare şi au continuat analiza cu noua pereche pentru descoperirea caracteristicilor fructului prin câţi mai mulţi analizatori. Perechile s-au schimbat atunci când s-au epuizat toate ideile copiilor şi când fiecare copil a făcut pereche cu toţi membrii grupei.

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei„ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire cu tema „De ce îmi place anotimpul vara?” la începutul activităţii copiii au stabilit împreună caracteristicile anotimpului vara pornind de la întrebarea „Ce ştiţi despre anotimpul vara?”. Fiecare copil a răspuns printr-un enunţ scurt în ordinea stabilită fără a repeta ideile colegilor. Ideile emise sunt direct proporţionale cu numărul membrilor grupului. După enunţarea ideilor, copiii au fost rugaţi să reflecteze asupra lor şi să se pronunţe care sunt cele mai aproape de adevăr.

Au fost subliniate ideile care se încadrau în sarcina didactică şi care conturau ideea finală. Aceste caracteristici sunt împărţite în 3 categorii:

- Caracteristici care ţin de evoluţia naturii;
- Caracteristici care ţin de relaţia omului cu mediul în anotimpul vara;
- Caracteristici care nu se încadrează în nici o categorie şi care vor fi eliminate.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc.. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea şi evaluarea cunoştinţelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activităţile de povestire, observare, convorbire, etc.

Exemplu. În activitatea DLC-convorbire „Totul despre păsări", preşcolarii au realizat o diagramă în care au evidenţiat asemănările şi deosebirile existente între păsările de curte şi păsările sălbătice. De asemenea, am folosit această metodă în jocul didactic „În lumea poveştilor" cu scopul de a verifica cunoştinţele copiilor privind poveştile învăţate. În cadrul acestui joc, copiii au realizat o diagramă Venn în care au aşezat în cele două cercuri personajele specifice fiecărei poveşti, iar în arealul în care se suprapun cele două cercuri au aşezat personajele comune .

Din multitudinea de metode interactive, am prezentat pe scurt doar câteva pe care le-am aplicat la grupă, metode prin care noul si căutarea de idei conferă activităţii "un mister didactic" în care copilul e participant activ la propria formare.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit şi alte metode cum sunt: metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele, tehnica blazonului, pălăriuţele gânditoare, studiu de caz etc..

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – *Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice*, Bucureşti, 2001

ÎNVĂȚAREA COLABORATIVĂ

Nicoleta Loredana Stanciu

Școala Gimnazială, Comuna Salcia

Tema anuală de studiu: "Când, cum și de ce se întâmplă?"

Tema săptămânii: "Vestitorii primăverii"

Tema zilei: "Legume timpurii"

Tema activității: "Ridichea uriașă"

Tipul de activitate: integrată (DLC și DOS)

Elemente componente ale activității integrate:

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

Domeniul Limbă și Comunicare - "Ridichea uriașă" (povestea educatoarei)

Domeniul Om și Societate - "Ajutoarele bunicilor" (activitate practică)

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:

- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
- Sesizează detalii sau diferențe între obiecte, ființe, fenomene de care sunt interesați, atunci când le examinează

Scopul activității:

- Exersarea deprinderii de a asculta cu atenţie o poveste și a deprinderii de exprimare corectă sub aspect lexical şi gramatical, stimularea vorbirii coerente expresive;

- Dezvoltarea atenției voluntare și a operațiilor gândirii;

- Formarea unor deprinderi practic-gospodărești.

Obiective operaționale:

1. Să precizeze titlul poveștii „Ridichea Uriașă"
2. Să identifice cel puțin cinci personaje din povestea dată
3. Să identifice mesajul educativ al poveștii
4. Să planteze semințele de legume în lădițele cu pământ

5. Să realizeze salata din cel puțin două ingrediente
6. Să lipească hârtie de cel putin două culori pentru a realiza tabloul

Strategii didactice:

Metode și procedee: povestea educatoarei, conversația, explicația, demonstrația, expunerea, turul galeriei etc.

Resurse materiale: decor cu scene din poveste, siluete cu personaje din poveste, lădițe cu pământ, semințe, unelte de grădinărit, hârtie colorată, lipici, legume, tocător, cuțit etc.

Forma de organizare: frontal, pe grupe

Scenariul activității:

La intrarea copiilor în sala de grupă scaunele sunt așezate în semicerc, în fața semicercului este amenajat decorul specific din povestea "Ridichea Uriașă".

Captarea atenției se va realiza prin prezentarea unei ridichi (confecționată din material textil). Pornind de la prezumția că preșcolarilor le plac poveștile și sunt dornici să descopere de unde vine ridichea uriașă, educatoarea anunță copiii că urmează să asculte povestea "Ridichea Uriașă".

Copiii vor fi așezați în semicerc pe scăunele și vor asculta povestea „Ridichea Uriașă". Educatoarea folosește un ton cursiv, coerent, formând în jurul său o scenă din poveste (ajutându-se de siluetele personajelor).

După expunerea integrală a conținutului, se va insista pe mesajul educativ al povestirii: "Unde-s mulți, puterea creste!"

Mai departe , urmând exemplul personajelor care au lucrat în echipă, copiii vor fi împărțiți în trei grupe, fiecare grupă având de realizat o sarcină venită din partea celor trei personaje din poveste (bunic, bunică și nepoțică). După finalizarea activității practice pe echipe, prin intermediul metodei Turul galeriei, se vor analiza lucrările/rezultatele fiecărei echipe.

Pentru asigurarea feed-backului, educatoarea adresează copiilor diferite întrebări care au rolul de a fixa cunoştinţele.

Exemplu:

- Cum se numește povestea pe care am descoperit-o astăzi?

- Pe cine cheamă bunicul în ajutor pentru a smulge ridichea din pământ?

- Care sunt personajele care și-au unit forțele pentru a scoate ridichea? Etc.

În încheierea activității, educatoarea subliniază mesajul educativ al povestirii: "Unde-s mulți, puterea creste!" și, de asemenea se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate.

Bibliografie:

1. Curriculum pentru Educație Timpurie, 2019, Ministerul Educației Naționale
2. Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie, 2019

Contribuţii Formative Ale Activităţii De Rezolvare A Problemelor

Manuela Constanta Stan

Scoala Gimnaziala Radu Tudoran Comuna Blejoi

În cadrul activităţii de rezolvare a problemelor o contribuţie formativă importantă o are activitatea suplimentară de compunere a problemelor. Activitatea de compunere a problemelor oferă terenul cel mai fertil din domeniul activităţilor matematice pentru cultivarea şi educarea creativităţii şi a inventivităţii. Creativitatea gândirii, mişcarea ei liberă, nu se poate produce decât pe baza unor deprinderi corect formate, stabilizate şi eficient transferate.

Trecerea de la rezolvarea problemelor, unde deprinderile şi abilităţile se referă în special la analiza datelor, a condiţiei, la capacitatea de a înţelege întrebarea şi a prezenta întreaga desfăşurare a raţionamentului în direcţia descoperirii soluţiei, se face în mod gradat prin :

1. complicarea unei probleme prin introducerea de noi date sau prin modificarea întrebării;
2. rezolvarea problemei prin mai multe procedee :
    - scrierea rezolvării problemei într-o singură expresie;
    - alegerea celei mai economicoase căi de rezolvare;
    - determinarea schemei generale de rezolvare şi încadrarea problemei în categoria respectivă;

Compunere problemei este una din modalităţile principale de a dezvolta gândirea independentă şi originală a elevilor, a pasiunii pentru matematică.

Se pot compune şi crea probleme în următoarele forme, respectându-se următoarea succesiune gradată:

- compunerea de probleme după imagini;
- compunerea de probleme după modelul unei probleme rezolvate anterior;
- compunerea unei probleme cu indicarea operaţiilor matematice ce trebuie efectuate;
- compunerea de probleme după un plan stabilit;
- compunerea de probleme cu mai multe întrebări posibile;
- compunerea de probleme cu întrebarea dată;
- compunerea de probleme cu început dat;
- compunerea de probleme cu mărimi date;
- compunerea de probleme după un exerciţiu simplu sau compus;
- compunerea de probleme, crearea liberă de probleme.

Efortul pe care îl face elevul atât în compunerea cât şi în rezolvarea de probleme presupune o mare mobilizare a proceselor psihice de cunoaştere, volitive şi firesc, motivaţional – afective.

Gândirea este procesul cognitiv cel mai solicitat prin operaţiile sale logice de analiză, sinteză, comparaţie, abstractizare şi generalizare. Rezolvarea de probleme, formează la elevi priceperi şi deprinderi de a analiza situaţia dată de problemă, de a descoperi drumul prin care se obţine răspunsul dorit. În acest fel, rezolvarea problemelor contribuie la cultivarea şi dezvoltarea capacităţilor creatoare ale gândirii, la sporirea

flexibilităţii ei, a capacităţilor anticipativ – imaginative, la educarea perspicacităţii şi spiritului de iniţiativă.

Rezolvarea problemelor de matematică contribuie la clarificarea, aprofundarea şi fixarea cunoştinţelor învăţate la acest obiect de studiu, elevii formându-şi deprinderi eficiente de muncă intelectuală, care se vor reflecta pozitiv şi în studiul altor discipline de învăţământ.

În acelaşi timp activitatea de rezolvare şi compunere a problemelor contribuie la îmbogăţirea culturii generale a elevilor prin utilizarea în conţinutul problemelor a unor cunoştinţe pe care nu le studiază la alte discipline de învăţământ (este cazul de informaţii legate de distanţe, viteză, timp, arii, greutate, cantitate etc.).

Problemele de matematică fiind strâns legate cel mai adesea prin însuși enunţul lor de viaţă, de practică, dar şi prin rezolvarea lor, generează la elevi un simţ al realităţii de tip matematic, formându-le deprinderea de a rezolva şi alte probleme practice din viaţa de zi cu zi.

Am enumerat mai sus câteva din valenţele formative pe care le generează procesul de rezolvare şi compunere a problemelor de matematică, pentru a justifica de ce programele şcolare acordă o atât de mare importanţă acestei activităţi.

BIBLIOGRAFIE

1. Aron I., Herescu Gh.,"Aritmetica pentru învăţători", Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1997.

2. Petrică I., Ştefănescu V.,"Probleme de aritmetică pentru clasele I – IV", Bucureşti, Editura Petrion, 1990.

3. Stăncioiu G., Stăncioiu F., "Metodica predării matematicii în învăţământul primar", Bucureşti, Editura Fundaţiei Humanitas, 2001.

Activitate De Stimulare A Interesului Pentru Lectură

ANA MARIA MARICA

Gradinita Nr. 62

Lectura are un rol deosebit în viața copiilor, deoarece le stimulează interesul, contribuie la formarea unui vocabular bogat, le dezvoltă dragostea pentru frumos. Din grădiniță, copiii sunt fascinați de universul basmelor și al poveștilor ai căror eroi îi ajută să înțeleagă prietenia, cinstea, omenia, corectitudinea. Personajele literare devin uneori adevărate exemple de viață, demne de urmat.

Nu toți copiii iubesc cărțile, poveștile, dar aici rolul primordial îl are educatoarea, care trebuie să identifice diverse modalități pentru a-i provoca la lectură.

În vederea stimulării interesului pentru lectură în perioada preșcolarității sunt utilizate diverse modalități- stimularea gustului pentru lectură, apropierea copiilor de carte, îmbunătățirea comunicării orale și stimularea interesului pentru citit-scris, stimularea imaginației și a creativității verbale, împărtășirea experiențelor personale, utilizarea diverselor materiale didactice.

În vederea trezirii interesului copiilor pentru lectură, încă de la grupa mică, educatoarea citește povești preșcolarilor. Aceștia sunt atrași de materialele didactice utilizate și de vocea de actor a cadrului didactic.

La grupa mijlocie, în cadrul domeniului *Limbă și comunicare*, la activitatea de *Educarea limbajului*, s-a lecturat de către educatoare povestea ***Cine a spus miau? De V. Suteev***.

Preșcolarii au participat la activitate așezați pe pernuțe, pe covor, în semicerc, iar educatoarea în fața acestora însoțită de macheta în două planuri specifică conținutului poveștii și de personajele întâlnite.

După finalizarea lecturării, copiii au realizat un colaj cu personajele principale din poveste în cadrul domeniului *Om și societate*-categoria *Abilități practice*, apoi în cadrul activităților liber-alese, ștrumfii grupei mijlocii s-au jucat jocul distractiv *Câinele și pisica*

A doua zi, activitățile pe domeniile experiențiale au continuat- *Dramatizare* în cadrul domeniului experiențial *Om și societate*, categoria de activitate- *Educație pentru societate*, *Mulțimi de căței și pisici* în cadrul domeniului experiențial *Științe*, categoria de activitate- *Activități matematice*, *Personajul preferat din poveste*-pictură liberă în cadrul domeniului experiențial *Estetic și creativ*, categoria de activitate- *Educație artistico-plastică*.

La sfârșitul săptămânii s- a realizat o expoziție cu toate lucrările realizate de către copii, împreună cu cartea ce cuprinde povestea *Cine a spus miau? De V. Suteev*, poveste de la care a pornit întreaga descoperire.

Lectura rămâne una dintre cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități. Cu cât apropierea copilului se face mai devreme, cu atât mai importante și mai durabile sunt efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, precum și în cel al comportamentului și al socializării.

Importanța Jocului La Vârsta Preșcolară

CRISTIAN MIRELA

Gradinita Nr. 62

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor.

Jocul este cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minunata lui lume de gânduri şi vise având reale valenţe formative. El contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoţională, fizică şi estetică a copilului, cultivă încrederea în forţele proprii şi spiritul de competiţie.

Jocul este activitatea de baza în grădiniță și cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și usor asimilabil de către copil; este prietenul nelipsit al copilului, fiind o formă de manifestare internațională, fără bariere geografice și religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în acelasi timp îi reprezintă.

Copilul se joacă de la intrarea în grădinită până la micul dejun, în timpul activităților didactice de dimineață, pe centre, apoi se joacă serios în cadrul activităților pe domenii experiențiale, apoi se distrează jucându-se în timpul activităților liber alese și numai masa de prânz și somnul opresc temporar această activitate, ea urmând să își reia cursul după trezirea copiilor și până la plecarea lor acasă, unde bineînțeles, această activitate continuă.

În decursul jocului copilul acționează asupra obictelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, dobândește încredere în forțele proprii, își îmbogățește cunoștintele.

Manifestându-și dorința de a participa la viața și activitatea celor din jur, copilul își asumă rolul de adult, reproducând activitatea și raporturile lui cu ceilalți oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuși posibilitatea de a-și imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul își satisface nevoile prezente și se pregătește de viitor.

Jocul în perioada preşcolară reprezintă principalul mijloc de dezvoltare în următoarele domenii: fizic, cognitiv, social, emoţional şi lingvistic. Jucându-se, preşcolarii îşi dezvoltă creativitatea şi imaginaţia, învaţă să gândească şi să se descurce în situaţii problematice, achiziţionează noi aptitudini, îşi dezvoltă personalitatea şi stabilesc o baza importantă pentru învăţare.

Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinilor imaginative, a capacităților de creare a unor sisteme de imagini generalizate despre obiecte și fenomene, posibilitatea de a opera mintal cu reprezentări după modelul acțiunilor concrete cu obiectele în timpul jocului.

Pătrunderea copilului în universul raporturilor de conviețuire a oamenilor (care le oferă profilul moral al unui anumit mod de viață) se realizează tot prin intermediul jocului. Aici, copilul capătă simțul răspunderii pentru respectarea unor reguli, i se formează însușiri morale cum ar fi: curajul, solidaritatea, solicitudinea, spiritul de colectiv, și hotărârea. Jocul este prilejul realizării educației estetice a copilului, care se inițiază în tainele frumosului și învață să-l creeze.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare la care este evidentă o luptă a contrariilor, un efort de depășire, având rol de propulsare în procesul obiectiv al dezvoltării ; jocul este o realitate permanentă, cu mare mobilitate pe scara vârstelor. Evoluția sa în raport cu dezvoltarea preșcolarității sau școlarității mici, cu alte activități umane, cu unele mecanisme ale vieții sociale, îi determină, în diverse momente, loc și rol diferite, dar cert este faptul că el nu lipsește, indiferent de vârsta omului.

Joaca este vitală pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Copilul are nevoie să se joace zilnic, să se joace singur, să se joace cu alți copii și cu părinții săi. Oricât de neînsemnată, de neinteresantă, de puerilă și de banală este joaca unui copil în ochii adulților, aceasta are valențe pozitive pentru copil.

Se poate considera că jocurile constituie o adevarată școală de educație a conduitei, a fanteziei și imaginației. Ele formează atenția, spiritul de observație și redare (povestire), perseverența, îndemânarea, ordinea, ablitatea, perspicacitatea, promptitudinea, contribuind astfel la dezvoltarea și antrenarea capacităților fizice și intelectuale și a trăsăturilor de caracter.

J. Chateau spunea despre copilărie că aceasta este ,,ucenicia necesară vârstei mature și nu putem ignora din această perioadă jocul – acest impuls irezistibil prin care copilul își modelează el singur propria statuie”.

Proiect De Activitate „De Ziua Ta, Eu Îți Ofer Inima Mea!”

Anca Grădinariu

Gradinita Cu Program Normal Nr 1 Concesti

NIVELUL I

TEMA DE STUDIU: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ De dragul mamei!”

TEMA ACTIVITĂȚII:„De ziua ta, eu îți ofer inima mea!”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: DOS- Activitate practică „ Inimă de copil”

TIPUL ACTIVITĂŢII: formare de priceperi și deprinderi

FORMA DE ORGANIZARE: Frontală, grupuri mici

SCOPUL: Consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate.
- Activare și manifestare a potențialului creativ.
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Inițiază/participă la acțiuni pozitive cu copiii de vârstă apropiată.
- Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi.
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- Manifestă creativitate în activități diverse.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: ADE *(*Activităţi pe domenii experienţiale*)*:DOS

- sa folosească tehnici de lucru specifice însușite: șnuruire , plierea hârtiei , tăiere pe contur;

- sa creeze lucrări originale, lucrând în echipă;

-sa evalueze lucrări pe baza criterilor : acuratețe, originalitate , grad de finalizare.

CONŢINUTURI:

-Activităţi pe domenii experienţiale: DOMENIUL OM ŞI SOCIETATE: activitate practică: „ Inimă de copil” (șnuruire, pliere, tăiere pe contur), metoda mozaicului.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: Conversația, explicația, demonstrația, munca independentă, Turul galeriei.

Mijloace de învăţământ: inimioare , hârtie colorată, foarfece , adeziv , șnur , carton , ecusoane, figurine din aluat.

Forme de realizare: frontal, pe grupuri, individual.

Durata : 25 minute

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educație timpurie(a copiilor de la naștere la 9 ani)-2019-Ministerul Educației Naționale.
2. Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie.
3. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1. **Moment organizatoric**

Se vor asigura condiţiile necesare pentru desfăşurarea optimă a activităţii: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului, pregătirea materialului didactic.

1. **Captarea atenţiei**

Captarea atenției se realizează prin apariția inimioarei care aduce cu ea scrisoarea din partea Zânei Primăverii.

1. **Anunțarea temei și a obiectivelor**

Odată cu citirea scrisorii din partea Zânei se anunță desfășurarea activității și sarcina sa.

1. **Dirijarea învățării**

Prin intermediul inimioarei magice aflăm ce avem de făcut , astfel se realizează construirea grupurilor experți. Se explică și se demonstrează de către educatoare modul de realizare a sarcinii.

“Pentru a realiza inimioare cât mai frumoase la mesele din această parte, vom exersa cum să lucrăm”.

- toți copii cu numărul 1 vor șnuruii.

- toți copii cu numărul 2 vor îndoi hârtia colorată pentru obținerea unui ghiocel și vor răsucii hârtie creponată pentru codița acestora.

- toți copii cu numărul 3 vor tăia în contur hârtia pentru obținerea diferitelor forme .

Se execută exerciții pentru încălzirea musculaturii mici a mâinii

“Vin pisicuțele , și-și ascut ghierușele

Cocoșeii luptă

Berzele salută

Florile-nfloresc

Și parfumul răspândesc”

Copiii exersează tehnicile de lucru, respectând cerințele date.

1. **Asigurarea retenției și a transferului**

Vor revenii la grupurile “CASA” ,pentru a realiza fiecare echipă, inima .Fiecare copil contribuie la realizarea lucrării colective , prin lucrarea individuală realizată la grupul experți.

1. **Evaluarea activității**

Se realizează printr-un tur al galeriei , se organizează expoziția , fiecare grup apreciază lucrările colegilor. Se apreciază modul de lucru al copiilor și al grupurilor. Copiii intonează un cântec despre primavară, primesc recompense , apoi își iau rămas bun de la inimioara trimisă de Zâna Primăvara.

1. **Încheierea activității**

Ordonarea sălii de grupă.

Tranziție:

„Eu acasă-s cel mai mic,

Dar aici sunt un voinic.

Frumos în rând ne așezăm,

Spre baie ne-ndreptăm,

Mâinile să le spălăm.”

Apoi ne vom juca scăunele muzicale “Dansul inimioarelor” în diferite variante de joc.

INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

Apostol Simona

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 2 Pascani

INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE

CREATIVE TEACHING TECHNIQUES TO PROMOTE INCLUSIVE EDUCATION

(Tehnici de predare creativă pentru promovarea educației incluzive)

Prof. Simona Apostol

Grădinița P.P.Nr.2, Pașcani

Proiectul ”INCLUZIUNE PRIN INOVAȚIE” are drept scop creșterea calității serviciilor educaționale prin dezvoltarea competențelor profesionale și personale ale personalul didactic, prin cursuri finanțate de Programul Erasmus+. Nevoia de perfecționare a cadrelor didactice în zona educației incluzive a reieșit din analiza chestionarului de nevoi aplicat la nivelul instituției, unde peste 90% dintre respondenți au indicat faptul ca și-ar dori să participe la cursuri de perfecționare pentru educație incluzivă. În urma participării la aceste cursuri, educatoarele vor dobândi competențe de planificare a activităților unde vor putea aplica tehnici inovatoare și creative pentru integrarea copiilor care provin din medii vulnerabile și dezavantajate.Prin participarea la aceste cursuri, cadrele didactice vor învăța pas cu pas cum să planifice activități în care să îmbine tehnici și metode creative pentru a facilita incluziunea copiilor care provin din medii vulnerabile sau care au nevoi educaționale speciale.Prin observarea exemplelor de bună practică vor avea posibilitatea de a identifica tipurile de nevoi ale copiilor care provin din medii vulnerabile. Scopul participării la aceste cursuri este unul singur si anume facilitatea procesului de incluziune,adaptare și motivare a copiilor din gradiniță la activitățile de învățare care se desfășoară în grădiniță și în afara ei.Totodată, prin participarea la aceste cursuri se va satisface nevoia de perfecționare și formare continuă a educatoarelor.

Obiectivul principal al proiectului a fost dezvoltarea competențelor de utilizare a metodelor și tehnicilor creative de educație incluzivă pentru integrarea copiilor care provin din medii dezavantajate sau care au nevoi educaționale speciale, adaptarea și motivarea participării copiilor la activitățile de învățare care se desfășoară indoor sau outdoor.

Cei trei participanți la cursul C1-Creative teaching techniques to promote inclusive education s-au familiarizat cu conceptul de educație incluzivă, marginalizare și izolare, toleranță și multiculturalism,cu metode de predare care îmbină tehnici de învățare prin descoperire și prin activități artistice în scopul dezvoltării de abilități sociale și pentru a înțelege și a se adapta la realitățile copiilor ce provin din medii dezavantajate. Cadrele didactice s-au familiarizat cu metode alternative care pot fi utilizate pentru a adapta învățarea la nevoile copiilor din medii vulnerabile și pentru a avea o abordarea integratoare în clasă.Au învățat cum să aplice metode variate de învățare activă pentru a promova incluziunea, toleranța și gândirea critică. Prin exercițiile și experimentele interactive învățate,vor putea crește motivația copiilor indiferent de nivelul educațional

sau mediul social.Aceste metode de învățare activă sunt adecvate pentru integrarea copiilor care au probleme de socializare,sunt marginalizați sau care nu se pot adapta la mediul preșcolar.De asemenea, ei au putut observa bune practici în procesul de administrare al situațiilor dificile în care sunt implicați copii care provin din familii vulnerabile.

Cele 5 zile au decurs astfel:

-**ziua 1**: abordări inovatoare ale educației în aer liber; introducerea în curs; activitate în aer liber. învățare bazată pe joc și gamificare în timpul unei activități de drumeție pe Muntele Teide și în Parcul RuralTeno, schimb de bune practici privind educația în aer liber/ bazată pe natură/ mediu; exerciții de reflecție. Cum pot adapta învățăturile -cheie în munca mea?

-**ziua 2**:educație non-formală în aer liber; utilizarea tehnologiei- aplicația Action bound- în timpul unei activități de drumeție la munte; jocuri creative și exerciții de educație non-formală în natură; conectarea cu natura folosind toate simțurile; exerciții de reflecție: Cum pot folosi tehnologii în educația în aer liber sau în educația de mediu pentru a promova incluziunea socială?

-**ziua 3**: natura ca metodă de educație; metodologii de învățare activă și experiențială și educație non-formală; activitate în aer liber: învățare experiențială în timpul unei activități de drumeție; jocuri în aer liber pentru construirea coeziunii de grup și promovarea incluziunii sociale; etica în natură; sfaturi practice la organizarea excursiilor; exerciții de reflecție: Aplicarea metodologiei de învățare experiențială și excursii în munca mea.

-**ziua 4**-: învățare bazată pe grădină, permacultură și mâncare locală; vizită ghidată și atelier într-ofermă ecologică de permacultură cu 25 de ani de experiență de lucru cu persoane cu boli mintale; rolul permaculturii și al învățării bazate pe grădină ca experiență terapeutică; cum să adaptăm activitățile în aer liber atunci când lucrăm cu persoane cu nevoi speciale; predarea diferitelor discipline într-o grădină prin tehnici de observare și lucru în grup; exerciții de reflecție: Tehnici de învățare și observare bazate pe învățare în grădină; învățare informală.

-**ziua 5**: vizită ghidată la o fermă ecologică care lucrează cu copii, tineri și adulți din medii vulnerabile; legătura dintre educația în aer liber și metodologia de învățate bazată pe grădină în mediul educației; activitate practică: atelier de bioconstrucție; discuție deschisă asupra posibilelor colaborări viitoare și planificarea activităților ulterioare; rezumatul punctelor cheie de învățare; evaluare finală a cursului și feedbackul; validarea rezultatelor învățării și înmânarea certificatelor.

Ne dorim ca fiecare grădiniță să fie incluzivă :

- Grădinița este primitoare pentru toată lumea.
- Grădinița caută în mod activ să-şi dezvolte relaţiile cu comunitatea locală.
- Diversitatea preșcolarilor este privită ca o resursă de valoare.
- Educatorul/Învățătorul/Profesorul îşi cunoaşte şi îşi valorizează elevii, în mod egal.
- Părinţii sunt valorizaţi în mod egal.
- Cadrele didactice sunt valorizate în mod egal.
- Ppreșcolarii/ elevii ştiu ce să facă atunci când au o problemă și se sprijină reciproc.
- Cadrele didactice se sprijină reciproc în rezolvarea problemelor.
- Cadrele didactice se implică în luarea deciziilor.
- Persoanele se adresează unele altora în moduri care confirmă valoarea lor individuală.
- Cadrele didactice colaborează în mod real cu părinţii.

Demersuri Didactice Inovative Adaptate Pentru Elevii Cu Dificultăți De Învățare

AURA MAGDALENA CHIVU

Liceul Teoretic Ionita Asan Caracal

„Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care îl câştigăm”(Victor Hugo)

Activităţile educative şcolare şi/sau extraşcolare reclamă noi modalităţi de proiectare şi

desfăşurare a lor în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în

întâmpinarea cerinţelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerenţă, rigoare şi accesibilizare a conţinuturilor, un anumit grad de înţelegere, conştientizare, participare, interiorizare şi evoluție în planul cunoaşterii din partea elevilor).

Altfel spus, cerinţele educative speciale solicită abordarea actului educaţional de pe poziţia

capacităţii elevului deficient sau aflat în dificultate de a întelege şi valorifica conţinutul învăţării, şi nu de pe poziţia profesorului sau educatorului care desfăşoară activitatea instructiv-educativă în condiţiile unei clase omogene sau pseudo-omogene de elevi.

Evident că această sintagmă poate avea un înţeles anume pentru fiecare elev în parte, în sensul că fiecare elev este o individualitate şi, la un moment dat, într-un domeniu sau altul al învăţării,

reclamă anumite cerinţe educaţionale specifice pentru a putea înţelege şi valorifica la maximum

potenţialul său în domeniul respectiv (spre exemplu, un elev poate întâmpina dificultăţi de învăţare la matematică sau fizică, unde sunt necesare, în special, anumite categorii de operaţii ale gândirii la care elevul respectiv este deficitar; în schimb, la disciplinele din celelalte arii curriculare obţine rezultate bune, chiar peste media clasei).

Cerinţele educative speciale – CES se referă atât la copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi la

copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.

Diferenţierea curriculumului pentru copiii cu CES se întemeiază pe următoarele premise:

- sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite;
- aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe opţionale/adaptate;

• realizarea ţelurilor/scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea

obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale;

• diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale

variate.

Pornind de la premisa că fiecare copil are particularităţi, interese, abilităţi şi necesităţi de

învăţare unice, toate drepturile sale referitoare la educaţie trebuie realizate într-o manieră care să conducă la o integrare socială şi la o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală şi spirituală.

Astfel, se impun strategii didactice individualizate şi diferenţiate care conduc la o gamă foarte

variată de forme de lucru şi modalităţi de organizare a activităţii de învăţare. Natura, structura

şi scopurile modurilor de organizare a activităţilor diferenţiate sunt diverse, putând identifica

următoarele tipuri de acţiune:

• Terapeutice-destinate elevilor aflaţi în limitele situaţiei normale, dar cu unele lacune în

cunoaştere;

• Recuperatorii-destinate elevilor aflaţi în situaţii de deficienţă uşoară;

• De suplimentare a programului de instruire destinat elevilor care dispun de capacităţi şi abilităţi sau de structuri motivaţionale şi preferenţiale conturate şi orientate favorabil spre o

anumită disciplină;

• De orientare sau reorientare, verificare şi control, destinate celor care solicită sau li se impun asemenea programe.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevi cu cerinţe speciale sunt evocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

a) învăţarea interactivă- presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi, la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice şi elevi;

b) demonstraţia, aplicaţia şi feedbackul- orice proces de învăţare este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedback continuu de-a lungul întregului proces;

c) modalităţi de sprijin în actul învăţării – elevii cu CES au nevoie în anumite momente de un

sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Activităţile educative şcolare şi/sau extraşcolare reclamă noi modalităţi de proiectare şi desfăşurare a lor în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor, astfel încât să poată veni în

întâmpinarea cerinţelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerenţă, rigoare şi accesibilizare a conţinuturilor, un anumit grad de înţelegere, conştientizare, participare, interiorizare şi evolutie în planul cunoaşterii din partea elevilor).

Pornind de la premisa că fiecare copil are particularităţi, interese, abilităţi şi necesităţi de învăţare unice, toate drepturile sale referitoare la educaţie trebuie realizate într-o manieră care să conducă la o integrare socială şi la o dezvoltare individuală cât se poate de complete, incluzând dezvoltarea sa culturală şi spirituală.

Astfel, se impun strategii didactice individualizate şi diferenţiate care conduc la o gamă foarte

variată de forme de lucru şi modalităţi de organizare a activităţii de învăţare.

Experienţa didactică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor interogative cu celelalte metode expozitive, demonstrative, active-articipative înlăturându-se monotomia şi stimulânduse gândirea şi concentrarea atenţiei, condiţii necesare în obţinerea succesului la elevii cu cerinţe speciale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Creţu,C. - ,,Curriculum individualizat şi diferenţiat,, EDP, Bucureşti, 1990

2. Gherguţ, A. - ,,Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale:Strategii diferenţiate şi inclusive in

educaţie,, editura Polirom,Iaşi, 2006

3. Gherguţ, A. - ,,Sinteze de psihopedagogie specială,, editura Polirom, 2005

4. Modoc, M.A.,Fetche,N. - ,,Modalităţi de valorificare a potenţialului individual al elevilor cu CES”

editura Eurotip, Baia Mare, 2010

5. Stănică, I.,Popa,M. ,Popovici,D.V. - ,,Psihopedagogie specială,, editura Pro Humanitas, Bucureşti

VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

Cristina Jurj

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU" PETROSANI

NUME:JURJ CRISTINA EVA

TEMA ACTIVITĂȚII:VIZITĂ LA CASA DE AJUTOR RECIPROC PETROȘANI

CLASA: a II-a A

UNITATEA ȘCOLARĂ:COLEGIUL NAȚIONAL”MIHAI EMINESCU”PETROȘANI

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Clasa a II -a A a fost în vizită la Asociația" CAR CFR" Petroșani. D-na Z.Mihaela le-a vorbit despre primele monede ,bancnote folosite,despre economisirea banilor,le-a prezentat elevilor expoziția și frumoasa machetă cu trenuri.

Am continuat cu vizita în gara CFR,unde d-ul Ș. Dorel ne-a prezentat gara,biblioteca ,unde două eleve au donat cărți. De asemenea le-a vorbit despre tuneluri,poduri locomotiva cu aburi și multe informații despre istoricul și evoluția căilor ferate de-a lungul timpului.

Vizita la „Casa banilor” a fost o incursiune captivantă în istoria banilor, unde elevii au descoperit cum s-au transformat banii din 1920 până în prezent.

Diorama cu trenulețe de la intrarea în sediul CAR CFR a stârnit imaginația și curiozitatea micilor exploratori, care au admirat miniaturi feroviare detaliate. Astfel, călătoria a continuat în Gara Petroșani, partenerul nostru din proiect, unde domnul Ș.Dorel i-a purtat pe copii pe aripile imaginației prin povești captivante despre trenuri. Elevii au învățat despre importanța transportului feroviar pentru protejarea mediului și au descoperit fascinația lumii feroviare.

A fost o zi memorabilă, plină de descoperiri, zâmbete și satisfacția de a fi împărtășit o experiență educativă unică.

Formarea Comportamentului Moral-Civic La Preșcolari

DĂNCĂU IONELA SIMONA

Gradinita cu Program Prelungit Nr.5

Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate, educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți, de a socializa, formarea unei atitudini pozitive față de ceilalți, respectarea diversității, acceptarea diferențelor și a unicității fiecărei persoane, sunt norme moral civice pe care preșcolarul le află și le exersează încă de la grădiniță.

Educarea unui comportament moral-civic corespunde necesității de a forma o conduită bazată pe cunoașterea și respectarea unor reguli și norme de conduită general acceptate și stabilite de societatea în care copilul intră și de care copilul are nevoie pentru a fi acceptat. Educația pentru societate, Educația moral-civică, Domeniul om și societate sunt activități și domenii de dezvoltare care urmăresc dezvoltarea unor calități, valori morale cu care individul să se poată integra în grupul social și să poată duce o viață normală.

Copiii au nevoie să știe care le sunt drepturile și îndatoririle, au nevoie să înțeleagă ,,cum,, dorința de a face ceva, poate îngrădi dreptul altei persoane, au nevoie să se pună în locul altei persoane pentru a descoperi și înțelege mai bine ,,de ce" nu sunt acceptate unele comportamente, să înțeleagă cum anumite comportamente și acțiuni îi afectează pe ceilalți, ajutând astfel la diminuarea egocentrismului specific vârstei, pentru a reuși aceste lucruri, jocurile de rol sunt cele mai eficiente metode pe care educatorul le poate folosi la grădiniță. Prin joc se accesează mai ușor sufletul și mintea copilului, mergând apoi spre lumea gândurilor și a viselor sale, pentru că jocul este binecuvântarea copilăriei. Prin jocurile de rol se urmărește inițierea copilului în practicarea unui comportament activ, responsabil și conștient de drepturile și îndatoririle sale, prin jocul de rol copilul află că nu ne putem bucura de drepturile noastre, încălcând drepturile celorlalți și astfel apare necesitatea de a respecta regulile. Eficiența jocului de rol depinde de felul in care este folosit cuvântul, ca mijloc de îndrumare a elevilor prin întrebări, explicații și aprecieri și prin concordanța dintre tema jocului și materialul didactic ales. Jocul de rol constă în implicarea activă a copilului în construirea unui personaj, copilul devenind altcineva, punându-se în locul altcuiva (învață să empatizeze), va trebui să facă alegeri, să creeze o scenă, un scenariu, să ia decizii și avantajele jocului de rol sunt multe, printre care și: -construind scene își dezvoltă imaginația; -lăsând copilul să creeze scene, scenarii și să-și construiască propriul rol, putem afla modurile în care copilul interpretează și înțelege lumea; prin comportamentele, acțiunile și ideile pe care le experimentează, el învață, capătă experiența de viață fară să fi trăit real acele experiențe și cu ajutorul educatorului care urmărește și indrumă experiențele, copilul își va însuși comportamentele moral-civice dorite de societate, fără să conștientizeze acest lucru, fără implicațiile negative care ar putea decurge din obligativitatea respectării regulilor, va ști cum să reacționeze, ce să zică și ce să facă pe viitor când va fi pus într-o situație de viață reală; -când copilul este indemnat și susținut să construiască scene noi, să modifice rolul pe care îl joacă, copilul își dezvoltă imaginația, creativitatea; -copilul spune și arată prin jocul de rol, ce simte și ce înțelege în legătură cu lucrurile și persoanele importante din viața sa, modul cum percepe el lumea, modul cum percepe relațiile dintre oameni, etc.; prin jocul de rol copilul învață să empatizeze, află cum și ce simt alte persoane; -experimentând situații noi, descoperă cum poate rezolva anumite probleme, cum să se comporte în diferite situații atunci când se vor întâmpla în realitate; -găsește curajul de a se exprima liber, pentru că o face prin intermediul unui personj; -își dezvoltă inteligența emoțională,

imaginația, creativitatea, vocabularul și își stabilește valori morale; -va trebui să facă alegeri, să ia decizii, să respecte un scenariu dat sau să creeze el singur un scenariu, astfel putem afla felul în care copilul interpretează și înțelege lumea; -prin jocul de rol, copilul imită, se preface, joacă un rol, reproduce fictiv situații de viață reale prin care își dezvoltă abilități, il ajută să înțeleagă concepte, situații, pe care altfel cu greu le-ar înțelege și explica; -devine actor, își dezvoltă talentul actoricesc; -este o activitate distractivă prin care copilul poate înțelege și învăța, norme și reguli de comportare, fără să se simtă constrânși să respecte reguli, astfel nu vor deveni reticenți față de reguli; -are ocazia să învețe lucruri noi, să înfrunte situații noi, să afle rezolvări și soluții ale unor situații și probleme de viață; -își îmbunătățește abilitățile sociale; -connștientizează consecințe și efecte ale unor fapte și acțiuni asupra altora.

În jocul ,,De-a mama/ de-a tata și copiii", ,,De-a bunicii", etc. dorind să imite pe mami, pe tati, bunicii, alte rude, spune multe despre copil, preferințe, sentimente, gânduri, trăiri și ghidat de adult, poate găsi rezolvări de situații, poate înțelege mai bine comportamentul și activitățile adulților și rolul lor în societate. Prin jocurile de imitare a unor meserii: ,,De-a bucătarii", ,,De-a educatoarea", ,,De-a coaforul", ,,De-a pompierul", etc. ,aflăm care îi sunt interesele, ce meserie îi place , copilul alege meseria pe care vrea să o joace și dezvoltă abilități pentru acea meserie, ghidat de adult, v a înțelege mai multe despre meseriile jucate. Cu ajutorul jocului de rol copilul poate scăpa de temeri și alte fobii : ,,De-a medicul"-teama de medic, ,,De-a circul"- teama de clovni, ,,De-a concertut"- teama de mulțimi de oameni, etc. Jocurile de imitație, precum: ,,De-a îmbrăcatul", ,,De-a gospodinele", copiii pot exersa și îmbunătății abilități de dezvolare personală (încălțat, îmbrăcat, pieptănat, să impăturească hainele, să-și facă patul, etc.) și un caracter harnic, îndemănatic, capătă încredere în sine. Reconstruirea unor scene din povești, poveștile fiind o sursă inepuizabilă de inspirație, de roluri, de situații din care copilul are numai de câștigat, dacă va fi provocat să găsească finaluri noi, dacă sunt jucate în fața unui public, copilul poate scăpa de tracul de scenă, contribuind la dezvoltarea stimei de sine, colaborând cu ceilalți ,,actori" își dezvoltă abilitățile sociale, își dezvoltă abilități de lider. Jocurile ,,De-a super-eroii", ,,De-a prințesele", ,,De-a detectivii"-pot dezvolta un spirit curajos sau delicat, perspicace, curios, etc.

La finalul jocului se discută pe baza a ceea ce s-a pus în scenă, despre ce au simțit și gândit copiii, explicațiile și răspunsurile copiiilor sunt foarte importante pentru ca participanții la joc, să înțeleagă mai bine situațiile puse în scenă și educatorul obține informații importante despre micii actori. Prezența umorului în jocurile de rol este foarte importantă, educatorul trebuie să faciliteze și să încurajeze umorul, pentru că este o joacă și nu trebuie luată prea în serios. Umorul va permite asimilarea plăcută a valorilor moral-civice care sunt exersate în timpul jocului.

De aici reiese valoarea jocurilor de rol ca metodă eficientă de dezvoltare a unui comportament moral-civic, diminuând egocentrismul specific vârstei.

Bibliografie:

https://www.scrigroup.com/didactica-pedagogie/gradinita/ROLUL-EDUCATIEI-MORALCIVICE-IN52634.php

https://ro.scribd.com/document/79007581/Ed-Moral-Civica-La-Prescolari

http://articole.famouswhy.ro/rolul_educatiei_moralcivice_in_invatamantul_prescolar_ro

Educatia Moral- Patriotica A Copiilor Prescolari, Prezent Si Viitor

IONELA ALB

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.5 Zalau

„Sunt roman, roman voinic Si n-am frica de nimic. Romania-i tara mea

Drag mi-e sa traiesc in ea!”

Formarea conduitei şi conştiinţei morale constituie unul din cele mai complexe planuriîn geneza personalităţii: la primul nivel putem vorbi mai ales de acţiuni şi deprinderi morale,care abia prin cristalizarea şi generalizarea lor se vor structura ca trăsături de ordin moral. Necesitatea de a incepe educatia morala cat mai timpuriu este justificata si de faptul ca lavarsta prescolara se formeaza cu cea mai mare usurinta automatismele ce stau la
bazadeprinderilor de comportare. Activitatea sistematica de educatie morala din gradinita insusite si la trasformarea lor
in obisnuinte.Varsta prescolara constituie etapa in care copilul incepe sa inteleaga realitat incepe sa-si insuseasca parerile celor din jurul lui – si cu atat mai mult acelor care-i fac educatia - , criteriile de apreciere a faptelor si, ca rezultat al procesuluieducativ, incepe sa devina constient de greselile sale.Procesul educatie morale este o activitate constienta, complexa in vederea formariiconvingerilor, sentimentelor si comportamentelor morale si se realizeaza prin imbinarearationala a metodelor si procedeelor educative: explicatie, convingere, exercitii cu caracter moral, incurajare prin organizarea unor situatii educative.In vederea educatiei moral civice a copiilor de varsta prescolara, programa prevede:- sa se formeze si sa se largeasca sfera de reprezentari si notiuni despre gradinita, familie,mediu social apropiat, orasul(satul) natal, tara;- sa se formeze reprezentari legate de munca adultilor si relatiile lor de munca;- sa se cunoasca insemnele tarii;- sa se cunoasca indatoririle copiilor la varsta prescolara;- sa se cunoasca unele evenimente si sarbatori din istoria poporului nostru cat si unelesarbatori nationale;- sa se dedzvolte sentimente de dragoste pentru limba si cultura poporului nostru;- sa se formeze deprinderile elementare de munca;- sa se formeze atitudini si comportamente;- sa se cultive calitati morale: sinceritate, harnicie, curaj, spirit de intrajutorare, spirit decolectiv.Varietatea metodelor si procedeelor utilizate in mod adecvat de catre educatoarecontribuie la apropierea copilului de unele aspecte ale vietii, la de dezvoltarea sentimentelor morale, la formarea unor insusiri importante ale personalitatii.Organizarea judicioasa a activitatilor de educatie moral- civica si patriotica asigurainsusirea cunostiintelor, intelegerea fenomenelor sociale accesibile, fixarea unor r formarea deprinderilor elementare de munca, educarea sentimentelor moraleinalte, formarea comportamentelor morale.

Stimularea Motivației Elevilor Din Învățământul Primar

Dumitru Florentina

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Limanu

În activitatea de învățare, nu trebuie așteptată apariția spontană a motivației, ci trebuie să se aibă în vedere organizarea condițiilor de învățare astfel încât acestea să devină factori de întărire. Conform lui Ion Radu (2017 p.75) , efectele motivaționale sunt produse de: percepția clară a scopului, a obiectivelor activității, a aplicabilității în practică sau pentru pregătirea ulterioară . De asemenea, menținerea nivelului de motivare se realizează și prin crearea de situații-problemă , organizarea de experiențe, demonstrații etc.

Neacșu (2015) sintetizând informațiile oferite de Kiss (1997) ȘI Lowe (1978) oferă câteva principii sau chiar reguli de menținere și stimulare a motivației. Așa cum am menționat și anterior, fixarea unui scop prioritar clar, este recomandată și Neacșu dar și de Pânișoară (2015), care ține să își susțină afirmația prin prezentarea unui experiment realizat de K. Lewin. În cadrul acestui experiment, unui student i s-a cerut să citească un material colegilor săi pentru ca aceștia să îl memoreze. După ce colegii lui au reușit să reproducă textul fără greșeli sau lacune, studentul care a recitit textul de mai multe ori, este rugat să reproducă și el textul. Rezultatul a fost dezamăgitor, el reușind să rețină doar câteva cuvinte. Explicația fiind, lipsa intenției (scopului) de a reține materialul.

Delia Muste (2020), pentru a susține aceeași idee notată de cei doi autori, pune accentul pe importanța creării un algoritm de organizare a lecției. Folosind informațiile oferite Roehler și Duff&Meloth, aceasta precizează secvențele pe care le poate cuprinde acest algoritm, și anume: prezentarea obiectivelor lecției, a motivelor pentru care este important ca informațiile noi să fie învățate de elevi, menționarea clară a tipului de activitate implicat în învățare , precum și, a modalităților de evaluare acestora.

Altă sugestie oferită de Neacșu (2015) este fixarea progresivă a unor scopuri, la început mai apropiate și apoi treptat din ce în ce mai îndepărtate. Aceste scopuri trebuie să fie fixate în funcție de personalitatea fiecărui colectiv școlar și chiar în anumite situații, în funcție de fiecare elev, de personalitatea, interesele și aptitudinile fiecăruia. Fiecare elev este diferit de ceilalți și de aceea abordarea diferențiată a acestora în funcție de stilul propriu de învățare, este o condiție importantă a succesului în actul didactic. Spre exemplu, unii elevi preferă munca cu manual, în timp ce alții pot preferă activitățile de colaborare cu colegii sau munca interactivă. Copiii sunt diferiți și în ceea ce privește timpul necesar pentru realizarea unei sarcini, unii fiind mai rapizi, pe când alții mai lenți, de aceea este importantă alocarea de timp suficient pentru înțelegerea informațiilor și realizarea sarcinii de către toți elevii.

Pentru a completa lista oferită de Neacșu, Muste (2015 p.63) susține importanța conștientizării procesului de învățare. Aceasta pleacă de la ipoteza că în procesul de învățământ, persoanele cele mai implicate sunt cele care știu ce înseamnă să înveți și ce presupune acest proces. Astfel, sintetizând informațiile oferite de Hittie, Biggs&Purdie, notează cele trei mari categorii de intervenție pentru a se asigura dezvoltarea unor abilități de studiu: Intervenții cognitive care presupun formarea unor abilități sau strategii de învățare specifice, cum ar fi: sublinierea, evidențierea unor informații importante, utilizarea unor mnemotehnici, sumarizarea etc. Intervențiile metacognitive, cuprind acțiunile de urmărire a propriilor modalități de acțiune și strategii utilizate în învățare pentru identificarea celor mai eficiente pentru el. Iar ultimele intervenții necesare sunt cele afective, care valorizează rolul atribuirilor și al atitudinilor.

Furnizarea feed-back-ului este foarte importantă în acest sens, deoarece oferă elevului informații despre nivelul la care se află, dacă strategiile de învățare utilizate au fost eficiente sau dacă trebuie să le ajusteze sau schimbe în funcție de rezultat.

Pentru a se asigura motivația învățării este important ca ceea ce urmează a fi învățat să atragă atenția și interesul elevilor. Acest proces de captare a atenției mai este cunoscut și sub denumirea de sensibilizare și presupune crearea surprizei, a momentului de disjuncție între informațiile noi și așteptările elevului. Este importantă și luarea în considerare a factorilor care ușurează formarea percepției. După sensibilizare, este esențial să urmeze familiarizarea elevilor cu conținutul nou, prin muncă individuală susținută de cadru didactic, prin sugestii referitoare la activități practice în legătură cu acel material și prin tehnici mentale de lucru.

Mediul școlar, pentru a se garanta motivația și implicit succesul școlar, este esențial să prezinte caracteristici de calitate precum: caracterul stimulativ dat de nivelul de provocare, originalitatea și relevanța factorilor educogeni. În același timp, mediul școlar trebuie să fie structurat, caracter dat de totalitatea constrângerilor, presiunilor și strategiilor evaluative. Caracterul facilitator este dat de climatul socioafectiv, acțional și chiar fizic din clasă. Acesta trebuie să îi ofere elevului un sentiment de siguranță, care să stimuleze participarea și coeziunea, prin care elevul să dobândească încredere în procesul educațional și în reușita lui. (Cerghit, 2008)

Autorul Ion Ovidiu Pânișoară (2015 p.117), observă că, cele două tipuri de motivație, intrinsecă și extrinsecă se combină și susțin reciproc pe tot parcursul școlarității. Și chiar dacă la vârste fragede motivația externă are efecte mai vizibile asupra copiilor, este important ca profesorul sau părintele să adauge și motive intrinseci pentru motivarea acestora. Autorul prezintă mai multe cercetări care atestă faptul că prezența motivației externe, scade durata activităților considerate plăcute de către copil. Deoarece, în situația în care se acordă o recompensă, sarcina nu mai este percepută ca fiind realizată din plăcere, ci pentru a obține acea recompensă. Pe de altă parte, este important de reținut faptul că o activitate începută sub presiunea unor motive exterioare se poate transforma într-una determinată de factori de natură internă.

Bibliografie

Muste, D. (2020). *Stimularea motivației învățării la elevi prin intermediul unui program educațional specific*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Neacșu, I. (2015). *Metode și tehnici de învățare eficientă fundamente și practici de succes*. Iași: Polirom.

Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes; 59 de principii de pedagogie practică.* Iași:Polirom.

Radu, I. (1991). *Introducere în psihologia contemporană*. Cluj-Napoca: Sincron.

Arborele Binelui

Larisa Scortar

Grădiniţa "Lumea copiilor"

NUME: SCORȚAR LARISA

TEMA ACTIVITĂŢII: ”ARBORELE BINELUI”

MIJLOC DE REALIZARE: amprentare

TIPUL DE ACTIVITATE: consolidare de priceperi și deprinderi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Finalizarea sarcinilor și acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențalului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- Demostrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

- Stimularea expresivităţii şi a creativităţii prin pictură.

OBIECTIVE:

- - să denumească materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție;
- - să realizeze lucrarea utilizând tehnica de lucru precizată, anume amprentarea;
- - să aplice correct culoarea pe suprafața palmei, pentru realizarea lucrării propriu-zise.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, brainspormingul

Material didactic: acuarele, planșetă pentru acuarele, șervețel umed, șervețel uscat, pensulă, modelul educatoarei.

Forme de organizare: frontal, individual

Copiii au fost anunțați că vor picta ”Arborele binelui,”, utilizând tehnica amprentării, o tehnică pe care au mai utilizat-o și cu alte ocazii. Astfel ei au de realizat acest tablou pentru a umple crenguțele goale ale arborelui. Pentru început se realizeaza cu copiii câteva exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinilor: „închidem şi deschidem pumnii”, „ învârtim morişca”, „batem palmele sus”, ”cântăm la pian”, etc. Se va cânta cântecelul: ”Bate vantul”.

Arborele binelui a fost creat de preșcolarii grupei Inimioarelor prin amprentarea mânuțelor. Cu această ocazie au explicat si exemplificat care sunt faptele bune pe care ei le fac în viața de zi cu zi.

La finalul activității se vor face aprecieri generale asupra modului de desfăşurare a activităţii.

Îndrumarea Elevilor Cu Părinți Plecați În Străinătate

CAMELIA POPA

LICEUL TEORETIC "MIRCEA ELIADE"

Fenomenul migrației este bine-cunoscut pentru populația din țara noastră. Plecarea la muncă în străinătate se asociază în mare parte cu aspirația adulților de a-și satisface necesitățile legate de casă, familie, sănătate, creșterea și dezvoltarea copiilor. Unii adulți pun un accent mai mare pe bunăstarea familiei, alții sunt în căutarea experienței și creșterii profesionale. Cauzele migrației sunt foarte diverse. Plecarea la muncă peste hotare poate fi pe termen scurt sau pe termen lung.

Decizia de a pleca peste hotare este una provocatoare și uneori riscantă, implică cheltuieli și beneficii, necunoaștere și schimbare. În cele mai multe cazuri, părinții nu au posibilitatea să plece peste hotare împreună cu copiii de la bun început sau nu își doresc acest lucru pentru că intenționează să revină acasă. Copiii rămân astfel în grija bunicilor, a rudelor apropiate sau a altor persoane.

O mare parte dintre copiii şi tinerii care locuiesc separat de părinţi, datorită faptului că aceştia au plecat la muncă în străinătate, trăiesc emoţii neplăcute de dor, tristeţe, nesiguranţă. Copiii simt lipsa sprijinului emoţional oferit de părinţii şi apare sentimentul de singurătate. Dorul de părinţi îi face pe unii copii să-şi revizuiască atât relaţiile cu părinţii, cât şi comportamentul pe care îl aveau înainte de plecarea lor. Uneori, ei ajung să aprecieze mai mult tot ce le oferea viaţa când familia era unită. Mulţi dintre adolescenţi au sentimente de regrete sau de vină legate de diferite situaţii din trecut, iar aceste trăiri îi frământă şi le fac viaţa şi mai dificilă.

Copiii se simt cel mai mult afectaţi imediat după plecarea părinţilor sau atunci când părinţii pleacă pentru prima dată. Depăşirea acestor trăiri emoţionale negative se datorează pregătirii copiilor de a trăi şi a se descurca independent şi susţinerii pe care o primesc din partea altor persoane din familie, cu care au rămas acasă.

Mulţi dintre copii nu au dezvoltate suficient abilităţile de a-şi controla şi exprima neagresiv emoţiile în diferite situaţii de aceea, ei se simt copleşiţi, ceea ce se manifestă în comportamentul lor prin izolare sau agresivitate. Astfel, copiii suferă mult şi devin mai nesiguri de forţele proprii însă, cu toate acestea, mulţi copii nu vor ca ceilalţi să ştie că ei se confruntă cu dificultăţi.

Plecarea părinţilor în străinătate este o situaţie stresantă pentru copil, oricare ar fi vârsta lui. Noile condiţii de viaţă în care ajunge copilul îi solicită eforturi mari pentru a se adapta. Cu cât dezvoltarea abilităţilor de gestionare a emoţiilor începe mai devreme, cu atât are mai multe efecte pozitive asupra diferitelor aspecte din viaţa copiilor.

Adulţii cred de cele mai multe ori că în copilărie şi adolescenţă viaţa este lipsită de probleme şi griji. În realitate însă, viaţa unui copil sau adolescent poate fi destul de complicată, iar problemele pot lăsa urme adânci pe care să le simtă chiar și la maturitate. Persoanelor adulte din preajma copiilor le revine un rol foarte important în consolidarea încrederii de sine a acestora, sentiment care îi va face să se descurce mai uşor. Pentu a ajuta copiii să își gestioneze mai bine emoțiile trebuie să le dezvoltăm mai întâi încrederea în sine.

În cadrul orelor educative, pot fi organizate discuţii şi activităţi interactive care ar ajuta elevii să se cunoască mai bine, să-şi descopere calităţile şi să-şi fortifice stima de sine.

Pentru a-şi consolida încrederea în sine, copiii pot să exploreze diverse teme cum ar fi: „Despre mine”, „Sunt o persoană deosebită”, „Emoţiile mele”, „Acceptarea sinelui şi a schimbărilor”.

Copiii împreună cu cadrele didactice petrec foarte mult timp la şcoală. Condiţiile în care elevul munceşte (învăţătura fiind munca unui copil) influenţează starea sa şi nivelul de productivitate. Aceste condiţii se referă la diferite aspecte pornind de la amplasarea mobilierului, până la atmosferă. În situaţia în care copiii care au părinţi plecaţi se simt acasă singuri şi trişti, atmosfera de la şcoala devine mult mai importantă pentru ei.

Plecarea părinţilor în străinătate este un eveniment care produce stres, de aceea copiii trebuie ajutaţi – în caz contrar, anxietatea preia controlul asupra comportamentului lor. Dacă stresul se citeşte pe faţa elevilor în ceea ce spun sau facc, dacă se comportă altfel decât de obicei, îl putem ajuta să facă faţă situaţiei ajutându-i să înveţe din propria experienţă.

Profesorii şi diriginţii pot oferi copiilor un valoros suport emoţional când aceştia au nevoie. Atunci când elevii au încredere că discuţiile cu aceştia vor rămâne secrete, ei se simt mai liberi în a povesti despre dificultăţile şi emoţiile pe care le au, în special, referitor la subiecte personale. Având o relaţie de încredere cu un adult, elevul va solicita susţinerea lui de fiecare dată când simte că va avea nevoie, iar astfel va fi prevenită agravarea anumitor probleme.

Bibliografie:

1. CIDDC – ”Ghid pentru profesioniștii care lucrează cu copiii migranților”, 2007

2.Turchină Tatiana – ”Familii fără hotare: Copii rămași acasă? Părinți plecați în străinătate? Răspunsuri pentru profesioniști”

Importanța Creativității În Viața Celor Mici

Nadia Lacramioara Mihalache

Scoala Gimnaziala "Stefan Barsanescu"

Importanța creativității în viața celor mici

Preocuparea majoră a zilelor noastre, dezvoltarea creativității la școlarii mici, se consideră ca fiind soluția la marile probleme sociale, economice, culturale și educaționale ale omenirii. Astfel, creativitatea a devenit un concept central în învățământul primar. Este, de asemenea, un instrument cognitiv vital, implicat în toate disciplinele școlare, pentru dezvoltarea sa fiind nevoie de exersare.

Educarea creativității este indisolubil legată de activitatea elevului, de stimularea pozitivă a resurselor sale intelectuale, afective și motivațional-volitive. Creativitatea poate deveni un atu al dezvoltării personalității elevului, iar un demers conștient și coerent în această direcție dezvoltă copilul în totalitatea trăsăturilor sale de personalitate.

Specialiștii notează patru niveluri ale creativității:

- *Creația expresivă* caracteristică vârstei copiilor și are ca note specifice independența și libertatea de a se afirma, presupunând încredere în propriile puteri, afirmarea în fața altora și confruntarea cu alții, odată cu ridicarea la o primă treaptă de abilități originale.
- *Creativitatea productivă* caracteristică copiilor de vărstă preșcolară și școlară mică, reprezentând un nivel care are ca dominantă producerea obiectelor materiale prin coordonarea gândirii și acțiunii, prin tehnici de producție.
- *Creativitatea inventivă* are ca note dominate descoperirea și invenția

Creativitatea îi ajută pe elevi să învețe într-un mod mai plăcut și motivant. Atunci când elevii sunt încurajați să-și folosească imaginația și să-și exploreze ideile, ei devin mai angajați în procesul de învățare și își dezvoltă mai multe abilități cognitive și emoționale. Creativitatea îi pregătește pe elevi pentru succes în viața adultă și în carieră, deoarece le oferă abilități de gândire critică, rezolvare de probleme și inovare, care sunt esențiale pentru a avea succes în orice domeniu. Prin urmare, încurajarea creativității în învățarea școlară este esențială pentru dezvoltarea elevilor și pentru pregătirea lor pentru viitor.

Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puţini oameni. Concepţia conform căreia talentele și geniile sunt înnăscute a fost depășită demult. Acestea sunt rezultatul interacţiunii dintre influenţa mediului și a eredităţii, dintre învăţare, maturizare și dezvoltare. În primul rând, creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă ele nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potenţialului creativ al copilului încă de la vârsta preșcolară. În acest sens, ea va viza:

- stimularea curiozităţii și a trebuinţei de cunoaștere la copii;

- declanșarea motivaţiei pozitive și afective;

- asigurarea unui climat educaţional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;

- jocul și metode pedagogice active;

-conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, iniţiativa și creativitatea lui;

- valorificarea activităţilor opţionale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalităţi privitoare la stimularea creativităţii copilului de vârstă preșcolară.

Familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, iniţiativa şi independenţa de acţiune a acestuia. În instituțiile de învățământ (grădiniță, școală), prin învăţarea creativă nu se urmărește neapărat a se face din fiecare copil un geniu, dar putem și trebuie să reușim, ca dascăli, să facem din fiecare copil un participant activ – independent sau în grup – la „redescoperirea" adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcţiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul ştiinţific cum ar fi: „Cine?", „Ce?", „Unde?", „Prin ce mijloace?", „În ce scop?", „Cum?", „Când?", deoarece ele întreţin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Noul curriculum din învăţământ presupune câteva mutaţii semnificative, printre care trecerea de la învăţarea centrată pe acumularea de informaţii la structurarea de capacităţi şi competenţă, de la "a spune" la "a face". Reforma prin noul curriculum înseamnă creativitate, ceea ce presupune schimbarea ta ca dascăl, găsirea noului pentru fiecare activitate. Soluţia o reprezintă o intensă activitate creatoare. Astfel, în noul curriculum, copilul devine centrul acţiunii educative, iar cadrul didactic îndrumător, organizator, dirijor în acţiunea de însuşire a cunoştinţelor.

Din experiența la catedră pot sugera câteva metode de activare a creativității la elevii mici, dintre care precizez:

- Jocuri de rol în activități precum „La magazin", „La dentist", „În vizită la un prieten"„Întâlnire cu un personaj literar", „De vorbă cu ATENȚIA" etc. oferindu-le posibilitatea de a crea și de a explora diferite scenarii.
- Povești colective
- Ateliere de creație
- Colaje colective
- Sesizarea detaliilor (îi ajută să observe și să interpreteze lumea înconjurătoare în mod diferit)
- Sesizarea simțurilor (să descrie sau să deseneze ce simt atunci când ating acele obiecte)
- Explorarea naturii pentru a crea colaje sau proiecte artistice
- Jocuri de cuvinte pot include ghicitori, cuvinte încrucișate pentru copii
- Teatrul și dramatizare (să inventeze propriile povești pe care să le prezinte celorlalți colegi)
- Compunerea de probleme (după ilustrații, după un exercițiu)
- Crearea de povești și transpunerea acestora în 6 imagini.

Creativitatea se caracterizează prin noutate, originalitate, valoare, armonie, relevanţă. Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert şi neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranţă, provenite din lumea sa înconjurătoare. Nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze.

Copiii au o creativitate fantastică înnăscută, dar care trebuie şlefuită!

Potenţialul creativ există latent în fiecare copil, putând fi dezvoltat sub influenţa unui mediu socio-educaţional stimulativ, responsabilii pentru stimularea creativităţii copilului preşcolar și școlar fiind părinţii şi cadrele didactice.

Bibliografie

Cojocariu, Venera – Mihaela - Educaţie pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Dănescu, Elena - Stimularea creativităţii la vârsta preşcolară, Pitești, Editura Paralela 45, 2009

Roco, Mihaela - Creativitate și inteligenţă emoţională, Iași, Polirom, 2004
Popescu-Neveanu P. et al., Psihologie, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1991.

Dezvoltarea Creativității Copiilor Școlari

Mihaela Badescu

Scoala Gimnaziala „Ion I.Graure„

Creativitatea este o abilitate esențială pentru succesul în lumea contemporană în schimbare rapidă. În special în rândul copiilor școlari, dezvoltarea creativității este crucială pentru a le permite să-și exploreze potențialul, să găsească soluții inovatoare și să se adapteze la provocările viitoare. În acest eseu, vom explora importanța dezvoltării creativității la copiii școlari și modalitățile prin care aceasta poate fi încurajată în mediul educațional.

În primul rând, creativitatea stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. Atunci când copiii sunt încurajați să gândească în afara cutiei și să își exprime ideile, aceștia își dezvoltă abilitățile de analiză și evaluare. În loc să accepte soluțiile convenționale, copiii creativi își asumă riscul de a explora alternative și de a găsi abordări inovatoare pentru problemele cu care se confruntă.

În al doilea rând, creativitatea promovează învățarea holistică. Prin activități creative precum arta, muzica, teatrul sau scrierea creativă, copiii își dezvoltă imaginația și abilitățile de comunicare. Aceste experiențe nu numai că îi ajută să-și exprime ideile și emoțiile, dar le oferă și o perspectivă mai largă asupra lumii și a lor înșiși.

În plus, creativitatea încurajează reziliența și adaptabilitatea. Prin explorarea ideilor noi și încercarea unor abordări diferite, copiii învață să gestioneze eșecurile și să se adapteze la schimbările inevitabile. Capacitatea de a găsi soluții creative în fața obstacolelor îi pregătește pe aceștia pentru provocările pe care le vor întâlni în viață.

Pentru a promova dezvoltarea creativității la copiii școlari, educația trebuie să adopte o abordare holistică și să ofere o gamă diversificată de experiențe. În primul rând, este important ca școlile să ofere timp și spațiu pentru activități creative în programul lor. Astfel, elevii vor avea ocazia să exploreze domenii precum arta, muzica, teatrul și literatura, ceea ce va stimula creativitatea lor.

În plus, este esențial ca educatori să încurajeze gândirea liberă și exprimarea ideilor în clasă. Prin încurajarea discuțiilor deschise și a brainstorming-ului, elevii se simt mai confortabil să își împărtășească ideile și să exploreze noi perspective. De asemenea, oferirea de feedback pozitiv și încurajator poate consolida încrederea copiilor în propriile lor abilități creative.

În concluzie, dezvoltarea creativității la copiii școlari este esențială pentru a le pregăti pentru lumea din ce în ce mai complexă și schimbătoare în care trăim. Prin promovarea gândirii critice, a imaginatiei și a adaptabilității, educația poate juca un rol crucial în cultivarea acestei abilități vitale. Astfel, fiecare copil poate să-și exploreze și să-și valorifice potențialul creativ în beneficiul său și al societății în ansamblu.

JOCUL-FORMĂ DE ACTIVITATE NON-FORMALĂ

CAMELIA LEONTINA BALANESCU

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

”Jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul îşi modelează propria-i statuie." (J. Chateau)

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupaţia preferată şi cea mai intensă a copiilor. Ideea de „joc” ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniţi de această activitate.

Omul prin natura sa nu este îndreptat cu totul înspre satisfacerea materială, ci el încearcă, din copilărie încă, să-şi construiască situaţii pline de suspans, prin care să cunoască ceva nou, să se pregătească pentru viaţa cea de toate zilele într-un mod cât mai creativ, reuşind astfel să-şi urmărească şi să-şi împlinească ţelurile propuse în viaţă.

Prin joc sunt încercate şi exersate moduri de comportament în viaţă, sunt testate reacţii la diferite situaţii şi sunt formate atitudini. Copiii nu pot menţine suspansul pentru un timp mai îndelungat, de aceea ei pot repeta situaţiile de joc la infinit, până ce au învăţat ceva din acestea. Astfel jocul devine o metodă importantă de învăţare şi memorare. În dezvoltarea fizică şi psihică a copiilor jocul ocupă un loc de frunte, fiecare formă de joc fiind un act de învăţare. Jocul este o metodă, care are un mare potenţial.

Râsul este manifestarea bucuriei. Ce-ar fi dacă performanța personală s-ar măsura în râsete? Dacă la sfârșitul zilei, în loc să mă uit peste lista de *ce trebuie făcut* și să văd ce am bifat și ce nu, m-aș întreba de câte ori am râs? Am râs cu poftă sau de complezență? Am râs în sinea mea sau m-a auzit toată lumea? Am râs de una singură sau împreună cu cineva? Am râs din tot sufletul sau am făcut haz de necaz?

Într-o lume în care performanța personală s-ar măsura în râsete, deci în care toți oamenii adaptați ar aspira să râdă cât mai mult, fiecare dintre noi și-ar concentra energia și creativitatea către a ne amuza și a ne bucura, orice am face: la birou, pe stradă, acasă, cu prietenii, cu familia, cu noi înșine. Cei mai performanți ar fi cei care găsesc căi de a se bucura de tot și de orice – o idee venită din senin, o conversație neașteptată cu un străin la metrou, o prăjitură, un mail deosebit de bine scris, sau un moment de liniște adevărată în mijlocul unei zile aglomerate, forma unui nor care le amintește de ceva simpatic.

În lumea asta, învățarea ar fi în mod cert experiențială. Nu ai cum să înveți pe cineva să se bucure fără să-i creezi un context în care să descopere senzația de bucurie, trăind-o pe pielea proprie. Acest context ar trebui să excludă orice risc de frică (de a greși, de a nu reuși, de a fi mai slab decât alții, de a se face de râs), pentru că în clipele în care trăiești frică, nu poți trăi bucurie. Aici intervine jocul, acea activitate de explorare a posibilităților, fără miză, fără frică.

În starea de joacă, frica e dispensabilă. În joacă nu există învingători și învinși, sau dacă se dă un premiu – a fost “doar un joc”, nu? Nici un joc nu se poate termina prost. Dacă finalul jocului nu este cel așteptat sau dorit, el devine o lecție învățată. Drept urmare, orice jucător care se respectă va aștepta cu nerăbdare următoarea partidă, adică ocazia de a aplica ceea ce tocmai a învățat. Prin prisma asta, jocul este cel mai prietenos învățător – îți dă energie, e “empowering”, transformă frica toxică în prudență sănătoasă, e surprinzător și nu în ultimul rând, ca să nu uităm de unde am pornit, este cel

mai simplu mod de a învăța să ne bucurăm de drum cel puțin la fel de mult ca de destinație. De la geografie, la bucurie, la abilități de *public speaking*, orice se poate învăța prin joacă.

În continuare voi prezenta un joc didactic, care se poate aplica la clasă, la ciclul primar.

„Cuceritorii cetății"- Joc didactic de evaluare

Clasa: a IV-a

Disciplina: Istorie

Tema: Domnitori români

Scopul : Evaluarea cunoștințelor referitoare la domnitorii români; localizarea în timp și spațiu a evenimentelor istorice studiate; utilizarea termenilor istorici în diferite situații de comunicare; descrierea unor fotografii ilustrând locuri, clădiri, personalități;

Obiective:

- să analizeze conţinutul ilustraţiilor ;
- să identifice domnitorii;
- să descrie diverse aspecte din viața acestora;
- să localizeze în spațiu și timp diverse evenimente;
- să recunoască ctitoriile domnitorilor români;

Conținut: Copiii vor fi împărțiți în echipe de câte 3 elevi. Vor avea un traseu șerpuit, marcat pe podea cu panglici colorate. Din loc în loc traseul va fi presărat cu cetăți confecționate din carton colorat, cu „porți care se deschid". Fiecare cetate va purta un număr de la 1 la 6 (cetatea nr. 1, cetatea nr. 2, cetatea nr. 3, ..., cetatea nr. 6), corespunzător punctelor de pe zar. În interiorul porților fiecărei cetăți se vor regăsi cartonașe cu întrebări legate de domnitori, imagini ale domnitorilor, imagini ale ctitoriilor acestora, suficiente pentru a ajunge fiecare copil din clasă să răspundă la o întrebare. Pentru a ajunge la o cetate, fiecare echipă va arunca cu zarul. În funcție de numărul de pe zar se va duce la cetatea corespunzătoare, va deschide porțile, va extrage un cartonaș și va răspunde la cerința scrisă pe el. Elevul care a aruncat zarul are voie să se consulte cu membrii echipei lui și să ofere răspunsul. Pentru fiecare răspuns corect va primi un trofeu confecționat din carton. Zarul va fi aruncat apoi, pe rând, de către reprezentanții fiecărei echipe.

Sarcina didactică:

- să răspundă corect la întrebările scrise pe cartonașe, vizând informații legate de domnitorii români;

Regulile jocului: Cetatea de unde se extrage cartonașul se va alege doar prin aruncarea cu zarul; Trofeul se va obţine de către fiecare echipă numai dacă reprezentantul ei răspunde corect şi complet la întrebarea găsită pe cartonaș; După ce coechipierii s-au consultat în privința răspunsului, acesta va fi transmis doar de elevul care a aruncat zarul, ceilalți nu mai pot interveni

Material didactic: panglici, zar mare din burete, cetăți din carton colorat, cartonașe cu întrebări, ilustrații legate de domnitori, ctitorii ale acestora, trofee confecționate din carton;

Evaluarea se face pe parcurs, prin urmărirea corectitudinii răspunsurilor, a folosirii termenilor istorici, iar la sfârșit va fi declarată câștigătoare echipa care a obținut cele mai multe trofee. Aceasta va fi declarată „cuceritoarea cetăților", cea mai vitează și organizată dintre toate echipele.

Sub influenta jocului se formează, se dezvoltă şi se restructurează întreaga activitate psihica a copilului. Modul serios şi pasiunea cu care se joacă copiii constituie indicatori ai dezvoltării şi perfecţionării proceselor de cunoaştere. Jocul este parte integrantă a vieţii umane. *A te juca* împreună înseamnă *a trăi împreună*. „Regulile de joc" pot fi şi „reguli de viaţă".

Bibliografie:

Mitu, Florica, Jocuri didactice integrate pentru învăţământul preşcolar, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2005;

Mitu, Florica, Ghid pentru proiecte tematice, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2005;

Pintilie, Mariana, Metode moderne de învăţare – evaluare, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca, 2002.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Florentina Neagu

Scoala Gimnaziala Nr. 3 Galati

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE

DE VOLUNTARIAT ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Activitățile extracurriculare sunt, de departe, cele care ne crează cea mai rezistentă punte între școală- elevi- familie. Acestea oferă elevului oportunitatea de a implementa în practică cunoștin-țele teoretice acumulate pe de o parte, iar pe de altă parte îi aduce pe părinți în școală, în mijlocul procesului instructiv- educativ. După mulți ani de experiență, sunt perfect conștientă de importanța pe care o are implicarea părinților în actul educativ, fără de care reușita nu poate fi garantată, indiferent de profesionalismul și dedicarea cadrului didactic. Activitățile extracurriculare ne oferă posibilitatea de a ne cunoaște, de a ne explora și descoperi unii pe ceilalți, de a simți legătura dintre părinți și copii. Toate acestea vin să completeze procesul de învățare școlară într-un cadru mai larg, să dezvolte gândirea critică și să stimuleze implicarea copiilor în activități diverse cu scopul de a- i pregăti pentru viață.

Un loc deosebit de important, în paleta largă de activități extracurriculare ce pot fi organizate de către școală în parteneriat cu părinții, îl au activitățile educative de voluntariat. Copiii trebuie să învețe că, în viață, cele mai mari satisfacţii le ai atunci când oferi fără să aştepţi să primeşti ceva în schimb, când vezi că investiţia ta, fie financiară, fie timpul sau zâmbetul tău îi bucură pe ceilalţi şi îi ajută să meargă mai departe. Fiecare dintre noi, copii sau adulți, trebuie să conștientizeze faptul că voluntariatul reprezintă cea mai la îndemână modalitate prin care pot fi întărite şi susţinu-te valorile legate de comunitate, de binele făcut aproapelui. Atunci când sunt voluntari, oamenii pot să îşi exercite drepturile şi responsabilităţile de membri ai comunităţilor şi se pot stabili puncte de legătură între diferite culturi. Declaraţia Naţiunilor Unite spune că „noi, oamenii, avem puterea de a schimba lumea” și noi, dascălii și părinții, avem datoria morală de a pune copiii în situația de a experimenta voluntariatul, pentru a înțelege adevărul pe care aceasta îl transmite într- un mod atât de simplu.

Din păcate, unul dintre elevii școlii noastre a primit, în luna decembrie, un diagnostic crunt care i- a răpit bucuria de a veni la școală, de a se juca, de a alega, de a zâmbi, de a fi în mijlocul familiei. Toate acestea au fost înlocuite de salonul unui spital, de analize și proceduri dureroase, de ochii roșii de plâns și nesomn ai mamei, de nesiguranța zilei de mâine. Cu toții ne rugăm, cu toții avem încredere în medici și în tot ceea ce oamenii de știință din laboratoare descoperă zi de zi. Dar noi? Noi ce putem face? Putem să- i arătăm puiului de om care luptă cu toate puterile lui că suntem aproape de el?! Putem să- i aducem un zâmbet? Putem să luăm, pentru o vreme, povara grijii financiare de pe umerii părinților?! Putem. Putem fi voluntari!

Ne-am propus să încercăm să ne implicăm alături de elevii noştri și părinții acestora într- o acţiune de voluntariat pentru a ajuta familia care are nevoie să simtă că face parte dintr-o comuni-tate, să ştie le suntem alături. *Proiectul educațional de voluntariat*

„Vreau să ajut!” s-a născut din această dorință, iar apropierea lunii martie, când toată natura renaşte şi razele soarelui încep să mângaie pământul, făcându-l să rodească, ne- a oferit prilejul de a valorifica potenţialul artistic şi creativ al copiilor, prin intermediul activităţilor artistico-plastice, precum și formarea acestora în spiritul implicării voluntare.

Fiecare clasă s-a transformat în **„ Atelierul magiei!”**. S-a stârnit o forfotă de nedescris, s- au născut idei care mai de care mai frumoase, s- a muncit și, în final, holurile școlii noastre au devenit o galerie de artă în care au fost expuse cele mai reușite capodopere: mărțișoare, felicitări, brățări, fotografii, tablouri, decorațiuni. Au fost atât de multe, încât holurile au devenit neîncăpătoare! Au fost lucrate cu atâta dragoste și migală, încât cu greu te puteai hotărî ce să cumperi! Au fost atât de mulți cumpărători, încât nu reușeam să mai dăm rest și , ce să vezi, aceștia alergau la alt stand fără să le pese! Am văzut copii, dascăli, părinți, oameni ce treceau pe lângă școală întâmplător, oameni ce veneau la școală intenționat. Am văzut lacrimi de tristețe, dar și de bucuria reușitei, am văzut ochi plini de speranță, am văzut implicare, am văzut dorință, am văzut OAMENI. Târgul caritabil a fost o reușită, a fost un câștig pentru noi toți! A fost o acțiune tratată cu foarte mare atenție și riguros pregătită, o sursă de modelare a personalităţii, care ajută la formarea deprinderilor de lucru în echipă, a capacității de a se implica, de a gestiona emoțiile care sunt inerente.

De ce este important voluntariatul? Aşa cum afirma liderul politic si spiritual indian, Mahatma Gandhi, voluntariatul este esenţial în viaţa oricui „pentru că, dacă vrem să trăim într-o lume mai bună, trebuie să contribuim la crearea ei”. Asta trebuie să înțelegem cu toții, pentru că societatea are nevoie, din ce în ce mai mult, de schimbarea atitudinii opiniei publice vis-a-vis de problemele cu care se confruntă mulţi dintre semenii noştri, de respectarea tuturor persoanelor, indiferent de statutul şi poziţia lor în societate, şi de creşterea gradului de toleranţă a copiilor, a părinţilor, a altor persoane faţă de cei aflaţi în dificultate.

Voluntariatul este o acţiune care te face să te simţi împlinit prin sprijinul acordat celor care au nevoie de tine, în care trebuie să ne implicăm cu toţii, iar noi am simțit asta din plin în cadrul *Proiectul educațional de voluntariat* ***„Vreau să ajut!”.***

PROIECT EDUCAŢIONAL „MAMA-CEL MAI FRUMOS CUVÂNT”

Ramona Mirela Stefan

Gradinita cu Program Prelungit Nr.5

A. INFORMAŢII DESPRE APLICANT COORDONATORII PROIECTULUI :

B. INFORMAŢII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului: „Mama-cel mai frumos cuvânt”

Termen de derulare: 04 martie 2024 - 08 martie 2024

C. PREZENTAREA PROIECTULUI ARGUMENT

Primăvara - Iubire.- Sinceritate – Veselie - .Simplitate. - Dăruire. –

Primăvara, anotimpul renaşterii naturii, ne face să simţim energia unui alt început. an de an, ai senzaţia că renaşti o dată cu primul mugur, cu primul fir de iarbă săgetat spre cer. Ziua de 8 Martie este recunoscută ca sărbătoarea internaţională a femeii. Luna martie este prima lună a primăverii când toată natura renaşte şi razele soarelui începe să ne mângaie uşor. Pură coincidentă sau nu, în acestă lună se sărbatoreşte pe lângă mărţişor şi ziua femeii, a mamelor. Femeia este cea mai importantă fiinţă din lume, mamă şi iubită, elemente fără de care întregul univers nu ar exista.

Prin acest proiectul educaţional preșcolarii vor realiza noi produse utilizând diferite forme de activitate: jocul, învăţarea, munca şi creaţia. Totdată proiectul urmărește dezvoltarea sentimentului de dragoste în rândul copiilor, faţă de fiinţa cea care le-a dat viaţă, cel mai drag element al orânduirii lumești „MAMA”.

SCOPUL:

Valorificarea potenţialului artistic şi creativ al copiilor prin intermediul activităţilor artistico-plastice şi practice, stimularea curiozitatii şi interesului copiilor pentru manifestarile ce exprima ziua mamei.

OBIECTIVE:

1. Promovarea, cunoaşterea şi păstrarea semnificaţiei mărţişorului și Zilei Internaţionale a Femeii;

2. Stimularea potenţialului artistic şi creativ al preşolarilor;

3. Dezvoltarea capacităţii de sensibilizare a copiilor pentru a deveni purtători şi păstrători ai semnificatiei mărţişorului și Zilei Internationale a Femeii;

4.Derularea unor activități comune mame-copii.

RESURSE: a) umane: cadre didactice, preșcolarii de la grupa mijlocie, părinți ;
b) materiale: aparat foto, costume,coli colorate, carton colorat, mărţişoare, flori.

MODALITĂŢI DE EVALUARE: fotografii, diplome, expoziție cu lucrările elevilor

PROGRAMUL ACTIVITĂŢILOR PROIECTULUI

1. „Martie – Mărţişor”legenda mărţişorului, semnificația zile de 8 Martie
2. „Fantezie şi îndemânare” -confecționare mărțișoare și felicitări;
3. expoziţie de mărţişoare şi felicitări; „Din suflet, pentru mama!’’
4. „Cel mai frumos mărțișor”!’’ -concurs ”

5. ”Cea mai frumosă frumoasă felicitare” -concurs

Derularea unor activități „E ziua ta, mămico!” Activități commune cu mămicile copiilor

DIMENSIUNI ŞI VALORI MODERNE PROMOVATE ÎN PROCESUL EDUCATIV CU PREŞCOLARII

ALINA PETREA

GRADINITA NR. 16 FOCSANI

Lumea în care trăim se schimbă şi odată cu ea educaţia; sursele de informare pentru adulţi şi copii sunt multe încât pentru cei atraşi de nou, de spectaculos, una pare mai atractivă decât alta.

Copiii primesc prin diferite „căi", canale, prea multe informaţii pe care nu le reţin și nu au nici capacitatea de selecţie a acestora.

Unul din obiectivele concrete ale reformei în învăţământul românesc este şi reevaluarea conţinuturilor de predare-învăţare, conţinuturi care implică convertirea învăţământului dintr-unul preponderent reproductiv într-unul în esenţă creativ.

Conţinuturile sunt orientate spre copil şi se adresează nouă, educatoarelor şi învăţătorilor, care avem posibilitatea să ne punem în valoare creativitatea şi libertatea de a alege tema şi mijloacele de realizare în funcţie de specificul grupei sau clasei, grădiniţei, şcolii şi al comunităţii locale.

Prin metodele interactive, de grup preşcolarii îşi exersează capacitatea de a selecta, combina, lucrurile de care au nevoie în viaţa şcolară şi de adult. Însă conexiunile pe care le fac aceştia uimesc mintea unui adult.

Stimularea creativităţii copiilor este favorizată de metodele interactive. Copiii descoperă o nouă experienţă, interrelaţionează în grupuri de învăţare activă, studiază, investighează şi capătă încredere în capacităţile individuale şi ale grupului. Situaţiile de învăţare rezolvate prin metodele interactive de grup dezvoltă copiilor gândirea democratică deoarece ei exersează gândirea critică şi înţeleg că atunci când analizează un personaj, comportamentul unui copil, o faptă, o idee, un eveniment critică comportamentul, ideea, fapta, nu critică personajul din poveste sau copilul, adultul.

După fiecare metodă aplicată se pot obţine performanţe pe care copiii le percep şi-i fac responsabili în rezolvarea sarcinilor de lucruri viitoare.Copiii înţeleg şi observă că implicarea lor este diferită, dar încurajaţi îşi vor cultiva dorinţa de a se implica în rezolvarea sarcinilor de grup, să aibă răbdare cu ei, exersând şi toleranţa reciprocă.

Fiecare partener în educaţie îşi are rolul său în conturarea unei clase echilibrate, asigurând o organizare participativă care include sau presupune un climat deschis, agreabil, în care disciplina este realizată cu copiii, situaţiile de învăţare se bazează pe experienţe şi încercări, pe stabilirea legăturilor de cauzalitate. O analiză comparativă între tradiţional şi noile metode arată că multe schimbări constau în faptul că îl plasează pe copil în procesul educativ. În aceste demersuri locul primordial îl ocupă preşcolarul, de la sugerarea temei şi până la identificarea unor situaţii de „cercetare" soldate cu soluţii proprii, de la un proces didactic fragmentat la unul integrat, global.

Metoda proiectelor este o strategie de învăţare la nivelul învăţământului preşcolar considerată ca o modalitate modernă de optimizare a potenţialului intelectual al copiilor. Se adresează competenţelor copilului acceptându-l şi ca drept cunoscător al propriilor interese. Asadar un proiect este o investigare a unui subiect a idealului către care copilul îşi îndreaptă întreaga atenţie şi energie. Proiectul îi implică pe copii în

conducerea investigaţiei în mediul imediat şi ceea ce este absolut deosebit din punct de vedere al parcurgerii individuale, a învăţării şi a ritmului propriu. Proiectul poate fi dus la bun sfârşit de un grup mic de copii, de întreg colectivul sau ocazional de un singur copil. Văzut în plan teoretic ca o metodă globală, cu un puternic caracter interdisciplinar, ca o metodă care stimulează şi dezvoltă multilateral personalitatea în curs de formare a copilului. În plan practic el se defineşte ca un efort deliberat de cercetare al preşcolarilor, concentrat pe depistarea detaliilor şi înţelegerea subiectului, întreaga sa amploare şi nu pe găsirea de răspunsurilor corecte la întrebările puse de adult.

Susţinem aplicarea metodei proiectelor tematice alături de structurarea tradiţională a activităţii didactice având în vedere că permite oraganizarea progresivă a activităţii copiilor în funcţie de dezvoltarea lor, de interesul manifestat şi de gradul de cunoaştere al temei propuse. Proiectul le oferă copiilor contexte în care pot valorifica nenumărate şi variate comportamente, abilităţi.

Proiectele se pot îmbogăţi sau simplifica în functie de vârsta copiilor, de nivelul grupei şi, nu în ultimul rând, de preocuparea şi deschiderea cadrului didactic spre nou, spre schimbare.

Faptul că tot mai multe cadre didactice sunt preocupate pentru organizarea activităţii în echipe de copii este un succes pentru învăţământul preşcolar. Acestea sunt segmentele în care se aplică formele noi de organizare şi de desfăşurare a procesului de predare-învăţare-evaluare. A nu profita de aportul formativ-educativ al muncii în echipă înseamna a refuza dreptul copiilor de a învăţa sa comunice deschis, de a avea puterea sa recunoască atunci când au nevoie de ajutor pentru a-l cere fără rezerve, înseamnă a-i lipsi de capacitatea de a fi toleranţi, însuşire neapărat necesară unei societăţi cu adevărat democratice.

O reformă autentică a învăţământului este centrată pe autonomia, inteligenţa, sensibilitatea, voinţa şi creativitatea copilului. Copilul trebuie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să se dezvăluie, să-şi manifeste opinia, să acţioneze. El trebuie acceptat aşa cum este, ajutat să fie el însuşi, să-şi manifeste personalitatea şi propria valoare, să-şi găsească propriul drum, dezvoltându-şi înclinaţiile, preocupările şi interesele. Schimbarea efectivă a activității în clasă trebuie să înceapă cu o nouă relaţie a educatorului cu elevii, cu repoziţionarea rolului şi statutului preşcolarului în procesul educațional, precum şi cu noi funcţii ale cadrului didactic. Noua relație dominant umanistă, democratică va consolida noi roluri ale educatorului: organizator, îndrumător, consilier, participant, mediator, moderator, manager al procesului educațional, evaluator, facilitator al relaţiilor şi activitaţilor de grup, consultant etc.Timpul alocat activităţii profesorului trebuie redus substanţial în favoarea timpului repartizat activităţii independente, în perechi, în grup a copiilor în economia duratei unei lecţii.

BIBLIOGRAFIE

1. Revista „Învăţământul preşcolar”, nr.1-1998, 2-3 - 1999,1-2000;

2. B.Zorgo, I.Radu- „Studii de psihologie şcolară”,E.D.P., Bucureşti,1979;

3. Viorel Prelici- „A educa înseamnă a iubi”, E.D.P.,Bucureşti, 1997;

4. Miron Ionescu, Ioan Radu, „Didactica modernă” ,Ed.Dacia, Cluj-Napoca, 2001;

5. Ioan Neacşu, „Metode şi tehnici de învăţare eficientă”, Ed. Militară, Bucureşti, 1990

Pictează Cu Sare! Exeperiment Ce Demonstrează Efectele Evaporării

Andreea Vasilescu-Lohan

Scoala Gimnaziala Nr.2 Bordeasca Veche

Pentru ca elevii să descopere, într-un mod mult mai plăcut, lumea din jur, recurgem la experimente. Astfel, de la vârste fragede, copiii testează limite, interacționează, explorează și caută soluții în mod creativ.

Avem nevoie de :

- 60 ml apă caldă
- 30 ml de sare amară
- Un vas mic
- O pensulă
- Un carton de culoare închisă

Cum procedăm?

1. Într-un vas mic se adaugă sarea, apoi apa caldă şi se amestecă cu ajutorul pensulei.
2. Pe cartonul de culoare închisă se pictează un desen.
3. Se lasă cartonul la uscat.

Ce s-a întâmplat?

Apa a dispărut şi s-a transformat în vapori de apă. Sarea (solidul) a rămas pe carton şi alcătuieşte pictura.

Importanței Creativității În Viața Celor Mici

Loredana Munteanu

Centrul Educativ de Zi Maria-ajutorul Copiilor Focsani

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaţionale. Rolul creativităţii în procesul culturii şi civilizaţiei este enorm iar în şcoala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativităţii. Multă vreme creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puţini oameni. Concepţia conform căreia talentele şi geniile sunt înnăscute a fost depăşită. Acestea sunt rezultatul interacţiunii dintre influenţa mediului şi a eredităţii, dintre învăţare, maturizare şi dezvoltare.

Exemple de activităţi prin care am dorit stimularea creativităţii la preşcolarii grupei mari:

1. "Construcţia unui tablou": - copiii au trebuit să realizeze un desen pornind de la forma pe care o au desenată pe hârtie. După ce au completat tabloul lor, trebuie să se gândească la un nume sau la un titlu pentru el.O manifestare a productivităţii fanteziei şi a creativităţii preşcolarilor s-a observat nu numai în desene ci şi în răspunsurile copiilor privind temele realizate. La întrebarea "Ce ai desenat?", o mare parte dintre copii au răspuns prin propoziţii, semnificând, de exemplu, şi ce face fetiţa, ce fel de floare, maşină, minge a desenat sau au denumit o acţiune legată de desenul lor.

2."Ne jucăm cu betișoarele” - sarcina jocului implică după sortarea, numărarea și compararea mărimilor bețisoarelor, crearea unui tablou prin lipirea bețișoarelor într-o formă dorită sau imaginată.

3."Dacă aș fi o frunză…” - joc de dezvoltare a creativității limbajului, în care copiii au fost puși în situația de a-și imagina cum ar fi dacă ar fi frunze.

4."Ne jucăm cu hârtia” - copiii au primit mai multe foi de hârtie colorate divers pe care au trebuit să le rupă în bucăți iar apoi să le lipească pentru a realiza lucrări originale.

5."Întrebuințări neobișnuite” - copiii au fost puși să găsească cât mai multe întrebuințări neobișnuite pentru un bec, o umbrelă, un pantof, o panglică verde, un con de brad, o cordeluță, o riglă, o scoică, etc.

6."Completează desenul!” - test de creativitate în care copiii au avut de realizat un desen pornind de la anumite forme.

7."Testul asemănărilor” - test prin care după ce pun o pată de culoare pe mijlocul unei foi pe care o îndoaie, copiii trebuie să găsească șase obiecte care seamănă cu pata.

8. "Povestiri incomplete” - se prezentă copiilor o poveste, povestire, întâmplare fără final. Copiilor li se cere să elaboreze partea-lipsă a acesteia, în 3 variante posibile.

9."Schimbă finalul poveștii*”* - copiii sunt solicitați să schimbe finalul unor povești cunoscute astfel:în ”Ursul păcălit de vulpe”, ursul prinde vulpea și o obligă să stea o noapte cu coada în baltă, să vadă cum e; în "Scufița Roșie” fetița recunoaște lupul deghizat în hainele bunicii, strigă după ajutor și vînătorul o salvează etc.

Alte metode care stimulează creativitatea sunt: "Predarea învăţarea reciprocă", "Tehnica Lotus", "Schimbă perechea", "Brainstormingul", "Pălăriile gânditoare", "Explozia stelară".

"Tehnica viselor" mai este numită şi tehnica visării cu ochii deschişi. Copilul îşi lasă imaginaţia să lucreze şi apoi exprimă cum îşi închipuie aspecte proiectate în viitor: "Oraşul meu", "Casa mea", "Eu când voi fi mare", "Prietenii", "România". Solicită imaginaţia prin proiectarea de situaţii comparabile cu cele reale, existente. Copiii sunt împărţiţi în grupuri de câte 4-5. Povestitorii ("Compuneţi o mică poveste sau câteva propoziţii"); constructorii ("Construiţi cartierul vostru aşa cum va arăta când veţi fi voi mari"); plasticienii ("Colaj sau pictură"). Copiii colaborează în grup. Educatoarea stimulează copiii în funcţie de inteligenţa manifestată. Se bazează pe teoria inteligenţelor multiple. La final, copiii prezintă rezultatele şi explică ce au lucrat.

Educaţia estetică este parte importantă a favorizării creativităţii. Încă din perioada preşcolară, copilul trebuie să ia contact cu opere de artă. Aceasta creează emoţii estetice. Preşcolarii percep culori şi forme. Interpretează, analizează, iar apoi imaginează. Creaţia plastică face legătura între gândire şi imaginaţie, între realitate şi fantastic. Modelajul este un mod de exprimare a realităţii. Desenul este o formă de joc şi de exteriorizare a conţinuturilor psihice, este o proiecţie directă, chiar o cale de comunicare a trăirilor subiective. Copiii confecţionează cu plăcere jucării, tablouri, felicitări, mărţişoare, măşti. Se satisface trebuinţa de cunoaştere, de explorare, manipulare, efortul de a găsi soluţii perseverenţa de a reuşi să creeze ceva: "Jucării cu materiale din natură", "Peisaj de iarnă", "Decoraţiuni", "Daruri pentru mama".

Eficienţa muncii educative în învățământul preșcolar se bazează pe faptul că vârsta preşcolară este o vârstă favorabilă acumulării unor conținuturi importante pentru formarea personalității copilului, deoarece în această perioadă se dezvoltă trăsăturile de voinţă şi caracter, dezvoltându-se astfel toate laturile unei personalități armonioase. La această vârstă copilul este receptiv, sensibil, are o putere mare de imitaţie, dar în același timp, fiind încurajat și stimulat corespunzător poate deborda de originalitate atât în comportament, cât și în lucrările pe care le realizează.

Plăcerea Pentru Lectură

LUCICA MARIA SACUIU

Liceul Tehnologic Duiliu Zamfirescu Dragalina

Citirea poveștilor

Cu cât copilul ascultă mai multe povești și se află în contact cu cărțile, în general, cu atât lectura va deveni o parte integrantă a vieții lui de zi cu zi. Încă din clasa pregătitoare, îmi construiesc demersul didactic zilnic pornind de la o poveste consacrată sau creata de mine. Fiecare poveste venea cu noi concepte și îi dezvolta interesul pentru cunoașterea noțiunilor noi.

Învățarea în rime și cântece

Mi-am obișnuit elevii cu ghicitori, rime și cântecele copilărești. Chiar și noțiunile matematice, algoritmii de calcul ii transpuneam în rime, ușor de reținut. Versurile rimate și cântecele constituie moduri creative prin care le putem stimula dezvoltarea memoriei și dragostea față de cuvint

Îmbogățirea vocabularului

Din luna ianuarie, le-am dat elevilor, ca tema, săptămânal, de citit o poveste. I-am încurajat ca, la finalul poveștii, să găsească fragmentele care le-au plăcut, cuvintele necunoscute sau neobișnuite. Discutarea lecturii în clasa le-a oferit elevilor posibilitatea să se concentreze asupra anumitor cuvinte, să asculte explicațiile și să pună cât mai multe întrebări. Cu cât curiozitatea crește, cu atât mai ușor se vor reține cuvinte, expresii sau concepte noi.

Jocuri de exprimare scrisă

După o ieșire în afara spațiului școlar sau după o activitate extracurriculară, i-am încurajat să inventeze sau să scrie o poveste despre ce s-a întâmplat. Am profitat de aceste ocazii ca să scriem împreuna o minipiesă de teatru sau să facem o expoziție cu desene însoțită de legenda explicativă pentru a ne aminti aceste momente.

Exersarea scrierii în fiecare zi

Încurajându-i să scrie cu ocazia unor activități distractive, i-am determinat să le placă să citească și să scrie. Le-am lansat provocarea de a ține un jurnal în care să noteze ce li se întâmplă în fiecare zi. După ce am învățat cum se redactează o scrisoare, i-am antrenat să scrie, săptămânal, o scrisoare unui alt coleg de clasa. Micuților le place la nebunie să primească scrisori și se vedea asta după încântarea pe care au afișat-o când își vedeau numele scris pe plic. La fel am procedat, cerându-le sa scrie felicitări colegilor de ziua lor de naștere.

Amenajarea unui loc potrivit pentru lectură

Am amenajat în sala de clasa un colțișor dedicat lecturii. Am așezat acolo un fotoliu pentru copii sau un scaun colorat pentru a-l transforma într-un loc plăcut pentru lectură. Bineînțeles, am organizat o mică bibliotecă în care să se regăsească titluri de lecturi recomandate. Un spațiu original i-a atras chiar și pe cei mai reticenți cititori.

Puterea exemplului

Copiii învață urmând exemple. Am avut elevi pentru care lectura a devenit o activitate obișnuită de zi cu zi foarte repede. Astfel, sunt șanse foarte mari ca același comportament să se dezvolte și la ceilalți copii. I-am încurajat să își stabilească obiective de lectură și, atunci când le-au îndeplinit, le-am oferit un abțibild interesant pe care l-au purtat în piept, o diploma și o carte.

Vizitarea bibliotecii

Am desfășurat foarte multe ore de *Comunicare în limba romana* la biblioteca scolii. Activitățile de comemorare a scriitorilor romani desfășurate în acest loc au trezit emoții constructive, de prețuire pentru opera literara și respect pentru autorul ei.

Timp special pentru lectură

Stabilind o rutină de lectură, copilul va cere mereu ceva de citit. Am convenit, împreuna cu părintii, sa fie respectat, zilnic, un interval de 30-40 minute, la aceeași ora, dedicate lecturii.

Părintele alături de copil citesc împreună sau separat. Copiii de clasa I au nevoie de cât mai multe întâlniri posibile cu cărțile și cu literatura.

Lectură plăcută!

Metode Moderne Utilizate În Lecțiile De Limba Și Literatura Română La Ciclul Primar

AureliaCornelia Boian

Școala Gimnazială Vad

Metodele de învăţare activă fac lecţiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăţi de substanţă şi fundamentate, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. Printre metodele care activizează predarea–învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferă alternative de învăţare cu „priză" la copii.

În vederea dezvoltării vocabularului la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ–participative care să le îmbogăţească exprimarea. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

Din multitudinea de strategii moderne iată o sinteză a câtorva strategii :

1.<u>Brainstorming-ul</u>

Este o metodă prin care se dezvoltă creativitatea elevilor prin exersarea gândirii divergente, care solicită găsirea unor soluţii proprii pentru problemele propuse. Etimologic, *brainstorming* provine din limba engleză, din cuvintele "brain"=creier şi "storm"=furtună, ceea ce înseamnă furtună în creier, efervescenţă, aflux de idei, o stare de intensă activitate imaginativă, un asalt de idei. Un principiu al brainstorming-ului este: cantitatea generează calitatea. Conform acestui principiu, pentru a ajunge la idei viabile şi inedite este necesară o productivitate creativă cât mai mare.

Brainstorming-ul poate avea mai multe variante:

a) <u>brainstorming-ul cu schimbare de roluri</u> – care solicită elevilor abordarea problemei din mai multe puncte prin schimbarea rolurilor.

Exemplu de introducere a metodei :

« *Ce aţi face în locul lui Ştefan la aflarea veştii că Mitruţ a fost omorât?* »

b) <u>metoda FRISCO</u> este o metodă prin care elevii „joacă" o atitudine faţă de o problemă. Atitudinile pot fi:

- optimistul – sigur că problema se poate rezolva şi va găsi soluţii;
- realistul – caută soluţii, argumente pro şi contra;
- exuberantul – foarte încântat de situaţie;
- pesimistul – sigur că problema nu se poate rezolva;
- scepticul – nesigur, se îndoieşte.

Exemplu: *„Căţeluşul şchiop*" de Elena Farago **-** Posibile reacţii ale copiilor:

- optimistul: *Ne ducem la doctor şi îl vindecă.*

- realistul : *Îl ducem la doctor, încercăm să îl vindecăm, dar dacă e prea târziu şi nu se mai poate vindeca vom avea noi grijă de el.*

- exuberantul: *Ce drăgălaş e! N-am mai văzut un căţel aşa de frumos!*
- pesimistul*: E prea târziu. Nici nu are rost să încercăm!*
- scepticul: *Nu cred că se mai poate face nimic. Dacă e prea târziu?*

c) metoda 6-3-5 (brainwriting) este o metoda asemănătoare cu brainstorming-ul, având specifică numai notarea ideilor originale si esenţiale. Elevii grupaţi câte 6 scriu fiecare, 3 soluţii la problema propusă pe o foaie, într-un sens stabilit (de la stânga la dreapta), fiecaruia dintre cei 5 colegi de grup. Prin acestă preluare a ideilor colegului se deschid perspectivele şi se îmbunătăţesc ideile fiecărui participant.

Exemplu : *« Găsiţi trei soluţii pentru ca Nică să fie iertat de mama lui. »*

Avantajul metodei constă în faptul că dezvoltă gândirea critică şi oferă elevilor timizi posibilitatea de a se exprima.

2.Gândiţi – lucraţi în perechi, comunicaţi !

Este o modalitate simplă şi rapidă de învăţare prin colaborare pe grupe. La o întrebare pregătită anticipat de învăţător, elevii pot găsi mai multe răspunsuri posibile. După ce dau răspunsuri individual, elevii îşi citesc răspunsurile în perechi şi vor încerca să elaboreze un răspuns comun corect. Rezumarea într-un timp scurt a răspunsurilor, obligă elevii să sesizeze şi să sintetizeze esenţa informaţiilor primite şi apoi să le prezinte clar şi concentrat :

Exemplu : *Ce calităţi avea Cuza ?* (Ocaua lui Cuza , de Dumitru Almaş)

Listă cu însuşirile personajului: *cinstit, credincios, cu bună credinţă, corect, necinstit, omenos, drept, nerecunoscător, arogant, rău, demn, viclean, păgubit, lacom, bogat.*

Prin confruntarea răspunsurilor în perechi şi între perechi există premisele organizării informaţiilor acumulate în structuri cognitive prin realizarea de contexte noi de exersare a acestor conţinuturi şi duc la o învăţare buna.

3. Mai multe capete la un loc

Strategia urmareşte învăţarea prin cooperare pe grupuri de 3–4 elevi. Fiecare membru al grupului are alt număr (1,2,3,4). După enunţarea unei întrebări problemă, fiecare va spune răspunsul său, iar apoi, după dezbateri, vor formula răspunsul grupului, pe care îl va comunica clasei unul dintre numere, anume solicitat. Metoda asigură implicarea în activitate a tuturor elevilor.

Exemplu de sarcină pe echipă :

„Cu ce bogăţii se mândreşte ţara ?” *(Ţara mea ,* de Andrei Ciurunga)

4. Termenii cheie

Metoda presupune ca învăţătorul să identifice şi să scrie pe tablă 4, 5 cuvinte cheie din textul ce urmează a fi studiat. Apoi li se cere elevilor individual şi apoi pe perechi, ca folosind aceste cuvinte să alcătuiască un text. După un timp limitat, câteva din perechile de copii vor citi textul scris. Citind textele elevilor şi apoi textul original propus pentru studiu se poate realiza o comparaţie care duce de multe ori la fixarea cunoştinţelor corecte.

Exemplu: Se scrie un text scurt folosind cuvintele următoare: *unire, domnitor, moldoveni, oca, munteni, negustor*.

5. <u>Eseul de 5 minute</u>

Învăţătorul cere elevilor ca timp de 5 minute să scrie neîntrerupt tot ce gândesc despre un anumit subiect. Când vor citi ideile în perechi sau în grup, în faţa clasei, elevii vor sublinia aspectele de care sunt siguri şi pe cele de care nu sunt siguri. Ultimele le vor urmari în cursul lecturii textului nou pentru a-şi clarifica incertitudinile. E bine ca la sfârşitul activităţii elevii să revină asupra celor scrise în debutul lecţiei şi să le evalueze din perspectiva noilor informaţii.

Exemplu : *« Scrieţi în 5 minute tot ce vă trece prin minte despre ţara noastră!"*

6.<u>Cvintetul</u>

Reprezintă instrumentul de sintetizare a informaţiilor, de evaluare a înţelegerii şi creativităţii elevilor şi mijlocul de exprimare a creativităţii lor. „CVINTETUL" este o poezie format din cinci versuri, cu ajutorul căreia se sintetizează şi condensează informaţiile, incluzându-se şi reflecţii ale elevilor, care pot lucra individual, în perechi sau în grup. Alcătuirea unui cvintet favorizează reflecţia personală şi colectivă rapidă, esenţializarea cunoştinţelor, manifestarea creativităţii etc.. El are următoarea structură algoritmică:

1. Primul vers conţine un singur cuvânt cheie, de obicei un substantiv (subiectul poeziei).

2. Al doilea vers este format din două cuvinte, de obicei adjective care descriu subiectul poeziei.

3. Al treilea vers este format din trei cuvinte, de obicei verbe la modul gerunziu care exprimă acţiuni.

4.Al patrulea vers este format din patru cuvinte care exprimă sentimentele autorului faţă de subiectul abordat (eventual o propoziţie).

5. Al cincilea vers este format dintr-un cuvânt care exprimă esenţa subiectului.

Exemplu:

„ Ghiocelul

Plăpând , mic

Ascunzându-se , îndrăznind , răsărind

Aduce bucurie în suflet.

Vestitor"

Variantele obţinute pot fi afişate şi citite colegilor. Cvintetul este unul dintre cele mai rapide şi mai eficiente mijloace de sinteză şi rezumare a informaţiilor şi noţiunilor.

7.<u>Jurnalul cu dublă intrare</u> este o metodă prin care cititorii stabilesc o legătură strânsă între text şi propria lor curiozitate şi experienţă. Acest jurnal este deosebit de util în situaţii în care elevii au de citit texte mai lungi, în afara clasei. Elevii trebuie să împartă o pagină în două, trăgând pe mijloc o linie verticală. În partea stângă li se cere să noteze un pasaj dintr-un text care i-a impresionat. În partea dreaptă li se va cere să comenteze acel pasaj. După ce elevii au realizat lectura textului, jurnalul poate fi util în faza de reflecţie.

Vorbind despre necesitatea inovării în domeniul metodologiei didactice şi a căutării de noi variante pentru a spori eficienţa activităţii instructiv-educative din şcoală, prin directa implicare a elevului şi mobilizarea efortului său cognitiv, profesorul Ioan Cerghit afirmă:

“Pedagogia modernă nu caută să impună nici un fel de reţetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferenţa etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învăţământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel iniţiativei şi originalităţii individuale sau colective de regândire şi reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecţionarea şi modernizarea metodologiei învăţământului de toate gradele. În fond creaţia, în materie de metodologie, înseamnă o necontenită căutare, reînnoire şi îmbunătăţire a condiţiilor de muncă în instituţiile şcolare.”

Bibliografie:

- Alexandru, Gheorghe; Şincan, Eugenia, (1993), „*Îndrumător metodic pentru învăţători, părinţi şi elevi*”, Editura M. Duţescu ;
- Cerghit, Ioan, (2006), *„Metode de învăţământ”,* Editura Polirom, Bucureşti;
- Şerdean, Ioan, (2006), „*Didactica limbii şi literaturii române*”, Editura Corint, Bucureşti;
- Ungureanu, Adalmina, (2003), „*Metodica studierii limbii şi literaturii române”,* Editura AS’S, Iaşi.

De La Segregare La Integrare - Modalități De Abordare A Jocului În Actul Didactic

NAOMI TRIFU

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

Datorită faptului că preșcolarii au o vârstă fragedă, ei nu constientizează momentul în care în grupul lor este un copil care ar putea fi diferit față de ei.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.
Jocul se desfăşoară mai ales în grup, acesta asigurând socializarea, datorită faptului că în orice joc este nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile sociale sunt necesare pentru astfel de copii, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului și de nivelul de vârstă al grupului de copii.

Activitatea propusă la grupa de copii, începe prin jocul de autocunoaștere „Puterea cuvintelor". Educatoarea cere preșcolarilor să se gândească la un prieten/coleg și să spună un mesaj care ar putea să îi aducă ”bucurie” în inima acestuia, notând apoi mesajul pe un poster la tablă flipchart.

După ce toți preșcolarii și-au spus părerile, acestea fiind notate, educatoarea le va prezenta ceea ce urmează mai departe în activitate.

Printr-un moment de tranziție “Cântecul emoțiilor”, preșcolarii vor trece la următorul moment al activității.

Educatoarea propune jocul "Inimioare, inimioare". Oferind fiecărui copil câte o coală de hârtie, le cere preșcolarilor să picteze/coloreze câte o inimă, apoi educatoarea propune preșcolarilor să mototolească hârtia. După ce această sarcina este îndeplinită, educatoarea cere preșcolarilor să încerce să readucă coala de hârtie decupată în forma inițială.

Întrebarea pentru fiecare preșcolar este: Ce ai observat? Preșcolarii răspund observând „inimioara” mototolită, astfel educatoarea îi ajută să conștientizeze morala acestui exemplu.

Concluzia copiilor la joc: Chiar dacă suntem diferiți, o inimă pe care o rănești și nu o accepți va fi niciodată ca la început.

După acest joc, educatoarea le propune preșcolarilor reluarea jocului „Puterea cuvintelor"de la începutul zilei, unde li s-a cerut să spună un mesaj care ar putea să aducă ”bucurie” în inima unui coleg/prieten, acum vom realiza a doua parte a jocului, aceea de a transforma mesajul pe care l-au spus astfel încât aceste cuvinte ar putea să rănească acel coleg/prieten jocul propus "Spune un mesaj care ar putea să ”rănească” inima colegului/prietenului tău". Preșcolarii, pe rând își prezintă prietenii și spun ce cred ei că i-ar supăra/deranja dacă le-ar spune.

Educatoarea repetă fiecărui preșcolar în parte afirmația pe care au avut-o în prealabil, iar ei, pe rând transformă mesajul pe care l-au spus astfel încât să nu aducă supărare

acelui prieten. Preșcolarii vor fi ajutați de către doamna educatoare, iar aceasta va nota mesajul pe același poster în a doua coloană.

Educatoarea concluzionează precizându-le preșcolarilor că diferenţele îi fac pe oameni unici. Este important să respectăm oamenii cu unicitatea şi diferenţele lor. Este important să înţelegem că diversitatea este o cale de a învăţa. Ceea ce îi face pe oameni diferiţi, de fapt îi face speciali!

La sfârșitul zilei preșcolarii au jucat Jocul “Roata, roata se învârtește, despre tine povestește!”. Preșcolarii se învârt în 2 cercuri concentrice, când versurile s-au rostit se opresc și copilul numit de către educatoare spune un cuvânt frumos celalalalt copil din fața lui.

METODA PROIECTELOR

NICOLETA RISNOVEANU

GRADINITA CU PP NR 10

RISNOVEANU NICOLETA

NEAGOE TATIANA

Metoda proiectelor a fost iniţiată de John Dewey, care la sfârşitul secolului al XIX –lea a elaborat o programă fundamentală , bazată pe necesităţile şi posibilităţile copilului.

W.Kilpatrick popularizează ideile lui Dewey, aplicând în şcolile americane metoda proiectelor. Scopul acestei metode era armonizarea şcolii cu societatea, punând accentul pe acţiune, eficienţă şi independenţă în gândire. Ulterior metoda a fost adoptată şi vârstelor timpurii, în Europa ajungând varianta propusă de S.Chard şi L.Katy. Proiectul tematic este o metodă care stimulează şi dezvoltă personalitatea în curs de formare a copilului, fiind o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau a practicului, către care copilul îşi îndreaptă întreaga atenţie şi energie. Argumentele care stau la baza folosirii metodei proiectelor în cursul procesului instructiv –educativ cu preşcolarii sunt:

-proiectul poate fi inclus într-un curriculum preşcolar din orice colţ al lumii;

-proiectul tematic are o structură temporală care ajută cadrul didactic să-şi organizeze progresiv activitatea cu copiii, în funcţie de dezvoltarea lor, de interesul manifestat , dar şi de gradul de cunoaştere a subiectului ;

-prin metoda proiectelor copiii pot aplica o mare varietate de cunoştinţe şi deprinderi sociale şi intelectuale ,pe lângă cele de bază, date de curriculum.

-un proiect poate fi dus la bun sfârşit de un grup mic de copii, de toată clasa sau ocazional de un singur copil.

Subiectele alegerii proiectului pornesc de la copii şi părinţi, copii şi cadre didactice sau cadrul didactic. Din experienţa acumulată subiectele care pornesc de la interesul copiilor şi părinţilor sunt cele care oferă mai multe satisfacţii şi valorifică mai bine cunoştinţele copiilor.

În grădiniţă proiectul tematic trebuie să fie legat de experienţa de zi cu zi a copiilor, să nu fie unul abstract , care ar necesita multa informaţie şi foarte mult timp, să fie în raport cu vârsta copiilor şi să permită o abordare integrată.

Un exemplu de proiect este „**La multi ani Romania!** „

Tema proiectului este aleasă de educatoare. Harta Proiectului a cuprins : stema, drapelul, imnul, harta ţării, frumuseţile ţării-formele de relief. Proiectul tematic a durat o săptămână şi a fost amenajat centrul tematic. Procurarea materialelor au fost din gradiniţă, dar si de la părinţi. La centrul tematic s-a afişat o scrisoare de intenţie prin care părinţii au fost informaţi despre tema aleasă. Stabilirea obiectivelor proiectului au fost

-cunoaşterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român,

-identificarea elementelor locale specifice ţării şi zonei în care locuiesc.

Stabilirea resurselor

Resurse procedurale:

-observaţia, povestirea, conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, învăţarea prin descoperire, jocul.

Resurse temporale:

O săptămână

Resurse umane:

20 de copii, părinţi şi bunici, educatoare, director muzeu.

Finalitatea proiectului

Produsele finite au fost expuse pentru amenajarea grădiniţei cu ocazia Zilei de 1 decembrie.

Evaluarea proiectului s-a indeplinit prin raportarea la obiectivele proiectului, la rezultatele aşteptate la expunerea lucrărilor copiilor..

Ca activităţi experentiale am realizat: DLC ,,Am fost şi eu la Alba iulia si am vazut Marea Unire" de Dumitru Almaş –povestirea educatoarei şi DOS Harta României-colaj.

În cadrul activităţilor pe arii de stimulare am desfăşurat urmatoarele sectoare:

Ştiinţă ,, Costume populare '' observare, Joc de masă ,, Harta ţării'' ; Artă .. Colorăm steagul tricolor "". La activităţile de dezvoltare personală am realizat 2 jocuri ,,Tară ţară vrem ostaşi , şi jocul ,,De-a excursioniştii'' . Aceste exemple de activitaţi au fost desfaşurate in cadrul unei zile printr-o activitate integrata .

Un alt exemplu de proiect este ,,**Din lumea celor care nu cuvantă** ,, .

Obiectivele proiectului au fost:

-dezvoltarea capacitaţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea micilor vieţuitoare;

-cultivarea sensibilitaţii fata de valorile naturale ;

-aprofundarea cunoştinţelor legate de micile vieţuitoare ;

Harta proiectului şi inventarul de probleme au fost afişate in sala de grupă, urmând sa se completeze pe parcursul derulării proiectului.

Finalitatea proiectului a constat in realizarea unor produse finite, a unei machete si a unor fotografii cu aspecte din timpul derularii proiectului.

Cu sprijinul copiilor si al parinților am afişat imagini din reviste, carti potrivit temei alese.

O alta activitate integrata s-a numit **„În ograda bunicii".**

Exemple de activităţi :

Biblioteca: ,,Citire de imagini despre animale'' , Ghici,Ghicitoarea mea!

Construcţii : ,,Cuşca lui Grivei'', ,,Curtea animalelor ‘’

Joc de masa : Puzzle cu animale; Alege şi potriveşte ,''

Joc de rol : De-a medicul veterinar; De-a fermierii

Domenii experenţiale :

D.Ş.Lectura dupa imagini –În ograda bunicii, Activitate matematica Exerciţiu cu material individual: Sa numaram pâna la...

DLC-Memorizare Zdreanţă , Povestirea educatoarei,, Punguţa cu doi bani'' de Ion Creanga

DEC-Cantec ,,Graiul Animalelor ,''

DOS-Memorizare ,,Căţeluşul Şchiop ‘’; Activitate practica Macheta –Ograda bunicii

DEC : Pictura –amprenta cu dopul de pluta în contur ,,Cuşca lui Grivei ,''

DPM: Alergam corect-joc-Cainele si pisica –joc de mişcare; Pisica prinde şoareci;

ADP –Jocuri : Şoarecele şi pisica , Puişori veniţi la mama, Zboară , zboară, Cine cântă aşa?

Proiectul valorizează copiii. Prin modul în care se implică reprezintă modele pentru colegii de grup. Proiectul facilitează negocierea care e vizibilă între copii, intre grupuri. Apariţia conflictelor în timpul confruntării de idei, realizarea sarcinilor de grup, alegerea liderului sunt situaţii care nu trebuie neglijate.

Indiferent ce tip de învăţare promovează un proiect copiii au de rezolvat probleme şi situaţii neprevăzute. Ei formează judecăţi de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, îşi atribuie responsabilităţi, relaţionează fac analogii în diverse situaţii, participă cu interes la toate activităţile.

Îşi exprimă fără reţineri ideile, emoţiile trăirile. Proiectul oferă posibilităţi de exersare a capacităţii de adresare de întrebări şi întrebări la întrebări până se elucidează problemele, situaţiile ivite în timpul activităţii în care e direct implicat copilul.

Fiecare proiect generează noi idei pentru următorul proiect, convinge copii ca misterul este unul nou, necunoscuta proiectului le creează situaţii concrete de investigare, dezbatere, prelucrare a informaţiilor, valorizare a aptitudinilor.

Bibliografie:

V. Preda, S.Breben, E.Gongea , V. Mitrulescu – Învăţarea bazată pe proiecte, ed. Arves.

JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Alina Ioana Mera

Scoala Gimnaziala Horea Closca Si Crisan Turda

JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Jocul este un ansamblu de acțiuni și operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.

Tot ceea ce ştim, credem şi gândim despre copil se reflectă în tot ceea ce facem pentru el. Cu cât ne vom apropia mai mult de el şi îl vom înţelege mai bine, cu atât vom învăţa mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească şi să se dezvolte la nivelul întregului potenţial de care dispune.

Clasa pregătitoare a fost gândită pentru copilul de 6 ani ca un univers al poveștilor, al învățării prin joc, și nu ca un spațiu rigid al cunoașterii, al constrângerii. Este un scop ce se circumscrie aceleiași dorințe de familiarizare a copilului cu mediul școlar, cu anumite tipuri de activități care le va ușura ulterior asimilarea de cunoștinte la diverse discipline. Jocul este un ansamblu de acțiuni si operații care în paralel cu destinderea, buna dispoziție și bucuria, urmărește obiective de pregătire intelectuală, morală și fizică a copilului.
Jocul ca modalitate de relație între individ şi lumea obiectelor şi a relațiilor constituie formula primară a acțiunii umane, o formă de organizare a cogniției și o cale de organizare a cunoaşterii.
Copiii şcolari mici se angajează frecvent în jocuri sociodramatice sau constructive şi tind să aibă rezultate mai bune la testele de inteligentă decât ceilalti copii de aceeaşi vârstă care sunt inclinați să se joace într-o manieră senzorio-motorie. Copiii care se joacă frecvent într-o manieră constructivă sunt eficienți în rezolvarea problemelor convergente. Copiii care se joacă frecvent într-o manieră sociodramatică sunt eficienți în rezolvarea problemelor divergente.

În cadrul activităţilor de terapie educaţională, un loc aparte îl ocupă conceptul de joc didactic. Jocul didactic constituie o formă de activitate prin care se rezolvă una sau mai multe sarcini didactice prin îmbinarea tehnicilor de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc. Folosim adesea jocul didactic în diverse forme pentru a stimula elevii să rezolve o sarcină didactică într-o formă cât mai atractivă, ştiut fiind faptul că învăţarea care implică jocul devine mai plăcută şi reconfortantă. Jocurile devin metode de instruire în cazul în care ele sunt organizate şi se succed conform logicii cunoaşterii şi învăţării.
Contribuţia jocului didactic la stimularea şi dezvoltarea capacităţilor cognitive ale copilului, educarea trăsăturilor de personalitate şi realizarea obiectivelor de cunoaştere ale procesului de predare-învăţare este evidentă; prin jocul didactic, elevul îşi angajează întregul potenţial psihic, îşi ascute observația, îşi cultivă iniţiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, îşi dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Eduard Claparide spunea că principala trebuinţă a copilului este jocul, este activitatea ce-i permite copilului să se manifeste conform naturii sale, să treacă pe nesimţite la munca serioasă.
Jocul este considerat azi in teoria pedagogică ca modalitate de asimilare a realului la activitatea proprie (Jean Piaget), asigurând copilului largi posibilități de activism

intelectual. Jocul este practica dezvoltării şi în consecinţă în perioada copilăriei el este adoptat pentru multiplele sale funcţii formative.

Prin joc, copilul îşi îmbogăţeşte viaţa afectivă şi în acelaşi timp dobândeşte în mod progresiv capacitatea de a-şi stăpânii emoţiile.
Jocul didactic este un mijloc de facilitare a trecerii timpului copilului de la activitatea dominantă de joc la ceea de învăţare. Jocul didactic prezintă ca nota definitorie îmbinarea armonioasă a elementului instructiv cu cel distractiv, asigurând o unitate deplină între sarcina didactică şi acţiunea de joc.

Aceasta îmbinare a elementului instructiv-educativ cu cel distractiv face ca pe parcursul desfăşurării sale, copiii să trăiască stări afective complexe care declanşează, stimulează, intensifică participarea la activitate, cresc eficienţa acestuia şi contribuie la dezvoltarea diferitelor componente ale personalităţii celor antrenaţi din joc.
Din punct de vedere educativ trebuie să fie asigurată o justă proporţionare a jocului cu munca, elementul distractiv cu efortul fizic şi intelectual.
În şcoală se pot organiza şi jocuri didactice interdisciplinare în care se îmbină sarcini didactice în diferite domenii de cunoaştere, ele au aceeaşi structura şi respectă aceleaşi condiţii de realizare ca şi jocul didactic dintr-un singur domeniu de activitate.

Jocul didactic are o valoare deosebit de importantă în dezvoltarea capacităţii şi formarea personalităţii acestora în activităţile instructiv-educative.
Folosirea jocurilor didactice în toată varietatea lor constituie prima treapta în realizarea învățământului formativ, care urmarește să dezvolte activismul intelectual, deprinderile de muncă intelectuală, de conduită morală, de activitate fizică, urmărind ca toate aceste deprinderi active să se dezvolte prin valorificarea resurselor psihice și fizice proprii.

BIBLIOGRAFIE:
1.Curriculum pentru Învăţământul preşcolar, Ed. Didactica Publishing House, Bucureşti, (2008);
2. Antonovici, S., Jalba, C., Nicu, G., Jocuri didactice pentru activităţile matematice în grădiniţă, (2005);
3.Marinescu, E., Metodica cunoaşterii mediului înconjurător şi a dezvoltării vorbirii. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, (1969)

Proiect Tematic CE E PRIMĂVARA?

Laura Bede

Grădinița cu program prelungit nr.1 Marghita

PROIECT TEMATIC *CE E PRIMĂVARA?*

Prof.înv.preșcolar Bede Laura

Grădinița cu program prelungit nr.1 Marghita

TEMA ANUALĂ: Când,cum și de ce se întâmplă?

GRUPA MICĂ

PERIOADA: 3 săptămâni (11.03.2024- 29.03.2024)

SUBTEMELE PROIECTULUI:

1. „Copăcelul din grădină”

2. „Ridichea uriaşă”

3. „Lalele colorate”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

A1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare

A2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării

B1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate

C1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

C2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

C3. Activare și manifestare a potențialului creativ

D3. Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute

E1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

E2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

E3.Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTAMENTE VIZATE:

A1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei

A1.2 Participă la activităţi fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare

A2.1 Utilizează simţurile (văzul, auzul, simţul tactil, mirosul etc.) în interacţiunea cu mediul apropiat.

A2.2. Se orientează în spațiu pe baza simțurilor.

B1.1. Manifestă încredere în adulţii cunoscuţi, prin exersarea interacţiunii cu aceştia

C1.1 Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi

C2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

C3.1 Manifestă creativitate în activități diverse

D3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj

E1.1 Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat

E1.5. Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente şi metode specifice

E2.1 Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr şi cu numeraţia

E3.1 Evidenţiează caracteristicile unor obiecte localizate în spaţiul înconjurător

RESURSE MATERIALE: cărți, atlas botanic, flori, legume, coșuri, jetoane, pliante, imagini, planșe, jetoane, pământ pentru flori, găletuțe, DVD, creioane colorate, plastilină, lipici, fișe, etc.

RESURSE UMANE: educatoarele, preşcolarii, părinţii

RESURSE DE TIMP: 3 săptămâni

METODE DIDACTICE: observația, explicația, conversația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, învățarea prin descoperire, brainstormingul, povestirea, turul galeriei, experimentul, jocul, piramida, etc.

DESCRIEREA PROIECTLUI:

Primăvara este anotimpul revenirii naturii la viață. Când poate fi mai firească nemasurata curiozitate a copiilor, daca nu primăvara? Acest anotimp își dezvăluie în fața noastra, încet, încet toate minunățiile și toate frumusețile naturii. Privește chipul fericit al unui copil, atunci când descoperă unele dintre aceste minuni și frumuseți și vei fi și tu, la rândul tău, fericit!

Pornind de la aceste idei, am hotărât să derulăm proiectul tematic: “Ce e primăvara?”

Centrul tematic, va fi realizat la intrarea în sala de grupă, în așa fel încât copiii să poată privi și mânui materialele, să se poată juca cu ele, să vorbească, să "citească" și să li se citească despre ele, să poată adauga altele noi, produse sau procurate de ei. Datorită duratei destul de mari a proiectului - trei săptămâni, fiecărei săptămâni i-am alocat o subtemă derivată din tema principală. Astfel, centrul tematic va fi completat la începutul fiecărei săptămâni cu elemente referitoare la subtema săptămânii.

INVENTAR DE PROBLEME

CE ȘTIU COPIII?

- Primavara, soarele topește zăpada.
- Este din ce în ce mai cald.
- Ne îmbrăcăm mai subțire.
- Sunt flori în grădini, parcuri.
- Au un miros plăcut.

CE NU ȘTIU ȘI DORESC SĂ AFLE?

- Ce se întâmplă în natură, primavara?
- Care sunt lunile de primăvară?
- Care sunt simbolurile primăverii?
- De ce înfloresc pomii?
- De ce primăvara reînvie natura la viată?
- Ce legume sunt primăvara în grădini?
- Ce flori înfloresc primăvara?

EVENIMENT DE ÎNCHIDERE:

Evaluarea proiectului se va realiza prin întocmirea unui portofoliu al proiectului ce va cuprinde fișe, lucrări realizate cu copiii, fotografii din timpul derulării proiectului și completarea Jurnalului grupei. Se va organiza o expoziție cu lucrări și un scurt moment artistic cu poeziile și cântecele învățate pe parcursul derulării proiectului cu participarea părinților.

MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

ENIKO GANCEAN

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

MOTIVAREA ELEVILOR PENTRU ÎNVĂȚARE

„Motivaţia reprezintă măsura în care un efort persistent este dirijat pentru realizarea unui scop" (Johns, 1998, p. 150)

Şcoala este instituţia care participă într-un mod decisiv la educaţia generaţiilor tinere ale unei ţări, la transmiterea valorilor culturale şi morale, la construirea premiselor pentru noi schimbări sociale.

Impactul şcolii în formarea tinerei generaţii, fiind atât de important, este necesară şi o analiză a implicării acesteia şi a valorilor transmise de ea.

Deşi formarea tinerei generaţii nu se reduce doar la transmiterea unor informaţii şi la dezvoltarea cognitivă a copiilor, şcoala pune un foarte mare accent pe educaţia intelectuală şi transmiterea de cunoştinţe.

Relația profesor - elev reprezintă o dimensiune importantă a actului educațional, costituind modalitatea de mediere didactică. Interacțiunea care se realizează în procesul cunoașterii are un dublu sens – dinspre profesor spre elevi ca grup și indivizi, dar și dinspre elevi spre profesor, fiind o reflectare a atitudinii profesorului.

Răspunsul în oglindă constituie în majoritatea cazurilor o consecință a stilului de conducere al profesorului.

Așadar, relația profesorului cu elevii este un proces reciproc și dinamic, ce se realizează în timp, o adevărată operă pe care o construiesc împreună educatorii și educabilii. Aceasta se va adecva şi personaliza neîncetat, se va dimensiona şi relativiza la specificul grupului şcolar sau la membrii acestuia.

Teoria „noii educații" reformează orientarea profesorului la clasă, punând accent pe învățarea centrată pe elev, pe libertatea de gândire și manifestare a acestuia și pe independența creativă a elevului.

Astfel, în relația profesor-elev intervine o schimbare radicală, trecându-se de la conducerea autoritară, care presupune o relație de dependență și obedință din partea elevului, la o conducere de tip parteneriat.

Rolul profesorului nu mai este cel tradițional de autoritate absolută care inspiră teamă, ci un dirijor de orchestră care stimulează creativitatea și dezvoltă individualitatea. În acești termeni, relația profesorului cu elevii poate cunoaște noi dimensiuni, energizând procesul educațional prin sinergie.

Motivaţia pentru cariera didactică reprezintă astăzi o prioritate a oricărei politici de reformă, nu doar în domeniul învăţământului ca atare, ci în plan mai larg, social. Într-adevăr, aşa cum sistemul de învăţământ reprezintă motorul de dezvoltare pentru progresul social, tot aşa resursa umană reprezintă elementul cheie privind succesul şi viabilitatea măsurilor de reformă la nivelul sistemului de învăţământ.

Ne putem pune astfel întrebarea: ce mecanisme, ce resorturi sunt acelea care să fie în măsură să direcţioneze cadrul didactic la un efort persistent în legătură cu scopul său: un proces intructiv-educativ eficient, elevi instruiţi şi motivaţi la rându-le? Un aparent paradox al acestei situaţii ne este dat de faptul că motivarea pentru cariera didactică este în strânsă legătură cu motivarea altora (cursanţilor – elevi sau studenţi) pentru "ceva". Mai precis, cadrul didactic trebuie să identifice acele resorturi lăuntrice capabile de-al motiva să motiveze...

Auzim adesea la elevii noştri remarci de tipul: „teorie", „este greu", „nu mă atrage deloc", „nu-mi va folosi niciodată" sau „am învăţat ceva practic", „nu ştiu cum, dar m-a atras, am participat cu atenţie", „un profesor ... altfel". Ceea ce face diferenţa între aceste comunicări ale elevilor este motivaţia.

Educaţia nu trebuie să doară sau să producă suferinţă, ci să placă, să fie de folos, să formeze cetăţeni nevoie de a acţiona este un elev nemotivat, în timp ce un elev care este activat sau energizat de a acţiona spre un obiectiv, este considerat un elev motivat. Important este ca elevul să manifeste interes pentru şcoală, să realizeze sarcinile şcolare şi să-şi îndeplinească obiectivele stabilite.

Dar, aşa cum bine ştim, motivaţia nu poate fi abordată în mod singular. Elevii manifestă grade diferite de motivare, ca intensitate şi sunt sensibili la diferite tipuri de motivaţie. De exemplu, un elev poate fi motivat să-şi facă o anumită temă pentru acasă pentru că este împins de curiozitate sau interes pentru cunoaştere, altul doreşte să obţină aprecierea din partea profesorului, colegilor sau părinţilor. Un elev poate resimţi un acut resentiment faţă de obligaţiile şcolare, pe care le îndeplineşte, dar cu mare efort, în timp ce altul vede în aceeaşi sarcină şcolară provocare, plăcere, încântare.

Deşi apelul la motivaţia intrinsecă este cea mai eficientă formă de mobilizare a elevilor, totuşi, din cauza responsabilităţilor şi a obiectivelor didactice, programelor încărcate şi specificului unor discipline şcolare, profesorii nu pot oferi elevilor numai sarcini şcolare interesante sau plăcute, care să activeze forme intrinseci de motivare.

De cele mai multe ori sarcinile şcolare sunt formulate în termeni de obligaţii extrinseci, iar elevii trebuie să se achite de ele fie că le face plăcere, fie că nu.

Într-o perspectivă modernă asupra motivaţiei, sunt considerate motivate extrinsec toate acele comportamente care sunt însoţite de sentimentul controlului sau a presiunii exercitate din afara subiectului, în timp ce comportamentele motivate intrinsec sunt cele conduse de voinţa individuală, generate de trebuinţe sau aspiraţii personale şi însoţite de sentimentul autonomiei şi libertăţii.

Pentru a avea succes este necesar să ne formăm un stil de predare învăţare care să motiveze elevii, centrat pe argumentarea utilităţii, stimularea abilităţilor şi competenţelor existente, asigurarea trecerii la acţiune.

În procesul de creştere a motivaţiei elevilor pentru învăţare, fixarea obiectivelor constituie o etapă importantă. Este bine ca profesorii să încurajeze elevii să-şi asume obiective ambiţioase sau să-i convingă să accepte obiectivele pe care aceştia le propun, în funcţie de interesele şi aptitudinile identificate.

Stima de sine are un impact profund pozitiv sau profund negativ asupra motivaţiei şi performanţei şcolare. Oferirea de feedback pozitiv, atitudinea optimistă faţă de elevi, tratarea echitabilă a tuturor elevilor, comunicarea deschisă şi caldă (modul de adresare asupra rezultatelor evaluării, găsirea unui cuvânt bun pentru fiecare elev, chiar şi atunci când acesta creează dificultăţi în clasă), răbdarea, tactul sunt abilităţi importante pentru un profesor care motivează învăţarea elevilor.

Deşi nu este uşor, de noi depinde găsirea strategiei optime de motivare!

Valorizaţi oportunitatea de a contribui în mod competent la dezvoltarea elevilor, ca personalităţi de succes în viaţa personală şi profesională, bine integrate pe piaţa muncii.

Bibliografie:

Editura Didactică și pedagogică, Bucureşti, 1981

Ausubel, D.P., Robinson, F.G., Învăţarea în şcoală. O introducere în psihologia pedagogică,

Iosifescu Şerban şi colaboratorii, Management Educaţional pentru Instituţiile de Învăţământ, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Laboratorul „Management Educaţional", Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Bucureşti, 2001

Călineci Marcela Claudia, Cunoaşterea elevului, Dezvoltarea Profesională a Cadrelor Didactice prin Activităţi de Mentorat, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Inovării, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanţare Externă, Bucureşti, 2009

Mamali Cătălin, Balanţa motivaţională şi coevoluţie, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1981

Prof. chimie - fizică Lemnaru Liliana
Şcoala de Arte şi Meserii Prisăcani, judeţul Iaşi

Creativitate În Educație Jocul De Creație

Anisoara Lupu

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.17 Focsani

Creativitatea la vârsta preșcolară este subiectul fascinat. La această vârstă, copiii își dezvoltă imaginația, gândirea flexibilă, curiozitatea, explorarea și abilitatea de a gândi în mod neconvențional.

Copilul de la 3 la 6 ani are capacitatea de a fi creativ pentru că este original, unic și fabulos. Jocul de creație este influențat de creativitatea expresivă încorporată în imaginația creatoare, elementele de construcție, originalitate sau libertate de exprimare.

Curriculum pentru educația timpurie subliniază importanța dezvoltării copilului în contextul societății actuale, în care educația copilului trebuie să țină cont nu numai de competențele academice, ci și de capacitățile, abilitățile și atitudinile sale legate de componența socioemoțională și dezvoltarea fizică.

Jocul de creație este influențat de experiențele de viață ale copilului în mediul familial și de impresiile lui sociale. Interacțiunea dintre aceste influențe creează produse originale, unice pentru copiii de vârstă preșcolare, favorizând reconfigurarea într-un mod specific. Deci, pe măsură ce copiii se angajează în joc, ei generează noi idei sau povestiri, transformând obiectele în funcție de interesele lor.

Pregătirea desfășurării jocului de creație este o verigă foarte importantă în reușita și satisfacția pe care o trăiește copilul în joc. Astfel că una din preocupările foarte importante care îi revin cadrului didactic este cea legată de durata , locul jocului în regimul zilei pentru grupa la care lucrează și materialele didactice cu care urmează să se joace copiii.

Timpul de pregătire a jocului de creație depinde de vârsta copiilor, în consecință , cu cât copiii sunt mai mici, cu atât este nevoie ca timpul alocat pregătirii să fie cât mai mare, deoarece organizarea și încheierea jocului necesită mai mult timp la cei mici decât la celelalte grupe. În ceea ce privește locul desfășurării jocului de creație, sunt preferabile sala de grupă sau sala de joc, în special în anotimpul rece. Această preferință este de cele mai multe ori determinată și de jucăriile pentru interior.

Reușita unui joc de creație însoțită de acea satisfacție și acel sentiment de bucurie depinde de nu numai de condițiile de timp, de loc și de materiale, ci este strâns legată de orizontul de cunoștințe pe care îl au copiii în legătură cu realitatea transpusă în joc. Conținutul jocului de creație se îmbogățește simțitor atunci când copiii au pătruns mai bine semnificația acțiunilor umane umane și a diferitelor relații.

În desfășurarea jocului de creație, cadrul didactic este responsabil de sarcini educative pentru dezvoltarea limbajului și a vorbirii copiilor, de aspectele care necesită o acțiune educativ-formativă favorabilă inițierii și derulării subiectului ales de joc și de experiența de care dispune ca să parcurgă un subiect.

De aceea, jocul de creație cu copiii de 3-4 ani este forma de activitate în care cadrul didactic se integrează și acționează cu copiii pentru:

1. Formarea și îmbogățirea reprezentărilor copilului despre diversitatea mediului înconjurător, antrenarea experienței de la apropiat la depărtat.

2. Activarea vocabularului cu cuvinte, verbe de acțiune, expresii potrivite subiectului de joc ales.
3. Educarea atitudinilor active de comunicare și relaționare intrapersonală și interpersonală.
4. Formarea deprinderilor de folosire a jucăriilor, a altor materiale și accesorii.
5. Educarea posibilității de a-și menține un subiect de joc în cooperare cu cadrul didactic, apoi cu alt copil/alți copii.
6. Stimularea imaginației reproductive specifică la aceste vârste (Catalano, Brănișteanu,2019, pp.39-40).

Prin intermediul jocului de creație se pun bazele unei relații specifice dintre preșcolar și lumea reală, deoarece are loc asimilarea realului la eu prin exprimarea emoțiilor trăite, prin manifestarea dorințelor, prin declanșarea experiențelor personale unice.

Bibliografie:

Vrăjmaș E. (2014), Educație timpurie, Editura Arlequin, București

Vrăjmaș E. ,; Preda, V..(2015), Practici bune în educația incluzivă din grădiniță, UNICEF, MECTS, RENINCO, Editura ALPHA MDN, Buzău.

Tort În Culorile Steagului Românesc

Roxana Nițescu

Scoala Gimnaziala Calinesti

Ziua țării noastre are o importanță deosebită în cadrul activităților de predare-învatare desfășurate cu preșcolarii, astfel că, întotdeauna, au fost planificate și realizate momente speciale, pentru ca cei mici să rețină cât mai mult și mai ușor din semnificația acestei zile.

În anul 2023, unul dintre aceste momente a constat într-o activitate practic-gospodărească: tort de biscuiți în culorile steagului românesc (Domeniul Om si Societate). Introducerea în activitate a fost realizată printr-un moment de suspans, foarte îndrăgit de cei mici - au fost rugați să închidă ochișorii și să-i deschidă doar la bătaia din palme a educatoarei, moment în care pe masă au văzut toate ingredientele necesare realizării unui tort de biscuiți (tavă, biscuiți, cremă, lingură, paletă, nucă de cocos colorată în culorile steagului românesc). Copiii au fost apoi întrebați dacă își amintesc ce au pictat cu o zi în urma (steagul românesc) și ce culori are steagul (albastru, galben și roșu).

În continuare, le-a fost explicat și demonstrat modul de lucru: fiecare copil va așeza câte un biscuit în tavă până când se va forma un strat, după care educatoarea va întinde crema; vom repeta de mai multe ori, pentru a obține mai multe straturi, iar deasupra vom presăra nucă de cocos colorată. După câteva exerciții de încălzire a mânuțelor, activitatea a început: cei mici au așezat pe rând biscuiți în tavă, și tot pe rând au întins și crema peste. Desigur, cei care nu au mai avut răbdare până la finalizarea tortului au și ronțăit biscuiți :) . După ce toți biscuiții au fost așezați și toată crema a fost întinsă, copiii au pus pe rând și nuca de cocos deasupra tortului, în forma a trei dreptunghiuri puse unul lângă altul - întâi nuca de cocos albastră, apoi cea galbenă și apoi cea roșie. Surprinși plăcut, câțiva dintre copii au exclamat: "Oau, seamănă cu steagul României!". În continuare, pentru a-și fixa cât mai bine culorile steagului țării noastre, am repetat cu toții care sunt acestea.

La sfârșitul activității, fiecare copil a primit câte o bucată de tort care a fost așezată în farfurie de lut, având lângă o linguriță din lemn. Pentru o imagine de ansamblu cât mai tradițională, pe masă au fost așezate ștergare, iar copiii au fost îmbrăcați în costume populare românești. Pe lângă tort, cei mici au primit și puțin suc, pe care l-au băut din ceșcuțe de lut.

Copiii au fost foarte încântați! Activitatea a fost una memorabilă.

Transformarea Învățării: Strategii De Îmbunătățire A Citirii Și Înțelegerii Textului În Clasa A 2-A

Ileana Cristea

Scoala Gimnaziala Grigore Silasi Beclean

Motivația pentru citire implică așteptarea de a descoperi valoare în citire, interes pentru citire și dorința de a citi; motivația facilitează implicarea, ceea ce înseamnă participare activă în procesul citirii și interacțiunii cu textul.

S T U D I U D E C A Z

Obiectivul principal al studiului:

- îmbunătățirea abilităților de citire și înțelegere a textului în rândul elevilor din clasa a 2-a.

Obiectivele secundare :

- identificarea strategiilor de predare eficiente;
- evaluarea impactului acestora asupra performanței elevilor.

Etapa I

a) Identificarea elevilor cu abilități de lectură scăzută:

În acest sens, la începutul anului școlar, am realizat profilul elevului ce întâmpină dificultăți în formarea competențelor de bază de literație. Astfel că, am identificat:

- O elevă (B.R.E.) care întâmpină dificultăți de **decodare și fonetică** – de ex. nu face corespondența dintre literă-sunet, nu recunoaște rapid cuvinte familiare. Eleva este venită abia în acest an școlar în clasa noastră și inițial, a frecventat sporadic școala, făcând parte dintr-o familie destrămată și fiind în grija bunicilor.
- 4 elevi care întâmpină dificultăți la nivel de **vocabular** –au un vocabular foarte redus, ceea ce îi împiedică să înțeleagă ceea ce citesc și nu au **fluență** în citire: viteză, acuratețe și expresivitate.
- 10 elevi care nu **înțeleg** și nu **interpretează** ceea ce citesc (adică nu decodează, nu fac legături între cele citite și cele știute deja, nu se gândesc profund la cele citite); au probleme de **atenție.**

b). Planificare și implementare:

b.1. Am evaluat competențele de literație ale elevilor identificați și am stabilit un Plan de intervenție personalizat.

b.2. Am derulat activități specifice fiecărei grupe de elevi identificați:

- Activitățile de învățare pentru eleva B.R.E. au fost: Exerciții de segmentare fonemică - Cutiile Elkonin, Banca de cuvinte, Jocuri cu sunete și litere – sortare, înlocuire, construire de cuvinte din litere date, ABEL – text scris în comun.
- Pentru elevii cu vocabular redus și lipsa fluenței în citire am derulat activități ca: Vocabular desenat, Cuvinte cântate, Atelier de scriere – Jurnal, Cititul repetat, Citirea imitativă.

Lecturile alese au fost conforme cu nivelul lor de citire.

- Elevii cu deficit de atenție, care nu înțeleg și nu interpretează ceea ce citesc au beneficiat de activități potrivite, ca: Cartea ce îmi place, Stabilirea axei principalelor evenimente dintr-un text, au realizat Harta spațiului imaginar, Rețeaua personajelor, Lectura colaborativă.

b.3. Alte activități cu implicarea altor persoane din afara clasei:

- Un proiect derulat cu întreaga clasă *„Citește după cei 7 ani de-acasă”* , a avut activități derulate alături de *mama sau alt membru a familiei* (au citit familei sau mamele/bunicile le-au citit copiilor).
- La școală au venit părinți care au citit în fața copiilor.

- Au fost invitați elevii clasei a IV B care au lecturat fragmente din „Un urs pe nume Paddington” de Michael Bond, apoi aceasta a devenit cartea de citit pentru elevii buni cititori.

b.4. Alte activități derulate în vederea îmbunătățirii citirii și înțelegerii textului:

- Lecturile alese au fost conforme cu nivelul lor de citire.
- În clasă a fost amenajat un colț de lectură atractiv, cu cărți colorate, interesante ca și conținut, ușor de citit.

c) Monitorizarea și evaluarea progresului:

Pe măsură ce intervenția este implementată, monitorizați progresul elevilor utilizând diverse metode, cum ar fi *observațiile în clasă, evaluările periodice și feedback-ul de la elevi și părinți*.

- Pentru a-i integra în activitățile comune cu toți elevii clasei, am organizat un panou cu *Lanțul lecturilor.* Pe acest panou fiecare elev are numele trecut și pe „verigile lanțului” scrise lecturile citite. Acesta a constituit și o modalitate de a monitoriza progresul.
- O activitate de succes a fost *dramatizarea povestirii* „Petunia” de Roger Duvoisin. În această activitate, elevii cu probleme de citire și înțelegerea textului au fost mici actori pentru colegii lor care i-au aplaudat și le-au înmânat diplome.

d) Analiza datelor și interpretarea rezultatelor:

Câteva modalități folosite în vederea verificării felului în care copiii au înțeles cele citite: Kahoot!, Mentimeter, Antrenamente tip PISA, PIRLS în Microsoft Forms.

Pentru verificarea dezvoltării vocabularului am folosit Wordwall.

Am interpretat rezultatele în contextul obiectivelor stabilite inițial.

Am identificați aspectele care au funcționat bine și cele care necesită îmbunătățiri și am oferit explicații pentru acestea.

e) Comunicarea rezultatelor și recomandărilor:

În final, am prezentat rezultatele și concluziile studiului într-o prezentare. Am oferit recomandări specifice pentru practica viitoare și pentru continuarea îmbunătățirii abilităților de citire și înțelegere a textului în clasa a 2-a și în alte contexte similare.

Practici Și Metode Progresive În Educația Timpurie Și Importanța Lor Din Perspectiva Integrării Curriculare

Cristina Constantinescu

Gradinita Cu Program Prelungit dumbrava Minunata Nr. 18 Brasov

Practici și metode progresive în educația timpurie și importanța lor din perspectiva integrării curriculare

Metoda CLIL (Content and Language Integrated Learning)- învățare de conținut și limbă în context integrat .CLIL este o abordare didactică cu dublă focalizare în care o limbă suplimentară este folosită pentru predarea atât a conținutului cât și a limbii: conținuturile domeniilor experiențiale sunt predate prin intermediul unei limbi străine, în același timp încurajându-se învățarea respectivei limbi. Modalitatea cea mai eficientă a aplicării CLIL în grădiniță o reprezintă ”dușurile de limbă”. Acestea durează aproximativ 30 de minute și coincide cu etapa rutinelor și a tranzițiilor. Se pot învăța și exersa jocuri cu text și cânt, recitative, frământări de limbă, cântece, într-o limbă străină. Stadiul inițial îl reprezintă *„Perioada de tăcere”:* copiii recepționează cea de-a doua limbă, dar nu o vorbesc, durează în jur de 6 săptămâni și *„Fraze scurte”*: se transmit mesaje simple în limba engleză (de exemplu), însoțite de gesturi sugestive: Ridică-te! Stai jos!- Stand up! Sit down!; Închide ușa! – Shut the door!; Uită-te la mine! – Look at me!; Vă rog, faceți liniște! – Silence, please!; Ridică mâna! – Raise your hand!; Ascultați/ Ascultați muzică! – Listen! Listen to the music!; Vino aici! – Come here!. Stadiul de dezvoltare: „Diverse teme”: introducerea noțiunilor în limba engleză prin metoda integrării în programa zilnică, aceasta se referă la transmiterea conținuturilor folosind limba străină. Pot fi abordate teme precum: Numere (1-10) – Numbers ; Culori – Colours; Corpul omenesc – Human Body; Emoţii – Emotions; Jucării – Toys; Îmbrăcăminte – Clothes; Animale – Animals. „Implicarea părinților”: părinții vor fi solicitați să repete acasă cuvintele în limba engleză, copiii vor învăța treptat cuvintele care denumesc obiectele din camera de joacă, rutina lor zilnică. Stadiul de performanță: „Gramatica pe înțelesul copiilor”: nu este nevoie să explicăm preșcolarilor gramatica, dar trebuie să o folosim pentru a fi percepută de ei în mod corect, copiii trebuie să știe diferența între pronumele „el” (he) și „ea” (she), cât și între singular și plural; cuvintele trebuie folosite corect gramatical. Pentru o implementare cu succes a programului bilingv la nivelul grupei de preșcolari putem transforma sala de grupă tradițională într-o bogată sală de grupă bilingvă prin etichetarea în limba engleză centrele din grupă, delimitarea un colț al limbii străine unde să așezăm materiale bilingve pe care copiii să le poată răsfoi, fixăm reguli simple în limba străină pentru întreaga grupă, la sosire şi la plecare educatoarea şi copiii se salută în limba engleză, implicăm părinții prin participarea acestora la activitățile grupei.

Metoda Harkness, în care profesorii stau printre elevi la o masă rotundă, acționând ca un facilitator care interacționează cu elevii și îi încurajează să gândească și să pună la îndoială lumea din jurul lor. În loc să distribuie pur și simplu informații, profesorii dialoghează cu elevii, creând un mediu de învățare dinamic și antrenant, care promovează o dragoste de învățare pe tot parcursul vieții.

Webbografie

1.https://www.isjbraila.ro/file_comp/resedu/1566976127_Povestile%20Lizucai_Gr.7Brai

2. https://www.theschoolinrosevalley.org/progressive-learning/

Importanța Creativității În Viața Copiilor

CRISTINA GAVRIL

Gradinita Cu Program Prelungit dumbrava Minunata Nr. 18 Brasov

Creativitatea la copii este o abilitate importantă, folositoare nu doar în viaţa de adult, ci și în copilărie, întrucât dezvoltă relaţionarea cu ceilalţi. Fie că este vorba de creativitate la preşcolari sau la copiii de vârste mai mari, aceasta trebuie întotdeauna încurajată şi niciodată înăbușită. Dezvoltarea creativităţii se poate face printr-o mulţime de activităţi, exerciţii şi jocuri.

Creativitatea este un instrument util pentru dezvoltarea capacității de comunicare și pentru schimbarea modului de a vedea lucrurile; este o virtute înnăscută, însă, fără încurajare și stimulare constantă, aceasta va dispărea în timp.

Creativitatea este crucială pentru dezvoltarea copiilor în mai multe aspecte. Ea îi ajută să gândească în moduri noi și să exploreze soluții la probleme. De asemenea, îi ajută să-și exprime emoțiile și gândurile într-un mod unic și personal, contribuind la dezvoltarea unei identități puternice și încrezătoare. Creativitatea îi încurajează să fie curioși și să își dezvolte abilitățile sociale și emoționale, pregătindu-i pentru provocările viitoare și oferindu-le o modalitate de a-și exprima individualitatea.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potenţialului creativ al copilului preşcolar. În acest sens, ea vizează:

- stimularea curiozităţii și a trebuinţei de cunoaștere la copii;
- declanșarea motivaţiei pozitive și afective;
- asigurarea unui climat educaţional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;
- jocul și metode pedagogice active;
- conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, iniţiativa și creativitatea lui;
- valorificarea activităţilor opţionale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalităţi privitoare la stimularea creativităţii copilului de vârsta preșcolară.

Când vorbim despre creativitate ne referim la 3 aspecte: la *produsele creative, la trăsăturile de personalitate ale persoanelor creative şi la gândirea creativă.*

Produsele creative- sunt roadele actului de creație. Pentru ca o pictură, obiect sau idee să fie considerată o creaţie, este necesar să îndeplinească mai multe condiţii:

- să fie originală, adică să fie deosebită faţă de alte produse similar;
- să fie valoroasă, adică să nu fie un produs de duzină sau un kitsch;
- să aducă ceva nou, adică să nu repete o idee deja existentă;
- să fie utilă, adică să aibă un scop şi să împlinească o nevoie a cuiva.

Creativitate ca trăsătură de personalitate- Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puţin dezvoltată. Chiar dacă nu produc opere de artă sau nu fac invenţii, mulţi oameni dau dovadă de creativitate în viaţa de zi cu zi. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Gândirea creativă- Creativitatea poate fi văzută nu numai ca o trăsătură de personalitate ci și ca un mod de a gândi. Contrar părerii larg răspândite că ne folosim creativitatea mai mult în artă, se pare că de cele mai multe ori apelăm la aceasta când trebuie să rezolvăm o problemă. Avem nevoie de creativitate mai ales în situaţiile ambigue, incerte, în care nu există o soluţie uşor de găsit, ci trebuie să descoperim singuri ce e cel mai bine să facem. În aceste situaţii este important să ne putem gândi la un număr cât mai mare de idei, din care să le putem selecta pe cele mai potrivite.

Despre creativitatea copiilor se spun foarte multe lucruri, iar acest aspect a devenit unul din ce în ce mai discutat în cadrul dezbaterilor despre educaţia copiilor. Toate aceste discuţii, dezbateri, studii şi cercetări au însă un numitor comun: toate evidențiază cât de importantă este dezvoltarea creativităţii la cei mici şi, mai apoi, în viaţa de adult. De aceea, propune-le celor mici cât mai multe activităţi ce susţin creativitatea şi lasă-i să se manifeste cât mai liber posibil. În acest fel, îşi vor dezvolta personalitatea într-un mod frumos.

Webografie:

https://englezacopii.ro/creativitatea-la-copii-ce-este-cum-o-poti-dezvolta-si-ce-sa-nu-faci-pentru-o-incuraja/

https://www.beko.ro/blog/creativitatea-la-copii-ce-este-si-cum-poate-fi-incurajata/

https://www.aspir-org.ro/blog/creativitatea-la-copii-si-importanta-stimularii-ei/

Jocul - Metodă Activă De Predare Și Integrare A Copiilor Cu CES

Mihaela Georgeta Mregea

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

Având în vedere că existența copiilor cu CES este o realitate permanentă, școala trebuie să se adapteze și să ofere un mediu de învățare incluziv în care toți copiii să aibă posibilitatea să se dezvolte. Pentru aceasta este necesar ca școala să creeze parteneriate educaționale cu personal specializat, cu centrele de resurse și asistență educațională, ca profesorii din școli să devină ei înșiși agenți ai educației incluzive și, nu în ultimul rând, o colaborare mai strânsă cu părinții.

Experienţa proprie mi-a demonstrat utilitatea deosebită pe care o poate avea și jocul în procesul educativ al elevilor cu CES, făcând mai atractive conţinuturile învăţării. Jocul poate stimula copilul pe mai multe planuri: senzoriomotor, intelectual, social, creativ, al conştiinţei de sine şi chiar terapeutic. Pentru integrarea și recuperarea elevilor cu cerinţe educative speciale este necesară tratarea demersului educativ într-o manieră interactivă astfel încât aceștia să cunoască, să înţeleagă lumea în care trăiesc și să aplice ceea ce au învăţat în diferite situaţii de viaţă.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: **Jocuri de socializare**

„**Deschide urechea bine!”-** cred că toată lumea cunoaște regulile simple ale acestui joc. Un elev stă pe un scaun, în fața clasei și, după ce ascultă cântecelul („Deschide urechea bine să vedem ghicești ori ba, cine te-o striga pe nume, hai ghicește, nu mai sta!”) trebuie să spună numele colegului care l-a strigat. Jocul este extrem de util pentru toți copiii care formează un nou colectiv, este o modalitate facilă de a învăța numele colegilor.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de stimulare senzorială

Orele de muzică și mișcare, arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES. Iată câteva exemple care vor cuceri întregul colectiv:

Cursa broscuțelor. Într-o cutie se pun două broscuțe făcute din hârtie (origami). Fiecare copil primește câte un pai de suc în care trebuie să sufle până când animăluțul său ajunge la linia de final. Activitățile care implică suflatul ajută de asemenea și la corectarea dificultăților de vorbire, pronunție a sunetelor.

Modelaj din aluat – copiii amestecă făină cu apă și din aluatul rezultat pot modela animăluțe, figuri geometrice, oameni de zăpadă, etc. După uscare, își pot picta figurinele cu acuarele de apă.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de autonomie personală

Numită ludoterapie, terapie ocupațională, acțiunea de stimulare a autonomiei personale se poate face și la școală, nu numai la ședintele de terapie individuală, doar că un pic altfel, împreună cu elevii tipici.

Astăzi ne ordonăm lucrurile! Fiecare copil trebuie să își deseneze propriul simbol ori să-și scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Odată pe săptămână, profesorul îi îndrumă pe copii să-și

ordoneze lucrările, proiectele, testele. Elevii cu CES pot învăța, prin această acțiune repetată, că toate lucrurile au locul lor la școală, că trebuie să aibă grijă de obiectele personale.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de dezvoltare cognitivă

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare.

* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor", „Familia de animale"; „Salata de legume"; „Care este casa lui?", „La ce foloseşte …?"); jocul ghicitorilor.

În ciclul primar, la copiii cu cerințe educative speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes în orice moment al lecției, într-o anumită etapă a lecției, sau întreaga activitate se poate desfășura pe baza lui, urmărindu-se fie dobandirea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire a elvilor, cu condiția ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

Bibliografie:

Cucoş, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom ,Iasi, 2001;

Popovici şi colaboratorii (1971), Culegere de jocuri didactice, E.D.P.,Bucureşti;

Radu, Gheorghe, Psihopedagogia școlarilor cu handicap mintal, Editura Pro Humanitas, București, 2000

Seach Diana, Jocul interactiv pentru copii cu autism, Editura Fides, Iasi, 2011.

Săli De Clasă Fără Pereți

Anica-Maria Tănase

Liceul Teoretic ”Mircea Eliade” Galați

Proiectul nostru eTwinning ”Săli de clasă fără pereți” a fost inițiat luând în considerare viziunea pentru 2023 și obiectivele globale ale UE pentru 2030 și rapoartele privind cadrul de calificare european. În acest sens, atingerea celor 17 obiective globale ale ONU a fost unul dintre obiectivele noastre. Am dorit să dezvoltăm abilitățile antreprenoriale ale elevilor. Am realizat proiectul nostru cu cei 13 parteneri: 10 profesori turci, 1 profesor azer și 2 profesori români, alături de 82 de elevi. Au fost determinate 5 categorii de activități pe bază de ateliere de știință, cultură, muzeu, artă și natură. Conținuturile lor au fost lansate ținând cont de condițiile școlilor și condițiile din provincie. Ca urmare a locurilor vizitate în cadrul celor 5 teme, elevii și-au transferat observațiile și experiențele într-un jurnal comun digital. Profesorii noștri au creat planuri originale de lecție în aceste 5 domenii. În acest sens, educația în domeniu a fost și ea inovatoare și creativă.

De altfel, proiectul nostru a fost realizat prin crearea de activități adecvate domeniilor Agenda Verde și Inovare-Antreprenoriat, iar planurile originale de evenimente cu partenerii noștri au fost încheiate cu succes.

Partenerii au avut un rol activ în toate activitățile proiectului. Toți partenerii și-au îndeplinit responsabilitățile în funcție de atribuțiile repartizate. În paralel, toți partenerii au desfășurat aceeași activitate cu propriile grupuri de elevi ai clasei. Au fost formate grupuri sub responsabilitatea profesorilor coordonatori, iar elevii au fost capabili să lucreze pe subiecte ale proiectului în conformitate cu interesele și abilitățile lor, ținând cont de vârsta lor. Elevii au reușit să producă studii comune, colaborând în echipe de țară. În special, întâlnirile online cu elevii și profesorii, au ajutat la realizarea de cărți electronice și buletine informative pregătite în comun în Storyjumper și utilizarea în comun a platformei de proiect de pe ESEP au dezvăluit cooperarea într-o mare măsură. În cadrul concursurilor de afișe și logo, s-au folosit aplicații de sondaj cu o abordare colaborativă și au fost votate siglele și afișele pregătite de parteneri.

Ne-am desfășurat activitatea de proiect cu partenerii noștri în conformitate cu un program de proiect. Acest calendar, care a fost întocmit pentru că realizam un proiect multi-partener care vizează producerea de materiale, a contribuit pozitiv la interacțiunea dintre noi în timpul muncii noastre. Am încercat să comunicăm între noi în fiecare etapă a evenimentelor noastre din calendar, să ne eliminăm împreună deficiențele și să luăm ca exemplu munca pozitivă, colaborativă. Comunicarea cu școlile a fost stabilită mai întâi prin înființarea unui grup WhatsApp și toată lumea a fost adunată sub același acoperiș. Planificarea și sarcinile au avut loc în grupul WhatsApp și pe forumul platformei. În acest sens, a fost înființată și o pagină de Facebook și acolo au fost distribuite datele proiectului. Au fost organizate webinarii cu instructorii noștri pe twinspace sau zoom seara sau în timpul orelor de curs, cu intervale de timp adecvate specificate din timp. Așa s-au întâlnit elevii. Ei și-au împărtășit experiențele și realizările în timpul călătoriilor lor, iar la întâlniri au fost stabilite echipe comune cu Canva și elevii au lucrat împreună. Adăugând experiențele lor de călătorie la munca colaborativă în Canva, ei au asigurat permanența în învățare. Ca a doua lucrare comună, ei au încercat să continue poezia într-un mod adecvat într-un poem acrostic. Cu diferite echipe, elevii au avut ocazia să socializeze și să comunice, având posibilitatea de a crea prietenii noi. Elevii au comentat activitățile din forum și twinspace. Au avut loc conversații despre poeziile și literele cod pe care le-au scris. Ne-am întâlnit în camera de

chat a profesorilor și am continuat de la webinarii de evaluare de început, la webinarii la jumătatea perioadei și la sfârșitul proiectului. Ocazional ne-am exprimat urări de bine în buletinul profesorilor. Grupul nostru WhatsApp, care poate fi contactat oricând, a fost mai activ. Cu webinarii și prezentări continue din ultima lună, încrederea în sine a elevilor a crescut semnificativ. În fiecare lună, instrumentele care au fost folosite în activități au fost prezentate elevilor și profesorilor prin webinarii. În acest sens, elevii și profesorii parteneri s-au întâlnit constant prin chatrom și Zoom eTwinning. Întrucât avem printre noi elevi din primul an de școală primară, camera de chat este folosită mai puțin și se acordă mai mult spațiu conversațiilor.

În proiectul nostru, au fost luate în considerare participarea tuturor elevilor și utilizarea sigură a internetului. Întâlnirile cu elevii au avut loc pe Zoom și WhatsApp. Conversațiile dintre ei s-au desfășurat în twinmail și camera de chat și au fost monitorizate de mentorii profesori, astfel încât să poată lucra împreună la activități. Întâlnirile profesorilor au avut loc prin zoom și de cele mai multe ori cu Adobe Connect. Sondajele au fost realizate cu formularul Google. A fost creat un logo cu Canva și au fost create echipe. Cu Canva, elevii și-au încheiat munca de colaborare. În timp ce abilitățile digitale ale elevilor se îmbunătățesc, au fost create medii care încurajează cooperarea, socializarea, cunoașterea excursiilor în afara școlii în diferite provincii și învățarea unei limbi străine. Fotografiile și șabloanele gratuite au fost preferate pentru a respecta drepturile de autor.

Elevii noștri au atras atenția asupra lucrărilor lor de proiect prin crearea de broșuri cu aplicația Canva.

Au folosit Chetterpix pentru a descrie mediile din afara școlii.

„Opiniile profesorilor” au fost primite cu Answergarden web 2.0. Din nou, produsul final a fost colectat în Storyjumper pentru a servi drept exemplu al muncii depuse de școli și pentru a-l putea vedea în întregime. Toate școlile noastre au organizat o expoziție online în care imagini și videoclipuri cu munca lor au putut fi văzute chiar și din afara orașului, folosind diverse instrumente expoziționale. Expozițiile online cu Emaze și Arsteps sunt medii foarte bune pentru diseminare. Lucrarea nu a rămas locală, ci s-a răspândit și la nivel național.

Sloganurile noastre de Ziua eTwinning, inclusiv scrierea de poezii acrostice, citirea poeziilor și scrierea de coduri, care se numără printre lucrările de echipă mixte, au fost mai întâi transformate în videoclipuri de către colegii noștri folosind instrumentul YouTube. Apoi toate aceste lucrări conexe au fost combinate cu instrumentul Fliphtml web2. Rapoartele sondajelor noastre de evaluare a proiectelor au fost transformate într-o broșură folosind instrumentul web2, astfel încât să fie ușor de citit. Elevii au învățat mai întâi programele Twinspace și Adobe Connect pentru seminariile noastre web pentru a asigura utilizarea în siguranță a internetului și pentru a afla că tehnologia poate fi utilizată în alte scopuri educaționale decât jocurile și pentru a-și dezvolta abilitățile secolului XXI prin utilizarea instrumentelor TIC. Și-au cunoscut prietenii prin webinarii. Au învățat cum să creeze un logo al proiectului cu Logomaker, un poster cu Postermwall și un poster cu Canva. Am folosit aplicații de editare video YouTube și Kinemaster pentru poezie. Au realizat un Padlet pentru a prezenta activități și au pregătitit sondaje cu Google Form. Ei au prezentat prietenilor lor activitățile folosind plăcile inteligente FATİH. Au împărtășit știrile despre proiect pe site-urile școlii și în diverse publicații. În acest fel au asigurat și diseminarea.

Am avut în vedere îmbogățirea acestui mediu și oferirea unui mediu adecvat de învățare și elevilor cu dizabilități, diferențele individuale au fost, de asemenea, un detaliu important. Au fost organizate excursii în domeniile ȘTIINȚĂ, MUZEU, CULTURĂ, ARTĂ și NATURĂ. Rezultatele curriculare au fost determinate în forma lor cea mai recentă pentru a acoperi obiectivele de durabilitate, a aborda problemele de mediu și a explora efectele încălzirii globale. S-au făcut excursii. Am creat pagini pentru ca elevii

să împărtășească locurile pe care le-au vizitat și ceea ce au învățat într-un mediu de colaborare în Canva.

În final, am aplicat pentru eticheta de calitate națională și cea europeană. Obținerea acestor recunoașteri au făcut ca elevii să fie mândri de munca lor și să se implice în continuare în astfel de proiecte.

Importanţa Creativităţii În Educație

Daniela Constantinescu

Scoala Gimnaziala Ion Campineanu Municipiul Campina

Moștenirea cea mai important pe care a primit-o omenirea este bagajul de cunoștințe accumulate de-a lungul veacurilor.

Într-adevăr, din cele mai vechi timpuri, oamenii au lăsat moștenire copiilor cunoștințele și instrumentele utilizate pentru a realiza progresul și tot ceea ce aduce acesta în viața tuturor.

Focul, roata, primele unelte, idea de haine, de a construi o locuinţă renunțând la ,,confortul" peșterilor și la rivalitatea cu animalele sălbatice, ideea de a frige carnea, sunt tot atâtea dovezi în favoarea creativităţii omului.

De-a lungul timpului, oamenii au încercat să dezvolte diverse teorii bazate pe cunoștințele anterioare și pe propriile lor observații în scopul consolidării și dezvoltării, a progresului, descoperind lucruri noi și facilitând transmiterea de noi cunoștințe generaţiilor viitoare. Au apărut tipuri diverse de scriere, suport pentru transmiterea noilor și vechilor informaţii, pereţii peșterilor, utilizaţi anterior pentru desene/scriere, au fost înlocuiţi cu papyrus, apoi cu minunata descoperire a tiparului. Creativitatea și ingeniozitatea s-au manifestat constant de-a lungul timpului, oamenii au reușit să comunice învăţând limbile altor popoare, traducând lucrări valoroase care au înlesnit înţelegerea lucrurilor de-a lungul și de-a latul pământului, oferind noilor generaţii posibilităţi nebănuite.

Astăzi, omul exploreazăUniversul, zboară cu diverse mijloace de transport, iar progresul este uimitor. Era firesc, de altfel, ca și idealul educational să capete valenţe noi, schimbând astfel sistemul de învăţare și procesul de instruire pe tot globul.

Astăzi, accesul la instruire nu poate fi îngrădit nici de pandemie, nici de marile distanţe. În creierii munţilor sau pe cele mai îndepărtate insule ajunge acum informaţia prin intermediul tehnologiei, al Internetului.

În procesul de instruire, diversificarea cunoștințelor a adus la lumină o multitudine de discipline grupate pe arii curriculare. În plus, au apărut noi discipline între care se evidențiază pedagogia, psihologia, psihopedagogia, psihopedagogia specială și celelalte discipline înrudite.

Implicarea în mod activ a unor faimoși oameni de știință în derularea diverselor activități și în descoperirea de noi posibilități de a oferi celor mici diverse șanse de dezvoltare fizică și psihică, de acumulare de noi cunoștințe și de consolidare a cunoștințelor deja accumulate, a oferit procesului de învăţare noi valenţe și a deschis căi importanre de explorare.

Preocuparea continuă a oamenilor de a dezvolta diverse științe și toate ramurile lor a dus la un progres spectaculosul, la care contribuim, fiecare conform cu propriul potential și cu propriile posibilităţi, la care asistăm și ai cărui martori suntem astăzi.

Este important de specificat faptul că părinții devin bunici, copiii devin părinți, generațiile se succed aducând cu sine noi idei, noi idealuri, noi valori, noi motivații

datorate progresului. Idealul educațional al unui popor se modifică, ținând pasul cu gândirea modernă, cu idealurile moderne, cu noile necesități.

Învățarea se produce pe parcursul întregii vieți. Începând cu bebelușul care abia învață zâmbească, învață gânguritul, învață să vorbească, să mănânce, să meargă, la preșcolarul care se acomodează cu regulile grupului, intervenind apoi transformarea în școlarul care acumulează o multitudine de cunoștințe, priceperi și deprinderi utile pe care le va folosi apoi tot restul vieții, formabilul petrece întreaga viață învățând, studiind, acumulând, descoperind, lucrând și educând pe ceilalți și pe sine însuși în același timp.

În trecut, creativitatea și instinctul erau cele care învățau părinţii cum să se comporte în fața multiplelor provocări iscate de nașterea unui nou membru în familie. Studiile efectuate

de-a lungul timpului au scos în evidenţă valențe diverse ale statutului complex de copil. Astăzi, progresul oferă posibilitatea de a studia o gamă largă de lucrări pe această temă.

Jocul, lectura, desenul, toate aceste activități realizate în primii ani de viață de către părinți împreună cu copilul, iar mai apoi, la școală, implicarea activă în programul școlar, ajutorul oferit la teme vor avea un efect benefic și durabil asupra motivației elevilor pentru a învăța și asupra rezultatelor obținute de aceștia în procesul de instruire. În plus, în felul acesta se consolidează noile cunoștinţe dobândite la școală, informaţiile acumulate se sedimentează, iar cei mici dau frâu liber imaginaţiei și crerativităţii, clădind astfel eșafodajul pentru adăugarea, în timp, a noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi care vor face din ei adulţi responsabili, care să se apropie de idealul educational.

Profesorul are menirea de a îmbina în mod armonios metodele tradiţionale cu metode moderne, de a-și exploata la maxim propriul potenţial, pentru a oferi elevilor posibilitatea de a reuși, în ritm propriu, să-și atingă propriul potential optim, apoi pe cel maxim. Fiecare copil are un ritm propriu de dezvoltare și este indicat să nu punem presiune pe elev, mai ales în clasele mici, clasa pregătitoare și clasa I.

Însușirea scris-cititului este esenţială în clasele mici, la fel de importantă ca înţelegerea textului. Totuși, există motive întemeiate pentru ca unii elevi să nu posede un ritm rapid de învăţare. Un exemplu concret îl constituie elevii cu dislexie, cu probleme de pronunţie, care merg la logoped, au diverse dificultăţi la citirea/reţinerea literelor pe care nu le pronunţă.

Părinţii au o puternică influenţă și un rol esențial în parcursul educațional al celor mici indiferent de studii, de pregătire, de mediul din care provin. Elevii află acasă noţiunile de bază, consolidează educaţia celor „7 ani de-acasă”, cu importante influenţe ulterioare asupra atenției, comportamentului și rezultatelor școlare. Un mediu familial care încurajează studiul, învățarea, dar și implicarea parentală în activitățile școlare, sunt esenţiale pentru dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copilului. Creativitatea celor mici este permanent pusă în valoare, de la efectuarea temelor până la propunerile de petrecere a timpului liber, fie citind, fie la joacă în parc, fie în faţa televizorului, a laptopului, a telefonului, a tabletei.

În conturarea deprinderilor de învățare ale copiilor, un rol important îl deţin așteptările educaționale ale părinților pentru copiii lor, aspect ce ce aduce în prim-plan consolidarea parteneriatelor familie-școală și implicarea părinților ca parteneri de învățare încă din primii ani. Pentru îndeplinirea acestui deziderat, trasarea unor direcţii, recomandarea unor pași de urmat este esențială în vederea dezvoltării armonioase a copiilor și tinerilor.

Procesul de instruire oferă permanent momente de provocare și motive de dezvoltare a creativităţii. Oră de oră, de la comunicare în limba română la educaţie fizică, de la

abilităţi practice la explorarea mediului, stimularea creativităţii elevilor este prezentă, eliminând plictiseala și incitând formabilul să-și formeze și să exprime o opinie.

O bună colaborare școală-familie oferă multiple avantaje. Astfel, părinţii își vor îmbogăți cunoștinţele în domeniul satisfacerii nevoilor copiilor şi a modului în care acestea pot fi controlate, stimulate astfel încât să susţină sănătatea fizică şi psihică a copilului. În plus, se vor obișnui să-și ajusteze aşteptările faţă de realizările și faţă de progresul elevului în mod realist. Nu este de neglijat nici posibilitatea îmbunătățirii capacităţii părinţilor de a sprijini autonomia copiilor prin disciplinarea lor pozitivă.

Numai o bună educaţie și autoeducaţie a elevilor, bazată pe reguli și principii clare, utilizând multitudinea de mijloace și metode moderne îmbinate cu cele tradiţionale, acceptând, ca dascăl, provocarea de a stimula permanent creativitatea elevilor, va duce la progres, la atingerea idealului educaţional.

Bibliografie

Tudor, Marin, 2018, *Pedagogie.* Bucuresti; Editura ProUniversitaria.

Bibliografie web

https://www.scribd.com/document/399485345/educatie-parentala-avantaje-si-limite-docx

Metoda Galeriei

BORDEIANU MIOARA-MINA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Metoda “Turul Galeriei”

Adesea la finalul activităților dar mai ales la matematică și arte plastice utilizez metoda ,,Turul Galeriei,, metodă îndrăgită de elevii mei în primul rând că sunt și ei evaluatori, apoi că pot vedea toate lucrările realizate de colegii lor.

După finalizarea unor fișe de lucru, a unor desene etc, fișele sunt așezate în ordine la tablă, fără să aibă numele scris a unui elev, deoarece aceștia pot deveni subiectivi. După așezarea fișelor la tablă, elevii sunt invitați în șir indian, să viziteze să compare lucrările și să acorde buline colorate în funcție de preferință.

La elevii cu CES, entuziasmul este deosebit de satisfăcător, deoarece aceștia sunt extrem de liberi și relaxați în acordarea bulinelor/notarea lucrărilor, de asemenea le formează şi dezvoltă competenţele de evaluare şi autoevaluare;

Ca puncte minus, la această metodă, uneori evaluează lucrarea colegului preferat chiar dacă aceasta nu este cea mai corectă. De aceea, învățătorului îi revine sarcina de a explica necesitatea unei evaluări corecte pentru a evita apariția unor conflicte între elevi. Este o metodă care implică o stare de dezordine dar totodată benefică pentru participarea activă, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor de învăţare, formarea şi dezvoltarea capacităţii de cooperare, a spiritului de echipă, dezvoltarea capacităţii argumentative.

Metoda de evaluare, ,,Turul galeriei,, este o tehnică dinamică care stimulează învăţarea în grup și individual. În plan școlar la nivelul mai multor discipline de studiu depinde de fiecare cadru didactic cum o aplică, tehnica presupune ca elevii să fie împărțiți în microgrupuri și nu numai, în echipe care lucrează și ajung la rezolvarea posibilă a unei probleme. De preferat este să se opteze pentru o problemă cu mai multe variante de răspuns, răspunsuri controversate care au, mai multe soluţii posibile.

Pentru elevii cu CES, eu aplic de fiecare dată și la orele de AVAP, această metodă foarte preferată pentru elevii mei.

Trebuie să se țină seama de etapele/pașii ce trebuie îndepliniți atunci când se aplică metoda ,,Turul Galeriei, și anume:

1.Constituirea microgrupurilor

2.Prezentarea sarcinilor de lucru

3.Cooperarea pentru realizarea sarcinilor de lucru

4.Expunerea produselor

5.Turul galeriei

6.Reexaminarea (evaluarea) rezultatelor

Exemplu de activitate didactică.

În cadrul orei de matematică, la lecția ,,Ordonarea numerelor naturale în

concentrul 0-20,, am procedat astfel: întru-un bol de sticlă am adăugat jetoane cu numere naturale de la 0 la 20. Pe o axă desenată deja pe tablă, elevii au fost invitați să extragă câte un număr din bolul de sticlă și să-l poziționeze pe axa numerelor.

După epuizarea numerelor din bolul de sticlă am distribuit fișe de lucru având cerința: Ordonează în ordine crescătoare și descrescătoare numerele naturale de la 0 la 20.

După finalizarea fișelor de lucru am aplicat metoda ,,Turul galeriei,, metodă cunoscută

și îndrăgită de elevi. Toate fișele de lucru le-am așezat la tablă după care am explicat elevilor modalitatea de evaluare a fișelor așezate la tablă.

Fiecare elev va acorda o bulină verde dacă fișa este corectă. Dacă este parțial

corectă o bulină albastră. Dacă fișa este incorectă o bulină roșie.

În acest fel evaluarea s-a realizat împreună cu elevii, unuii învață din greșeli, alții

știu mai bine unde au greșit, dezvoltându-se astfel o învățare mai practică la elevi.

De reținut, această metodă și nu numai, toate țin de măiestria pedagogică a fiecărui cadru

didactic.

Bibliografie

1.Gianina Masari, Elena Seghedin, (2012), *Teoria şi practica instruirii şi a evaluării*,- Editura Perforformantica, Iaşi.

Abordarea Pozitivă A Comportamentelor Copiilor

Carmen Bratu

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Să fii părinte este experiența cea mai complexă, provocatoare, dar și cea mai generatoare de satisfacții pe care o oferă viața. Este o mare responsabilitate creșterea unui copil astfel încât el să devină un adult sănătos, echilibrat și capabil să-și ocupe locul în generația următoare. Primii ani de viață ai copilului, când el descoperă, asimilează, înțelege, mai ales prin intermediul familiei, principiile și regulile lumii în care trăiește sunt deosebit de importanți și de aceea este necesar ca părinții să utilizeze metode pozitive de creștere a copiilor. Este mult mai ușor să previi tiparele negative, decât să le schimbi după ce au fost stabilite.

Provocarea este cu atât mai mare, cu cât contextul social suferă schimbări într-un ritm alert, politicile familiale și educaționale sunt în plin proces de reformare, iar adulții care se ocupă de creșterea și educarea copiilor sunt asaltați de o mulțime de metode educaționale a căror eficiență nu este o certitudine. Din punct de vedere al principiilor și metodelor utilizate în educația copiilor, putem spune că suntem instinctiv, tributari metodelor tradiționale pe care adulții de azi le-au asimilat în perioada copilăriei, dar în același timp testăm și noile metode care au ca scop formarea unei tipologii individuale diferită față de cea pe care o cerea societatea în trecut. Dacă contextul social actual are preponderent nevoie de manifestarea unei alte categorii de calități ale individului decât obediența, supunerea, tendința de uniformizare, principiile după care evaluăm individul sunt aceleași: caracterul, echilibrul, capacitatea de adaptare și integrare socială și respectarea lumii înconjurătoare.

Așadar, atât familia cât și școala sunt puse în postura de a răspunde provocărilor moderne, prin formularea de norme și valori în rândul copiilor și tinerilor. Familia din societatea actuală are nevoie din ce în ce mai mult de sprijin extern pentru a se adapta acestor cerințe, în condițiile în care părinții reclamă fie o incapacitate de gestionare a relațiilor cu proprii copii, fie rămân atașați valorilor care le-au fost transmise tradițional și pe care le consideră ca modele valide de relaționare intrafamilială.

În mod eronat, uneori, părinții sau educatorii asociază disciplina cu pedeapsa, neținând cont de situația concretă, aplicând tot felul de pedepse aspre și violente pentru greșelile mici ale copilului. Adulții pot exagera, fără să țină cont de gravitatea greșelii sau de circumstanțe și uită că greșelile copiilor sunt provocate de necunoaștere, nu din intenție.

Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor este în strânsă legătură cu obiectivele pe care le fixăm în procesul de disciplinare al copilului. Adoptarea unui stil de educație bazat pe colaborare ne obligă să fim atenți la ceea ce cerem copiilor, nu doar la tehnicile prin care îi determinăm pe copii să facă ceea ce le cerem, ne obligă să avem curajul de a ne imagina cum arată lucrurile din perspectiva copiilor și să le oferim acestora un cuvânt de spus în propria viață, renunțând la o parte din control. La baza tuturor strategiilor colaborative se află nevoia de a transmite clar celor mici că nu este necesar să ne câștige aprobarea, că îi iubim nu pentru ceea ce fac, ci pentru ceea ce sunt.

Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor ține cont de patru componente: dragoste, disponibilitate, direcție, dozaj.

Dragostea este ingredientul elementar în procesul de sprijinire al copilului pentru a se dezvolta ca individ. Prezența acestui sentiment ne face să-i iertăm , să avem curajul și motivația de a merge mai departe indiferent de condiții, să acționăm într-o manieră care nu ne place, dar care vizează binele copiilor sau să ne simțim fericiți doar uitându-ne la ei.

Atunci când vorbim de iubire față de copil, este foarte importantă relația pe care o construim cu el. De foarte multe ori părinții/educatorii spun despre relația pe care o au cu copiii că este una „de prietenie". Nu este nimic mai greșit în a fi apropiat de copil, însă dacă îți dorești să fii prieten cu copilul, cu tot ce înseamnă această relație, trebuie să-ți asumi și faptul că vor exista momente când te va trata și judeca ca pe un prieten.

Este indicat ca un adult să-și dorească să fie părintele copilului, persoana la care acesta apelează cu încredere, fără frică, ori de câte ori simte nevoia să discute cu cineva.

Disponibilitatea se referă la:

- Disponibilitatea de a fi atent la propriul copil;
- Timpul alocat pentru a petrece cu el, pentru a-l îngriji, a comunica și pentru a-l educa;
- Deschiderea pentru a-l învăța în permanență cum este cel mai potrivit să petreci timp de calitate cu propriul copil;
- Atitudinea pozitivă față de copil.

Acordând atenție copilului, observând micile amănunte care se schimbă în comportamentul lui (alimentație, stil de comunicare, tabieturi, aspect fizic, etc.) putem afla mai multe despre el decât dacă am sta ore în șir la discuții. Însă, atenția nu trebuie să devină sufocantă. Este util pentru copil să știe că cineva îi acordă atenție, dar când aceasta ia forma unui control absolut, efectul poate fi invers.

Direcție – procesul de disciplinare este unul orientat spre anumite obiective. Direcția se referă la stabilirea obiectivelor acestui proces. Fiecare adult trebuie să se întrebe cum dorește să fie copilul atunci când va deveni adult și să-și structureze procesul de disciplinare în funcție de răspunsul pe care și-l dă.

Dacă își dorește ca viitorul adult să fie „responsabil", „hotărât", „independent", „cu inițiativă", „capabil să ia decizii corecte" trebuie să încurajeze un stil de disciplinare care să-i permită copilului să exerseze dezvoltarea acestor abilități și capacități, un stil de disciplinare axat pe participare activă și ascultare.

Dozaj – disciplinarea presupune să-i oferi copilului, dar și să-i pretinzi anumite lucruri. Îi oferim dragoste, atenție, timp, resurse materiale, oportunități, răspunsuri, libertate, îi cerem în schimb să respecte limitele impuse, regulile stabilite de comun acord. Dozajul se referă la cât de mult îi ceri în raport cu cât îi oferi. Aceste două aspecte conturează stilul de educație și implicit și procesul de disciplinare al copilului.

Copiii, la fel ca și adulții, învață din experiențe. Este absolut normal să greșească sau să manifeste comportamente nepotrivite în anumite contexte. Abordarea pozitivă a comportamentelor copiilor pleacă de la premisa că nu există copii răi. Copiii sunt buni sau mai puțin buni, în funcție de ochelarii prin care îi vedem. Ei sunt o multitudine de acțiuni și sentimente, iar noi suntem responsabili de ce alegem să vedem. Este dovedit că o abordare negativă a comportamentelor copiilor, pe termen lung, naște copii răi, în timp ce o abordare pozitivă conturează copii mai buni.

Bibliografie:

Cojocaru, D, (2008), *Copilăria și construcția parentalității*, Iași, Polirom;

Holt România, (2011), *Cum să devenim părinți mai buni – Manualul educatorului*

Jay. R. (2011), *10 principii esențiale în educarea copilului tău*, Corint.

Tehnica Încondeierii Ouălor

URSACHI VALENTINA

Liceul Tehnologic Ion Nistor Vicovu de Sus

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII:

În debutul activității, cadrul didactic împreună cu meşterul popular au prezentat elevilor un power- point cu semnificaţiile şi simbolurile pascale, iar mai apoi se discută cu elevii pe baza celor prezentate.

Meşterul popular explică elevilor legenda încondeierii ouălor, cum Maria Magdalena care a venit să-l plângă pe Cel care a vindecat-o, străpunsă de durere a îngenunchiat în faţa crucii. S-a întâmplat ca ea să poarte un coş cu ouă pe care l-a aşezat la picioarele Mântuitorului. Când a plecat ouăle erau înroşite de sângele lui Hristos. A păstrat aceste ouă ca să- i amintească de Iisus, dar când a văzut că a înviat şi-a dat seamă că înroşirea lor nu a fost întâmplătoare, ci a fost un semn care să ne amintească de patima Mântuitorului.

Meşterul popular arată copiilor diverse ouă încondeiate, chiar şi ouă de struţ, le explică şi le demonstrează cum se încondeiază ouăle cu ceară şi îi lasă şi pe ei să încerce sub atenta îndrumare a dumnealui. Le explică şi le arată că decorarea începe din vârful oului, deci de sus în jos, dacă spaţiile sunt delimitate prin linii orizontale, se decorează de la stânga, la dreapta ; când s-a terminat decorarea oului pe a parte, se roteşte suportul şi se desenează şi pe cealaltă parte; dacă spaţiile sunt rare, modelele vor fi mai mari, iar dacă spaţiile sunt dese, modelele vor fi mai mici.

Le explică de asemenea semnificaţia culorilor folosite: roşu semnifică sângele Mântuitorului, albastru este cerul şi nesfârşitul; verdele este simbolul naturii, al reînnoirii, iar galbenul este lumina soarelui, al tinereţii.

Copiii încep să decoreze ouă ţinând cont de indicaţiile date, respectând simetria, alternanţa de culoare şi proporţia. Am sugerat copiilor să îmbine culorile pentru a obţine diferite nuanţe, să folosească diferite linii (drepte, oblice, curbe) pentru a obţine diferite modele. În timpul încondeierii copiii vor audia cântece de Paşte.

Voi evalua modul de manifestare după criteriile: corectitudinea îmbinarii culorilor, frumuseţea lucrărilor. Fac aprecieri generale şi individuale.

În încheierea activităţii, le voi recita copiilor poezia „ Iisus Hristos, Mântuitorul lumii” şi se poartă un dialog cu elevii în care ei îşi exprimă liber propiile emoţii şi sentimente declanşate de apropierea Sfintelor Paşti şi frumuseţea deosebită a creaţiei populare.

Modalităţi de evaluare a activităţii:

- realizarea unei compoziţii plastice cu tema dată

Rezultate înregistrate:

a. o activitate plăcuta la care elevii au participat cu interes;

b. realizarea unor lucrări plastice

Interdisciplinaritate

Liliana - Delia Mureșan

Scoala Gimnaziala Mihai Eminescu Dej

INTERDISCIPLINARITATEA

Ca principiu de structurare a conţinuturilor învăţării, interdisciplinaritatea a fost susţinută încă de la începuturile şcolii, de către sofiştii greci care definiseră programul unei enkyklios paidea, învăţământul circular conceput pentru a oferi elevului un orizont unitar al fundamentelor educaţiei intelectuale.

Ca modalitate de organizare a conţinuturilor şcolare în planuri, programe şi manuale de învăţământ, interdisciplinaritatea a fost aplicată la începutul istoriei şcolii şi a universităţii, dar ulterior a fost progresiv limitată, pe măsură ce societatea a evoluat către specializare şi superspecializare pe domenii de cunoaştere şi investigare.

De asemenea, numeroşi pedagogi au subliniat atât insuficienta conceptualizare, cât şi absenţa generalizată a strategiilor didactice interdisciplinare în viaţa şcolii, susţinând că interdisciplinaritatea este încă un concept care nu este bine definit sau că *„prezintă mai multe puncte comune cu celebrii bătrâni ai Caucazului, despre care toată lumea vorbeşte, dar pe care nimeni nu i-a văzut”* (Văideanu, 1988).

Trebuie adusă în discuţie ideea că, deşi se pot identifica experienţe interdisciplinare valoroase şi în trecut, teoretizarea organizării interdisciplinare a conţinuturilor şi revitalizarea acestui concept reprezintă contribuţii incontestabile ale pedagogiei contemporane (apud Cucoş et al., 2005, p. 119).

Conceptul de interdisciplinaritate a fost definit dintr-o dublă perspectivă:

- epistemologică – prin intersecţia teoretico-metodologică a disciplinelor în procesul de cercetare;
- pragmatică , ca aplicare a soluţiilor elaborate prin valorificarea mai multor ştiinţe la luarea unor decizii sau la proiectarea unei acţiuni.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii curriculare. Ea presupune interacţiunea deschisă între anumite competenţe sau conţinuturi interdependente din două sau mai multe discipline, bazată pe un suport epistemologic ce implică intersectarea disciplinelor.

Interdisciplinaritatea este „o formă de cooperare între discipline diferite cu privire la o problematică a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergenţă şi o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere.”

Aceasta derivă din spaţiul cercetării ştiinţifice, iar ca demers epistemic, în domeniul educaţiei, poate fi sesizat sub două aspecte:

1) concentrarea conţinuturilor în perspectiva interdisciplinară

2) proiectarea şi organizarea proceselor didactice în viziune interdisciplinară

În procesul de învăţământ se regăsesc demersuri interdisciplinare la nivelul corelaţiilor minimale obligatorii, sugerate chiar de planul de învăţământ sau de programele disciplinelor sau ariilor curriculare.

În înfăptuirea unui învăţământ modern, formativ, se consideră predarea – învăţarea interdisciplinară o condiţie importantă. Corelarea cunoştinţelor de la diferitele obiecte de învăţământ contribuie substanţial la realizarea educaţiei elevilor, la formarea şi dezvoltarea flexibilităţii gândirii, a capacitaţii lor de a aplica cunoştinţele în practică; corelarea cunoştinţelor fixează şi sistematizează mai bine cunoştinţele, o disciplină o ajută pe cealaltă să fie mai bine însuşită.

Posibilităţile de corelare a cunoştinţelor dintre diferitele obiecte de învăţământ sunt nelimitate. Important este ca predarea – învăţarea să fie văzută ca o modalitate modernă de realizare a eficienţei lecţiilor, iar învăţătorul, pentru a-şi atinge obiectivele propuse trebuie să se pregătească din timp şi să apeleze la capacitatea sa creatoare. Predarea – învăţarea prin corelarea obiectelor de studiu reprezintă elementul de noutate în lecţii, ceea ce activează elevii, le stimulează creativitatea şi contribuie la unitatea procesului instructiv – educativ, la formarea unui om cu o cultură vastă.

BIBLIOGRAFIE:

-
  - Chiş, V. (2005), *Pedagogia contemporană – Pedagogia pentru competenţe*, Editura Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj-Napoca.
  - Cucoş, C. (2006), *Pedagogie*, ediţia a II-a, revăzută şi adăugită, Editura Polirom, Iaşi.
  - Văideanu, G. (1988) *Educaţia la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, Bucureşti.

Fişă De Activitate ZICI

Sinorica Tomoiaga

Scoala Gimnaziala Dragos Voda Moisei

FIŞĂ DE ACTIVITATE

în cadrul proiectului educaţional Ziua Internaţională a Cititului Împreună de benzi desenate

Titlul activității	**Să sărbătorim cărţile şi lectura!**
Tipul activității	Educaţie cultural- artistică
Perioada în care s-a derulat **Locul de desfășurare**	7 februarie 2024 Sala de clasă
Grup ţintă şi beneficiarii	Elevii clasei a III-a
Inițiatorul și coordonatorul activității. Descriere minimală a activității	Prof. înv. primar de la clasa a III- a, coordonatorul activităţii Azi a fost despre benzi desenate. Am citit împreună poveste „ Omul de zăpadă”, de Victoriţa Perşa. Fiecare elev a primit povestea ilustrată, au citit cu voce tare benzile folosind intor corespunzătoare,iar la sfârşitul activităţii au primit provocar reconstrui povestea folosind benzile desenate şi să găsească final. Am ales să ne desfăşurăm activitatea în acest mod deo consider că cititul cu voce tare reprezintă fundamentul dezv alfabetizării şi este cea mai la îndemână şi mai sigură cale p succesul cititului. De ce sunt importante benzile desenate? - abordează teme diverse - imaginile oferă „ eşafodaj vizual”pentru a inspira şi a ajuta înţelegerea textului citit - sporesc empatia, sunt inteligente iar copiii le adoră Am ascultat şi„Povestea omului de zăpadă” de Will Hillenb de Maria Gheorghiu în cadrul proiectului Puşculiţa cu poveş OvidiuRo.
Colaboratori/parteneri **(instituții, cadre didactice)**	Colaborator: doamna director Coman Ioana, Şcoala Gimnaz Dragoş Vodă Moisei
Obiective	- dezvoltarea unor abilităţi importante: aprecierea pentru mo este scrisă o poveste, familiarizarea cu limbajul cărţilor, cu desenate, îmbogăţirea vocabularului cu modele lingvistice c

	parte din vorbirea de zi cu zi, înţelegerea mesajului transmis autor, conştientizarea relaţiei dintre cuvântul scris şi înţelesu
Produse finale și rezultate obţinute	Antrenarea elevilor în lecturarea unor cărţi cu interes releva ei Dezvoltarea abilităţilor artistice şi creativitatea în realizarea desenate
Diseminare/mediatizare	Mediatizare pe grupul de whatsapp al părinţilor şi pe facebo noastre.

Jocurile Transdisciplinare-Modalităţi De Dezvoltare A Creativităţii Elevilor

Robertha Oprea

Școala Gimnazială „Marius Șandru” Reșița

Activităţile pe discipline trebuie să alterneze cu cele transdisciplinare pentru crearea unui context al predării integrate în care întreaga activitate să fie centrată pe elev, pe capacităţile intelectuale şi afective ale acestuia.

Demersul didactic trandisciplinar debutează de la “a învăţa să cunoşti”, stabilind conexiuni şi corelaţii între diverse informaţii , între cunoştinţe şi semnificaţiile lor sociale sau interioare. Accentul cade nu pe acumularea informativă , ci pe capacitatea elevului de a pătrunde esenţa demersului ştiinţific. Astfel, nu cunoaşterea lipsită de de valoare devine primordială, ci sensul lui “a învăţa să faci” ceva cu informaţia obţinută, a crea, a dobândi capacitatea de a vehicula cunoştinţele dobândite. Abordarea transdisciplinară subordonează conţinuturile disciplinelor de învăţământ elevului în formare, activitatea centrându-se nu pe focalizarea informaţiei izolate, ci pe crearea unor situaţii noi de învăţare. Aceeaşi informaţie poate fi globalizată fiind regăsită în alte contexte, îmbogăţită şi utilizată apoi în alte situaţii, desfiinţând compartimentările şi favorizând transferul (sprijinindu-se pe structurile oferite de discipline).

Activităţile cu caracter de transdisciplinaritate vizează formarea unor capacităţi de tip cognitiv, creativ, reflexiv (autocunoaştere, adaptare la mediu), capacităţi de interacţiune socială (cooperarea), capacităţi comunicative (ascultarea activă), atitudini fundamentale (respectarea valorilor, asumarea responsabilităţilor).

În acest context, motivat de modernizarea actului de predare-învăţare, la nivelul clasei a II-a s-a realizat opţionalul transdidsciplinar „În împărăţia jocului ”. În cadrul jocului, se valorifică capacităţile cognitive ale copilului, el rejoacă o lume reală în scopul de a o cunoaşte mai bine, de a-şi lărgi orizontul de cunoaştere, de a-şi forma anumite deprinderi. Jocul este motivat exclusiv intrinsec, răspunzând intereselor imediate ale copilului, pe când învăţarea, în faza iniţială, este motivată în mod deosebit, extrinsec. Jocul, alături de învăţare, contribuie la dezvoltarea voinţei copilului care este antrenat în a se autodepăşi şi în a-i depăţi pe ceilalţi , creând un climat constructiv de competiţie. Jocurile de creativitate au un rol important în dezvoltarea generală a creativităţii, urmărind cunoaşterea, stimularea, educarea şi dezvoltarea tuturor factorilor implicaţi în procesul creaţiei.

Demersul didactic abordat în cadrul opţionalului este orientat spre:

- stimularea structurilor cognitive şi operatorii ale copilului;

- evidenţierea caracterului formativ al metodelor utilizate;

- alternanţa activităţilor bazate pe efortul individual al elevului cu activitatea de echipă;

- cultivarea sentimentului de cooperare , nu atât cel de competiţie;

- valorificarea inteligenţei dominante a fiecărui copil (lingvistică , logico-matematică, spaţial-vizuală, naturalistă, interpersonală, intrapersonală);

- traversarea barierelor disciplinelor .

Ca metode şi procedee s-au folosit: observarea, conversaţia, explicaţia, dar mai ales, exerciţiul.

Instrumentul de lucru al acestui opţional l-a constituit un caiet de lucru individual pentru fiecare copil însoţit de un arsenal bogat de mijloace de învăţământ. Acest caiet conţine o gamă variată de jocuri. Regulile fiecărui joc, modul de desfăşurare şi modalitatea de punctare (la jocurile pe echipe) fiind prezentate pe larg în caiet.

Prin intermediul jocurilor realizate cu elevii, s-a creat posibilitatea descoperirii la fiecare copil în parte, care este domeniul unde el are cele mai evidente capacităţi creative, fiind în permanenţă încurajat şi stimulat. S-a pornit de la premisa, susţinută de altfel de mai mulţi psihologi şi pedagogi, că orice persoană are potenţial creativ. Astfel, sarcina fundamentală a oricărui cadru didactic este să descopere cât mai timpuriu direcţia lor predominantă de manifestare, să acţioneze apoi continuu pentru formarea, educarea şi dezvoltarea lor.

Conţinutul caietului cuprinde jocuri variate de creativitate organizate concentric (de la simplu la dificil), vizând operarea cu diverse informaţii din cadrul mai multor conţinuturi ale disciplinelor de învăţământ. Astfel, s-au desfăşurat jocuri de tipul:

Să imaginăm personaje şi să creăm poveşti, Ce putem face cu ajutorul a două cuvinte,

Ce ştim şi ce nu ştim încă despre: strămoşii noştri, oraşele ţării noastre, plante, animale, rocile pământului, locuinţe şi adăposturi de pe glob, Ce am face noi dacă ... , O povestire din ... pete de cerneală, Poveşti pe dos, Să alcătuim probleme, Cele mai interesante întrebări, 1001 desene, Acelaşi exerciţiu ... altfel , etc.

Alegerea şi derularea acestui opţional s-a dovedit a fi o modaliate plăcută şi eficientă de învăţare activă integrată, fiind un bun prilej de verificare a capacităţilor intelectuale, a aptitudinilor creatoare ale elevilor, oferindu-le în acelaşi timp posibilitatea autoexprimării.

Bibliografie:

Anucuţa Lucia, Anucuţa Partenie, 1997, *Jocurile de creativitate*, Editura „Excelsior”, Timişoara

Stoica Ana, 1983, *Creativitatea elevilor*, E.D.P. , Bucureşti

IMPORTANŢA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR METODE ŞI TEHNICI DE EVALUARE

Karina Georgeta Rosioru

Gradinita Floare de Colt

IMPORTANŢA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL PREŞCOLAR METODE ŞI TEHNICI DE EVALUARE

Pro. Înv. Preşcolar Roşioru Karina-Georgeta

Grădinița „Floare de Colț”, București, Sector 3

Evaluarea reprezintă actul didactic complex, integrat procesului de învăţământ, ce urmăreşte măsurarea cantităţii cunoştinţelor dobândite, valoarea, performanţele şi eficienţa acestora la un moment dat, oferind soluţii de perfecţionare a actului didactic.

Cele mai des întâlnite forme de evaluare sunt: evaluarea iniţială, continuă şi finală.

Evaluarea iniţială se realizează la începutul unui program de „ instruire” şi stabileşte nivelul de pregătire a preşcolarilor în momentul iniţierii programului respectiv, constituind o condiţie hotărâtoare pentru reuşita activităţilor următoare deoarece oferă educatoarei posibilitatea de a cunoaşte potenţialul fiecărui copil.

Pentru ca evaluarea iniţială să fie eficientă, trebuie elaborate criterii şi modalităţi de verificare, măsurare şi apreciere a nivelului de pregătire a preşcolarilor, pornind de la obiectivele propuse. Datele obţinute ajută la conturarea activităţii didactice în trei planuri: stabilirea modului adecvat de predare a noului conţinut al programei, organizarea unui program de recuperare, dacă este cazul, şi adoptarea unormăsuri de sprijinire şi recuperare a unora din preşcolari.

Evaluarea formativă îşi propune să verifice toţi preşcolarii asupra conţinuturilor predate, fapt ce permite ca educatoarea să cunoască pregătirea copiilor, identificarea lacunelor, după fiecare secvenţă de învăţare să adopte măsuri pentru ameliorarea procesului de învăţământ. Evaluarea finală intervine la sfârşitul unei perioade mai lungi de învăţare, la sfârşit de semestru, an şcolar, ciclu de învăţământ. Se realizează prin verificări parţiale pe parcursul programului şi o estimare globală a rezultatelor, pe perioade lungi. Este centrată pe o evaluare de bilanţ, regrupând mai multe unităţi de studiu.

Evaluarea am realizat-o la grupa pe care o conduc prin aplicarea de probe orale, scrise, practice, probe ce au fost aplicate atât în activităţile de grup cât şi individuale şi frontale.

Metodele şi tehnicile de evaluare sunt:

• metoda observaţiei care constă în consemnarea evenimentelor definitorii pentru dezvoltarea copilului;

• metoda consemnării grafice a preferinţelor care permite interpretarea datelor obţinute despre fiecare copil, prin evidenţierea domeniilor de activitate la care copilul a participat cu interes şi cele faţă de care a manifestat interes scăzut;

• metoda consemnării grafice a progreselor copilului care este o metodă comparativă care pune în evidenţă anumite manifestări prin valorile lor la start şi prin valorile

înregistrate într-o fază ulterioară a angajării într-o activitate oarecare;

• metoda portofoliului cuprinde rezultatele relevante, obţinute prin celelalte metode şi tehnici de evaluare: probe scrise, orale, practice, proiecte sau prin activităţi extracurriculare. Portofoliul poate fi utilizat ca o metodă de evaluare flexibilă, complexă şi integratoare, care asigură promovarea interdisciplinarităţii şi trebuie privit atât ca metodă complementară de evaluare, cât şi ca mijloc de valorizare a muncii individuale. Această metodă constă în selectarea şi păstrarea diferitelor lucrări ale copiilor (desene, picturi,colaje) pentru ca să poată opera ulterior evaluarea de tip cumulativ care va sublinia progresele realizate de ei întro unitate mai mare de timp.

Testele standardalizate sunt instrumente de evaluare a performanţelor preşcolare pe baza unor criterii de apreciere coerente şi explicite formate dintr-un grupaj de întrebări (itemi) care descoperă o arie de conţinut.

Evaluarea este un moment în cadrul învăţării, la fel de important ca şi predarea, de aceea ea trebuie aplicată cu deosebită atenţie asupra preşcolarilor. Metodele şi tehnicile de evaluare promovează dezvoltarea globală a personalităţii, stimulează responsabilitatea copilului, prin libertatea de selectare a temelor şi a mijloacelor de realizare, evaluează preşcolarii în acţiune, adică în procesul de învăţare.

Bibliografie:

1. Lăzărescu M., Ezechil L. –Laborator preşcolar, Ed.V&Integral,Buc.,2011. Neacşu I., – Metode şi tehnici de învăţare eficientă, Ed. Militară, Bucureşti, 1990.

2. Chiriac M.-„ Evaluarea- ghid al activității din grădiniță”- studiu ștințifiic Comenius J., A. (1970) – „ Didactica Magna” Bucureşti, EDP;

3. Cucoş C., – „Pedagogie” ediţia a II a revizuită şi adăugită, - Iaşi, Polirom, 2006; Păişi.

Activitatea Extraşcolară În Scopul Desăvârşirii Personalităţii Copiilor

Sebastian Radu Pirpilica

Scoala Gimnaziala Gh. Jienescu Rast

Activitatea extraşcolară în scopul desăvârşirii personalităţii copiilor

Prof. Înv. Primar Pirpilică Sebastian-Radu

Şcoala Gim. Gheorghe Jienescu, Rast

Motto: ”Educaţia este un proces al vieţii şi nu o pregătire pentru viaţă. Cred că şcoala trebuie să reprezinte viaţa actuală, viaţa tot atât de reală şi de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă.” John Dewey.

Educaţia extracurrriculară îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Incepând de la cea mai fragedă vârsta, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele, persoanele şi fenomenele din natură.Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească diverse surse informaţionale , să realizeze obiecte proprii, să sistematizeze date, „învaţă să înveţe”.Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al şcolii – pregătirea copilului pentru viaţă.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.Din activităţile extraşcolare organizate cu elevii mei, de-a lungul carierei didactice, le voi prezenta pe cele care au avut un puternic impact asupra dezvoltării personalităţii lor. Astfel, vizitele la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale, au constituit un mijloc de a intui şi preţui valorile culturale, folclorice şi istorice ale poporului nostru. Ele au oferit elevilor prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, procesul de producţie în desfăşurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, naţional, de viaţa şi activitatea unor personalităţi de seamă ale ştiinţei şi culturii universale şi naţionale, relaţiile dintre oameni şi rezultatele concrete ale muncii lor, stimulându-le activitatea de învăţare, ajutându-i să-şi desăvârşească ceea ce au acumulat în cadrul lecţiilor.

Excursiile şcolare au contribuit la îmbogăţirea cunoştintelor copiilor despre frumuseţile ţării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură..Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală şi fizică a copilului, la educarea lui

cetăţenească şi patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuieşte însuşirea unei experienţe sociale importante, dar şi îmbogăţirea orizontului cultural ştiinţific. Prin excursii elevii îşi suplimentează şi consolidează instrucţia şcolară dobândind însuşirea a noi cunoştinţe. Excursia reprezintă finalitatea unei activităţi îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înţeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci şi ca un act de ridicare a nivelului cultural.Se ştie ca începând de la cea mai fragedă vârstă , copiii acumulează o serie de cunoştinte punându-i în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Activităţile de acest gen au o deosebită influenţă formativă, au la bază toate formele de acţiuni turistice: plimbări, excursii . Grija faţă de timpul liber al copilului, atitudinea de cunoaştere a dorinţelor copiilor şi de respectare a acestora trebuie să fie dominantele acestui tip de activităţi. Acestea le oferă destindere, încredere, recreere, voie bună, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări şi recunoaştere a aptitudinilor. Activitatea educativă şcolară şi extraşcolară dezvoltă gândirea critică şi stimulează implicarea tinerei generaţii în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului şi al asumării responsabilităţilor sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă şi cea comportamentală. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate şi sensibilitate , imaginea realităţii, în cadrul orelor şcolare, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activităţile practice, în jocurile de creaţie. La vârsta şcolară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul , fiind dispuşi să acţioneze în acest sens.

Serbările şi festivităţile – marchează evenimentele importante din viaţa şcolarului. Din punct de vedere educativ importanţa acestor activităţi constă în dezvoltarea artistică a elevului precum şi în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate cu ocazia sărbătorilor de iarnă, a celor de Paşte, de 8 martie, 1 Iunie, le oferă elevilor răsplata primită după muncă, şi de asemenea au un rol de motivare, şi de mare bucurie. Permanent am avut în vedere dezvoltarea spiritului patriotic, reușind prin activitățile extrașcolare să le insuflu elevilor dragostea de neam și respectul pentru tradițiile poporului român. Astfel, marile momente din istoria națională (1 Decembrie, 24 Ianuarie, 9 Mai,etc.) au fost marcate prin serbări și concursuri tematice.

Concursurile şcolare – sunt o metodă extraşcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în acelaşi timp, o importanţă majoră şi în orientarea profesionala a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilităţile pe care aceştia le au. Concursuri precum „Gazeta matematica”, „Fii inteligent la matematica”„Călători prin istorie” sau olimpiadele școlare pot oferi cea mai bună sursă de motivaţie, determinând elevii să studieze în profunzime şi prin urmare să obțină rezultate mai bune la şcoala.

Activităţile extraşcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalităţi de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciaţi şi mai accesibili sufletelor acestora.

Activităţile complementare concretizate în excursii şi drumeţii, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, declanşează anumite sentimente. O mai mare contribuţie în dezvoltarea personalităţii copilului o au activităţile extraşcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa şi nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei şi cea extraşcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Şcoala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conţinutul cunoştinţelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacţie setei de investigare şi cutezanţă creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acţiuni care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaştere, să le ofere prilejuri de a se emoţiona puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-şi forma convingeri durabile.

În viitor urmează, într-o anumită măsură s-a reuşit şi până în prezent, ca prin „activităţile extraşcolare tânărul să fie îndrumat spre toate cele necesare vieţii prezente

şi viitoare, şi acesta concis,plăcut şi temeinic,, (A.Comenius).

BIBLIOGRAFIE :

– A.Binet, Ideile moderne despre copii, Bucureşti, 1975.

– J.Piaget, Psihologie şi pedagogie, Bucureşti, 1972.

– C.Narly, Pedagogie generală, Bucureşti, 1998.

– J.A. Comenius, Didactica Magna, Bucureşti, 1970.

Metode Şi Tehnici De Învăţare Moderne În Grădiniţă

CRACIUN IOANA FLORIANA

Grădinița ”Floare de Colț”, sector 3, București

Metode şi tehnici de învăţare moderne în grădiniţă

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacțiunea dintre preșcolari, schimbul de idei, de cunoștințe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preșcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care își asumă responsabilități, formulează și verifică soluții. Predarea tradițională în sensul în care educatoarea explică, iar rolul copiilor este acela de a urmări, nu produce învățare decât în foarte mică masură. Educatoarea trebuie să găsească acele metode care să permită “stocarea” informației pentru mai mult timp, copiii înșiși trebuie să organizeze ceea ce au auzit și văzut într-un tot ordonat și plin de semnificații. Dacă copiilor nu li se oferă ocazia discuției, a investigației, a acțiunii și eventual a predării, învățarea nu are loc. Modernizarea și perfecționarea metodologiei didactice presupune sporirea caracterului activ al metodelor de învățământ, adică aplicarea acelor metode cu un pronunțat caracter formativ. Pentru a realiza o educație de calitate centrată pe copil este necesar ca activitățile de învățare să fie combinate cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de munca interdependentă.

Folosirea metodelor interactive de grup în activitatea cu preșcolarii permite experimentarea, găsirea unor noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv – educative din gradiniță, prin directa implicare a preșcolarului și mobilizarea efortului său cognitiv. Adevarata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Lucrul în echipă a oferit copiilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, ideile, informațiile, iar timpul de soluționare a problemelor a fost de cele mai multe ori mai scurt. Concepția modernă asupra educației preșcolare presupune folosirea din plin a învățării dirijate și spontane și consideră învățarea drept acțiunea principală a dezvoltării inteligenței copilului. Grădinița s-a adaptat perfect cerințelor noilor generații prin abordarea cu succes a unor metode inovatoare de organizare și desfășurare a activităților, îmbinându-le, în același timp, în mod armonios cu metodele tradiționale, fară de care procesul instructiv – educativ ar risca să piardă din conținut, din informații. Creșterea calității procesului instructiv – educativ din gradiniță, bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate.

Având în vedere că în grădiniță principala activitate este jocul, metodele interactive trebuie introduse ca niște jocuri cu sarcini și reguli care să fie antrenante, atractive. Copilul are nevoie nu numai de sprijin și îndrumare, ci și de libertate și inițiativă personală, iar educatorul trebuie să înțeleagă, să accepte, și să încurajeze modalitățile specifice prin care copilul achiziționează cunoștințe: imitare, încercare și eroare, experimentare. Metodele interactive de grup câștigă tot mai mult teren, reprezentând o alternativă la didactica tradițională în beneficiul copiilor și al cadrelor didactice în egală măsură. Deci, regândirea educației formale se impune și ne obligă să schimbăm relația cu copiii și între copii promovând sprijinul reciproc și dialogul constructiv prin utilizarea de noi strategii. Prin aplicarea acestor metode copiii își exersează capacitatea de a selecta, combina, învăța lucruri de care vor avea nevoie în viața de școlar și de adult. De asemenea, aceste metode activează toți copiii și le dezvoltă comunicarea,

creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităților de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri și activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obținute și reconstituirea relației educatoare – copil. Așadar, metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

JOCURI DIDACTICE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTIVITĂŢILOR DE EDUCAŢIE ECOLOGICĂ

Emilia Loredana Murgoci

Scoala Gimnaziala „Gheorghe Patrascu„ Buruienesti

Educația ecologică necesită o abordare transdisciplinară. Ea poate fi realizată atât în cadrul școlii cât și în afara acesteia. În cadrul disciplinelor școlare educația ecologică poate fi abordată sub diverse forme, un bun exemplu fiind jocul didactic ecologic.

La nivelul învățământului primar, jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa şi creativitatea elevilor. Jocurile didactice reprezintă o formă de învățare accesibilă, plăcută și atractivă, ce corespunde particularităților psihice ale micilor școlari.

Folosirea jocului în predarea cunoaşterii mediului oferă numeroase avantaje pedagogice, constituie o admirabilă modalitate de a-i determina pe copii să participe activ la lecţie, antrenează copiii timizi (care devin mai volubili, mai activi, mai curajoşi, capătă mai multă încredere în capacităţile lor, mai multă siguranţă şi tenacitate în răspunsuri), dezvoltă spiritul de cooperare, iscusinţa, spiritul de observaţie, ingeniozitatea, inventivitatea și nu în ultimul rând, constituie o tehnică atractivă de explorare a realității.

Prin jocurile didactice aplicate la clasă, nu am urmărit în mod special cunoștințele acumulate, ci mai degrabă formarea sau stimularea dorinței de participare a copiilor, de implicare cu trup și suflet în orice activitate. Evaluarea finală a dovedit că experimentul aplicat a reușit, copiii nu numai că și-au consolidat cunoștințele despre mediul înconjurător, dar au învățat ce bine este să il protejeze în fiecare zi, prin fiecare acțiune, nu numai la școală sau când sunt văzuți de alții.

Iată câteva exemple de jocuri didactice ecologice desfășurate în cadrul activităților derulate:

UNDE TRĂIEŞTE FIECARE VIEŢUITOARE

SCOPUL:

- Verificarea şi consolidarea cunoştinţelor despre natură;
- Consolidarea deprinderilor de orientare.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Recunoaşterea locului sau mediului în care trăiesc diferite vieţuitoare şi formularea acestor relaţii în propoziţii dezvoltate.

MATERIAL DIDACTIC:

- coală mare de desen la care se vor face 4-5 pliuri prin îndoirea în sus a hârtiei
- cartonaşe cu imagini reprezentând diferite vieţuitoare(animale, păsări etc.)

DESFĂŞURAREA JOCULUI:

Jocul se desfăşoară individual. Se amestecă imaginile şi se aşează pe catedră. Un elev vine la catedră, ia un cartonaş, îl priveşte şi denumeşte vieţuitoarea reprezentată de imagine, apoi se aşează în dreptul imaginii de pe planşă care arată mediul de viaţă al animalului respectiv. Se întoarce către clasă şi formulează propoziţia. Se face aprecierea şi se acordă câte două puncte(câte unul din cele două) pentru ambele răspunsuri corecte(unul pentru asociere şi unul pentru formularea propoziţiilor).

Elevii care nu reuşesc să facă o asociere între vieţuitoare şi locul ei de trai au dreptul să mai tragă un cartonaş şi dacă răspund bine, li se mai acordă doar un punct.

După rezolvarea sarcinii de către elev se comunică aprecierea de către învăţător.

SĂ PROTEJĂM NATURA (Micii ecologişti)

SCOP:

- Verificarea cunoştinţelor elevilor în legătură cu normele de comportare

specifice asigurării şi protejării naturii.

- Formarea deprinderii de a culege date necesare în scopul informării pe o

temă dată.

- Activizarea vocabularului elevilor cu cuvinte care denumesc antonime.

- Consolidarea deprinderii de a interpreta cât mai expresiv un cântec

cunoscut.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

1. să identifice imaginile în care omul acţionează în favoarea mediului;

2. să identifice acţiunile omului prin care se deteriorează natura (care produc distrugeri);

3. să aşeze în albumul potrivit imaginea decupată anterior, motivând alegerea;

4. să găsească antonimele unor cuvinte date;

5. să interpreteze corect melodia şi textul unui cântec.

SARCINA DIDACTICĂ:

- Identificarea şi gruparea imaginilor în funcţie de urmările acestora asupra mediului (protejarea sau distrugerea lui).

- Alegerea unor cuvinte cu sens opus şi utilizarea lor corectă în propoziţii.

- Interpretarea adecvată a unui cântec cunoscut.

REGULI DE JOC:

Răspunsurile bune sunt aplaudate, cele greşite sunt corectate de colegi.

Câştigă echipa care aşează prima jetoanele corect.

ELEMENTE DE JOC:

Mişcarea, mânuirea materialelor, aplauzelor, surpriza.

DESFĂŞURAREA JOCULUI:

Grupa va fi împărţită în două subgrupe, fiecare să le aşeze pe care trebuie să le aşeze pe panou după următoarele criterii:

- pe panoul alb se aşează imaginile care reprezintă acţiuni de îngrijire a mediului (sădirea pomilor, adunarea şi aruncarea gunoaielor în locuri special amenajate, etc.)

- pe panoul gri se aşează imaginile care reprezintă acţiuni de deteriorare a mediului: (tăiere pomilor, foc în pădure, aruncarea gunoaielor pe jos).

După ce fiecare echipă aşează imaginile se verifică cu întreaga grupă dacă au fost corect aşezate. Câştigă echipa care nu a făcut nici o greşeală .

VARIANTĂ:

Elevii au două albume:

1. Să ocrotim natura.

2. Nu distrugeţi natura.

Anterior planificării şi desfăşurării jocului, elevii au drept sarcină de a decupa acasă din reviste sau din cărţi imagini cu acţiuni ale omului asupra mediului. Fiecare copil va lipi imaginea sa în albumul la care crede că se potriveşte, motivând alegerea.

În partea a doua a jocului se va desfăşura un exerciţiu de limbaj: li se vor spune elevilor cuvinte, iar ei vor găsi opusul lui (antonimul) şi va formula propoziţii cu cele două antonime.

Cuvintele alese trebuie să corespundă temei jocului şi să pună elevii în situaţia de a conştientiza cele două modalităţi de acţiune asupra mediului: una benefică şi alta dăunătoare.

Exemplu: curat – murdar, poluat – nepoluat, bun – rău etc.

În ultima parte a jocului vor interpreta un cântec cunoscut în care este evidenţiată dragostea şi grija faţă de natură: „Frumoasă-i strada noastră ’’.

Poezii Dedicate Copiilor

CRISTIAN MANEA

SCOALA GIMNAZIALA HOREZU POENARI

POEZII DEDICATE COPIILOR

1 Iunie

Drag copil e ziua ta,

Și din flori cunuă ți-aș da

Și soarele de aș putea

În dar pe veci în mâna ta,

Ar rămâne aicia.

Să te bucure de ziua ta

Tot ce poate înconjura.

Iar tu râzi și cânți cu voioșie

Fiindcă ești plin de puritate.

E ziua Copiilor

Glasuri răsună de copii

Pe ulițile satului mic

Și se întrec în jocuri

Cu mare și mic.

Cu trotitinete și biciclete

Se-ntrec pe ulițele satului

Iar laurii sunt oferiți

De cei ce azi sunt ai lor părinți.

Arta Lecturii La Clasele 0-IV

Dorina Bucur

Scoala Gimnaziala Gheorghe Banea Macin

Viața noastră trăită la început de secol XXI este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice care au făcut pași uriași într-un timp foarte scurt. Televizorul, calculatorul ,internetul au devenit foarte repede, repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Dacă menționăm doar aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperim deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin.

Așadar lectura are acum rivali redutabili care amăgesc cel mai mult elevii din clasele mici. Filmul la TV văzut din fotoliu, de acasă, nu necesită adesea nici măcar efortul de a citi dialogurile. Mesajele transmise de filmele comerciale sau telenovele sunt uneori agramate. Rămâne așadar obligația părinților , dar mai ales a școlii de a repune cartea în drepturi. Scriitorul român I.L.Caragiale afirma acum aproape un secol*:,,O carte bună de citire, în vârstă fragedă, este,poate, una din împrejurările cele mai hotărâtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări decât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datoresc căderii unei ghinde pe pământ prielnic,,.*

Într-adevăr o carte bună e o călătorie prin care descoperi și te descoperi, te raportezi la ceilalți, la un ideal; îți ridică întrebări care te ajută să te cunoști mai bine, să analizezi, să compari și să-i înțelegi pe ceilalți.

Se înțelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea științifică. De aceea în clasele 0-IV informațiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveștilor din grădiniță la cea reală, lămurită și explicată tot prin epos. Cu cât povestirea învățătorului e mai atractivă și afectiv realizată captând în proporție mare atenția elevilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alți colegi sau prieteni. Învățătorul trebuie să răspundă prompt, la momentul adecvat, dorințelor elevilor de cunoaștere și înțelegere. Să-i conducă la biblioteca școlară, să-i impresioneze prin mulțimea și varietatea cărților și să le stârnească interesul prin povestirea doar a unui moment de mare tensiune din carte pentru a-i incita pe elevi la continuarea lecturii în timpul liber.

Lectura suplimentară ne devine familiară din anii de școală. Selectarea lecturii suplimentare revine învățătorului care cunoaște cel mai bine afinitățile sufletești ale elevilor precum și conținutul educativ necesar într-o anumită etapă a dezvoltării lor. Dacă elevul începe a citi din curiozitate și insistă motivat fiind și de aprecierile primite la clasă, el va realiza mari progrese: prin informație, prin deprinderea cititului coerent, conștient, prin implicare afectivă, prin însușirea unui vocabular expresiv, prin îmbogățirea vocabularului.

Majoritatea elevilor întâmpină dificultăți în înțelegerea unui text, în a urmări punctul de vedere al autorului, argumentele. Ei așteaptă ca lectura să le aducă cu sine și imaginile, ca cititul să fie mai comod și mai relaxant, altfel își pierd răbdarea. Se plictisesc repede, nu se mai pot concentra, încep să se gândească la altceva sau, pur și simplu, citesc alunecând peste litere și cuvinte, fără să le priceapă înțelesul.

Educația copiilor este cea mai mare responsabilitate pe care o are omul în viață, activitate care ne poate provoca multe bucurii sau dezamăgiri.

Lipsa lecturii duce la o periclitare a universului copilăriei ale cărei temelii le pun bunicii, părinții, grădinița. Examinarea și supravegherea programului zilnic al elevului în afara școlii este o sarcină care revine atât părinților cât și educatorilor. Organizarea judicioasă a timpului liber, desfășurarea treptată, timpurie și sistematică a lecturii îl va ajuta pe copil să câștige timpul necesar lecturii în fazele următoare școlarității.

Cartea este un mijloc esențial de a preveni lipsa de preocupări, lâncezeala cugetului, inactivitatea. O lectură ,,ușoară,, împrospătează puterea de gândire, trezește atenția și odihnește. Cu alte cuvinte, cititul unei cărți ,,nu dăunează grav sănătății,,. Școala ghidează lectura, supraveghează efectuarea ei, dar deprinderea lecturii se formează nu numai în școală, ci și în mediul familial.

Proiectul educațional intitulat ,,Mihai Eminescu- poetul nepereche,, a avut un mare succes în rândul elevilor. Desfășurat în parteneriat cu biblioteca școlii și participând elevi de diferite vârste, i-a determinat pe elevi să se pregătească intens. Ca acțiuni au fost: prezentarea in power point de către profesoara de limba română a vieții și activității literare a poetului, recitarea și cântarea unor versuri din creația eminesciană, reprezentarea prin desen a schemei figurative a unor poezii(elevii noștri au prezentat schema figurativă a basmului ,,Borta vântului,, și a unor poezii cu care s-au familiarizat până în clasa a III-a: ,,Lacul,, , ,,Luceafărul, , ,,Somnoroase păsărele,, folosind ,,tehnica desenului din covor,,).

Excursiile și vizitele la casele muzeu din localitățile unde s-au născut scriitorii, ale căror opere sunt studiate de elevi, întăresc interesul pentru lectură. Vizita la bojdeuca lui Creangă de la Humulești, de la Casa Sadoveanu de lângă Schitul Vovidenia, de la Casa Vlahuță de la Agapia i-a impresionat foarte mult pe elevii noștri.

Verificarea și evaluarea lecturii elevilor am realizat-o recurgând la fișele de lectură, care cuprind: titlul operei și autorul, personajele pozitive și negative, transcrierea unui fragment care le-a plăcut mai mult, extragerea unor expresii frumoase. Dosarul de lectură (portofoliul) este întocmit de fiecare elev. Pe parcursul unui an școlar, elevul își adună materiale variate:desene, citate semnificative, povestirea unor fragmente ale unor opere literare , fișe biografice, imagini ale autorilor,etc.

Astfel, prin lectura care trebuie să fie fascinantă pentru a nu fi abandonată în favoarea altor plăceri, pregătim elevii pentru învățarea la toate obiectele din ciclul gimnazial.Doar prin asimilarea cititului coerent, logic și conștient elevii vor reuși să înțeleagă orice text, fie literar , fie științific.

Lectura continuă duce la modelarea personalității. Nevoia de cunoaștere, de înțelegere, de realizare a propriilor aptitudini, de considerație din partea celorlaltor componenți ai grupului devin motivații care conduc la o nouă deschidere a elevului spre un nou univers. Consecințele apar destul de repede și se manifestă în ușurința exprimării, în creativitate, în simțul umorului, în toleranță și dorința de a fi de ajutor altora.

Învățătorul are totuși un rol important, de a recomanda lecturile potrivite vârstei, acele lecturi care sunt într-adevăr instructive și educative. Mai există elevi care nu sunt atrași de lectură și aceștia au rezultate mai slabe la învățătură, la mai toate obiectele de studiu. Cu aceștia, ,,lupta,, noastră a învățătorilor trebuie dusă continuu.

Orizontul de cultură generală lărgit continuu prin lectură este un deziderat la care își aduc contribuția și ceilalți profesori de alte specialități din școală. Profesorul de geografie le poate capta atenția cu *Legendele Olimpului*, la geografie marile descoperiri geografice pot deveni lecturi interesante , asa cum Emil Gârleanu la științele naturii poate constitui un model didactic atractiv.

Pentru a sădi în sufletul copilului iubirea pentru lectura literară, specifică vârstei lui , literatura cu caracter instructiv-educativ și formativ, educatorul trebuie să fie el însuși un om instruit, școlit, cultivat, împătimit, îndrăgostit de literatură în general și de literatura pentru copii în special, un fin cunoscător și interpret al valorilor autentice naționale, europene, universale. Școala este doar deschizătoarea unui drum luminos prin bălăriile ignoranței. Efortul și dorința spre lecturi continue, sistematice, vizând o perspectivă, reprezintă condiția oricărui succes profesional. Cultura nu se termină în școală , ci abia aici începe. Drumul învățăturii și al cărții nu are sfârșit. Depinde de noi, adulții, cum vom face generațiile de mâine să privească rafturile bibliotecilor:dacă le vor chema în viața lor , le vor deveni prieteni sau le vor respinge.

În concluzie, trebuie să ținem seama de cuvintele lui George Coșbuc , care spunea că *nu trebuie să mințim, ci trebuie să arătăm copilului viața așa cum e , așa cum, de fapt, el o receptează, o trăiește , participă la ea.*

Bibliografie:

Gheorghe Virgiliu;Drăgulescu Andrei; Criveanu Nicoleta –*Efectele micului ecran asupra minții copilului*, Editura Promodos, 2007.

Ioan Șerdean, *Didactica Limbii și literaturii române în învățământul primar*, Ed. Corint, București, 2005.

Dumitriu Constanța, Dumitriu Gheorghe, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivat și grade didactice*, E.D.P. , București, 2004

Trancă Dumitru, *Biblioteca copiilor noştri*, E.D.P. București, 1969

Didactica, revistă de specialiate , nr.10/2009, Editura Rovimed Publishers

Să Creștem Copii Sănătoși!

MARIANA FLORINELA BERECHET

Scoala Gimnaziala Miron Radu Paraschivescu Zimnicea

Să creștem copii sănătoși!

Motto: Un copil sănătos e un copil sensibil, creativ şi comunicativ!

Satul românesc este izvorul sensibilităţii şi spiritualităţii româneşti. El nu trebuie să moară, el trebuie să trăiască veşnic cu obiceiurile şi tradiţiile sale, cu ocupaţiile şi portul oamenilor săi, cu întelepciunea, cu bogaţia si frumuseţea sufletească a celor ce l-au ocupat de-a lungul vremii.

În ceea ce ne priveşte pe noi, dascălii, ne putem mândri cu faptul că încercăm şi, în marea majoritate a cazurilor, chiar reuşim să-i învăţăm pe copiii noştri ce înseamnă tradiţia, ce înseamnă frumosul şi, în acelaşi timp, să le deschidem bine ochii asupra marii moşteniri pe care neamul românesc a transmis-o de la o generaţie la alta.

Vorbind despre folclor, anul acesta am iniţiat, la nivelul clasei pe care o coordonez, un **PROIECT EDUCAŢIONAL** care, de la început și până la final, s-a bucurat de mare succes, atât în rândul colegilor, al părinţilor, al celorlalţi parteneri (Primăria oraşului, Biblioteca orăşenească, Biserica ortodoxă din oraşul nostru, azilul de bătrâni din oraş, posturile locale de radio şi televiziune, câţiva agenţi economici), dar mai ales în rândul elevilor. Titlul proiectului este **TRADIŢIILE ŞI OBICEIURILE POPULARE, FRUMUSEŢEA SUFLETULUI ROMÂNESC**, iar motivaţia iniţierii lui este că se vrea a fi o călătorie în spaţiu şi timp, o întoarcere la rădăcini şi o revenire în prezent, în acelaşi timp.

Programul activităţilor cuprinde 6 momente:

1. ***Lansarea proiectului,*** care a avut loc în luna decembrie, în ultima zi de şcoală dinaintea vacanţei de sărbători, în sala de festivităţi a şcolii noastre. Într-un cadru feeric, elevi, părinţi, bunici, cadre didactice şi invitaţi din afara şcolii au petrecut o seară minunată. După prezentarea pe scurt a proiectului, a ceea ce urmărim prin iniţierea lui şi a programului de activităţi, a urmat un program artistic emoţionant, specific sărbătorilor de iarnă, care a cuprins scenete despre Naşterea Domnului şi despre Moş Crăciun, colinde, Sorcova, Pluguşorul, Capra, Ursul, Mutul, obiceiuri locale, dansuri populare, împodobirea bradului, răsplătirea colindătorilor şi, cel mai aşteptat moment, sosirea lui Moş Crăciun, care a împărţit cadouri tuturor copiilor prezenţi.

2. "***Pe urmele străbunilor"***, a fost a doua activitate, desfăşurată în luna ianuarie. Elevii au vizitat persoanele cu cea mai înaintată vârstă din oraşul nostru şi din comunele limitrofe şi au cules de la ei multe informaţii despre tradiţiile locale, obiceiuri, vestimentaţie, toponimie locală, obiecte tradiţionale. Ei au fost în acelaşi timp reporteri, jurnalişti-fotografi, operatori, redactori.

3. "***Biblioteca, loc de documentare"***, a treia activitate, s-a desfăşurat în luna februarie, atât la biblioteca şcolii noastre, cât şi la cea orăşenească. Aici elevii, însoţiţi de învățător și profesorul de limba română, au primit informații din diferite materiale informaţionale şi s-au documentat în legătură cu elementele de folclor. Au aflat numele scriitorilor români care s-au inspirat din folclor și au ascultat mici fragmente din opera acestora. Tot

aici au susţinut un spectacol deosebit care a cuprins recitări de versuri, mici scenete şi scurte dramatizări după acele opere inspirate din folclorul românesc.

4. "***Podoabe de primăvară"***, a patra activitate, desfăşurată în luna martie, a luat forma unui atelier de lucru, cu obiectivul clar de a realiza podoabe specifice primăverii, decorate cu motive folclorice: mărţişoare, felicitări, desene, semne de carte. O parte dintre produsele realizate au fost expuse într-o expoziţie organizată la nivelul şcolii, o altă parte din mărţioare şi felicitări a fost oferită bătrânilor de la azil, făcându-le astfel o nouă mare bucurie, iar cea de-a treia parte a făcut obiectul unei licitaţii unde părinții și bunicii au oferit sume importante de bani pentru achiziţionarea lor, bani ce au fost folosiţi pentru cumpărarea de haine, încălţăminte, jucării şi rechizite pentru câţiva dintre elevii clasei noastre ce provin din familii cu probleme de ordin material.

5. "***Sărbătoarea Paştelui în folclorul local"***, a cincea activitate, desfăşurată în luna mai, a avut loc în incinta bisericii, luând forma unei mese rotunde. Preotul a fost cel care a prezentat copiilor semnificaţia Sărbătorii pascale, iar folcloriştii din zonă le-au oferit informaţii despre semnificaţii ale anumitor obiecte şi obiceiuri specifice acestei sărbători. Elevii au realizat în atelierele de lucru felicitări specifice, au încondeiat ouă, au realizat desene şi colaje pe această temă, apoi au amenajat în incinta şcolii şi a azilului de bătrâni expoziţii cu aceste minunate lucrări.

6. *"**De la lume adunate şi-napoi la lume date..."***

Finalizarea proiectului, în luna iunie, chiar de Ziua copilului, se va desfăşura în sala de festivităţi a primăriei. Vor fi comunicate rezultatele obţinute, vor fi apreciate expoziţiile realizate cu toate lucrările copiilor de pe parcursul derulării proiectului, toţi cei implicaţi vor primi dilome, aprecieri şi mulţumiri pentru implicare şi pentru ajutorul oferit. Tot acum va fi finalizat portofoliul proiectului. Întâlnirea se va încheia cu răsplătirea copiilor cu surprize și cadouri pentru ziua lor, cu un minunat program folcloric prezentat de ei şi cu exprimarea intenţiei clare, atât din partea noastră, cât şi a colaboratorilor, de a desfăşura astfel de proiecte şi în anul şcolar următor.

Importanta Creativitatii In Viata Celor Mici

Ramona Bejinaru

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

Când vorbim despre creativitate, majoritatea dintre noi ne gândim în primul rând la domeniul artistic: pictură, literatură, muzică, dans. Când spunem imaginaţie, visare, fantezie, gândul ne zboară mai ales la perioada copilăriei. Fiind un termen foarte cunoscut, fiecare dintre noi ştim câte ceva despre creativitate. Artiştii, oamenii de ştiinţă, profesorii, toţi ne-au format o imagine despre ce înseamnă să fii creativ. Din păcate, uneori acest cuvânt poate fi înţeles greşit. Cred că orice discuţie referitoare la cum să ne dezvoltăm creativitatea trebuie să înceapă cu o înţelegere mai bună a acesteia.

Picasso spunea că „Orice copil este creativ. Problema este cum să-l faci să rămână așa și când crește”. Creativitatea se manifestă în copilărie prin interes, curiozitate, spontaneitate și deschiderea spre nou. Potențialul creativ trebuie însă cultivat constant, așa încât copilul să își consolideze această calitate. Familia și educația au un rol important aici.

Dar….asta nu e tot! Dweck, afirmă că „pentru creativitate este necesară și o anumită cantitate de eșec”. Astfel, e important să învățăm să acceptăm eșecul și să nu-l sancționăm. Copiii vor învăța din greșeli și vor ști cum să rezolve o problemă ținând cont de mai multe aspecte.

Ca să înțelegem natura conceputului, vă invit să descoperim îndeaproape definiția și caracteristicile acestui

Rolul creativităţii în procesul culturii şi civilizaţiei este extrem de important, iar în școala contemporană este prezentă o vie preocupare pentru educarea creativității. O lungă perioadă de timp creativitatea a fost considerată un har divin, har pe care îl aveau puţini oameni, adică era ceva cu care te naști (se referea la artă). Această concepție că talentele și geniile sunt înnăscute azi, este depășită. Acestea sunt rezultatul interacţiunii dintre influenţa mediului și a eredităţii, dintre învăţare, maturizare și dezvoltare.

Creativitatea nu trebuie văzută ca un proces necesar doar la vârsta adultă sau școlară. Necesitatea stimulării creativității trebuie conștientizată încă din faza preșcolară, aceasta asigurând premisele accederii cu succes la treptele superioare din viață. Educatorii trebuie să încerce să se adapteze la ideile copiilor fără a încerca să structureze ideile acestora dacă acestea nu se potrivesc cu cele ale adulților.

Strategia didactică este responsabilă, în mare parte, de stimularea potenţialului creativ al copilului preşcolar. În acest sens, ea vizează:

-stimularea curiozităţii și a trebuinţei de cunoaștere la copii;

-declanșarea motivaţiei pozitive și afective

asigurarea unui climat educaţional dezinhibant, amenajat pe centre de activitate;

-jocul și metode pedagogice active;

-conduite didactice flexibile, care permit libera exprimare a copilului, încurajează autonomia, iniţiativa și creativitatea lui;

-valorificarea activităţilor opţionale, care pot fi alternative eficiente celorlalte modalităţi privitoare la stimularea creativităţii copilului de vârsta preşcolară.

Un alt aspect pe care doresc să-l evidențiez, este legat de faptul că, natura creativității există în orice domeniu, nu doar în muzică sau desen. Ai nevoie de creativitate chiar și atunci când rezolvi o problemă de matematică.

Deoarece, atunci când adresăm o întrebare, care să nu fie legată de performanță, n-are importanță din ce domeniu, elevii încep să vină cu răspunsuri, să genereze idei, care mai de care mai diferite, la care profesorii nu primesc aprobări de genul NU/ DA (e bine sau nu). Așa sunt stimulați să gândească, să asculte toate părerile și pe baza tuturor părerilor auzite , să creeze ceva(o altă idee).

Ce cred eu că ar trebui să facă profesorii, este să le ofere cadrul în care ei să poată să se exprime, chiar și să greșească. Să fie încurajați să trăiască experiențe.

Elevii sunt o provocare, iar această generație de copii cu atât mai mult. Avem ce învăța unii de la alții. Cu siguranță și familia are rolul de a stimula încă de la cele mai fragede vârste, iniţiativa şi independenţa de acţiune a acestora.

În școală, prin încurajarea învăţării creative nu se urmărește neapărat a face din fiecare copil un geniu, dar profesorii pot reuși să facă din fiecare copil un participant activ, independent sau în grup, să-i stimuleze la „redescoperirea” adevărurilor despre lucruri și fenomene, atunci când i se indică direcţiile de cercetare sau i se dau notele definitorii, să-și pună întrebări similare cu cele pe care și le pune cercetătorul ştiinţific cum ar fi: „cine?”, „ce?”, „unde?”, „prin ce mijloace?”, „în ce scop?”, „cum?”, „când?”, deoarece ele întreţin interesul pentru cunoaștere și corespund spiritului de curiozitate al copilului.

Practic, aplicarea ideilor face din copil, dirijorul propriilor activități(sau eroul propriei vieți, cum îmi place mie să spun) și cu siguranță așa va fi stimulată propria creativitate. Un exemplu de stimulare a creativității: punem un copil să facă un simplu exercițiu de imaginație la matematică: imaginează-ți că ești comandantul unui vas pe mare, iar acum privești printr-un binoclu și vezi un vas cu pirați care se apropie. Ai 12 mateloți , iar cei care se apropie sunt 25. Cu câți oameni crezi tu că ei sunt mai mulți. Ce ai putea face? Crezi că ai vreo șansă? Sau, la limba și literatura română: hai să vedem ce ființe, lucruri, obiecte ne trec prin minte în acest moment. Și exemplele ar putea continua.

Bibliografie

Bocoş, M. , Catalano, H. (2008). Pedagogia învăţământului preşcolar şi şcolar. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Bontaş, I. , (2007). Tratat de pedagogie. București: Editura All Pedagogic.

Dănescu, E. (2009). Stimularea creativităţii la vârsta preşcolară. Pitești: Editura Paralela 45.

Pânișoară, I.O. (2017).Ghidul profesorului. București: Polirom.

Venera, M. (2008). Educaţie pentru schimbare și creativitate. București, Editura Didactică și pedagogică.

Fișă De Activitate „Școala Altfel"

Simona Camelia Dragnea

Colegiul National Militar alexandru Ioan Cuza Constanta

Fișă de descriere a activității din oferta programului „Școala altfel” 2024

Titlul activităţii: „Călătorie în lumea poveștilor”

Elevii /preșcolarii vizați :Preșcolarii din Grupa mijlocie „Fluturași”

Interesele vizate ale preșcolarilor:

-Vizionarea cu atenție a spectacolului de teatru;

-Demonstrarea înţelegerii unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoţiilor, semnificaţiilor etc;

Parteneri: Artiști ai Teatrului Fantasio Constanța

Obiectivul privind dezvoltarea competențelor de învățare și a abilităților socio-emoționale:

Consolidarea și verificarea cunoștințelor despre poveștile cunoscute și aplicarea lor în diverse contexte de învățare.

Locaţia: Grădinița cu Program Prelungit

Ziua și durata 15.04.2024/1 oră

Descrierea activităţii

Activitatea s-a desfășurat în incinta grădiniței și a debutat cu o scurtă convorbire între Arlechino, prezentatorul spectacolului și preșcolarii prezenți despre poveștile preferate și personajele întâlnite în acestea.

După convorbire copiii au urmărit spectacolul pregătit de actorii Teatrului Fantasio Constanța „Carnavalul Poveștilor”, în care au întâlnit mai multe personaje îndrăgite de ei, interptretate de actori. Fiind un spectacol interactiv, preșcolarii au participat cu entuziasm ca actori, interpretând cu ușurință personajele pe care au fost selectați să le reprezinte.(piticii Albei ca Zăpada, iezii din Capra cu tri iezi).

Întrebări de reflecție:

-Este bine să stai de vorbă și să te împrietenești cu necunoscuți, atunci când ești singur(neînsoțit)?

-Ce înseamnă „a păcăli”? Este bine să păcălești pe altcineva?

Evaluare:Fotografii

Descriptorii de performanță:

- Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și/sau a relațiilor cu ceilalti și, simultan, utilizarea unui limbaj oral corect din punct de vedere grammatical;

- Să cunoască şi să respecte normele de comportament în societate;

-Să-şi educe trăsăturile pozitive de voință și carácter;

-Să-şi formeze o atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți;

- Să-și consolideze deprinderea de a recepta un text, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive, morale și estetice ale acestuia.

Resurse:

Umane -Preșcolari, cadre didactice, actori ai teatrului Fantasio

Materiale -măști, scufițe pentru pitici

Total elevi/preșcolari prezenți 21

Impactul asupra elevilor /preșcolarilor și/sau altor beneficiari:

-Însuşirea unor anumite norme etice, comportamentale în calitate de spectator;

-Încheierea de parteneriate educaționale .

Ce poate fi îmbunătățit?

Vizionarea, periodic, a spectacolelor de teatru pentru copii.

Ce poate fi folosit în procesul de predare– evaluare pe discipline?

Identificarea personajelor și a poveștilor pe baza imaginilor, ghicitorilor, replicilor sau a unor versuri, recitative prezentate.

Tehnologia Și Procesul De Predare - Învățare - Evaluare

Nicoleta Rotar

Liceul Tehnologic „Ștefan cel Mare” Cajvana

Utilizarea tehnologiei în procesul de predare-învățare-evaluare a devenit din ce în ce mai relevantă în educație și a adus cu sine numeroase beneficii. Tehnologia a transformat modul în care profesorii predau și cum elevii învață, facilitând accesul la resurse și instrumente educaționale moderne.

Platformele de învățare online oferă oportunități de învățare flexibile și la distanță. Elevii pot accesa lecții, materiale și exerciții din orice locație cu acces la internet. Aceasta a devenit esențială în contextul pandemiei, dar și în general pentru cei care au dificultăți în a participa fizic la cursuri.

Telefoanele mobile, tabletele și alte dispozitive inteligente sunt utilizate pentru acces rapid la informații și pentru învățare în mișcare. Aplicațiile educaționale și platformele mobile oferă resurse interactive, ajutând elevii să învețe într-un mod mai atractiv.

Realitatea virtuală și realitatea augmentată permit simularea unor medii sau situații reale într-un mod interactiv și captivant. De exemplu, RV poate fi folosită pentru a recrea evenimente istorice sau pentru a face experimente în laborator fără a avea echipament fizic costisitor.

Elevii și profesorii pot interacționa prin platforme de comunicare online, forumuri sau chiar videoconferințe. Acest lucru facilitează comunicarea și colaborarea, indiferent de locația fizică a participanților.

Bibliotecile digitale, enciclopediile online și alte surse de informații digitale facilitează accesul rapid la cunoștințe și cercetări actuale.

Software-urile specializate pentru gestionarea notelor și a materialelor didactice simplifică sarcinile administrative ale profesorilor și facilitează urmărirea progresului elevilor.

Jocurile interactive pot fi folosite pentru a face procesul de învățare mai plăcut și eficient. Acestea pot acoperi o gamă largă de subiecte, de la matematică și științe până la limbi străine și istorie.

Asistenții virtuali, precum chatbot-urile, pot oferi răspunsuri rapide la întrebări frecvente și pot ghida elevii în procesul de învățare.

Tehnologia poate fi folosită pentru a evalua performanța elevilor într-un mod mai obiectiv și eficient. De exemplu, teste online sau algoritmi de evaluare pot identifica rapid zonele de îmbunătățit.

Tehnologia permite adaptarea conținutului și ritmului de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev. Prin analizarea datelor, profesorii pot înțelege mai bine progresul elevilor și pot oferi intervenții personalizate.

Tehnologia în procesul de predare poate aduce numeroase beneficii:
- Personalizarea învățării pentru fiecare elev, permițându-le să progreseze la propriul ritm și să se concentreze pe nevoile lor individuale.

- Sporirea interesului și implicării elevilor în materie prin intermediul activităților interactive și captivante.

- Accesul la o gamă mai largă de resurse și informații, ceea ce poate îmbogăți învățarea.- Îmbunătățirea comunicării între profesori, elevi și părinți.

- Încurajarea colaborării între elevi pentru dezvoltarea abilităților sociale și a spiritului de echipă.

Cu toate acestea, este important să se abordeze utilizarea tehnologiei în mod responsabil și echilibrat, pentru a evita dependența excesivă de dispozitive și pentru a menține o comunicare autentică între elevi și profesori. În plus, nu toți elevii au acces la echipamente și conexiuni la internet, așa că este important să se ia în considerare diferențele în accesibilitate și să se asigure că toți elevii beneficiază de avantajele tehnologiei în procesul de predare.

Bibliografie

1. HOPKINS. D. Perfecționarea școlii într-o oră a schimbării, Prut Internațional, 1998.
2. Suport de curs. Utilizarea tehnologiei informaționale și comunicaționale în educație, Chișinău, 2013.
3, Stancu, Al., Învăţământul deschis la distanţă, Tehnologii educaţionale moderne, Universitatea „Al. I. Cuza”, Centrul pentru învăţământ deschis la distant
4. Vlada, M., 2003, E-Learning şi Software educaţional, CNIV-2003

PROIECT DE ACTIVITATE

Rozalia Petrescu

Gradinita Cu Program Normal Nr. 1 Orasul Boldesti-scaeni

PROIECT DE ACTIVITATE

Petrescu Rozalia

Grădinița cu Program Normal Nr:1

Grupa: **mijlocie**

Domeniul experiențial: ***Domeniul Limbă și Comunicare***

Tema anuală de studiu: ***"Cum este a fost și va fi pe acest Pământ"***

Tema săptămânii: Ne jucăm cu Zâna Iarnă

Tema activității: Omul de zăpadă

Modalitate de realizare: memorizare

Tipul activității: predare

Scopul activității: consolidarea cunoștințelor despre anotimpul iarna, formarea capacității de a memora și de a recita expresiv poezia respectând ritmul și rima, având o intonație adecvată, activizarea și îmbogățirea vocabularului cu cuvinte si expresii noi

Obiective operaționale:

1. Să denumească corect anotimpul în care putem să construim om de zăpadă
2. Să denumească și să așeze la locul potrivit obiectele care lipsesc din imaginea cu omul de zăpadă
3. Să înțeleagă sensul cuvintelor și a expresiilor noi: „*cărbune", „Îi stă de minune"*
4. Să audieze cu atenție poezia și să rețină ideile acesteia
5. Să memoreze conștient poezia
6. Să recite clar, corect și cât mai expresiv, respectând intonația, ritmul și pauzele
7. Să participe cu interes la activitate.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, demonstrația, explicația, jocul, exercițiul

Material didactic: om de zăpadă din polistiren, elemente decupabile: ardei , cărbune, mătură, oală, imaginea cu om de zăpadă, jetoane cu ardei , cărbune, mătură, oală, abţibilduri cu om de zăpadă

Forme de organizare: frontal, individual

Forma de evaluare: formativ

Metoda de evaluare: evaluare verbală, aplauze

Durata: 20 minute

DEMERSUL DIDACTIC

1. Organizarea activității : Pentru buna desfășurare a activității se realizează: pregătirea materialului didactic, așezarea scaunelor în semicerc și intrarea copiilor în sala de grupă cântând ”Omul de zăpadă”

2. Captarea atenției o voi realiza cu ajutorul unui om de zăpadă confecționat din polistiren, care va veni în vizită la copii.

3. Familiarizarea copiilor cu conținutul poeziei Se va realiza printr-o discuție cu copiii, prin întrebări și răspunsuri:

- În ce anotimp putem să construim om de zăpadă? R....în notimpul iarna, când este zăpadă.

- Din ce cauză putem să contruim numai iarna și nu în alt anotimp? R.... pentru că numai iarna ninge, este foarte frig, este ger.

Se intuiesc și denumesc obiectele redate pe siluete magmetice: ardei, cărbune, mătură, oală.

- Când avem nevoie de aceste obiecte?-R..... când facem un om de zăpadă.

Le arăt copiilor imaginea unui om de zăpadă fără nas, ochi, mână și pălărie.

- Ce vedem noi în această imagine?- R:.....un om de zăpadă

- Ce-i lipsește acestui om de zăpadă?-R:..... nu are nas, ochi, mână și pălărie.

”Aici sunt imaginile obiectelor pe care voi trebuie să le așezați la locurile potrivite”.

Copilul chemat va alege un obiect pe care îl va denumi și-l va așeza la locul potrivit.

4. Anunțarea temei: Astăzi noi vom învăța o poezie despre omul de zăpadă. Titlul poeziei este ”Omul de zăpadă”

5. Dirijarea învățării: Voi recita de două ori poezia, indicând elementele de conținut cu ajutorul imaginii omului de zăpadă .

<u>Omul de zăpadă</u>

Nasu-i un ardei,

Ochii-s de cărbune,

Mătura sub braţ

Îi stă de minune.

I-am pus oala-n cap,

În loc de pălărie,

Cât va sta în ger,

Frig n-o să-i mai fie.

Voi explica expresia, „Îi stă de minune”- Îi stă foarte bine. Prin întrebări ajutătoare, împreună cu copiii se va fixa conținutul de idei al poeziei:” Omul de zăpadă are nas de ardei, ochi de cărbune, are o mătură șub braț care îă stă de minune. În loc de pălărie i-au pus o oală pentru ca să nu îă fie frig cât timp va sta în ger.

Poezia va fi memorată pe unități logice: se recită prima strofă cu întreaga grupă, repetând fiecare vers după educatoare. Apoi se recită strofa împreună cu educatoarea: o dată cu băieții, apoi o dată cu fetele. Se repetă cu 3-4 copii. Se trece la strofa următoare și se recită prima cu a doua strofă, la fel cum s-a procedat anterior. Se repetă cu 3-4 copii., atât pe subgrupe cât și individual.

6. Asigurarea feed-back-ului . Copiii vor fi îndrumați să reconstituie la tabla magnetică imaginea unui om de zăpadă (din elemente decupate: nas sub formă de ardei, ochi, mătură, oală).. ”Haideți să ne jucăm astfel: fiecare dintre voi va face un om de zăpada iar când aşezam nasul, ochii, gura , mâinile și pălăria, vom spune cu toții ce facem. Când suntem gata o să recităm împreună încă odată poezia.”

7.Încheierea activității Se vor face aprecieri cu privire la activitățile copiilor. Vor primi ca recompensa din partea omului de zăpada câte un abțibild cu om de zăpadă.

METODA 6-3-5, DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII, ADAPTATĂ ÎN SPIRIT PRACTIC-APLICATIV ÎN INVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

IOANA ADINA DUMITRU

Scoala Gimnaziala Nr.145

Preșcolaritatea este apreciată pentru densitatea experienței educaționale importante pentru viață și înregistrează ritmurile cele mai înalte în dezvoltarea individualității umane și unele dintre cele mai semnificative achiziții ce vor avea ecouri esențiale pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. Una dintre dimensiunile esențiale pentru întreagă dezvoltare este cea definită generic prin termenul: creativitate. Acet termen a fost introdus relativ recent în psihologie (în 1973 de către G. W. Allport) pentru a înlocui termenii de talent și geniu. (Salavastru D., p. 97)

Psihologia contemporana adoptă însă pentru termenul de creativitate o alta semnificație. În timp ce talentul și geniul sunt atributul unei categorii mici de persoane, creativitatea este atributul oricărei persoane. Având grade diferite de manifestare, este puternic influențată de mediu și educație, în timp ce activitatea persoanelor talentate și a geniilor se explică mai mult pe baze ereditare.

Din punct de vedere etimologic, termenul de creativitate desemnează procesul de zămislire, făurire, rostire a ceva nou, original. Nenumăratele denumiri metaforice exprimă concepțiile diverșilor autori asupra creativității: “inteligență fluidă” (R.B. Cattell), “gândire divergentă” (J. Guilford), “rezolvare specifică de probleme”, “rezolvare de probleme slab structurate” (J. Bruner), “imaginație creatoare” (Th. Ribot), “imaginație constructivă (A. Osborn), “gândire autonomă” (Fr. Bartleit). (Rafailă E., p. 9)

Studiile de specialitate au demonstrat faptul că o persoană cu un coeficient al inteligenței normale (IQ=90) își poate dezvolta creativitatea pe parcursul vieții până la un nivel superior. Chiar dacă istoria creativității înregistrează în mod special nume individuale ale celor care au contribuit la progresul științei și tehnicii, creativitatea de grup are anumite avantaje, iar la nivelul grupei de preșcolari poate fi foarte eficientă.

Metode de stimulare a creativității copiilor: metoda 6-3-5, brainstorming, sinectica, metoda Philips 6-6, metoda rezolvării creative a problemelor.

Voi detalia Metoda 6-3-5 sau a scrie cu creionul, adaptată pentru învățământul preșcolar.

Metoda 6-3-5 valorifică potențialul creativ al grupului și este asemănătoare brainstorming-ului. Ideile noi însă se scriu pe foile de hârtie care circulă între participanți, și de aceea se mai numește și *metoda brainwriting*. Tehnica se numește 6-3-5 pentru că există: 6 membri în grupul de lucru, care notează pe o foaie de hârtie câte 3 soluții fiecare, la o problemă dată, iar acestea sunt prelucrate fiecare de 5 persoane.

Etapele metodei 6-3-5:

1. ***Împărțirea clasei*** în grupe a câte 6 membri fiecare.
2. ***Formularea problemei și explicarea modalității de lucru***. Preșcolarii primesc fiecare câte o foaie de hârtie împărțită în trei coloane.

3. ***Desfășurarea activității în grup***. În această etapă are loc o îmbinare a activității individuale cu cea colectivă. Liderul enunță problema, iar membrii grupului notează trei idei, cate una în fiecare coloana. Apoi fiecare participant trece foaia sa vecinului din dreapta și preia, la rândul său, foaia vecinului din stânga. Copilul lucrează pe cele trei idei ale vecinului din stânga: se fac completări, precizări, îmbunătățiri ale acestora. Urmează o nouă deplasare a foilor. Rotirea se face de cinci ori, până când ideile emise de fiecare membru al grupului sunt văzute de toți ceilalți.
4. ***Analiza soluțiilor***. *C*onducătorul strânge foile, le citește în fata tuturor și se sintetizează propunerile alegându-se cele mai bune soluții.

Prin intermediul acestei metode se obține o cantitate mare de idei.

Avantajele aplicării tehnicii 6-3-5 sunt următoarele:

- oferă copiilor mai puțin comunicativi posibilitatea de a se exprima;
- similar brainstorming-ului, stimulează construcția de „idei pe idei";
- încurajează solidaritatea în grup și competiția între grupuri, îmbinând munca individuală cu cea de echipă;
- are caracter formativ-educativ, dezvoltând atât spiritul de echipă cât și procesele psihice superioare (gândirea cu operațiile ei: analiza ideilor emise de ceilalți, comparația, sinteza, generalizarea și abstractizarea; dezvoltă imaginația, creativitatea, calitățile atenției etc);
- se obține o cantitate mare de idei.

Dezavantajele rezultă din:

- constrângerea participanților de a răspunde într-un timp fix;
- pot exista fenomene de contagiune negativă între răspunsuri;
- preșcolarii pot fi influențați de soluțiile anterioare, intrând într-un blocaj creativ;

Metoda se poate aplica în două variante:

-cu un grup alcătuit din copii neselecționați după criterii creative.

-cu membrii selecționați pe criterii creative,

PROBA de stimulare a creativității de grup

Grupa: mijlocie

Tema:" Ce poți să obții din cerc?"

Participanți: un grup de șase copii aleși din rândul grupei pe care o conduc.

Scop:

-stimularea creativității de grup prin solicitarea găsirii cât mai multor soluții de redare a unor obiecte pe baza unui cerc și precizarea soluției oferite.

-antrenarea spiritului competitiv, a spiritului de inițiativă, a încrederii în sine, a curajului, de a exprima soluții îndrăznețe, idei originale.

Obiective operaționale:

O1) să deseneze trei obiecte ce au la baza cercul (un soare, o gărgărița, un nasture - spre exemplu), pe baza experienței însușite anterior;

O2) să completeze cu noi elemente desenul primit de la colegul său;

O3) să precizeze elemente în timpul dat, pe toate cele șase foi ale participanților la joc.

Durata: 30 minute (max. 5 minute pentru fiecare rotire a foilor)

Material didactic:

- o foaie de desen pentru fiecare copil împărțită în trei coloane;

- creioane de diferite culori, câte unul pentru fiecare (fiecare cu culoarea lui) pentru a-i recunoaște în acest fel;

- ecusoane cu numere pentru fiecare copil.

Îndrumări metodice:

Copiii vor fi anunțați ca vor juca jocul: "Ce poți să obții din cerc?"

Li se cere să deseneze în fiecare spațiu câte un cerc, după care din câteva elemente să realizeze din cercul dat un obiect sau un lucru pe care îl doresc ei. La semnalul educatoarei sau când copilul a terminat, foaia este dată colegului din dreapta care are datoria să adauge elemente noi în desenul primit. Foile se rotesc de cinci ori pe la fiecare copil adaugându-se câte un element care nu a mai fost așezat anterior în desenul dat și care se încadrează în tema propusă de colegul de la care a primit foaia.

La sfârşit se evaluează desenele, în funcție de numărul de elemente adăugate de fiecare copil particularizat de culoarea individuală.

Acordarea punctajului:

1. *Fluența:*

Se numără toate desenele care se încadrează în temă și sunt reprezentate corect grafic.

1. *Elaborarea:*

Se acordă câte un punct pentru:

- *fiecare detaliu adăugat cercului inițial, considerat cerc "motiv" (acesta nu se punctează);*
- *elementele de detaliu care se repetă, dar sub forme diferite;*
- *elementele care apar într-un desen în mod repetat, dar de fiecare dată desemnând altceva.*

Nu se acordă punctaj pentru repetările unui detaliu.

1. *Originalitate:*

- *se acordă trei puncte pentru produsele unicate;*
- *pentru produsele întâlnite de 2-3 ori, se acordă 2 puncte;*
- *pentru produsele întâlnite de 4-6 ori, se acordă 1 punct;*
- *pentru produsele foarte des întâlnite, se acordă 0 puncte.*

1. *Flexibilitate:*

Înseamnă numărul de categorii în care se integrează răspunsurile subiecților.

Pentru a afla scorul final se însumează punctele obținute.

A încuraja creativitatea copiilor este un proces unde cadrele didactice trebuie să devină deschise și permisive, acceptând și dând libertate copiilor. Astfel, ele ar trebui:

- să sublinieze procesul și nu produsul;
- să asigure un mediu care să permită copiilor să exploreze prin joc, fără restricții;

- să adapteze ideile preșcolarilor și să nu-i forțeze pe aceștia să gândească precum adulții;
- să accepte ideile neobișnuite ale copiilor și să nu le critice;
- să ofere timp copiilor să exploreze toate posibilitățile, mergând de la cele mai utilizate până la cele mai originale;

- să știe că dialogul și conversația sunt întotdeauna moduri bune de a întreține creativitatea;
- întotdeauna să le spună copiilor că orice problemă are mai mult de o soluție;
- să nu îi descurajeze pe preșcolar spunându-le că ideile lor nu sunt adecvate;
- să înțeleagă că orice copil, de fapt orice om, este capabilă de a fi creativ dacă este încurajat și învățat.

Creativitatea preșcolarilor se va dezvolta dacă educatoarea oferă acestora timp să se joace, timp să experimenteze, timp să facă greșeli, timp să încerce toate posibilitățile într-o situație și timp să exploreze propria lor lume imaginată.

BIBLIOGRAFIE

1. *Bratu, B. (1969), Creativitatea copilului, Editura Didactica și Pedagogica, Bucureşti;*
2. Călin, M. (1996), *Teoria educației - Educarea creativității*, Editura All, București;
3. Diaconu, M. (1995), *Stimularea creativității în grădiniță – Revista învățământului preșcolar,* nr. 1-2, C.N.I. Coressi S.A., București;
4. Frățilă, I. (1993), *Psihologie generală și educațională pentru universitățile tehnologice,* vol. I, Editura Didactică și Pedagogică, București;
5. Gorgos, C. (1984) , *Dimensiuni umane și medicale ale personalității*, Editura Medicală, București;
6. Ionescu, M. (2000), *Demersuri creative în predare și învățare*, Presa Universală Clujeană, Cluj;
7. Popescu-Neveanu, P. (1978), *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, Bucureşti;
8. Rafailă, E. (2002), *Educarea creativității la vârsta preșcolară*,
9. Roşca, A. (1972), *Creativitatea*, Editura Enciclopedică, Bucureşti;
10. Sălăvăstru, D. (2004*), Psihologia educației*, Editura Polirom, 2004.

Importanța Familiei În Formarea-Dezvoltarea Personalității Și Creativității Copilului De Vârstă Școlară Mică

Elena Cristina Amarghioalei

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Municipiul Piatra-neamt

Încă de la nastere, asupra copilului se.exercită un sistem de influențe formative, venite din mediul familial, dar si din cel extrafamilial. În prima parte a vieții individului, mediul direct responsabil de formare copilului este familia. Mai departe, în perioada antpreșcolară, asupra copilului intervin categorii de influente formative diverse, pe care familia nu le poate gestiona într-utotul. Procesul formativ ce stă la baza dezvoltării umane se desfasoară în cadrul familiei sunt, de altfel și cele ce stau la baza procesului educational per general, ce sunt particularizate în funcție de normele și valorile preponderente din famile.

Educatia in familie constituie temelia peste care se vor adăuga celelalte influențe educative. Aceasta are un caracter spontan, neorganizat, de cele mai multe ori neplanificat sau verificat. Influența formativă a familiei.este permanetă, se exercită pe parcursul acțiunilor de viață curente. Este cea mai puternică influență deoarece are la bază afectivitatea naturală dintre copil și părinte. Exercitându-se asupra individului în proces de formare, pune amprente puternice asupra personalității individului. Atâta timp cât familia constituie.unul din elementele de baza ale societății,, educatia în sânul familiei este și va rămâne un.fenomen social permanent.

Mijloacele de realizare a educației la nivel familiei sunt în funcție de scopul general.al educatiei dar și de particularitățile specifice educației.la nivelul familiei: calea participării directe (copii nu pot deveni adulți echilibrați decât având permanent exemplul părinților acestora,învățând prin acțiuni de viață; calea muncii (folosirea unor activități prin care copilul se formează pentru.a fi de folos mai întâi în familie, apoi în societate); calea exemplului (comportamentul social al copilului este influiențat de relațiile sociale din cadrul familiei); calea autorității-bazată pe cunoașterea copilului (formarea anumitor obișnuițe sociale, a anumitor deprinderi de comportare, care presupune intervenția fermă a părinților, care favorizează realizarea anumitor acțiuni ori prevenirea acestora în privința copilului).

Funcția educativă a familiei constă în.pregătirea copilului pentru viață. Prin structura sa, familia oferă.cadrul cel mai potrivit pentru formarea.principalelor deprinderi, pentru transmiterea.principalelor cunoștințe asupra vieții si formarea.primelor principii de existență. Privind formele concrete.prin care familia îți exercită influența educativă, prima parte a copilariei este cea mai important, privind dezvoltarea abilităților de viață, a personalității, a creativității. Calitatea modelului lingvistic, cultivarea sensibilității pentru frumos pe care.îl oferă membrii familiei, influențează dezvoltarea gândirii și a creativității acestuia Apoi, în perioada scolarizării, adaptarea la cerințele socio-culturale va depinde, în mare masură, de posibilitatea oferită copilului spre a învăța anumite lucruri în ambianța familială, dar și din diferitele împrejurări de viață, în care va fi expus în mod conștient de părinți. Chiar modul în care se oferă sprijinul la.învățătură are o mare influiență. în dezvoltarea capaitatilor psihice, morale și artistice .ale copilului. Actul educațional la nivelul familiei.trebuie sa își asume răspunderea de.a îmbina mereu sfera.de viață social și cultural, cu procesul intenționat pedagogic..

Eficiența educației socio-culturale.constă tocmai în modul în care. părinții realizează aceast lucru, fapt ce va influiența parcursul vieții copilului .

ÎNVĂŢAREA PRIN JOC ÎN EDUCAŢIA TIMPURIE REFERAT

Oana Mocanu

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Jocul este o activitate specific umană, care are o importanţă deosebită la vârsta copilăriei, pentru rolul pe care îl are în formarea şi dezvoltarea personalităţii.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare a copiilor de pretutindeni. Dacă s-ar întâlni copii din diferite părţi ale lumii, aceştia ar putea depăşi blocajul lingvistic cu ajutorul jocului.

Psihologul elvețian, Jean Piaget, definea jocul ca "un exercițiu funcțional cu rol de extindere a mediului, o modalitate de transformare a realului, prin asimilare și acomodare la real, deci un mijloc de adaptare ."(Simion, 2010, p. 12).

Dacă pentru adulți jocul reprezintă un mijloc de destindere, relaxare, pentru copil acesta reprezintă o activitate formativă și dominantă. Prin joc, copilul cunoaște lucrurile și utilitatea obiectelor înconjurătoare, învață unele comportamente sociale, învață să își perfecționeze funcțiile(mersul, echilibrul, deprinderile manuale etc.). Pentru el, jocul este asemănător cu munca adultului. Altfel spus, copilul încearcă, prin joc ,să îşi construiască situaţii pline de suspans, prin care poate să cunoască ceva nou şi prin care se pregăteşte pentru viaţă.

Cu ajutorul jocului, copiii îşi pot dezvolta spiritul competitiv şi creativ, deoarece ei reuşesc să îşi urmărească şi să îşi îndeplinească scopuri propuse în joc. Tot prin intermediul jocului, ei îşi încearcă şi exersează moduri de comportament din viaţă, îşi testează reacţii la diferite situaţii şi îşi formează atitudini.

Datorită caracteristicilor vârstei, copiii nu pot menţine suspansul pentru mult timp, şi de aceea ei rezolvă rapid situaţiile neplăcute şi pot repeta acele situaţii la infinit, fără să se plictisească. Din această cauză jocul devine pentru copil o metodă importantă de învăţare şi dezvoltare. Fiecare formă de joc reprezintă o modalitate de învăţare în dezvoltarea fizică şi psihică a copilului.

Diferite studii, efectuate în timp, au evidențiat mai multe funcții ale jocurilor. Astfel, așa cum remarcă și U. Șchiopu(1997), „la copii au funcții formative, complexe, pe când la tineri și oamenii maturi au funcții distractive, deconectante, complementare activității tensionate de alte feluri." (p. 398).

Făcând o sinteză asupra tuturor opiniilor marilor psihologi, Simion (2010), precizează următoarele funcții principale, ale jocului:

- funcții psihologice complexe (de antrenare a dispoziției, atenției, perspicacității);
- funcții educative (de încorporare de conduite, informații și disponibilități psihice);
- funcții fizice (de antrenare de capacități fizice);
- funcții sociale (pp. 27-28).

Cu alte cuvinte, conform acestor funcții, jocul este forma dominantă a activităţii infantile, fiind practicat cu scopul dezvoltării copilului, a ascensiunii sale spre împlinirea ca adult. Până la vârsta şcolară este cea mai importantă şi mai adecvată formă de învăţare.

Jocul este *activitatea fundamentală din grădiniţă*. Activitatea ludică şi jocul dau o importanţă deosebită plăcerii naturale a copiilor de a efectua ceva şi de a nu raporta acţiunea pe care au întreprins-o la o finalitate prestabilită, deoarece jocul este o acţiune spontană, care oferă o deosebită plăcere şi satisfacţii.

Jocul are o valoare funcţională imediată deoarece copilul, prin joc, achiziţionează cunoştinţe şi se adaptează mediului înconjurător. Atunci când copilul intră în jocuri colective, el îşi dezvoltă sociabilitatea.

Copilul îşi schimbă uşor interesele, preferinţele şi direcţia jocului datorită acelei instabilităţi a interesului spre o activitate, însă o dată cu înaintarea în vârstă, acestea se stabilizează.

Prin intermediul jocului, copilul îşi formează deprinderi, priceperi şi obişnuinţe şi îşi activizează potenţialul creativ. Tot prin joc, acesta ajunge să-și cunoască propria persoană dar și să înțeleagă și să își controleze propriile temeri legate de lumea înconjurătoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Simion, M. N. (2010). *Rolul jocului în dezvoltarea personalităţii copilului.* Bacău: Editura Rovimed Publisher.

2. Șchiopu, U., Verza, E.(1997). *Psihologia vârstelor, ciclurile vieții. București*: Editura Didactică și Pedagogică.

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR PRIN INTERMEDIUL JOCULUI DIDACTIC

LUMINITA ILIUTA

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Dabuleni

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa si creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivaţie intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv şi atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, aşteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluţii, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigaţii şi cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanţe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică şi de locul acestuia în diferite sisteme de educaţie. Jocul are o valoare funcţională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanţa îmbogăţirii impresiilor copiilor despre viaţa şi activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înţelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viaţa şi activitatea adulţilor din preajma lui. Pe această cale îşi asimilează semnificaţia socială a rolurilor care îl aşteaptă în viaţă.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activităţile ce se desfăşoară. Datorită conţinutului şi modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează şi dezvoltă unele deprinderi elementare şi de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important şi pentru realizarea sarcinilor educaţiei morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independenţă, a disciplinei conştiente, a spiritului colectiv şi a altor calităţi de voinţă şi de caracter. În joc copiii învaţă să se ajute unii pe alţii, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Aşadar, jocurile didactice exercită o influenţă pozitivă asupra întregii personalităţi a copilului. Ele pot însoţi fiecare obiect de învăţământ, fiecare lecţie luând şi forma unor întreceri, concursuri între toţi elevii, între rânduri de bănci, grupe de elevi.

Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor şi deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învăţare.

Bibliografie:

Ludmila Preda, Mirela Paraschiv—Educaţia plastică în ciclul primar, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007

Rafila Cotuna—Locul şi rolul jocului didactic în învăţare, Revista Învăţământul primar nr. 3-4, Editura Miniped, Bucureşti, 2009

Metode, Procedee Și Tehnici De Stimulare A Creativității În Ciclul Preșcolar

Ioana Bianca Boros

Gradinita Cu Program Normal Nr.1 Abram

Educarea și antrenarea potențialului creativ sunt probleme deosebit de sensibile, având în vedere dinamismul, expresivitatea specifică copiilor, acel freamăt permanent sau acea vribație și frământarea lăuntrică ce dă copiilor note specifice de dinamism creative, disponibilități de exteriorizare spontană și autoexpresie specifică unui elan creativ.

Stimularea creativității cuprinde: activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului de autoexpresie și împlinire creativă.

În acest sens se va avea în vedere sistemul de condiții sau factorii favorizanți afirmării și dezvoltării creatoare:

1. factori structurali intrinseci creativității,
2. factori de climat general în afirmarea și dezvoltarea personalității copiilor,
3. factori de ambianță psihosocială.

Stimularea creativității se va rezolva printr-o învățare creativă, o învățare prin descoperire care va duce la constituirea unei personalități cu comportament creativ.

Premisele învățării creative, precizate de Torrance sunt:

- inițiativa proprie a preșcolarului în procesul învățării, manifestată în curiozitate, uimire și punerea întrebărilor,
- învățarea independentă în afara programului școlar,
- încrederea în sine pe baza conștientizării asupra capacităților de care dispune,
- toleranța față de ideile noi și recunoașterea valorilor create, ca mijloc de stimulare a creativității,

Învățarea creativă presupune realizarea unor anumite condiții, privind stimularea creativității:

1. determinarea în activitățile instructiv-educative a ponderii unor tipuri de cerințe care determină în permanență sarcini constructive, de elaborare creativă, situațiile problemă de tip divergent,
2. menținerea climatului, ambianței, atmosferei psihologice care să stimuleze libertatea și spontaneitatea creatoare a copiilor,
3. tipul de îndrumare să fie cel specific învățării prin descoperire,
4. modul de înțelegere, de abordare a copiilor care manifestă eforturi, disponibilități, realizări creative, promovare,
5. angajarea copiilor în activități de tip creativ.

Învățarea creativă se desfășoară în două etape:

1. învățarea participativă in cadrul căreia preșcolarul este antrenat să redescopere cunoștințele prin efort propriu de gândire, participând la elaborarea conceptelor, a legilor, principiilor și a altor generalizări.

În acest proces, învățând prin problematizare, cercetare și descoperire, prin dialog eurist, modelare, dezbatere, dramatizare, simulare și prin diferite procedee artistice, preșcolarul își dezvoltă spiritul de observație, gândirea logică, științifică și productivă.

1. învățarea anticipativă, folosită deseori în cercurile de creație tehnico-științifică și literar artistică din școli și cluburi ale copiilor.

Prin învățarea anticipativă copiii participă la invenții, descoperiri și inovații, dezvoltându-și inteligența și imaginația creatoare.

Învățarea participativă implică folosirea în predare-învățare a metodelor active de învățământ care pun în valoare capacitățile creatoare ale preșcolarilor.

Metode active, participative care stimulează gândirea și creativitatea, îi determină pe elevi să caute și să dezvolte soluții pentru diferite probleme, să facă reflecții critice și judecăți de valoare, să compare, să analizeze situații date:

- Conversația euristică;
- Jocul didactic;
- Exercițiul;

Conversația euristică constă într-o înlănțuire de întrebări și răspunsuri prin intermediul cărora elevii sunt dirijați să valorifice experiența cognitivă de care dispun și să facă asociații care să faciliteze dezvăluirea de aspecte noi. Printr-un demers inductiv elevii sunt orientați / dirijați către sesizarea relațiilor cauzale, formularea unor concluzii, desprinderea unor reguli, elaborarea unei definiții. Esențial este că învățătorul orientează permanent gândirea elevilor "din aproape în aproape", în mod unidirecțional, spre noutatea propusă. Utilizarea ei este condiționată de experiența de cunoaștere de până atunci a elevului. Este folosită mai ales în analiză sau în explicarea metodei de lucru, în rezolvarea unei probleme matematice. Au fost formulate mai multe cerințe privind:

- Natura întrebărilor, fiind preferate cele care orientează în mod diferențiat și la niveluri diferite, operativitatea generală și specifică a gândirii. De aceea, în locul unor întrebări centrate pe memorie, reactualizare reproductivă, de tipul: *cine?, ce?, când?, unde?* etc., sunt recomandate întrebări centrate pe gândire, imaginație, descoperire, precum: *de ce?, pentru ce?, cum argumentezi?, ce alte soluții / argumente poți oferi?*;
- Din punct de vedere al conținutului, întrebarea trebuie formulată clar, concis, corect sub aspect gramatical și logic; se vor evita întrebările imprecise, echivoce, incorecte;
- Întrebarea se adresează întregii clase, acordându-se elevilor timp suficient pentru formularea răspunsurilor;
- Întrebarea nu trebuie să sugereze răspunsul sau să îl conțină;
- Ritmul de adresare al întrebărilor să fie adecvat.

În ceea ce privește răspunsurile elevilor, cerințele vizează:

- Adecvarea răspunsului cu întrebarea formulată;
- Să fie clare, corecte, concise, complete;
- Să acopere întreaga sferă a întrebării;
- Să se evite răspunsurile monosilabice și cele formulate fragmentar.

Jocul didactic este, prin esența sa, o metodă puternic interactivă, plasată de majoritatea autorilor în categoria metodelor stimulative care stimulează gândirea și creativitatea. Putem spune că jocul este o modalitate intrinsec avantajoasă și motivată de a călători spre maturitatea și lumea muncii.

BIBLIOGRAFIE

1. Revista Învatamantul Preşcolar 1-2/2008,
2. Verza E., Şchiopu U., *"Psihologia vârstelor"*, EDP, Bucureşti, 1995,
3. Zlate Mielu, "*Fundamentele psihologiei"* Ed Universitară, Bucureşti, 2006.

CUM SĂ FOLOSIM MUZICA, ÎN LUCRUL CU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA VÂRSTA ȘCOLARĂ MICĂ

Anemona Elena Păunescu

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

În vederea stimulării și dezvoltării abilităților de exprimare, de relaționare, sociale și emoționale ale școlarilor mici, am conceput și aplicat la clasă, un program de activităţi experimentale, axat în principal pe lucrul terapeutic prin muzică, pentru copiii cu dificultăți de învățare. Am vizat ca astfel de activități să conducă spre o mai facilă adaptare a elevului în mediul școlar, dar și la societatea în continuă schimbare. Toate acestea cu scopul formării mai facile a unor relaţii armonioase a elevilor, cu cei din jur, a formării și dezvoltării unor competențe de autoreglare emoţională, de identificare a unor strategii de gestionare și control al emoțiilor, de exersare a unor comportamente de relaționare constructive în raportare cu ceilalți, pentru cultivarea empatiei, a flexibilității sociale și a inteligenței emoționale.

Pornind de la ideea și dorința de a găsi, în lucrul cu elevii de la clasele primare, care au dificultăți de învățare, căi și metode atractive, pentru dezvoltarea unor abilități și competențe de relaţionare cu ceilalţi, de explorare și modelarea socio-emoțională am derulat la clasă programul experimental **”Să ne jucăm cu muzica și emoțiile”**. Am pornit de la ipoteza că, un astfel de program ar putea să îmbunătățească nivelul de adaptabilitate la schimbare, ca urmare a implicării active a școlarilor, în activități interactive, care invită la implicare activă, relaționare, prin intermediului muzicii și al mișcării, și, implicit conduc spre o stare de bine, Am conceput un program atractiv, într-un cadru special pregătit înaintea fiecărei sesiuni, folosind materiale și mijloace variate, colorate, diverse și chiar provocând elevii să confecționeze ei propriile instrumente muzicale.

Obiective terapeutice generale în cadrul programului experimental au vizat: dezvoltarea abilităților de relaționare și de comunicare nonverbale, paraverbale și verbale; stimularea și îmbunătățirea reglării personale, a controlului impulsurilor și conștientizarea anticiparii; exersarea controlului emoțiilor și o gestionare mai bună a reacțiilor și comportamentelor în situații de furie; dezvoltarea potențialului de exprimare personală, liberă, creativă, spontană, de comunicare, sub toate formele ei și de eliberare a emoțiilor acumulate; conștientizarea impactului pe care comportamentul său îl are atât asupra sa, cât și asupra celorlalți; dezvoltarea capacității de concentrare și ascultare și a abilității de a-și menține atenția, de a se concentra pe sarcină, de a-si aștepta rândul; încurajarea încredereii în forțele proprii și creșterea stimei de sine;

Metodele și procedeele utilizate au fost: jocuri - exerciții de creație și improvizație ritmică, melodică, vocale și/sau instrumentale, jocuri muzicale explicative, demonstrative, conversative cu text și cânt, sau doar ritmice și melodice (nonverbale), jocuri muzicale imitative, imaginative.

Mijloacele de realizare: clopoței muzicali, boomwhackers, alte instrumente de percuție (bețe, triangle, talgere, maracas, clopoței simpli), xilofon, mingi cu expresii faciale de bază, parașută, instrumente de percuție improvizate și confecționate manual de către copii

Strategiile de lucru terapeutic prin muzică presupun deci, implicarea activă a elevilor. Se vor folosi în toate sesiunile activități variate, ce presupun intrumente variate (sonore,

colorate, atractive), inclusiv vocea – cu modulațiile adaptate nevoilor clientului, pentru a capta și menține interesul, pentru a capta atenția și a menține nivelul de concentrare al elevilor, în secvențe din ce în ce mai lungi de timp. Activitățile vor avea un grad crescător de implicare și solicitare a clientului (pornind de la activități simple în primele 2-3 sesiuni și continuând cu activități din ce în ce mai complexe și mai variate, dar păstrând anumite rutine – care să dea confort și sentimentul de stabilitate participanților), ținând cont de potențialul individual, resurse (puncte tari), nevoi și nivel de dezvoltare individualizat. Se va urmări formarea și menținerea rutinelor - regularitatea fiecărei sesiuni va fi cântecul de ”Bun venit” și cel de ”La revedere”. Se va urmări alternarea activităților statice (pe scaun sau în picioare) cu cele de mișcare considerând nivelul de energie al copiilor. În primele ședințe (4-5) se intenționează activități ce presupun familiarizarea cu unele rutine și instrumente (salutul, descoperirea și modul de folosire al unor instrumente noi, alternarea de static cu mișcare), activități ce presupun cunoașterea instrumentelor, exerciții muzicale de intercunoaștere și de interrelaționare, activități de comunicare prin muzică, de utilizare a cântecelor cunoscute. Apoi, (celelalte 6-7 sesiuni) vom propune cu precădere activități de coeziune a grupului, de interrelaționare cu accent pe activitățile de conducere, de improvizație și de cooperare în grup, de dezvoltare a potențialului individual, dar și lucru în perechi, pe grupuri mici și cu întreg grupul.

Exerciții și tehnici aplicate: jocuri - exerciții de creație și improvizație ritmică, melodică, vocale și/sau instrumentale, jocuri muzicale conversative (de tipul întrebare – răspuns), cu text și cânt, sau doar ritmice și melodice (de încălzire: de tipul ecou, zumzăit), jocuri muzicale imitative, imaginative, exerciţii și jocuri muzicale de exprimare emoţională spontană, cu ajutorul percuției corporale și a instrumentelor de percuție, pentru depăşirea inhibiţiilor şi blocajelor emoţionale, exerciţii de exersare a empatiei, exerciţii de râs, jocuri ritmice cu atribuire de rol, tehnici de fantezie, tehnici de mişcare şi dans.

Prin urmare, putem afirma faptul că programul meloterapeutic a contribuit cu success la descoperirea abilitaţilor empatice la școlarii mici. Ei şi-au format capacităţii de identificare a cauzei unei emoţii şi de înţelegere a consecinţelor emoţiilor. Comportamentului lor s-a îmbunătăţit, copiii utilizând cu interes și implicare crecândă, atât o comunicare empatică cât şi verbal, nonverbală, sau paraverbală, dovedind abilități de lucru în echipă, de cooperare cu colegii. Totodată, în lipsa unor abilități muzicale în prealabil, muzica, prin folosirea sunetelor într-un cadru structurat, reușește să aducă o bunăstare mintală, fizică, emoțională și socială a școlarului mic. Ea poate fi liantul care aduce împreună, prin stabilirea unui canal de comunicare într-un mediu securizat, pe copilul cu dificultăți de învățare și pe profesorul său. De asemenea, lucrul terapeutic prin muzică poate fi folosit cu succes, atât cu copiii retrași, apatici, cât și cu copii foarte activi și impulsivi, cărora muzica le poate canaliza energia, într-un mod constructiv; poate contribui la formarea și dezvoltarea deprinderilor sociale, care pot fi îmbunătățite cu ajutorul activităților meloterapeutice.

Folosind muzica și sunetele, dar nu în scopul acurateții actutui muzical, ci în acela de a stabili legături interpersonale cu copiii de vârstă școlară mică, (unii cu deficiențe), putem să ne bucurăm de crearea activă de muzică pentru a facilita comunicarea şi exprimarea emoţională. Utilizând activităţi muzicale destinate să pună în practică abilităţi sociale ale școlarilor mici puteam să dezvoltăm şi să implementăm activităţi de creare de muzică individualizate şi interactive, bazate pe principiile cheie identificate ale terapiei prin muzică, să evaluăm nevoile copiilor, să formulăm obiective, să evaluăm progresul în contextul sesiunilor de muzică și să creăm relaţii de încredere care să recunoască copilul, ca individ, cu punctele sale forte şi nevoile sale, prin intermediul muzicii.

BIBLIOGRAFIE

1. Botiş, A, Mihalca, L, (2007), ***Despre principalele abilităţi emoţionale*****,** Buzău, Editura Alpha MDN, UNICEF,

2. Hadley, S. (1999) The Innate Music Person Terapie prin Muzica Proiectul 99: Timisoara (unpublished) - Terapie prin muzica pentru copii cu dificultăţi de învăţare: Programul de învăţare la distanţă - Music as Therapy International©2011
3. Năstasă, L.E. (2010). Dezvoltarea inteligenţei emoţionale a studenţilor de la psihologie prin intermediul grupului experienţial. in Mitrofan, I. Studii de validare şi cercetări aplicative ale psihologiei şi psihoterapiei unificării (în educaţie, dezvoltare personală şi clinică). Bucureşti: Ed. Universităţii din Bucureşti
4. Năstasă, L.E. (2013). Training de abilitare profesională în paradigma psihoterapiilor creative – meloterapie. Braşov: Ed. Universităţii Transilvania
5. Pânişoară, I. O., (2003) Comunicarea eficientă – metode de interacţiune educaţională, Iaşi: Editura Polirom,
6. Werner Krauss, (2014), Puterea vindecătoare a picturii și muzicii, Cluj, Editura Limes
7. Wigram T, (2004) Improvisation: Methods and Techniques for Music Therapy Clinicians
8. Young, Kathryn Sue & Travis, Howard Paul. (2008) Oral Communication. Skills, Choices and Consequences, Waveland Press Inc.
9. Zlate, M. (2000) Fundamentele psihologiei, Bucureşti: Editura Pro Humanitate

Rolul Literaturii Pentru Copii In Formarea Morala A Prescolarilor

NEGULESCU IRINA GABRIELA

Scoala Gimnaziala Nicolae Titulescu Municipiul Ploiesti

Rolul literaturii pentru copii in formarea morala a prescolarilor

Literatura ca arta a cuvantului, prin intermediul careia realitatea este recreata in toata complexitatea ei, ofera copilului un univers de gandire si sentimente, de dorinte si indrazneli. Formarea si modelarea caracterelor, deprinderea copiilor cu normele de comportare civilizata, cultivarea sentimentelor moral - patriotice, umanismul, dragostea fata de patrie, perseverenta, respectul pentru munca si cei care muncesc, sunt cerinte la realizarea carora opera literara, prin specificul ei aduce o mare contributie.

Charles Perrault credea in influenta binefacatoare a basmului si marturisirea acestuia constituie prima contributie teoretica in problema rolului educativ al literaturii pentru copii la o varsta frageda copiii nu pot avea o notiune clara asupra ideii de bine si rau. O astfel de notiune se insuseste treptat. Pentru aceasta, in copilarie, este nevoie de haina plina de vraja si de mister a basmului'.

Povestile si basmele au ramas de-a lungul timpului, operele cele mai indragite de copii.Prin basme si povesti, copiii isi imbogatesc sufletul si mintea gasind comoara intelepciuni populare.

Prin morala lor pozitiva si usor de receptat povestile au o deosebita insemnatate educativa.

Oamenii au introdus in basm dorinta lor de libertate, de dreptate, de cinste, adevar, bine si frumos. Din basme se desprind inceputurile luptei dintre cei bogati si cei saraci; basmele povestesc despre rai si buni, despre pedepsele primite de raufacatori.

Basmul oglindeste optimismul sanatos, increderea in fortele proprii, in izbanda dorintelor sale, in victoria dreptatii, adevarului, a cinstei.Afirmand victoria binelui asupra raului basmele infatiseaza plastic cele mai frumoase insusiri ale poporului. Basmele creeaza o atmosfera de optimism de incredere in viitor, oricat de greu este prezentul, de aceea in basm ies invingatoare fortele binelui, care doboara pe cele rele, malefice. Basmele pun in lumina o multitudine de insusiri pozitive, care sunt aprobate si adoptate prin stari afective de simpatie, de iubire, de compasiune si in acelasi timp combat manifestarile negative care sunt amendate, dezaprobate de cei care le asculta sau le citesc.

Pentru ilustrarea temei generale a basmului, lupta dintre bine si rau, personajele sunt si ele grupate. Trasatura de caracter, pentru a fi accesibila copilului, este accentuata la maximum. Personajele au insusiri exceptionale, antonimice.Unele sunt personificari ale bunatatii, dreptatii, frumusetii, curajului, vitejiei, cinstei, iar cele opuse sunt simboluri ale prefacatoriei, urateniei, rautatii, lasitatii. Basmele, exprimand intelepciunea si nazuintele oamenilor, necazurile si bucuriile lor, relatiile dintre oameni, ii ajuta pe copii sa inteleaga multitudinea aspectelor vietii. Determinandu-i pe copii sa inteleaga care este cauza conflictului dintre personaje, de ce unele sunt bune si altele sunt rele, copiii

isi pot forma reprezentari si notiuni despre oamenii care sunt cinstiti, curajosi, viteji, perseverenti, prin comparatie cu cei rai, lasi, lenesi, mincinosi, prefacuti.

Ascultand basme, copiii participa afectiv alaturi de personajele pozitive, adoptand aceleasi valori morale pe care le reprezinta acestea.

In ceea ce priveste personajele rele, care simbolizeaza lacomia, ingamfarea, rautatea, minciuna, copiii vor avea fata de ele o atitudine de dezaprobare, de respingere.

Niciodata un copil nu-si va alege ca model un personaj negativ din basm sau poveste. Dorinta lui este sa fie viteaz, curajos, cinstit ca Fat-Frumos, sau alt personaj pozitiv. Tocmai pe aceasta aspiratie a copilului trebuie sa se bazeze educatorul pentru a-l determina sa-si insuseasca toate aceste trasaturi pozitive de caracter. Cu ajutorul metodelor si mijloacelor pe care le poate imbina in mod creativ, si mai ales, cu ajutorul afectivitatii fata de copii, educatorul poate dirija formarea morala a copilului in directia dorita. Exemplul personajului pozitiv din basm sau poveste trebuie sa fie firul calauzitor pe care educatorul trebuie sa-l urmeze.

Oralitatea stilului povestilor cu animale le face mai accesibile si mai atractive pentru copii. In decursul timpului, personajele animale au devenit tipuri puternic conturate, ale caror trasaturi caracteriale fundamentale se reliefeaza din epitete si din poreclele care li se dau in toate povestile. Fiecare personaj are o trasatura dominanta: cumatra vulpe este sireata si lacoma; lupul este crud si lacom, fara mila fata de animalele mai mici si mai slabe decat el. El este victima lacomiei si a prostiei. Ursul este greoi la minte si la trup. Uneori el isi intrebuinteaza fara istetime forta fizica (Ursul pacalit de vulpe).

Iepurasul e sprinten si gata de fuga ori de cate ori se sperie de ceva (Tomita iepurasul).Capra reprezinta istetimea, harnicia, darzenia si hotararea de a lupta cu dusmanii (Capra cu trei iezi, Iedul cu trei capre), iezii infatiseaza zburdalnicia si naivitatea copilareasca.Aceasta ii duce la neascultarea sfaturilor parintesti.Dialogurile atractive atrag atentia copiilor si contribuie la conturarea mai precisa a personajelor. Toate povestirile au un talc moral care ii ajuta pe copii sa discearna binele de rau, cumintenia de neascultare, viclenia de onestitate, prostia de istetime.

Literatura prilejuieste o 'ascultare colectiva' care favorizeaza o contactare reciproca, verbalizata si apoi stimularea autoexprimarii efective.

Copilul este o personalitate in formare, de aceea este necesar sa gaseasca in operele literare lumea lui, personaje ale caror aspiratii sunt identice cu ale lui.

Literatura pentru copii contribuie le sistematizarea si largirea cunoasterii vietii si influenteaza nu numai constiinta, dar si viata afectiva. Incetul cu incetul, atitudinea personala va fi subordonata intai cerintelor anumitor norme etice, desprinse din morala intamplarilor din poveste si apoi acestea, la randul lor, vor fi subordonate normelor de conduita sociala.

Literatura contribuie la descoperirea altuia, la autoapreciere, apreciere.

In lumea povestilor este construita o anumita stereotipie a personajelor si temelor fata de care copilul isi manifesta simpatia sau antipatia, de care isi leaga modelele etice sau isi exprima respingerile. Literatura pentru copii este un adevarat univers al criteriilor morale pentru potentele sale. Creatiile literare, la varsta prescolara, sunt cele care se opresc mai mult la insusirea notiunilor morale si sensibilitatea vietii afective.

Textele literare au o incarcatura afectiva pronuntata, le determina copiilor stari emotionale pozitive, atitudini de simpatie si aprobare a comportamentelor personajelor pozitive, si de respingere, dezaprobare a faptelor personajelor negative.

Poezia constituie unul dintre sectoarele bogate ale literaturii pentru copii.Muzicalitatea versurilor ii atrage pe copii din primii ani ai vietii. Motivul pentru care poeziile sunt usor accesibile si usor de memorat este conciziunea cu care sunt redate fapte, idei, tablouri sau sentimente. Poeziile pentru copii au o tematica deosebit de variata, fiind abordate cele mai diferite subiecte inspirate din surse multiple.Poezia intermediaza, pe caile ei specifice, integrarea intr-un univers moral, al societatii si al patriei.Cand sunt bine structurate si cu grija cumpanite in vocabularul lor, poeziile trec de la dimensiunile unei lumi miniaturizate la proiectarea dimensiunii reale. Jocurile si versurile lor fac loc, fara sa dispara, si unor personaje care nu mai sunt imagini ale copilariei universale sub tipuri diverse, ci imagini ale realitatilor 'de aici si de acum', ale copiilor din tara.

Poezia despre animale este receptata de copii prin antropomorfizare, astfel incat prietenii acestia sunt un fel de alter-ego al copiilor, care le evidentiaza propriul lor 'eu' in fata diferitelor imprejurari de viata. Copiii se regasesc in aceste istorioare, cu jocurile, intamplarile si obligatiile zilnice.

Pe masura varstei, pe baza evolutiilor individuale, dar mai ales in cadrul unui colectiv prielnic, de la o grupa la alta, copiii pot fi introdusi in lumea poeziei. Pentru realizarea acestui lucru, am ales poezii cu caracter epic, cu subiecte din viata cotidiana, despre copii si animale, glumete si chiar satirice, pe masura intelegerii copiilor.

Proverbele si zicatorile, rod al unui indelungat efort de cunoastere, reprezinta experienta de milenii a poporului si sunt un izvor de intelepciune. Ele constituie nu numai norme de comportare ci si modele de actiune, in cele mai variate imprejurari din viata cu care omul se confrunta.'Proverbul este un moral restrans la cea mai simpla exprimare.'

Functia educativa a proverbului este realizata prin faptul ca aceasta spune in mod direct ce este bine si ce este rau in viata, in legatura cu activitatea omului, cu relatiile dintre el si colectivitatea in care traieste.

În concluzie, unul dintre obiectivele finale a literaturii este trezirea interesului copiilor pentru minunata lume a poveştilor, basmelor şi poeziilor, ştiut fiind faptul că trăind într-o epocă în care televiziunea şi computerul pătrund puternic în viaţa tuturor, dar mai ales a prescolarului , cu influenţe nu prea benefice în evoluţia sa, acesta nu mai este atras de o carte de poveşti sau de poezii. Literatura are o contribuţie enormă în dezvoltarea copilului şi este necesară pentru evoluţia sa în societate.

Paştele, Sărbătoarea Creştină A Învierii

LATARETU VIOLETA CECILIA

Scoala Gimnaziala Nr. 112

TEMA ACTIVITĂȚII: Paştele, sărbătoarea creştină a Învierii

CLASA: I B

CADRU DIDACTIC: Prof. înv. primar Lătărețu Violeta Cecilia

UNITATEA ȘCOLARĂ: Școala Gimnazială Nr. 112, București

ARGUMENT

Cea mai mare, mai însemnată, mai sfântă şi mai îmbucurătoare sărbătoare de peste an, după spusele românilor de pretutindeni, e sărbatoarea Paştelor, Paştele sau Învierea Domnului, pentru că în această zi "Hristos a înviat din morţi cu moartea pre moarte călcând şi celor din morminte viaţă dăruindu-le", iar pre cei vii râscumpărându-i de sub jugul păcatului şi împăcându-l cu Dumnezeu.

Ea cade totdeauna la începutul primăverii, anotimpul cel mai frumos şi mai plăcut, când toate în natură învie.

SCOPUL:

Cultivarea şi valorificarea potenţialului creator şi a sensibilităţii artistice a elevilor.

COMPETENTE SPECIFICE:

-dezvoltarea capacităţii de cunoaştere, înţelegere a tradiţiilor romaneşti și stimularea curiozităţii de investigare a acestora.

-dezvoltarea sensibilităţii copiilor privind inţelegerea semnificaţiei Sărbătorilor Pascale;

-să lucreze în perechi, colectiv şi individual;

-să-şi exprime sentimentele, trăirile şi impresiile.

- stimularea expresivităţii şi creativităţii prin activităţi de exprimare plastică;

-să realizeze desene, colaje, felicitări, ouă roşii şi alte produse în care să oglindeasca tema proiectului

-să recunoască semnificaţia religioasă a sărbătorilor Pascale;

-să cunoască obiceiurile şi tradiţiile legate de Sărbătoarea Paştelui

(impărtăşirea, vopsirea ouălor, ciocnirea ouălor, sacrificarea mieilor, mersul la biserică in noaptea de Inviere);

-să distingă o zi obişnuită de o zi de sărbătoare.

GRUP ȚINTĂ: elevii clasei I B de la Şcoala Gimnaziala Nr.112, București

PARTENERI:

-Preotul din circumscripția școlii

-Profesorul de religie

-Părinți

METODE: -conversaţia, explicatia, demonstratia, exercitiul, povestirea, problematizarea, brainstorming, lucrul pe grupe, jocul.

RESURSE:

Materiale: ouă, acuarele, hartie glasată,creponată, aracet, plastilină,carioca, cărţi, reviste, pliante, fişe , lumanări, jetoane, planşe,creioane colorate, casetofon, aparat foto ;

Umane- copii, cadre didactice, părinţii, preot.

Spaţiale:- sala de clasă, biserica din proximitatea școlii.

MEDIATIZARE:

-Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei metodice a învăţătorilor

EVALUAREA PROIECTULUI:

- expoziţii cu lucrările practice şi artistice ale elevilor;

- CD cu fotografii din timpul activităţilor;

Durata - o săptămană

CONŢINUTUL PROIECTULUI:

Începând cu data de 22 aprilie 2024 , activităţile planificate în proiect vor fi desfăşurate în sala de clasă, curtea școlii şi la biserică. Toate produsele realizate de elevi: ouă încondeiate, felicitări, tablouri, colaje, vor fi organizate într-o expoziţie în cadrul Târgului de Paște organizat la Şcoala Gimnazială Nr. 112. Cele mai frumoase şi originale lucrări vor fi reunite într-un album dedicat acestui eveniment.

Modalități De Învățare Ale Limbii Și Literaturii Române

Licuta Tanase

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Sat Gara Banca

MODALITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ALE LIMBII ȘI LITERATURII ROMANE

Curriculumul la Limba și literatura română, are ca drept scop promovarea abordărilor inter/și transdisciplinare în demersul didactic, introducerea atelierelor de lectură, discuții/dezbateri, interculturale care se bazează pe abordări flexibile, învățare activă, interactivă. Aceste activități motivează, încurajează comunicarea în limba română, stimulează încrederea în forțele proprii ale elevilor prin crearea unui număr mare de situaţii în care aceştia pot exersa comunicarea spontană în conversaţii pe subiecte familiare, de interes personal sau care ţin de viaţa cotidiană.

Se propun diverse modalități de învățare bazată pe acțiune și explorare, în care elevii se implică nemijlocit în procesul propriei formări prin: învățarea bazată pe proiecte, învățarea în bază de sarcini/rezolvare de probleme, învățarea prin descoperire, învățarea experiențială, învățarea bazată pe cercetare – investigare etc.

Este încurajată realizarea unor proiecte educaționale în cadrul unui modul cu deschidere atât în cadrul ariei Limbă și comunicare, cât și în alte Arii/domenii ale cunoașterii. De ex.: dezvoltare personală, educație pentru societate, educație digitală, educație economică, educație antreprenorială etc.

În vederea acestor lucruri, cadrul didactic va proiecta demersul didactic la clasă din perspectiva paradigmei constructiviste a proiectării didactice, care se axează pe conceptul educaţiei centrate pe elev. Proiectarea didactică în cheia educaţiei centrate pe elev vizează:

• stabilirea scopului dominant: dezvoltarea capacităţilor individuale ale elevilor;

• formularea sarcinilor în baza aşteptărilor pe termen scurt şi lung ale fiecărui elev în parte şi a părinţilor;

• identificarea strategiilor didactice eficiente care să contribuie la dezvoltarea calităţii de subiect al fiecărui elev, axate pe învățarea acțională a limbii române;

• proiectarea unor resurse didactice (autentice, motivante, atractive, stimulative),care facilitează învăţarea individualizată/diferenţiată/prin cooperare;

• implicarea indirectă a elevilor şi a părinţilor în procesul de proiectare a demersului didactic;

• luarea în considerare a condiţiilor prealabile şi a factorilor motivanţi ai învăţării limbii române, integrarea experienţelor verbale şi de lectură în contexte şcolare şi sociale de comunicare autonomă în limba țintă.

În vederea formării unei atitudini pro-active a elevului față de lectură, se recomandă realizarea lecțiilor de tip atelier de lectură. Atelierul de lectură, apare ca o activitate unitară, rezultată din combinarea firească a diverselor tehnici de lectură. Procesul de

lectură va ocupa doar o parte din atelier, completându-se prin activități de audiere, vorbire, discuţie/dezbatere şi scriere. Privit prin prisma competenţelor (de a citi coerent, fluent, conștient și expresiv; a recepționa şi de a înţelege cele citite), atelierul poate fi proiectat fie cu referire la disciplina Limba și literatura română, fie poate viza și probleme inter/transdisciplinare, din aria curriculară Limbă și comunicare.

Proiectarea atelierului de lectură trebuie făcută la etapa elaborării proiectului didactic de lungă durată pentru întregul an școlar, distribuind câte 1-2 ore de acest gen de activitate o dată la două luni (3-4 ateliere de lectură pe an). În context, este important ca elevii să fie familiarizaţi cu structura proiectului didactic, astfel, ca pregătirea atelierului de lectură să ofere multiple posibilități de a practica limba română, utilizând cele învățate în diverse contexte. Elevul va putea să-și expună punctul de vedere, să argumenteze o opinie, să vină cu exemple concludente pe marginea afirmațiilor, să-și manifeste spiritul de observație, dar și calitățile de mediator în diverse contexte de comunicare etc. Profesorului îi revine misiunea să dirijeze, coordoneze și monitorizeze astfel de activităţi.

Fiindcă, la vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat, profesorul trebuie să găsească și să utilizeze diverse metode didactice pentru trezirea interesului și a gustului pentru lectură. Lectura literară pune la dispoziția copilului cunoștințe despre mediul înconjurător, despre viața oamenilor și a animalelor, despre trecutul istoric al poporului, despre muncă și profesiuni, educație cultural-artistică și moral-religioasă. Școala trebuie să formeze un lector competent, activ pe tot parcursul vieții, să îi ajute pe elevi să înțeleagă mai bine lumea și să se înțeleagă pe ei înșiși, să își formeze repere culturale și estetice, să valorizeze arta ca pe o formă de comunicare și de cunoaștere și să își dezvolte propria personalitate.

BIBLIOGRAFIE

- Sâmihăian F. O didactică a limbii şi literaturii române: provocări actuale pentru profesor şi elev. Bucureşti: Editura Art, 2014

-Sarivan L., Gavrilă M., Stoicescu D. ş.a. Predarea-învăţarea interactivă centrată pe elev. Bucureşti: Educaţia 2000+, 2009.

-Cartaleanu T., Ghicov A. Predarea interactivă centrată pe elev. Chişinău: Editura Ştiinţa, 2008

Ne Jucăm Și Ne Distrăm!

Gratiela Elena Antonescu

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

Joc distractiv: Baloanele cu surprize

Scopul:

Verificarea cunoştinţelor copiilor despre animalele domestice;

Dezvoltarea atenţiei, a rapidităţii în reacţii și a îndemânării

Recreerea şi destinderea copiilor

Obiective operaționale:

• să spargă balonul, folosindu-se de propria imaginaţie;

• să denumească jetonul din balon;

• să imite animalul domestic din imagine;

• să respecte regulile jocului;

Descrierea jocului:

Copiii vor fi aşezaţi în cerc. Educatoarea va da unui copil un balon umflat. Când porneşte muzica, copilul va da balonul colegului din stânga, acesta dându-l mai departe copilului următor, în sensul acelor de ceasornic. Când muzica se va opri, copilul la care va fi balonul va trebui să se aşeze în mijlocul cercului şi să spargă balonul.

În interiorul balonului va descoperi un jeton cu imaginea unui animal de la fermă şi va trebui să îl imite pentru ca ceilalţi copii să ghicească despre ce animal este vorba. Dacă va reuşi să imite corect animalul va fi aplaudat sau ajutat în cazul în care nu se va descurca.

Joc de mișcare: ”Amestecă – Îngheaţă – Grupează”

Scopul:

Dezvoltarea atenţiei copiilor

Recreerea şi destinderea preșcolarilor

Obiective operaționale:

• să se grupeze în funcție de imaginea/cifra de pe jeton;

• să respecte regulile jocului;

Descrierea jocului:

Copiii primesc medalioane cu animale de la fermă. La semnalul educatoarei: “Amestecă!”, copiii se mişcă liberi prin clasă, la semnalul educatoarei: “Îngheaţă!”,

copiii se opresc pe loc, iar la semnalul educatoarei: ,,Grupează” copiii se vor grupa în funcţie de imaginea de pe medalion. Pe spatele acestora vor fi scrise și cifre de la 1 la 3. Ca variantă, copiii se vor grupa și în funcție de cifra de pe jeton.

Prietenia, Comoara Cea Mai De Preț

Gabriela Mazilu

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

Activitățile derulate în parteneriat cu părinții reprezintă o modalitate eficientă de a suda relațiile școală-familie, dar și o provocare.Acest proiect este portrivit pentru elevii ciclului primar, în completarea temelor abordate la dezvoltare personală.

COMPETENȚE GENERALE:

1. Manifestarea interesului pentru autocunoaştere şi a atitudinii pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi

2. Exprimarea adecvată a emoţiilor în interacţiunea cu copii şi adulţi cunoscuţi

COMPETENȚE SPECIFICE:

1.1. Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şi ceilalţi, după criterii simple;

2.2. Utilizarea unor elemente de ascultare activă;

2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi;

COMPETENŢE SPECIFICE INTEGRATE:

Comunicare în limba română *(CLR):*

1.1. Sesizarea semnificaţiei globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar;

1.5. Manifestarea curiozităţii faţă de receptarea semnificaţiei mesajelor orale, în contexte de comunicare cunoscute;

2.1 Formularea unor enunțuri proprii în diverse situații de comunicare;

2.3 Participarea cu interes la dialoguri simple, în contexte de comunicare;

Arte vizuale și abilități practice *(AVAP):*

1.3 Manifestarea curiozității față de explorarea de mesaje artistice simple, exprimate vizual;

2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/ construcţii simple, pe baza interesului direct;

2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală ,kinestezică.

STRATEGII DIDACTICE: mixte

a) Metode şi procedee: lectura predictivă, conversaţia, brainstorming, exerciţiul.

b) Mijloace didactice: -***resurse materiale:*** material power-point,videoproiector, fişe de lucru, creioane colorate.

-***resurse umane:*** cadrul didactic,24 elevi, 24 părinţi

-resurse temporale: 50 minute (40 min. activitatea de învățare +10 min. activitate recreativă)

c) Forme de organizare: frontală, în echipe, individuală.

După citirea poziei ”Prietenia” de Grigore Vieru se anunță elevilor titlul și obiectivele activităţii în termeni accesibili: Fufu- ţestoasa incoloră, Copacul iubirii, Hora prieteniei.

Elevii şi părinţii sunt organizaţi în echipe. Fiecare echipă primeşte un fragment din povestea „Fufu, ţestoasa incoloră”. Sunt anunţaţi că trebuie să citească în grup fragmentul primit, să realizeze un desen reprezentativ pentru fragmentul citit pe care să îl prezinte apoi în faţa clasei.Fiecare echipă prezintă produsul, se organizează o expoziţie cu toate desenele.

Se face un rezumat al poveștii, apoi se poartă o conversaţie despre importanţa prietenilor, realizându-se un brainstorming și se citesc proverbe despre prietenie.(Ce credeți că este prietenia?Cum dovediți voi că sunteți un bun prieten? Dar prietenul vostru?).

Fiecare copil și fiecare părinte scrie pe o inimioară cuvinte frumoase pe care să le adresezi celor din jur.Inimioarele completate de elevi şi părinţi sunt agăţate într-un copac-Copacul iubirii.

Activitate recreativă

Elevii realizează din carton o broscuţă ţestoasă care se leaga pe o sfoară şi se face un concurs”Cea mai rapidă ţestoasă”, apoi realizează„Hora prieteniei”- se pictează dovlecei şi se decorează, realizându-se o horă a prieteniei.

BIBLIOGRAFIE:

- „Programa şcolară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ” (2013).

- Cucoş C. ,-coordonator, „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice’’, Editura „Polirom’’, Iaşi 1998 ;

- Dumitriu G. (coordonator), Dumitriu C. , Damian I. , Dumitriu I. , „Sinteze pentru

examenele de definitivare şi gradul II în învăţământ’’, Editura Ana Mater,Bacău,2002;

- Stoica Marin, „Pedagogie şcolară” pentru cadrele didactice înscrise la gradul al II-lea,

gradul I şi la perfecţionare, Editura Gheorghe Cârţu – Alexandru, 1995,

- Iepure Ileana, Moţcanu Adriana, Popovici Geta, Tomoiu Maria, Borovic- Ivanov Darius, Chiriţescu Dorina (coordonator), „Educaţie civică”- ghidul învăţătorului, Editura Atelier Didactic, Bucureşti, 2005

JOCUL DIDACTIC În Activitățile De La Ciclul Primar

Sofia Ilariana Natea

Colegiul National Pedagogic Andrei Saguna Sibiu

„Jocul este un act de imaginație. Când copiii ies să se joace –să alerge, să zburde, să sară – se activează de fapt un alt fel de cunoaștere. Este un fel de a crede, care le permite copiilor, în cazul în care doresc acest lucru, să fugă mai repede ca vântul, să sară mai sus de nori, devenind într-o clipă parte din exuberanța și zburdălnicia naturii înseși.” (Lewis, 2009)

Prin joc, copiii experimentează și își exprimă mirarea, curiozitatea, cunoștințele, creativitatea. Pe măsură ce copiii explorează lumea fizică și socială prin joc, ei strâng informații în mod natural și eficient, descoperă relații și iau parte în procese creative. Astfel, ei se dezvoltă emoțional, fizic și intelectual.

Principalul mijloc prin care copilul învaţă și se dezvoltă la această vârstă este jocul – motor al minţii care vrea să exploreze mai mult decât până acum, dar şi al copilului care este însetat după nou. Jocul este „inima” unui program şcolar de succes intervenind în viaţa copilului într-o mare varietate de feluri.

Jocul oferă un context perfect în care copiii să își dezvolte competențele sociale și emoționale. prin interacțiunile din cadrul jocului, copiii învață să își controleze comportamentul datorită motivației intrisece de a rămâne în joc.

BENEFICIILE pentru EL, ELEVUL

- Le dezvoltă încrederea în sine – nu toți copiii au o stimă de sine crescută iar astfel prin joc, se descoperă, se autoîncurajează și devin versiunea lor cea mai bună.
- Apar schimbări pozitive în comportamentul elevilor – este posibil ca unii elevi să aibă probleme de atenție, de concentrare sau memorie. Prin joc, își exersează cu ușurință memoria, informația așezându-se mai ușor.
- Își îmbunătățesc rezultatele la învățătură – cunoștințele teoretice sunt mult mai bine fixate, atunci când dascălul folosește jocul didactic ca activitate de învățare.
- Îi ajută la cunoașterea propriului corp – prin intermediul jocurilor kinestezice, copiii își pot descoperi atât punctele slabe cât și punctele tari.
- Învață să își exprime emoțiile într-un mod bazat pe respect – deși cortexul prefrontal nu este dezvoltat pe deplin decât după vârsta de 25 de ani, a-l învăța pe copil să-și gestioneze emoțiile în mod sănătos, este calea cea mai ușoară pentru a învăța empatia și autocontrolul.
- Își dezvoltă empatia – copilul își dezvoltă empatia doar prin imitație, tocmai din acest motiv, în timpul jocului empatizează cu ceilalți jucători, precum și cu situațiile prin care trece.
- Își dezvoltă intuiția și capacitatea de a face alegeri – în timpul jocului este pus în fața multor alegeri, ale căror efecte le observă ulterior, astfel dându-și seama despre importanța deciziilor.
- Le crește capacitatea de adaptare la orice situație – în interiorul realității jocului își înlătură frica de necunoscut, îmbrățișând viitorul cu încredere.
- Le stimulează creativitatea și imaginația – copiii își dezvoltă abilitatea de a depăși obstacole, de a aborda provocări în moduri cât mai creative, acest aspect dezvoltându-le imaginația și creativitatea.
- Își sporesc încrederea în ei înșiși și în ceilalți- pentru un copil ce abia pășește într-o lume nouă, prin joc, își descoperă cel mai ușor calitățile sale și ale celor din jur.

- Învață să coopereze și să lucreze în echipă – în timpul jocurilor, formează echipe cu alți jucători, nereușind să câștige, dacă nu își dezvoltă abilitatea de cooperare, de colaborare, de asumare, de negociere și chiar de conducere a echipei.
- Învață să comunice nonviolent și asertiv – prin joc își adaptează comunicarea la ceilalți jucători.
- Își dezvoltă starea de conștiență – copilul învață în mod prezent cum să-și gestioneze trăirile, să lucreze cu ele și să fie atent la sentimentele și emoțiile sale.

BENEFICIILE pentru NOI, DASCĂLII

- Devenim eficienți – în momentul în care peste 25 de elevi intră în joc, ne ajută să fim eficienți în gestionarea jocului și a participanților.
- Suntem văzuți ca un model de către elevii noștri – elevii îi apreciază enorm pe dascălii care susțin activități „cool|", activități „fun" și desfășoară jocuri în timpul orelor.
- Sedimentăm cunoștințele teoretice – informațiile teoretice prezentate abstract sunt uitate în cel mai scurt timp, dar dacă sunt transmise dinamic, prin joc, sunt reținute un timp îndelungat.
- Ne crește empatia, toleranța și răbdarea cu colegii, elevii și membrii familiei – jocul ne scoate din zona de confort, ne schimbă perspectiva, ne ajută să încălțăm papucii celuilalt și să îi înțelegem alegerile.
- Reduce stresul în timpul orelor – jocul reprezintă o insulă de relaxare într-un ocean de monotonie și stres.
- Respectăm și hrănim geniul din fiecare elev, astfel încât să înflorească și să contribuie activ în societate- prin colaborare empatică, fiecare elev își depășește potențialul propriu și se lansează într-o explorare a eului .
- Avem parte de elevi implicați care dezvoltă valori pozitive și care comunică în mod eficient, dând dovadă de un comportament constructiv – educația primită acasă se continuă indirect la școală prin diverse metode. Jocul este cea mai eficientă metodă, prin intermediul lui fixându-se anumite tipare de comportament. Astfel, devine un mijloc prin care valorile și moralitatea se schimbă, se fixează și capătă noi valențe.
- Ne îmbunătățim relația cu elevii - fiecare profesor își dorește să dezvolte relații sănătoase cu elevii săi, tocmai din acest motiv, jocul este calea perfectă pentru conectarea, comunicarea, dar și relaționarea cu aceștia.
- Ne concentrăm pe susținerea de activități dinamice și interactive – după ce jocul devine una dintre cele mai importante resurse din tolba de activități de învățare, vom susține activități antrenante și captivante.

Toate acste beneficii demonstrează că jocul didactic este calea cea mai rapidă de la monotonie la memorabilitate, prin intermediul căruia îmbini utilul cu plăcutul, teoria cu practica, dar și kinestezicul cu logica și creativitatea.

Utilitatea acestuia este aceea că elevul nu se simte forțat să asimileze o nouă informație, atunci când este transmisă prin joc. Indiferent de activitatea în care este folosit, jocul este o metodă creativă, dinamică, ușor de implementat pentru dezvoltarea inteligenței.

„ Jocul este puntea care poate să unească școala cu viața, activitatea ce permite copilului să se manifeste conform naturii…. Jocurile copilăriei sunt mugurii întregii vieți a omului, căci acesta dezvoltandu-se prin ele, tot prin ele dezvăluie și insușirile cele mai ascunse ale ființei sale." Frederich Froebel

BIBLIOGRAFIE

1. Dumitru Alexandrina (2013) - Jocuri didactice pentru formarea și dezvoltarea unor competențe la elevii din clasele învățământului primar, Editura Corint, București;

2. Gai, B (2021) – 100 Jocuri didactice ce pot fi folosite la școală, în online, acasă sau în pandemie, Editura Taida, Iași;
3. Romanescu, Camelia (2017) – Jocul Didactic în învățământul primar, Editura Rovimed Publishers, Bacău;

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR

VASILICA DRAGNE RALUCA

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

"CĂLĂTORIE ÎN LUMEA VISELOR"

Autor: Prof. Dragne Raluca

O zi în lumea viselor este o compunere despre imaginație și despre o călătorie în propria plăsmuire a minții. Cu toate că pare ireal, pășesc cu încredere în lumea visului, o lume concretă pe care o pipăi cu ochii minții.

Mă cufund în această lume iluzorie pentru a nu știu câta oară, dar, spre deosebire de ultimele dăți, acum sunt relaxat și binedispus.

Mă uit în jur și văd cum totul se transformă după cum doresc eu. Nimic nu mă supără și toate îmi sunt prietene. Natura, casă, grădiniță, doamnele educatoare, colegii îmi zâmbesc, iar eu cu un singur gest nespus îi prefac în lumină și culoare. Mă împresoară animale vesele, copii voioși cu care alerg într-un joc neîncetat. Împreună alunecăm pe o pantă care duce spre inima visului și acolo dansăm îmbătați de atmosfera de basm pe care o imaginez eu.

În această lume toate activitățile plictisitoare sunt nostime, toate fețele posomorâte ale copiilor sunt fericite, grădiniță devine un loc de joacă și uimire, iar doamnele educatoare se prefac în zâne bune, care îmi îndeplinesc orice dorință.

Părinții devin grijulii precum bunicii, iar prietenii se transformă în frați buni, cu care poți traversa lumea în lung și-n lat. Timpul s-a oprit. Dintr-un râu ce curge rapid a devenit un lac cu apă lină, pe luciul său neexistând nicio urmă de agitație. Liniștea absolută mă cuprinde și îmi șoptește tainic o poveste pe care nu o înțeleg.

Convins că povestea este nespus de frumoasă, vreau să o aud din nou. Dar e prea târziu. Ca la un semn ușa realității se deschide și un suflu puternic mă extrage din lumea viselor. Nu am timp decât să murmur câteva gânduri: "În câteva ore mă voi întoarce din nou aici! "

Deja sunt treaz. Ziua în lumea viselor s-a terminat, o nouă zi în lumea realității începe.

Întâlnirea De Dimineață-Proiect

VASILICA DRAGNE RALUCA

Gradinita Cu Program Prelungit raza de Soare Targoviste

ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ

PROIECT DIDACTIC

DATA:

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT:

NIVELUL/ GRUPA:

EDUCATOARE:

TEMA ANUALĂ: „Cum este,a fost si va fi aici pe pamant”

TEMA ACTIVITĂŢII: „Sa zburam din floare-n floare”

FORMA DE REALIZARE : ADP- Întâlnirea de dimineaţă

ETAPELE ACTIVITĂŢII:

-Salutul: „Bună dimineaţa,flori!”

-Prezenţa: verificarea prezenţei copiilor în urma anexării unor simboluri-floare alături de fotografiile acestora

-Completarea calendarului naturii

-Noutăţi/evenimente/ştirea zilei: prezentarea unei scrisori adresate copiilor de la un prieten necuvantator-albina.

-Mesajul zilei:„Să fiti harnici precum albinele”

SCOP: -Participarea şi implicarea activă a copiilor în vederea stimulării comunicării, favorizării interrelaţionării, împărtăşirii cu ceilalţi şi formării comportamentului empatic la preşcolari;

-Crearea unei atmosfere pozitive, de bună dispoziţie în sala de grupă.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

-să utilizeze formule de salut adecvate momentelor zilei sau în diferite împrejurări ;

-să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimică, gesturi, privire,) ;

-să sesizeze absenţa sau prezenţa unui coleg cunoscându-i chipul şi în acelaşi timp numele;

-să observe cu atenţie vremea de afară oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simbolul adecvat;

-să schimbe impresii, opinii, păreri transmiţând cu sinceritate experienţele, părerile despre un anumit eveniment;

-să comunice pe baza unei idei elaborate;

-să intoneze cântecele propuse pe parcursul activităţii;

-să adopte un comportament de relaxare, bună dispoziţie, empatie

SRATEGII DIDACTICE:

a)METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia,povestirea educatoarei,

jocul cu text si cant, problematizarea,cantecul;

b)ELEMENTE DE JOC: mişcarea, surpriza, dansul;

c)RESURSE MATERIALE: panoul *Catalogul zilei*, *Calendarul naturii*, jetoane cu caracteristici ale vremii, fotografii,imagine simbol a expeditorului scrisorii; CD,ecusoane cu flori colorate,scurte versuri despre flori cu imagini adecvate;

d)FORME DE ORGANIZARE: frontal, în grup, individual;

DURATA: 20-25 minute;

BIBLIOGRAFIE:- „Curriculum pentru invatamantul prescolar" M.E.C.I. 2008

-RIP,NR. 1-2/2009 „Curriculum 2008"

-RIP,NR. 3-4/2009 „Proiectare"

-Internet

Copăcelul L-Am Plantat/Pentru-Un Aer Mai Curat

Ramona Ciobanu

Gradinita cu P.P. "Croitorasul cel Viteaz"

FIȘĂ DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Grădinița : Croitorașul cel Viteaz, Galaţi

Denumirea activității : „ Copăcelul l-am plantat/ Pentru-n aer mai curat”

Coordonatorul activității : Ciobanu Ramona

Data desfășurării : 15.04.2024

Durata activității: 2 ore

Scopul activității : Cultivarea interesului copiilor faţă de mediul înconjurător şi necesitatea adoptării unui comportament eco-civic faţă de natură.

Obiective urmărite:

 - să denumească acţiuni prin care pot contribui la menţinerea curăţeniei şi a sănătaţii mediului înconjurător;

 -să conştientizeze importanţa plantării şi îngrijirii pomilor;

 -să recunoască şi să utilizeze în mod corect uneltele de lucru;

 -să denumească elementele componente ale plantei;

 -sa-şi însuşească şi să respecte etapele plantării unui pomişor;

 -să respecte regulile de comunicare şi comportament stabilite în activitatea de grup.

Locul desfășurării: Curtea grădiniţei

Resurse umane :

 Cadre didactice implicate : 1

 Preșcolari : 15

 Parteneri implicati : părinţi

Resurse materiale : unelte de grădinărit, ghivece, copăcei, paământ, stropitori, ecusoane.

Descrierea activității:

Copiii împreună cu doamnele educatoare vor planta copăceii, utilizând hârleţe mici şi lopăţele, fiecare copil va pune pământ în ghiveci, la rădăcina, îl tasează şi pune apă cu stropitoarea.

Rezultate obținute :

Preşcolarii au învățat că este foarte important să protejăm natura şi să ajutăm la menţinerea ei .

Dovezi :

Realizarea unui album foto , în care se vor surpinde aspecte din activitatea desfășuratã.

Partener, Cadre didactice implicate,

Jocurile De Masă Și Jocurile De Construcții- Mijloace Didactice Inovative În Incluziune

ANDRADA ROXANA DUMITRU

Gradinita Nr. 62

Jocurile de masă și jocurile de construcții-mijloace didactice inovative în incluziune

Prof. Bogdan Adriana

Prof. Dumitru Andrada Roxana

Grădinița Nr. 62, sector 4, București

Fiecare zi este o provocare pentru noi, cadrele didactice, care lucrăm cu copii de vârstă preșcolară! În ultima perioadă, copiii sunt din ce în ce mai energici, au diverse nevoi speciale, se concentrează mai greu, simt nevoia de ceva timp pentru a deveni interesați de o activitate. Ne gândim deseori cu ce mijloace și în ce condiții am putea să îi implicăm în activitate mai ușor, iar timpul de concentrare să crească. Am considerat că un element sau două de noutate, introduse regulat, vor produce schimbările dorite.

Astfel, am pus laolaltă copii de la 2 grupe mari, una de orar normal și una de program prelungit.

Apoi, am așezat pe fiecare masă câte un joc: "Tangram" , "Alege și potrivește", "Emoțiile ursuleților", Joc educativ "Matematica simplă", "Loto cu animale sălbatice", "Incastru cu forme geometrice" , "Blocuri de construcție" și "Tren din lemn". Unele jocuri erau vechi, copiii se mai jucasera cu ele, iar altele noi.

Am amestecat copiii celor două grupe și am așezat câte 2 sau 3 copii la fiecare masă, complementari: copii energici/ cu nevoi speciale combinați cu copii liniștiți/atipici (am urmărit centrarea pe elev). Le-am explicat sarcinile jocurilor și i-am îndrumat în realizarea acestora, împreună sau individual.

Toate aceste jocuri au o varietate de deprinderi și capacități ce se dezvoltă la copii pe măsură ce le desfășoară.

Sarcinile jocurilor au fost următoarele:

Tangram:

- să creeze diverse forme având la dispoziție forme geometrice de bază;

- stimulează imaginația, creativitatea și vederea în spațiu;

Emoțiile ursuleților:

- să identifice emoții și să recunoască obiecte vestimentare;

-Jocul dezvoltă coordonarea mână-ochi,motricitatea fină, dexteritatea și răbdarea, imaginația și gândirea logică.

Joc educativ "Matematica simplă":

- să numere și să realizeze "calcule" matematice simple;

- dezvoltă gândirea, îndemânarea și logica;

Incastru cu forme geometrice:

-să recunoască diferitele forme și să le aşeze la locul potrivit;

- perfecționează coordonarea mână-ochi, dezvoltă abilități de percepție vizuală și imaginația;

Loto cu animale sălbatice:

-să recunoască animale sălbatice din diverse medii și să le potrivească în mediul lor de viață;

- îmbogățirea cunoștințelor despre animale, dezvoltarea memoriei și a deprinderilor de socializare cu copii de aceeași vârstă;

Blocuri de construcție:

- să îmbine blocuri de construcție astfel încât să obțină diverse obiecte/ figurine;

- dezvoltă îndemânarea, creativitatea, colaborarea cu coechipierii.

Set construcție "Tren din lemn":

-Sa îmbine piese din lemn pentru a obține o rețea de străzi și căi ferate;

-dezvoltă îndemânarea, colaborarea cu ceilalți, entuziasmul.

Inițial, copiii au fost așezați la mese de noi, cadrele didactice. După finalizarea jocului, s-au mutat la un al joc, de data acesta ei alegând unde să se așeze și alături de cine. Unii au optat să lucreze singuri, alții s-au așezat alături de colegii de grupă sau de prieteni și foarte puțini s-au așezat lângă preșcolarii din cealaltă grupă.

Strategia a fost eficientă:

- Copiii s-au jucat cu interes la toate jocurile stabilite, atât în prima parte a activității, cât și atunci când și-au ales singuri jocul și partenerii de joc;

- Pe tot parcursul activității copiii au vorbit unii cu alții, dar au fost toți entuziasmați și implicați;

- Toți copiii au schimbat jocul și partenerii de joc de două sau de trei ori;

- Copiii cu CES au fost implicați în jocul în perechi sau în grupuri, dar, când au schimbat jocul, au preferat să se joace singuri la loto sau la calea ferată;

-la finalul activității, toți copiii au strâns jocurile și au făcut ordine la masă, ceea ce înseamnă că le-a plăcut activitatea;

- Când au fost întrebați ce anume le-a plăcut, au răspuns: "jocurile" , "să construiesc un cerc", "să îmbrac ursulețiii" etc.; toți au vorbit despre jocuri, dar nimeni nu a vorbit despre joaca împreună cu ceilalți, despre socializare.

În concluzie: jocurile de masă și cele de construcții sunt mijloace inovative de incluziune a copiilor, de creare a unui mediu favorabil învățării și menținerii unei

atmosfere de concentrare pe tot parcursul activității. Creând un ambient plăcut, de bună dispoziție și de joacă împreună, aceste mijloace de învățare prelungesc timpul de implicare al copiilor în procesul instructiv-educative și crează perioade favorabile desfășurării observațiilor de către educatoare, observații ce pot reprezenta predicții ale următoarelor activități eficiente.

"Jocurile copiilor sunt jocuri foarte grele. Copiii nu sunt niciodată mai serioși decât atunci când se joacă. " (Michel Montaigne)

Bibliografie:

-https://rightwords.ro/citate/teme/jocuri

- https://pici.ro/index.php?route=product/search&category_id=153&description=true

Noi Astăzi Meşteşugim/Lutul Cum Să-L Învârtim

Dana Manuela Patriche

Gradinita cu P.P. "Croitorasul cel Viteaz"

Scopul acestei activități este de a cunoaşte meşteşugurile şi tradiţiile româneşti şi a rolului important pe care acestea îl au în viaţa oamenilor din cele mai vechi timpuri, modul cum acestea au dăinuit peste timp, precum şi descoperitea unor practici stravechi de prelucrare a lutului; · Dezvoltarea creativităţii preşcolarilor prin iniţiere în arta olăritului.

Descrierea activității:

Meşterii invitaţi au prezentat mai întâi uneltele de lucu, au demonstrat paşii parcurşi în realizarea diverselor produse din lut: centrarea, deschiderea vasului, înălțarea, subțierea pereților, crearea formei finale a vasului.

Fiecare preşcolar a modelat o bucată de lut, după care au lucrat la roata olarului, realizând câte o farfurie şi întrecându-se în demonstrarea unor abilităţi motorii. Vasele din lut au fost lăsate la uscat pentru ca ulterior să poată fi decorate.

Instrumente Interactive De Predare Şi Evaluare În Era Digitală

Gina Izabela Harabagiu

Grădinița ”Floare de Colț”, sector 3, București

Instrumente interactive de predare şi evaluare în era digitală

Harabagiu Gina-Izabela

Grădiniţa “Floare de Colţ”, Sector 3, Bucureşti

Era digitală, schimbă modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu toate instituțiile publice. Mai mult, pandemia ne-a obligat pe toți să ne adaptăm rapid la utilizarea noilor tehnologii. Predarea şi evaluarea în mediul online implică un grad mare de dificultate, însă multitudinea de instrumente şi aplicații puse la dispoziția cadrelor didactice şi elevilor au făcut munca noastră mai uşoară. În munca mea la clasă am utilizat şi am creat propriile materiale în funcție de nevoile elevilor mei, pe diverse platforme,cum ar fi: Wordwall, Wordart, Padlet şi multe altele. Wordwall este un instrument online gratuit pentru crearea de activități de învățare. Cu acest instrument, profesorii pot introduce subiectul și să primească o varietate de activități gata făcute, complet personalizabile, cum ar fi : jocuri de cuvinte, urmăriri în labirint și multe altele sau şi le pot crea singuri.

Word art sau text art este o formă de artă care include text, formând cuvinte sau fraze, ca componentă principală; este o combinație de limbaj și imagini vizuale. Se poate forma un „nor de cuvinte” care constă într-un mod de reprezentare a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element-cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut. Aplicațiile disponibile permit crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică, statică sau interactivă. Puteți controla și forma „norului”, oferind astfel un element contextual suplimentar pentru interpretare.

Padletul este un avizier online, un panou de afișaj virtual, o filă pe care se pot adăuga anunțuri (text), linkuri la pagini web cu resurse sau la filme, fișiere pe care le încărcați etc. Avantajul aplicației Padlet este că este gratuită, simplu de utilizat, dă posibilitatea protejării cu parolă a avizierului, este colaborativă - permite postarea de către elevi, permite feedback de diverse tipuri pentru fiecare postare. Fișierele încărcate pot fi:
- documente cu text - doc, pdf: exemple de eseuri, fragmente de texte literare, documente cu demonstrații matematice, rezultatele la concursuri școlare etc.; - documente de calcul tabelar - xls: tabele cu date pentru exersare, situații cu punctele elevilor de pe parcursul semestrului etc.;

imagini - jpg, gif, png: poze, scheme etc.; puteți face instantaneu o poză, direct din aplicația Padlet, utilizând camera dispozitivului dvs.;- filme - avi, mpg etc.: fragmente dintr-o piesă de teatru, dintr-o lecție filmată, o situație-problemă pentru a fi vizionată de elevi acasă pentru a fi discutată în clasă; puteți înregistra direct un film, cu camera dispozitivului dvs., pentru a-l posta imediat pe avizierul dvs. Virtual;- suporturi pentru prezentări - ppt: rezumatul lecției predate sau a celei următoare, o prezentare utilă pe care ați găsit-o pe Internet...;- anunțuri-text. E posibil ca învățatul să fie eficient chiar și prin intermediul educației online, dacă folosim instrumente care ajută ca predarea să fie cât mai eficientă.

Bibliografie: wikipedia

PROIECT DE ACTIVITATE -”SALUTARE PRIMĂVARĂ, TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!”

VICTORIȚA VASILE

Gradinita Nr. 230

GRUPA: Mare “A”

TEMA PROIECTULUI:”SALUTARE PRIMĂVARĂ, TIMP FRUMOS BINE-AI VENIT!”

TEMA ACTIVITATII INTEGRATE:” PRINTRE FLORILE PRIMĂVERII”

ACTIVITATI DE INVATARE-INTEGRATA: ALA1+ADE(DŞ+DOS)+ALA2

SUBIECTUL:ALA1-ARTA-FLORI DE PRIMĂVARĂ!”-pictură pe pietre, BIBLIOTECA-STOPITOAREA- semne grafice; NISIP ŞI APĂ-„GHIVECE CU FLORI!-plantare„+DS“ÎN POIANA PRIMĂVERII!”- joc didactic“+ DOS2- “COŞUL CU BRÂNDUŞE PENTRU ZÂNA PRIMĂVARA” ALA2:JOC DE MIŞCARE-“ALBINUŢA ŞI FLORILE!”, JOC LINISTITOR: “CE S-A SCHIMAT?”

SCENARIUL ZILEI

Sala de grupă este amenajată corespunzator anotimpului Primavara.

I. ACTIVITŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP) :

MOMENTELE ÎNTĂLNIRII DE DIMINEAŢĂ: Activitatea debutează cu întâlnirea de grup între copii şi educatoare, copiii au posibilitatea de a-şi împărtăşi ideile, de a-şi manifesta starea de spirit, de bună dispoziţie. Educatoarea le va zâmbi, transmiţându-le căldură şi încurajare prin toate formele de comunicare.

Salutul de dimineaţă se realizează prin tehnica comunicării rotative. Copiii se aşază în semicerc, în faţa educatoarei, pentu a putea stabili un contact vizual cu toţi membrii grupei. Salutul porneşte de la educatoare şi este continuat de toţi copiii grupei, fiecare salutându-şi colegul din partea dreaptă

Educatoarea:

„ Bună dimineaţa, albinuţe

Băieţi şi fete hărnicuţe!

Astăzi iar ne întâlnim

Multe-avem să povestim!

Dar întâi ne salutăm,

Ziua bună să ne dăm!”

Fiecare copil îl salută pe cel din dreapta lui, printr-o strângere de mână, privindu-l în ochi şi spunându-i numele. Salutul începe de la educatoare şi se termină tot la ea.

Prezenţa “După ce ne-am adunat

Și frumos ne-am salutat

Colegii ne-am întalnit;

Cine oare n-a venit?”(Se verifică cu ajutorului panoului)

Atenţia copiilor este îndreptată spre **Calendarul naturii.**

’’ Vremea să o studiem,

Pe fereastră ne uităm,

Dacă-i ploaie sau e soare

Sau e vreme de plimbare

Calendarul e-ncântat

Că va fi iar completat.

Cu zăpadă,vânt sau ploaie

Dar mai bine, cu mult soare.”

Sunt adresate următoarele întrebări:

- Daca ieri a fost..... astazi este.....? (este aşezat jetonul care indică ziua respectivă).

- În ce anotimp ne aflăm?

- In ce lună a anului ne aflăm?(este aşezat jetonul care indică luna respectivă)

- Cum este vremea astăzi?(este aşezat jetonul care indică starea vremii din ziua respectivă).

- Cum ne îmbrăcăm pe o vreme ca aceasta?(este aşezat jetonul care indică vestimentaţia potrivită vremii din ziua respectivă).

Împărtăşirea cu ceilalţi se realizează prin intermediul metodei brainstorming: “Cum este Primăvara?”

Activitatea de grup :joc de atenţie

Copiii sunt asezaţi în semicerc si “costumati” in flori-ecuson floare. Zâna Floare exclamă: “Florile se deschid la soare!”, iar florile se ridică uşor, îşi întind braţele spre soare şi fac o piruietă.

Zâna Floare exclamă: “Florile se odihnesc!, iar ele se aşează la loc.

Meajul zilei: Bună-i regăsirea, bună-i dimineaţa

Să ne dăm cu zâmbet toată faţa!

Ochii râd a joacă , la doamna privesc

Şi cu luaare-aminte-o urmăresc.

Bună-i dimineaţa, urechiuşe,

Deschideţi porţile ghiduşe.

Bună-i dimineaţa, gură de căpşună

Vorbăria multă, ştii că nu e bună!

Bună-i dimineaţa, mâini ascultătoare

Să fiţi harnice şi iubitoare

Să ne fie ziua, plină de-ncântare

Şi de joacă dulce, pentru fiecare!

Noutatea zilei: „Dragi copii,

Am auzit că Zana Primăvară este foarte supărată si are nevoie de ajutorul vostru. Trebuie să participe la un concurs , la balul primăverii, dar Vânticel cel năzdrăvan a suflat cu putere şi a stricat tot decorul, a astupat cărarea spre poieniţă şi nu mai ştie cum să ajungă Zâna Primăvară stie că voi sunteţi copii cuminţi, harnici şi isteţi şi vă roagă să o ajutati să gasească drumul spre poieniţă. Pentru a o ajuta va trebui sa fiti atenti si sa indepliniti sarcinile date.

Captarea atentiei: Se realizeaza prin intermediul unui „saculet fermecat", pe care Zana Primavara il ofera copiilor. Cu ajutorul metodei "Mâna oarbă, copiii extrag din săculeţ ecusoane cu simboluri specifice centrelor. Aceste ecusoane îi va repartiza pe copii la centrele de interes.

Doamna educatoare le precizeaza copiilor tema din aceasta zi:„Printre florile primăverii!"

TRANZITII:„Către centre va-ndreptati

Sarcinile să le-aflati.

Daca veti colabora

Si bine de veti lucra,

Zana se va bucura...!"

1. ALA1

Copiii vor fi orientaţi spre centrele de interes unde vor găsi materialele trimise de Vânticel

„Pentru că a suflat prea tare, acesta a „Ciufulit poieniţa", iar Zâna s-a supărat foarte tare. Vă propun, dragii mei, să decorăm poeniţa Zânei Primăvara pentu ca aceasta să nu mai fi tristă, mai ales ca se apropie balul şi doreşte să participe la concurs.

Se analizează materialele de la fiecare centru, educatoarea va anunţa temele activităţilor ce se vor desfăşura la centre şi va explica modul de realizare a temelor propuse. :

1. La centrul **ARTĂ** copiii vor avea la dispoziţie pietre decorative pe care vor picta flori de primăvară.
2. La centrul **NISIP ŞI APĂ**, vor planta flori de primăvară - copiii vor avea la dispoziție materialele necesare : ghivece, pământ, ustensile de gradinărit, flori cu bulb, stopitori cu apă, pietricele decorative ;

3. La centrul **BIBLIOTECă**-copiii vor avea la dispoziție șabloane sub formă de stropitoare pe care le vor decora cu semne grafice învăţate.

Dupa ce s-au asezat la centrele de lucru, copiii vor face cateva exercitii de incalzire a musculaturii fine de la maini: “Bate vantul”, ,,se-nvartesc moristile”,,,Ploua incet”, ,,ploua tare”, ,,A iesit soarele…” , apoi vor incepe lucrul, la semnalul doamnei educatoare urându-le

« Spor la lucru!

Copiii sunt lăsaţi să lucreze individual, educatoarea va urmări cu atenţie fiecare copil şi-i va influenţa selectiv în funcţie de necesitate, reia explicatiile, daca este nevoie, si chiar ii ajuta pe cei care necesita sprijin. În tot acest timp se va observa comportamentul, interrelaţionarea şi modul de lucru al copiilor la sectoare.

După terminarea/ elaborarea activităţilor propuse se vor purta discuţii cu copiii despre ceea ce au realizat la fiecare sector, vor fi apreciaţi şi vor fi solicitaţi să evalueze / aprecieze lucrările / produsele realizate, deplasându-se la fiecare sector în parte-turul galeriei.

Evaluarea activităţii preşcolarilor se va face prin aprecieri verbale şi autoaprecieri asupra modului de desfasurare a activitatilor, apoi acestea vor fi expuse pentru completarea decorului tematic din grupă.

TRANZITIE:

„În rând câte unul

Iute ne-aşezăm

Şi voioşi la baie

Repede plecăm!”

RUTINE: **„**Apa și săpunul sunt prieteni buni**”-**consolidarea deprinderilor igienico-sanitare

Se vor asigura condiţiile optime pentru continuarea activităţii prin :aerisirea sălii de grupă, pregătirea şi distribuirea materialelor necesare activităţilor experienţiale.

TRANZITIE:

„Noi în grupă am intrat...încetişor,

Locul ni l-am ocupat...încetişor,

Şi în linişte-aşteptăm,

Să aflăm ce învăţăm...”

2. ADE

DŞ “ÎN POIANA PRIMĂVERII!”- joc didactic

Educatoarea le face cunostinta copiilor cu prietena ei, „RÂNDUNICA MIMI”. Aceasta le aduce copiilor o scrisoare de la Zâna Primăvara, prin care le cere să decoreze cât mai frumos tabloul de primăvară , pentru că vor participa cu el la un concurs. Pentru a realiza tabloul, Zâna îi invită la o întrecere în cadrul căreia vor fi supuşi la o serie de încercări.

Se anunţă tema jocului, sarcinile cu conţinut matematic, regulile de joc.

Sarcinile de joc se află scrise pe picături de ploaie. Vânticel a suflat atât de tare încât norii au devenit trişti şi au inceput să picure, dacă raspunsurile vor fi corecte, norii trişti vor dispărea.

Copiii trebuie să fie atenţi pentru că vor avea de numărat, de lipit, de recunoscut cifrele, vor descompune şi vor crea probleme.

Toate acesta vor alcătui în final un tablou de primăvară, cu care Zâna va participa la concurs.

Educatoarea le va explica si le va demonstra jocul, îi va împărţi pe echipe, vor realiza jocul de probă, jocul propriu-zis, va complica jocul cu diferite variante. Copiii vor fii atenţi la sarcini, vor respecte regulile, pentru a duce la bun sfârşi, toate sarcinile.

Răspunsurile corecte vor fi recompensate, iar daca copiii vor întâmpina dificultăţi, vor fi ajutaţi atât de colegi, cât si de doamna educatoare.

DOS-„COŞUL CU BRÂNDUŞE PENTRU ZÂNA PRIMĂVARĂ”

Copiii se aşează, în ordine la mese. RÂNDUNICA MIMI le propune copiilor sa pregatească Zânei Pimăvara, un coş cu brandușele pentru a fi oferit oaspeţilor de la bal, în semn de apreciere şi mulţumire .

După intuirea materialului de pe măsuţă, a modelului educatoarei, se explica şi se demonstreaza etapele de lucru.

3. ALA2

1. JOC DE MISCARE CU TEXT ŞI CÂNT,,ALBINUŢA ŞI FLORILE”.

2. JOC LINISTITOR: ,,CE S-A SCHIMBAT??”

„Albinuţa şi florile!” – Un copil va primi aripioarele de albinuţă, iar ceilalţi , medalioane cu flori. Albinuţa va fi aşezată în mijloc, iar florile vor forma un cerc în jurul ei. Toţi vor cânta şi dansa în jurul albinuţei, care zboară pe lângă floricele.După terminarea versurilor, florile se vor aşeza pe covor, iar albinuţa se va deplasa cu ochii închişi şi va alege o floare căreia va trebui să-i ghicească numele(copilului)Dacă va ghici, va schimba locul, jocul continuând în acest mod.

„Ce s-a schimbat?”-Copiii vor observa că Zâna Primăvară are o grădină minunată cu zambile plantate într-un anume fel. La semnalul sonor, aceştia îşi vor acoperii ochii, moment în care educatoarea schimbă locul zambilelor,fie elimină din ele sau introduce altele. Preşcolarii trebuie să sesizez schimbarea.

Rolul Educației Ecologice În Grădiniță

Mihaela Constantinescu

Gradinita Nr. 62

Rolul educației ecologice în grădiniță

Educația pentru ocrotirea mediului propune o nouă orientare în școală și în afara acesteia cu scopul de a forma o generație conștientă și preocupată de ocrotirea mediului natural și de cel creat de om. Formarea copiilor cu o conștiință și o conduită ecologică este o cerință importantă pentru orice demers educativ. Vârsta preșcolară este propice de a petrece mult timp în natură, de a viziona emisiuni documentare despre mediul înconjurător, de a se implica în amenajarea spațiilor verzi în sala de grupă sau în afara ei. De aceea, copiii trebuie îndrumați să observe și să adreseze întrebări legate de anumite fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului.

Pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii începe de la vârsta copilăriei. Dacă ecologia ar face parte sistematic din educarea copiilor ar fi un pas mare pentru salvarea Terrei.

Copiii, viitoarele generații, vor avea de îndreptat ceea ce au stricat părinții și bunicii lor, în măsura în care acest lucru va mai fi posibil. Până atunci trebuie tras un semnal de alarmă. Acum, în întreaga lume, ecologia începe să însemne o știință de bază, omenirea devenind conștientă de greșelile care s-au făcut până în prezent.

Educația privind mediul este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu mijloacele de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu.

Mediul înconjurător, așa cum se prezintă astăzi, în mare parte fiind creația omului, poate

influența evoluția omenirii. Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Omul poluează în diverse moduri, cum ar fi: utilizarea substanțelor chimice, depozitarea abundentă și incorectă a deșeurilor, valorificarea unor zăcăminte prin exploatare în mină sau carieră, supraexploatarea resurselor vegetale, schimbarea destinației terenurilor prin realizarea de baraje, construcții, căi rutiere.

Pădurile sunt cel mai bun organizator natural al multor specii, crearea unui sol bogat în humus, reducerea efectului de seră reglarea circuitului apei în natură. De aceea este necesar să ne opunem defrișărilor haotice care duc la distrugerea mediului.

Educația ecologică ajută oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamente pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a- i asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului. Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor și pot influența părinții și alți membrii ai comunității.

În prezent, omenirea trece printr-o perioadă de ample transformări. În ultimele decenii, se pare că omul cu puterile sale „nemărginite”, a dus Terra la marginea prăpastiei, smulgându-i tot ce s-a putut și dându-i înapoi prea puțin. Școala, prin rolul său, asigură

cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a copiilor sub cele două laturi ale sale: educativă și constructivă.

Prin activitățile realizate în grădiniță, cu sprijinul familiei, comunității locale și al cadrelor didactice se urmărește dezvoltarea interesului și a curiozității pentru cunoștințele din domeniul ecologiei, precum și formarea deprinderilor de păstrare și iubire a naturii, a unui comportament civic și etic.

Implicarea copiilor în activitățile de cunoaștere, în alegerea unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme legate de ecologie, are ca rezultat

formarea unor deprinderi și convingeri de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător.

Jocul - Modalitate De Relaxare Și Învățare

Angelica Maria Gheorghe

GRADINITA "RAZA DE SOARE"

Jocul este o experienţă natural- universală ce face parte din viaţa de zi cu zi. Pretutindeni în lume copiii se joacă individual sau în grupuri mici, explorând mediul înconjurator, cunoscandu-şi colegii, legând prietenii, cunoscându-se pe sine, învăţând, dezvoltându-se.

Jocul, prieten nelipsit al copilului, reprezintă pentru perioada preșcolară principala activitate, o formă de manifestare fără bariere geografice ori religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă.

În grădiniță jocul este activitatea de bază și se regăsește în toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copii.

Atât în cadrul lecțiilor de la clasă cât și în cadrul întâlnirilor cu părinții am promovat jocul ca principală modalitate de abordare a celor mici. În cele ce urmează voi expune câteva jocuri de socializare, de mișcare, dar și sportive:

Magnetul

- Copiii stau așezați pe scaune în semicerc
- Se pornește de la proprietățile unui magnet
- Unul dintre copii este în mijloc
- El trebuie să aleagă un coleg sau mai mulți având un element caracteristic asemănător
- De exemplu Colegul X poartă ochelari, acesta devine magnetul, iar toți copiii care poartă ochelari se vor ridica repede de pe scaun și se vor așeza lângă Colegul X
- În timpul, jocului copilul magnet se așază la semnalul stop pe unul dintre scaunele libere, astfel încât preșcolarul rămas fără scaun să devină magnet
- Jocul se repetă discutând astfel despre asemănările și deosebirile dintre copii

Samuraiul

- Participanții stau în cerc
- Se alege un luptător samurai care imită lovitura cu sabia folosind interjecția HA și întinzând mâinile către persoana vizată
- Cel atacat trebuie să vadă la timp și să se apere folosind interjecția HO adoptând o poziție de apărare cu ambele mâini ridicate
- Colegii aflați la dreapta și la stânga celui atacat fac un gest de apărare a acestuia ducând mâinile către abdomenul lui, utilizâd formula HI
- Participantul care nu este atent va părăsi jocul

Cocoșul

- Preșcolarii stau așezați în grupuri de câte doi
- Partenerii de joc preiau rolul unor cocoși luptându-se prin diferite mișcări stabilite de educatoare
- Cel care reușește să realizeze toate mișcările va fi declarat câștigător.

Bibliografie:

1. Tătaru L., Glavă A., Chiș O., ”Piramida cunoașterii- repere metodologice în aplicarea curriculumului”, Ed. Diamant, București, 2014
2. Albulescu I., Catalano H., ” Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar”, Editura Didactica Publishing House, București, 2019.

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE PREȘCOLARILOR

ANGELICA FELDRIHAN

GRADINITA NR 230

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE ALE PREȘCOLARILOR

JOCUL DIDACTIC

Concept, caracterisici

Jocul didactic este unul dintre cele mai eficiente mijloace pentru dezvoltarea vorbirii şi a gândirii logice a preşcolarilor. Eficienţa jocului didactic faţă de celelalte activităţi obligatorii constă în faptul că la desfăşurarea lui participă toţi copiii, ei depunând eforturi de gândire şi exprimare, dar fără a conştientiza aceasta, considerând că se joacă.

Jocul didactic, ca mijloc de bază în dezvoltarea vorbirii, realizează una dintre cele mai importante cerinţe ale educaţiei preşcolare, aceea de a-i învăţa pe copii o varietate de noţiuni, jucându-se în mod organizat.

Jocul didactic se desfăşoară atât în activităţile obligatorii (frontale), cât şi în diferite momente ale zilei – etapa jocurilor la liberă alegere și se caracterizează printr-o structură specifică, originală (el îmbină organic jocul cu instruirea), deosebită de celelalte activităţi care se practică în grădiniţă.

Datorită unităţii depline pe care o realizează între sarcina didactică şi acţiunea ludică, ca şi formei distractive pe care o îmbracă şi o păstrează permanent, jocul didactic este apreciat drept unul dintre cele mai accesibile şi mai eficiente mijloace instructiv-educative folosite la vârsta preşcolară.

Jocul didactic are o **componentă informativă** şi una **formativă.**

Structura jocului constă din : scopul didactic, sarcina didactică, conţinutul jocului, regulile jocului şi elementele de joc.

1. **Scopul didactic** reprezintă o finalitate educativă şi se formulează prin raportare la obiectivele specifice ; formularea scopului jocului trebuie să fie clară şi precisă, asigurând buna organizare şi funcţionare a activităţii.
2. **Sarcina didactică** este formulată în funcţie de conţinutul jocului şi de vârsta copiilor şi reprezintă problema intelectuală centrală pe care copiii trebuie să o rezolve. Prin sarcina didactică se exersează operaţiile gândirii, declanşând operaţii intelectuale precum: recunoaştere, descriere, reconstituire, comparaţie ş.a.
3. **Conţinutul jocului** reprezintă cunoştinţele, priceperile, deprinderile, în majoritate asimilate anterior, în grade diferite, în funcţie de acestea, jocul având menirea de a le solicita, a le verifica sau consolida. Există totuşi unele jocuri care permit achiziţionarea unor cunoştinţe noi.

Jocurile didactice de educarea limbajului au ca şi conţinut cunoştinţe, priceperi şi deprinderi specifice dezvoltării limbajului sub *aspect fonetic* (exersarea exprimării corecte, a pronunţiei, analiza fonetică), *lexical* (imbogăţirea şi activizarea vocabularului

copiilor), *gramatical* (exersarea exprimării corecte din punct de vedere gramatical) şi sub aspectul *stimulării comunicării orale şi a expresivităţii* limbajului, dar şi *exersarea/dezvoltarea altor capacităţi şi procese psihice*: senzaţii, percepţii, atenţie, memorie, gândire, imaginaţie, creativitate, voinţă etc. Din conţinutul jocului didactic rezidă **caracterul formativ** al acestuia.

1. **Regulile jocului** concretizează sarcina didactică; arată cum trebuie rezolvată problema intelectuală; arată căile de organizare a acţiunii ludice. Regulile jocului sunt cerinţele care dirijează acţiunile copiilor; indică acţiunile de joc şi succesiunea lor, reglementează distribuirea rolurilor și relaţiile dintre copii, stimulează sau inhibă manifestările comportamentale ale participanţilor la joc.
2. **Elementele de joc** sunt mijloace prin care jocul devine o acţiune plăcută, distractivă, relaxantă. Ele antrenează copiii la o activitate intelectuală al cărei efort nu este conştientizat, ele dinamizează participarea şi favorizează obţinerea performanţelor. Acţiunea de joc cuprinde momente de aşteptare, surpriză, ghicire, mişcare, întrecere, aplauze etc.

Jocul didactic poate fi organizat **ca activitate obligatorie** sau **ca metodă** în structura altei activităţi, iar selectarea lui se realizează în funcţie de obiectivele propuse şi de caracteristicile grupei.În concordanţa cu acestea, trebuie ales materialul didactic. Orice material didactic trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe: accesibilitate; adecvare la conţinutul jocului; simplitate; claritate; atractivitate; vizibilitate din orice poziţie; valoare artistică.

Jocul didactic se poate desfăşura atât în cadrul activităţilor obligatorii cât şi în afara lor, fiind repetat de către copii la iniţiativa unuia dintre ei sau la sugestia educatoarei. Sfera de utilizare a jocului didactic este foarte largă, deoarece el poate fi practicat în orice moment din programul zilei şi poate fi extins chiar şi în viaţa de familie a copilului.

Desfăşurarea jocurilor didactice de educarea limbajului, îmbinână în structura lor atât elemente instructive, cât şi pe cele educative şi distractive.

Valenţele formativ-educative ale jocului didactic de educarea limbajului

Există jocuri didactice care contribuie la:

- *îmbogăţirea şi activizarea vocabularului*, sub aspectul achiziţionării de noi cuvinte, al consolidării şi activizării lor, sarcină deosebit de importantă la această vârstă a marilor acumulări.
- *deprinderea de a vorbi corect şi coerent în limba română.*
- *dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii limbajului copiilor*.

Dezvoltarea auzului fonematic este strâns legată şi de sarcina deosebit de importantă privind corectarea defectelor de vorbire, întrucât cauza principală a acestor defecte o constituie tocmai slaba dezvoltare a auzului fonematic. În acest sens, jocurile enumerate pot aduce o contribuţie de seamă nu numai la perceperea clară şi corectă a sunetelor corespunzătoare, ci şi pentru corectarea pronunţiei defectuoase a acestora, solicitând copiilor audierea lor cu atenţie şi reproducerea lor corectă.

Prin jocul didactic se asigură înţelegerea, fixarea sau repetarea anumitor cunoştinţe în mod plăcut, fără ca interesul celor care comunică să scadă. Jocul se constituie ca activitate fundamentală la vârsta preşcolară. Jean Piaget denumeşte jocul ca fiind un anumit „tip de activitate, înţeleasă ca un exerciţiu funcţional’’.

Prin joc, copilul se familiarizează cu diferite aspecte ale vieții naturale și sociale și își satisface diverse trebuințe, jocul fiind o activitate generatoare de trăiri pozitive, de satisfacții imediate.

Totodată jocul este, fără îndoială, cel mai eficient mijloc prin care copiii iau contact cu lumea, înțeleg evenimentele din jur și învață din ele. Utilizarea și dezvoltarea limbajului fac parte integrantă din acest proces. Jucându-se, copilul exersează înțelegerea prin comunicare, își dezvoltă capacitatea de judecată, imaginează și formulează verbal ceea ce se întâmplă în jurul său, dar și ceea ce-și imaginează.

Strategia jocului este în esență o strategie euristică, de combinare, relaționare, de interpretare a experienței copiilor (cunoștințe, capacități, deprinderi) și de descoperire a noului.

CONCLUZII:

Valoarea educativă principală a jocului didactic rezidă în faptul că îi face pe copii participanţi direcţi, activi şi interesaţi la actul instructiv- educativ. Rolul educativ al jocului rezidă din îndeplinirea unor obiective cum ar fi:

- influenţarea comportamentului copiilor, mai ales prin intermediul regulilor, aceştia învaţă conduita civilizată, disciplina conştientă, putere de stăpânire, autocontrol, perseverenţă;
- realizarea unei forme de socializare a relaţiilor, dezvoltându-se spiritul colectiv prin colaborare, cooperare, ajutor reciproc, respectarea partenerului, spirit critic şi autocritic.
- formarea la copil a unei atitudini pozitive în raport cu mediul înconjurător şi cultural.

Vârsta preşcolară este cea mai bună perioadă de însuşire a vorbirii, prin joc îi stimulăm pe copii să comunice între ei şi cu adulţii. În această acţiune sunt cuprinse toate aspectele educării limbajului: fonetic, lexical, semantic, structură gramaticală. Dacă noi nu ne-am ocupa de aceste aspecte la grădiniţă, copilul ar intra în şcoală cu o vorbire defectuasă.

Jocurile didactice de educarea limbajului dezvoltă capacităţile intelectuale ale copiilor care privesc priceperea de a formula judecăţi de valoare, de a sesiza esenţialul într-o situaţie dată, de a rezolva prompt şi corect o sarcină de gândire; contribuie la menţinerea tonusului afectiv necesar mai bunei dispoziţii colective, care să susţină activitatea intelectuală a copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

-
  - Cerghit, Ioan – *Metode de învăţământ, Ediţia a IV-a revizuită şi adăugită*, Editura Polirom, Iaşi, 2006
  - Chateu, I – *Copilul şi jocul*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1994
  - Dumitrana, Magdalena - *Educaţia limbajului în învăţământul preşcolar*, vol.II, Editura Compania, Bucureşti, 1999
  - Pânișoară, Ion – Ovidiu - *Comunicarea eficientă*, *Ediția a III, revăzută și adăugită*,Editura Polirom, Iași, 2008

Dezvoltarea Creativității Prin Metode Interactive

Adina Teodora Szölösi

Scoala Gimnaziala Avram Iancu Dej

Creativitatea este una dintre cele mai valoroase calități pe care le pot dezvolta copiii, fiind esențială atât pentru dezvoltarea lor personală sau a abilităților de relaționare și comunicare, cât și a performanțelor școlare.

La copii, creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea lor cognitivă, emoțională și socială. Gândirea creativă se poate observa prin felul în care își folosesc imaginația pentru a crea jocuri, desene sau povești.

Părinții și profesorii au un rol crucial în acest proces. Ei pot crea un mediu propice pentru explorare și exprimare liberă, oferind resurse variate, încurajând idei noi și promovând gândirea independentă.

La clasă, m propus elevilor să citească povestea „Fata babei și fata moșneagului” de Ion Creangă.

La ora de comunicare în limba română, folosind ca metodă interactivă *ciorchinele*, am discutat despre cele două fete, însușirile lor, dar și răsplata pentru comportamentul fiecăreia. Am desprins comportamentele pozitive și cele negative. Au învățat că modul în care se comportă cu cei din jur generează o reacție pozitivă sau negativă.

Avantajele metodei sunt: stimularea conexiunilor de idei, implicarea întregii clase, astfel iese în evidență modul propriu de a înțelege o idee, dar cel mai important este faptul că nu se critică nicio idee, acceptând orice părere argumentată corespunzător. Metada încurajează elevii să gândească liber şi deschis, să-şi organizeze cunoştinţele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învăţare cât şi ca metodă de fixare.

La ora de arte vizuale și abilități practice am propus elevilor să ilustreze o scenă din poveste, folosind tehnica de lucru dorită: desen, pictură, colaj.

La final, folosind *turul galeriei,* am ajutat copiii să înțeleagă și să accepte că toți suntem diferiți, dar suntem egali. Lucrările realizate au fost foarte diferite, dacă ne referim la scena aleasă din poveste, dar și prin felul în care a fost redată, prin tehnica de lucru aleasă. Deși au comentat ce le-a plăcut și ce le-a plăcut mai puțin, am căutat să le dezvolt abilitățile de comunicare asertivă (modul în care au exprimat ce nu le-a plăcut să nu supere autorul lucrării, să se gândească la ce simte cel criticat).

Creativitatea stimulează curiozitatea și dorința de învățare, contribuie la îmbunătățirea gândirii critice și a capacității de a rezolva probleme, și în același timp încurajează interacțiunea și cooperarea, ajutând la exprimarea mai ușoară a emoțiilor și sentimentelor. Activitățile creative pot îmbunătăți concentrarea, satisfacția și starea de bine a copiilor.

Stimularea și dezvoltarea creativității la copii este o necesitate în societatea actuală. Prin jocuri creative putem să îi pregătim pe cei mici pentru provocările pe care le vor întâlni în viață. Aceste metode sunt instrumente eficiente în dezvoltarea abilităților cognitive, emoționale și sociale, iar succesul lor depinde de implicarea și susținerea constantă a adulților.

Metoda Pălăriilor Gânditoare- Tehnică Interactivă De Dezvoltare A Creativității Micilor Școlari

OANA CORBU

Scoala Gimnaziala Nr. 14 sfantul Bartolomeu Brasov

Metoda pălăriilor gânditoare-

tehnică interactivă de stimulare a creativității micilor școlari

"MOG, pisica uitucă"-de Judith Keer - Pălăriile gânditoare

Competența generală:Dezvoltarea creativității și a gândirii critice

Competența specifică: să își dezvolte creativitatea și originalitatea colaborând cu cei de lângă ei (lucrul în echipă)

Obiective:

- să identifice contextele în care se manifestă anumite emoții;

- să colaboreze cu coechipierii în vederea rezolvării sarcinilor propuse, manifestând empatie fată de colegi;

Durata:45 de min.

Materiale: pălariile, fise de lipit în caiet, textul suport

Procedura de lucru:

Cadrul didactic le-a citit elevilor *" Mog, pisica uitucă"* de Judith Keer , apoi au fost împărțiți în șase echipe:

1.Echipa pălăriilor negre - Pălăria precaută, cea care identifică punctele slabe şi riscurile. Elevii au primit sarcina de a prezenta care erau greșelile făcute cel mai des de către Mog.

2. Echipa pălăriilor albe - Pălăria obiectivă, cea care analizează obiectiv informațiile. Elevii au primit sarcina de a reda pe scurt, în maximum trei enunțuri, conținutul textului suport.

3. Echipa pălăriilor verzi - Pălăria creativă, cea care generează idei şi alternative noi. Elevii au primit sarcina de a propune soluții pentru ca Mog să nu mai fie atât de uitucă .

4. Echipa pălăriilor albastre- Pălăria rațională,cea care clarifică şi organizează situația. Elevii au primit sarcina de a extrage concluzii referitoare la cauza problemelor apărute în text, faptul că Mog a plecat de acasă și la comportamentul personajelor principale, toți membrii familiei o etichetau pe Mog ca fiind un animal de companie care făcea numai probleme.

5. Echipa pălăriilor roșii-Pălăria cu sentimente, cea care exprimă sentimente şi intuieşte. Elevii au primit sarcina de a spune ce simt cu privire la faptul că Mog a fost lăsată pe drumuri, în plină noapte și cu pericole la fiecare colț de stradă.

6. Echipa pălăriilor galbene-pălăria pozitivă, cea care semnalează beneficiile şi punctele forte. Elevii au primit sarcina de a prezenta faptele bune pe care Mog le-a făcut la final , atunci când a prins hoțul în casa familiei lui Debbie.

Fiecare pălărie gânditoare reprezintă un mod de gândire, oferind o privire asupra informațiilor, sentimentelor, atitudinii pozitive, creativității, controlului.Tocmai de aceea rolurile se pot inversa, elevii fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

La final, cadrul didactic apreciază modul de lucru al fiecărei echipe, a felului cum au expus ideile, strategiile personale de lucru și informațiile.

Importanța Activităților Extrașcolare În Educația Copiilor

ELENA MARES

Scoala Gimnaziala Bahnaseni

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

GRĂDINIȚA CU P.N. BĂHNĂȘENI-PÂRJOL

Prof. înv. preșcolar:MAREȘ ELENA

Educția extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalitatii copiilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmarește identificarea și cultivarea corespondentei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viata civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începand de la cea mai frageda vârsta, copiii acumuleaza o serie de cunostinte punandu-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natura.Trebuinţa de a se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm scoala cu viaţa.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extracurriculare se pot desfăşura atât în grădiniţă cât şi în afara ei. Ca şi activităţile de tip curricular, cele extracurriculare se desfăşoară sub atenta supraveghere a educatoarei şi au o importanţă deosebită în formarea personalităţii copiilor şi integrarea lor în societate.

Contactul direct cu lumea înconjurătoare, încă de la o vârstă mică, determină o acumulare de cunoştinţe mai trainică, putând vorbi aici despre simple plimbări organizate în natură, despre excursii, prin care copiii percep activ realitatea aşa cum este ea. Natura îi dă şansa copilului de a-l face s-o iubească, s-o ocrotească, să aprecieze ceea ce este realizat de oameni, să păstreze intacte frumuseţile naturale, unice, să-şi dorească să realizeze lucruri măreţe în viaţă.

La vârsta preşcolară copiii sunt mai receptivi ca oricând la ceea ce li se arată sau li se spune. Se pot organiza cu copiii acţiuni de protejarea mediului: îngrijirea unor animale, curăţarea locurilor de joacă, plantarea de pomi, flori, etc.

Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor , calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niste persoane incapabile de a se controla comportamental , emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltați intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârsta , copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natura.

Ca educatoare, trebuie să oferim în mod gradat , în acord cu particularitățile de vârstă , cunoștințe științifice , să organizăm activități educative privind protejarea mediului înconjurător: curățarea parcului, a mediului de joacă , ocrotirea unor animale .

Vizitele la muzee, expoziții,monumente și locurile istorice,case memoriale constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale,folclorice și istorice ale poporului nostru.

Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului.

Educatoarele au un rol deosebit de important în alegerea spectacolelor, la recomandarea emisiunilor de televiziune pentru copii și selecționarea emisiunilor, programelor distractive care au o influență pozitivă mai evident conturate.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Astfel , cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităţilor extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed- back pozitiv.

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Steluța Niță

SCOALA GIMNAZIALA PUIESTI

IMPORTANȚA CREATIVITĂȚII PENTRU ELEVII CICLULUI PRIMAR

Creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor din învățământul primar, influențând diverse aspecte ale vieții lor. Iată câteva motive pentru care creativitatea este importantă pentru cei mici:

1. **Dezvoltarea cognitivă**: Activitățile creative stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. Prin intermediul jocului și al artei, copiii învață să-și folosească imaginația și să găsească soluții inovatoare la diverse provocări.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare**: Prin creativitate, copiii își exprimă ideile, emoțiile și gândurile într-un mod unic. Acest lucru le dezvoltă abilitățile de comunicare, ajutându-i să interacționeze mai eficient cu cei din jur.
3. **Stimularea încrederii în sine**: Participarea la activități creative le permite copiilor să vadă rezultatele tangibile ale muncii lor, ceea ce le crește încrederea în sine și le oferă un sentiment de realizare.
4. **Promovarea colaborării**: Multe activități creative necesită lucrul în echipă, învățând copiii importanța colaborării și a respectului față de ideile altora. Acest lucru contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și a empatiei.
5. **Reducerea stresului și a anxietății**: Activitățile creative, cum ar fi desenul, pictura sau muzica, au un efect relaxant și pot reduce stresul și anxietatea. Acestea oferă copiilor o modalitate de a-și exprima emoțiile și de a-și gestiona mai bine sentimentele.
6. **Stimularea curiozității și a dorinței de a învăța**: Creativitatea încurajează curiozitatea naturală a copiilor, făcând procesul de învățare mai captivant și plin de satisfacții. Aceasta le insuflă dorința de a explora și de a învăța lucruri noi.
7. **Dezvoltarea abilităților motorii fine**: Activitățile artistice, cum ar fi desenatul sau modelajul, ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine, esențiale pentru scris și alte activități manuale.

Încorporând creativitatea în procesul educațional, profesorii nu doar că îmbogățesc experiențele de învățare ale copiilor, dar contribuie și la dezvoltarea lor integrală, pregătindu-i pentru provocările viitoare.

Iată și o extindere a descrierii importanței creativității în viața copiilor:

1. **Dezvoltarea personalității și a identității**: Prin activitățile creative, copiii își descoperă pasiunile și interesele, contribuind astfel la formarea identității lor. Aceasta le oferă oportunitatea de a explora și de a-și defini personalitatea într-un mod autentic.
2. **Creșterea adaptabilității și a flexibilității**: Participarea la activități creative îi învață pe copii să fie deschiși la noi idei și experiențe. Acest lucru le dezvoltă flexibilitatea mentală și capacitatea de a se adapta la situații noi și imprevizibile.
3. **Îmbunătățirea memoriei și a concentrației**: Activitățile creative, cum ar fi învățarea unui instrument muzical sau implicarea în proiecte de artă, necesită

concentrare și practică constantă. Aceste activități contribuie la îmbunătățirea memoriei și a capacității de atenție a copiilor.
4. **Stimularea gândirii divergente**: Creativitatea încurajează gândirea divergentă, care presupune generarea de idei multiple și variate pentru a rezolva o problemă. Acest tip de gândire este esențial pentru inovare și progres, ajutând copiii să devină adulți care pot gândi „în afara cutiei”.
5. **Dezvoltarea unei mentalități de creștere**: Activitățile creative le arată copiilor că efortul și perseverența duc la îmbunătățire și succes. Acest lucru contribuie la dezvoltarea unei mentalități de creștere, în care ei cred că pot să-și dezvolte abilitățile prin muncă și dedicare.
6. **Promovarea sănătății emoționale**: Implicarea în activități creative poate servi ca o formă de terapie, oferindu-le copiilor o modalitate de a-și exprima emoțiile într-un mod sigur și constructiv. Acest lucru este crucial pentru sănătatea lor emoțională și pentru dezvoltarea unei reziliențe puternice.
7. **Încurajarea explorării culturale**: Prin artă, muzică și alte forme de creativitate, copiii sunt expuși la diverse culturi și perspective. Aceasta le lărgește orizonturile și îi ajută să aprecieze diversitatea și bogăția culturală a lumii.
8. **Furnizarea de oportunități pentru joacă și recreere**: Creativitatea încurajează jocul, care este esențial pentru dezvoltarea sănătoasă a copiilor. Jocul creativ le permite copiilor să se relaxeze, să se distreze și să-și dezvolte imaginația într-un mediu lipsit de presiuni.

Integrarea creativității în educația primară nu doar că îmbogățește procesul de învățare, dar și sprijină dezvoltarea holistică a copiilor. Ca profesor, promovarea și încurajarea creativității în clasă ajută la formarea unor indivizi completi, capabili să facă față provocărilor și să contribuie pozitiv la societate.

Exemple concrete pentru fiecare punct menționat anterior:

1. **Dezvoltarea cognitivă**: Organizarea de activități precum construcția de modele din Lego sau rezolvarea de puzzle-uri complexe stimulează gândirea critică și rezolvarea problemelor. De exemplu, copiii pot crea o structură din Lego care să reziste la o anumită greutate, testând diferite soluții pentru a o face cât mai solidă.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare**: Încurajarea copiilor să scrie și să prezinte povești originale în fața clasei. Aceasta nu doar că le dezvoltă abilitățile de scriere și vorbire, ci și încrederea de a se exprima public.
3. **Stimularea încrederii în sine**: Organizarea unei expoziții de artă în școală, unde fiecare copil își prezintă lucrările, le poate oferi un sentiment de mândrie și realizare. De exemplu, un copil care a pictat un tablou va fi mândru să vadă reacțiile pozitive ale colegilor și părinților.
4. **Promovarea colaborării**: Proiectele de grup, cum ar fi crearea unei piese de teatru sau realizarea unui proiect de știință în echipă, învață copiii să lucreze împreună și să aprecieze contribuțiile fiecărui membru al echipei.
5. **Reducerea stresului și a anxietății**: Activități precum desenul liber, pictura cu degetele sau coloratul mandalelor pot avea un efect calmant asupra copiilor. De exemplu, după o zi stresantă, copiii pot petrece 30 de minute desenând ceea ce le trece prin minte pentru a se relaxa.
6. **Stimularea curiozității și a dorinței de a învăța**: Încurajarea copiilor să creeze proiecte științifice bazate pe propriile lor întrebări și interese. De exemplu, un copil curios despre cum funcționează vulcanii poate construi un model de vulcan care erupe folosind bicarbonat de sodiu și oțet.
7. **Dezvoltarea abilităților motorii fine**: Activități precum origami, modelajul cu plastilină sau cusutul ajută la dezvoltarea coordonării mână-ochi și a dexterității. De exemplu, copiii pot învăța să plieze hârtia pentru a crea diverse forme și figuri.
8. **Dezvoltarea personalității și a identității**: Încurajarea copiilor să țină un jurnal creativ în care să deseneze, să scrie poezii sau să noteze gânduri și sentimente îi ajută să își descopere și să își dezvolte identitatea personală.

9. **Creșterea adaptabilității și a flexibilității**: Organizarea de activități de improvizație teatrală, unde copiii trebuie să reacționeze spontan la diverse situații. De exemplu, dându-le un scenariu simplu și lăsându-i să creeze dialoguri și acțiuni pe loc.
10. **Îmbunătățirea memoriei și a concentrației**: Încurajarea învățării unui instrument muzical, cum ar fi pianul sau chitara, care necesită memorarea notelor și a pieselor muzicale. Repetiția și practica constantă îmbunătățesc capacitatea de concentrare.
11. **Stimularea gândirii divergente**: Organizarea de sesiuni de brainstorming unde copiii trebuie să vină cu cât mai multe idei pentru o temă dată, cum ar fi "Ce putem face cu un borcan gol?". Acest tip de exercițiu încurajează generarea de idei multiple și variate.
12. **Dezvoltarea unei mentalități de creștere**: Încurajarea copiilor să lucreze la proiecte de lungă durată, cum ar fi construirea unei machete sau realizarea unui album de desene, evidențiind progresul pe care îl fac în timp și discutând despre cum efortul lor duce la îmbunătățire.
13. **Promovarea sănătății emoționale**: Implementarea de ore de "art therapy", unde copiii pot picta sau desena liber pentru a-și exprima emoțiile. De exemplu, un copil poate desena cum se simte într-o anumită zi și poate discuta despre desenul său într-un mediu sigur și încurajator.
14. **Încurajarea explorării culturale**: Organizarea de activități de artistice care reflectă diverse culturi, cum ar fi pictura în stil aborigen australian sau crearea de măști africane. Acest lucru îi ajută pe copii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea culturală.
15. **Furnizarea de oportunități pentru joacă și recreere**: Încurajarea jocului creativ cu materiale reciclabile, cum ar fi construirea de jucării sau structuri din cutii de carton, sticle de plastic și alte materiale disponibile. De exemplu, copiii pot crea o "casă" dintr-o cutie mare de carton, decorând-o și personalizând-o după dorința lor.

Aceste exemple concrete ajută la evidențierea modului în care creativitatea poate fi integrată în educația copiilor, contribuind la dezvoltarea lor holistică și pregătindu-i pentru viitor.

BIBLIOGRAFIE

Robinson, Ken. ,, Out of Our Minds- Learning to be Creative,,

Einsner, Elliot W. ,,The Arts and the Creation of Mind,,

Feldman, David Henry. ,, Beyond Universals in Cognitive Development,,

Creativitatea În Învățare

Ileana-Mihaela Manole

Scoala Gimnaziala Radu cel Mare

Creativitatea în învățare

Creativitatea poate fi definită printr-un complex de aptitudini psihice care generează produse noi și extrem de valoroase pentru societate, numai în condiții favorabile acesteia (Roșca, 1981). De asemenea, poate semnifica și abilitatea de a oferi răspunsuri noi la probleme, de a realiza răspunsuri noi și originale (Limbos, 1988). Jaoui, 1990, consideră că orice om poate fi creativ, creativitatea existând și făcând parte din fiecare persoană.

Creativitatea în educație, aceasta este exprimată prin ideile fluide, flexibile și originalitate (Pânișoară, 2019). Acestea contribuie semnificativ la dezvoltarea limbajului și gândirii elevilor, cât și la dezvoltarea capacității de transfer analogic. Învățarea eficientă are în vedere raționamentul și depinde de capacitatea de transfer, care ajută elevii să rezolve problemele noi prin analogii cu problemele vechi, deja rezolvate, pe baza similitudinii dintre acestea. Atmosfera pe care o crează profesorul în clasă reprezintă un factor cu influenţă majoră asupra comportamentului de învăţare al elevului. Crearea climatului favorabil, a unei colaborări eficiente între profesori şi elevi, o atmosferă caldă, afectivă, pozitivă, de exigenţă, dar şi de înţelegere, de responsabilitate este o condiţie esentială ce trebuie indeplinită la lecţie.
A avea creativitate pedagogică înseamnă a deține una dintre aptitudinile esențiale ale personalităţii didactice . Stimularea creativităţii elevilor se realizează printr-o pregătire susținută teoretică şi practică; prin dezvoltarea competențelor de muncă și experimentare independentă; prin dezvoltarea spiritului critic. Foarte importantă este relaţia și atitudinea profesorului în relația sa cu elevii. Atitudinea autoritară creează blocaje afective. E necesar un climat destins, democratic, prietenos care contribuie la o deschidere spre imaginație, spre creativitate.

Exemple de activități.

Disciplina: Dezvoltare personală

Scopul: vizează recunoașterea și exemplificarea emoțiilor;

Desfășurarea jocului:

Pe fețele unui cub sunt desenate emoticoane ce sugerează emoțiile de bază. Se aruncă zarul , se identifică emoția și se povestește o întamplare ce exemplifică emoția.

Caracteristici ale jocului din punctul de vedere al experiențelor de învățare:

Activ:-oferă oportunitatea elevilor de a se implica fizic și mental;

Semnificativ:-are legătură cu experiența personală, viața și mediul copilului;

Social:-se desfășoară în grup, copiii împărtășindu-și sentimente, idei, emoții;

Repetitiv: -oferă posibilitatea fiecărui copil de a-și exprima idei și ipostaze noi, pornind de la aceeași emoție;

Vesel:-presupune mișcare, implicare activă, bucurie și plăcere.

Disciplina: Comunicare în limba română

Resurse materiale: cuburi colorate, coli, culori, carioci, foi flipchart, post-it-uri, foarfece, lipici.

Descrierea jocului:

Cadrul didactic invită copiii să formeze echipe și cere fiecărui copil să aleagă un cub de o anumită culoare dintr-o ,,cutie fermecată".

Echipele sunt realizate cu ajutorul cuburilor de aceeași culoare . Pe căte o coală, fiecare membru al echipei trasează conturul cubului primit. Cu ajutorul conturului cei mici pot realiza diverse desene. Aceste desene sunt părțile componente ale unei povești. Cei mici trebuie să țină cont și de următoarea sarcină de lucru: *,,Introduceți în povestea voastră cuvântul ,,....."- E. Galbenă- FLUTURE, E. Verde- Furnică, E. Roşie- Ficus, E. Albastră- Floare."(post-it-uri)*Cadrul didactic încurajează copiii să comunice cât mai mult și să ajungă la concluzia că toate ideile sunt necesare pentru un produs bine realizat.

În momentul în care desenele sunt finalizate, cei mici discută despre modul de organizare, ordinea cronologică.

Fiecare echipă stabilește ordinea și introduce în poveste cuvântul primit din partea cadrului didactic. Desenele sunt lipite în ordine cronologică pe o foaie de flipchart.

Înainte de a se prezenta poveștile, cei mici se asigură că au respectat sarcina de lucru, iar fiecare membru cunoaște povestea și este de acord cu ea.

TEHNICA 6/3/5 (BRAINWRITING) – METODĂ DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Aurelia Raluca Berechet

Gradinita Floare de Colt

Tehnica 6/3/5 reprezintă o modalitate de lucru bazată pe construcția de "idei pe idei" in domeniul creativității. Obiectivul urmărit prin aplicarea acesteia presupune stimularea creativității de grup a copiilor prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții/idei având la bază o temă dată. Brainwriting sau 6/3/5 este o metodă simplă de stimulare a creativității care presupune: 6 membrii în grupul de lucru, 3 soluții fiecare membru al grupului la o problemă dată, 5 minute-timpul de lucru pentru cele 3 soluții. Metoda poate fi aplicată la vârsta preșcolară dacă se respectă etapele de lucru și se cunosc caracteristicile copiilor preșcolari în construirea colectivă a unor povești.

Etape:

1. Împărțirea copiilor în grupe de câte 6 membrii fiecare. Când grupurile sunt alcătuite din membrii obișnuiți, atunci educatoarea împarte copiilor simboluri (animale, flori, buline etc.) și în funcție de simbolul ales se grupează și se formează grupurile de lucru. În cazul acesta sau dacă se lucrează cu copii de 4 ani se acceptă 1-2 soluții pentru fiecare problemă/cerință.

Când grupurile sunt selectate după criterii creative li se solicită minimum 3 variante/soluții la problema dată și rapiditate mai mare (să nu depășească timpul stabilit). Se distribuie fiecărui membru materialul pentru activitate.

2. Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru.

Exemplu: Astăzi în cadrul activității vom desena tema "În vacanță!". Fiecare copil se gândește care vor fi primele elemente care vor alcătui desenul (imaginea). După ce veți desena , dați foaia colegului/colegei din dreapta pentru a "citi" desenele și pentru a continua desenul.

3. Activitatea propriu-zisă alternează activitatea individuală cu cea de grup.

Copiii desenează pe foaia personală, pe care educatoarea i-a scris numele, 3 elemente ale temei in maxim 5 minute. Fiecare membru al grupului când primește fișa de la colegul/colega din stânga sa, privește desenul, identifică elementele desenate, și încearcă să adauge altele, să le modifice creativ pe cele existente fără a se depărta de tema principală.

Educatoarea urmărește ca schimbul de fișe să se facă în ordinea stabilită respectând astfel regula metodei, copiii să îmbunătățească conținutul temei și notează într-o fișă implicarea fiecărui copil.

4. Analiza rezultatelor

Se analizează fiecare lucrare identificând elementele care alcătuiesc desenul.

Se centralizează ideile rezultate și se apreciază. Fiecare fișă reprezintă o subtemă a temei prezentate la începutul activității. Copiilor li se solicită să găsească un titlu care să definească conținutul desenului, dar care să facă parte din tema "În vacanță!".

Exemplu: “Cu părinții la munte!”, “La țară la bunici!”, “La mare!”, “În tabără cu grădinița”, “În concediu cu părinții!”, e posibil să conțină următoarele elemente: brazi, munți, cabane, apă, flori, păsări, insecte, drum, cărare, rucsac, copii, bunici, părinți, jucării etc.

Pentru o evidență mai clară a implicării fiecărui copil se poate specifica la începutul activității că este necesar să-și aleagă o singură culoare cu care va desena, diferită de a celorlalți 5 membri ai grupului. Astfel, culoarea roșie în toate fișele de lucru aparține unui singur copil, culoarea verde a altui copil, culoarea albastră a altui copil ș.a.m.d. Această modalitate facilitează educatoarei evaluarea fiecărui membru al grupului.

Avantajele metodei:

- stimulează copiii să formuleze idei;
- determină toti copiii să-și exprime ideile;
- implică copiii timizi, necomunicativi;
- orientează copiii spre a face analize, comparații, generalizări etc.;
- dezvoltă spiritul critic necesar în evaluare;
- încurajează spiritul de întrecere/competiție;
- dezvoltă atenția voluntară, imaginația;
- îmbină munca individuală cu cea colectivă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S. și colaboratorii. (2002/2009). *Metode interactive de grup*-ghid metodic. Craiova: Ed. Arves.

2. Pânișoară, I. O. (2001/2009). *Comunicare eficientă. Metode de interacțiune educațională*. Iași: Ed Polirom.

„SPORTUL MINŢII” METODĂ DE PREDARE-ÎNVĂŢARE INOVATIVĂ

Aurora Alina Zamfir

Liceul Tehnologic Nr. 1 Maracineni

„SPORTUL MINŢII”

METODĂ DE PREDARE-ÎNVĂŢARE INOVATIVĂ

Jocul de șah este unul dintre jocurile cele mai vechi și cele mai răspândite din lume. Totodată este un joc foarte modern, care a câștigat tot mai mulți adepți, fiind cel mai desăvârșit joc de gândire cunoscut. Șahul ca oricare activitate creatoare, va contribui la formarea personalității elevilor și integrarea lor în activitatea socială. Denumit și “Gimnastica minții” sau “Jocul înțelepților”, șahul trebuie să facă parte din bagajul de cunoștințe a fiecărui om. El este un mijloc de recreere sau o activitate de pregătire pentru a participa la diferite competiții.

În ultimii ani, mai mulți experți în domeniul șahului şi diferite instituții educaționale depun eforturi pentru a introduce șahul în învățământul școlar. Șahul este jocul care schimbă viețile. Ajută educația copiilor cât și sănătatea lor. Unul dintre înlocuitorii excelenței pentru jocurile video este șahul. De aceea, poate fi folosit în terapia elevilor cu CES pentru că prin şah ei își creează diferite strategii, ceea ce îi încurajează să se gândească la doi-trei pași înainte mai degrabă decât să se concentreze doar asupra mișcării piesei sale. Acest lucru îi învață pe copii să privească dincolo de acțiunile prezente în viitor și să le îmbunătățească capacitatea de planificare.

În anul 2023 am finalizat programul de formare “Educaţie prin şah”, organizat de Casa Corpului Didactic Ialomiţa, în parteneriat **cu Ministerul Educaţiei şi cu Federaţia Română de Şah.** Cursul s-a desfăşurat pe platforma Federației Române de Șah, https://www.educatie-sah.ro şi încă se desfăşoară până în decembrie 2026. Înțelegând importanța acestui joc, în anul școlar 2023 - 2024, la nivelul clasei a II-a, clasă pe care o coordonez, am introdus acest “sport” ca mijloc de recreere. În urma încheierii unui parteneriat cu **Federaţia Română de Şah,** copiii au primit conturi gratuite pe platforma www.chesskid.com pentru o perioadă de un an. Fiecare copil a parcurs lecţiile de pe platformă în ritmul său propriu. Nivelul de cunoştinţe era testat prin testele ce există la finalul fiecărei lecții, sub forma unor secvențe dintr-o partidă, competiţile online la nivelul şcolii sau între şcoli, cât şi prin participarea la competiţiile fizice.

Au apărut o mulţime de studii educaționale și psihologice care au examinat beneficiile pe care le au copiii de pe urma practicării jocului de șah. Jocul în echipă îndeplinește și una dintre cerințele de bază ale psihologiei copiilor, care că sistemul de educație școlară este conceput, în primul rând, pentru a socializa elevii, adică pentru a-i familiariza, a-i adapta la viața din sistemul social. Faptul că un copil este în echipă are efect psihoterapeutic deoarece grupul oferă sprijin psihologic fiecăruia dintre membrii săi. Experiența pozitivă a grupului, adecvarea și stabilirea stimei de sine a grupului, în ansamblu, trec la nivelul individual şi devin proprietatea fiecărui elev.

Este un joc iubit de-a lungul istoriei care are o valoare intrinsecă. Schimbările în educație pot avea surse creative nebănuite, cum ar fi: șahul, teatrul, origami şi altele.

Iată 10 argumente care m-au determinat să aplic la clasă acest joc de șah:

1. ajută la dezvoltarea gândirii creative;
2. ajută la dezvoltarea gândirii strategice și analitice;
3. ajută la dezvoltarea puterii de calcul;
4. ajută la dezvoltarea puterii de concentrare;
5. ajută la dezvoltarea memoriei;
6. ajută la gestionarea emoțiilor;
7. dezvoltă spiritul de fair-play;
8. dezvoltă spiritul competitiv;
9. îmbunătățește performanțele școlare ale elevilor, prin calitățile pe care le dezvoltă;
10. ajută la dezvoltarea puterii decizionale.

Jocul de șah poate fi introdus ca opțional în școli deoarece el oferă o plăcută și deconectantă "căutare" de soluții în rezolvarea unor situații problematice prin cultivarea perseverenței, încrederii în sine și a voinței. Șahul poate fi privit și ca o artă, iar studiul său va contribui, de asemenea, la educarea simțului artistic.

Obiective generale ce pot fi urmărite dacă acest joc este ales ca opțional la nivelul școlii::

- Educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți
- Dezvoltarea comportamentelor de cooperare, prosociale, proactive
- Dezvoltarea operațiilor intelectuale

Obiective de referință:

- să înțeleagă și să rețină regulile și principiile jocului;
- să înțeleagă modul de constituire a tablei de șah;
- să recunoască piesele de șah și așezarea lor pe tabla de șah;
- să învețe sistemul de mișcare, de înaintare și de cucerire a pieselor;
- să cunoască etapele unei partide de șah;
- să reușească să se concentreze pe tot parcursul unei partide de șah;
- să gândească orice mutare pe care o face și să prevadă consecințele acesteia;
- să înţeleagă și să rețină conceptele de șah, șah-mat, remiză și pat.

Ţinând cont de cele relatate mai sus, pot spune că şahul este un instrument mai atractiv decât matematica. Are darul de a dezvolta gândirea logică, ordonată, sistematică şi analitică, precum creativitatea. De asemenea, şahul are o latură socială mai dezvoltată şi un sistem de apreciere a valorii fiecărui elev mult mai obiectiv. Poate fi folosit cu succes pentru integrarea copiilor „speciali". O partidă de şah poate reprezenta bazele unei prietenii veşnice.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

Florența Munteanu

Gradinita Cu Program Normal Nr. 4 Tulcea

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE PAȘTE

Liceul de Arte „George Georgescu”/Grădinița cu Program Normal Nr.4 Tulcea

Paștele este cea mai mare sărbătoare creștină.Este sărbătoarea Învierii lui Iisus, intemeietorul religiei creștine, născut la Betleem, din fecioara Maria . Paștele este și momentul în care ne curățăm casele și sufletele și devenim mai buni. Vopsitul ouălor, pasca, mielul sau iepurașul sunt doar cateva tradiții despre care poți afla, citind în continuare.

- Tradiții și obiceiuri de Paște
- Obiceiuri de Paste in regiunea Dobrogei
- Credințe și superstiții de Paște

Despre Paște s-au scris o multime de lucrari, religioase și lumești,

s-au făcut mai multe filme, dar nimic nu poate descrie în cuvinte și imagini ***marea***

taină a Învierii Domnului, a biruinței vieții asupra morții și a luminii lui Hristos împotriva întunericului păcatului.

Această mare sărbătoare creștină este precedată de un post de 40 de zile,

perioada numită Postul Paștelui, iar ultima sa săptamană, numita Săptămâna

Patimilor, are menirea de a pregăti credincioșii pentru Înviere, Imediat după

ultima duminică dinaintea Paștelui , cea a Floriilor, în care se sărbătorește intrarea lui

Iisus în Ierusalim.

De-a doua zi,în Săptămâna mare,se rememorează tot ce a făcut

Mântuitorul pe pământ. Prin post, reculegere și rugăciune, credincioșii parcurg acum cele lui Iisus pe drumul către răstignire și Înviere. Sâmbăta Paștelui simbolizează ,,odihna'' în mormant a Mântuitorului. Seara în biserici se aprind luminile, anunțându-se astfel că se apropie vremea ca toți credincioșii să se pregătească pentru veghea din noaptea Învierii. Și Învierea s-a produs - Iisus a inviat din morți și s-a aratat viu ucenicilor Săi si Maicii Domnului.

În miez de noapte, în biserici se cântă **„HRISTOS A ÎNVIAT!„**

Obiceiurile de Paște sunt atât de variate precum sunt și regiunile Romaniei. Eu am ales să prezent obiceiurile din zona în care m-am născut, crescut și locuiesc – **DOBROGEA**

OBICEIURI DE PAȘTE ÎN ZONA DOBROGEI

Intreaga saptamana a Patimilor are o semnificatie aparte în Dobrogea. Ziua de luni este destinata curateniei. Ziua de marti nu se lucreaza, pentru a nu seca grânele și laptele

vacilor. Se spune că, dacă se lucrează în această zi, vor aparea boli și dureri de cap tot timpul anului.

În ziua de miercuri, se încheia torsul cânepei. Legenda spune despre existența unei ființe asemănătoare Mumei Pădurii, „Joimarița”, care pedepsea femeile leneșe ce nu terminau până în acest moment treburile legate de industria casnică textilă (țesut, împletit etc.).

În Joia Neagră, se curață locurile de veci și se aprind focuri, pentru ca celor de dincolo să le fie cald. De asemenea, rudele împart vin, pâine și apă. Vinerea Mare nu se lucrează și nu se consumă oțet și untdelemn. Singura activitate permisă este pregătirea pascăi. Tot vineri, credincioșii trec, pentru sănătate, pe sub „Sfântul Aer”, o recreare a punerii lui Iisus în mormânt. În ziua de sâmbătă, se finalizează treburile rămase. Cei care nu au vopsit ouăle joi, le pot vopsi în această zi.

În noaptea de Înviere, la ora 12, se sting luminile în biserică, iar credincioșii iau lumină de la preot. Tot în timpul acestei nopți, se oferă pască înmuiată în vin. În prima zi de Paște, imediat după trezire, creștinii se spală pe mâini și față, își fac semnul crucii de trei ori și iau o bucată de pască înmuiată în vin, după care ciocnesc ouă roșii. În a doua zi de Paște, finii își vizitează nașii și le duc o sticlă de vin și un cozonac.

O altă tradiție specifică Dobrogei este „Paparuda”. Obiceiul are loc în a treia zi de Paște și constă în stropirea cu apă a unui alai de tinere sau femei bătrâne, împodobite cu flori sau ramuri verzi. Femeile se înfășoară în ghirlande de brusture sau fag și merg, din casă în casă, colindând și jucând. Se spune că această tradiție va aduce ploaia.

„Caloianul” este un alt obicei de Paște. Sătenii fac o păpușă din lut, care se îngroapă în a treia zi de Paște. După câteva săptămâni, păpușa se dezgroapă, se rupe în bucăți și se împrăștie pe camp. Se crede că acest ritual aduce fertilitate, belșug și regenerarea vegetației.

Credințe și superstiții de Paște

De Paști, există mai multe credințe și superstiții, printre care:

- La Înviere, trebuie să te îmbraci cu o haină nouă;
- În ziua de Paște, nu trebuie să dormi, deoarece restul anului vei fi somnoros și vei avea ghinion;
- Lumânarea de la Înviere se păstrează în casă, pentru a fi aprinsă în caz de calamitate naturală, boală sau supărări;
- În zorii zilei de Paște, trebuie să te speli pe față cu apă neînceputâ, pusă într-o cană nouă, în care ai pus un ou roșu, un banuț de argint și un fir de iarbă, simboluri ale sănătății, prosperității și norocului;
- La masa de Paște, se mănâncă prima oară un ou. Se crede că acesta aduce sănătate pe tot parcursul anului;
- La prânz, se consumă pește și pasăre, pentru a fi sprinten ca peștele și ușor ca puiul;
- În dimineața de Paște, privește prima oară într-un vas cu apă neînceputâ. Se spune că vei avea vederea bună tot anul;
- Oul roșu nu se consumă cu sare, deoarece se spune că vei transpira tot anul;
- Bucățile de pască și anafură de la Înviere se păstrează tot anul, deoarece sunt considerate leac;
- Dacă păstrezi un ou roșu 40 de zile după Paște și nu se strică, vei avea noroc tot anul;
- În ziua de Paște, se ține o bucată de fier sub prag, ca protecție pentru casă;
- Copiii născuti în ziua de Paște sunt binecuvântați și au noroc toată viața;
- Dacă prima persoană care îți trece pragul este un bărbat, vei avea noroc tot anul;
- Se spune că cei care mor în prima zi de Paște sunt scutiți de judecata divină, iar sufletele lor ajung direct în rai;

- Se spune că, în noaptea de Înviere, se deschid cerurile, iar cei dispăruți se întorc pentru câteva clipe la rudele lor. De aceea, cât familia este la biserică, se lasă acasă, la vedere, un ou roșu și un covrig, pentru ca spiritele să își potolească foamea;
- Pentru a avea familia unită tot anul, este bine ca primul ou ciocnit să fie consumat de toți.

Paștele este una dintre cele mai dragi sărbători creștine, iar tradțiile și obiceiurile ajută la întregirea familiei. Învierea Domnului aduce cu sine trezirea naturii la viață și înnoirea sufletelor. Cadourile de iepuraș sunt doar un bonus, bine primit deopotrivă de cei mici și cei mari.

Induiferent de credință, mituri sau realitate, profită de Sărbătorile Pascale pentru a fi alături de cei dragi, bucură-te de masa de sărbătoare în familie și nu uita că Paștele este în primul rând o sărbătoare a iubirii lui Dumnezeu care și-a jertfit propriul Fiu pentru mântuirea omenirii.

Liniște sufletească, belșug și lumină să vă aducă Sărbătoarea Învierii Domnului. Paște Fericit!

Bibliografie:

1. Fl. Marian, Sărbătorile la români, vol. 1, Ed. Grai și suflet - Cult. nat., Buc., 2001

2. Vulcănescu, Mitologie română, Ed. Academiei R.S.R., Buc., 1987

3. Locuitorii satelor Agârbiciu şi Veştem.

Educaţia Caracterului La Elevi-Soluţie De Rezolvare A Problemelor De Indisciplină

CAMELIA COTÎRŢĂ

Şcoala Gimnazială „I.G.Duca

Caracterul reprezintă calităţile stabile şi distincte care individualizează o persoană, fiind părţi integrante din viaţa unei persoane şi care determină reacţiile ei în diferite circumstanţe.

Educaţia caracterului în şcoală vine să se adauge efortului părinţilor, familiilor, religiei, organizaţiei civice pentru a dezvolta la copii şi tineri acele calităţi care să asigure continuitatea unei societăţi libere şi democratice.

Caracterul reprezintă sâmburele educaţiei şi al vieţii, iar modelarea lui, având avantajul îmbunătăţirii sistemului relaţional, dezvoltarea unui mediu propice pentru studiu, creşterea sentimentului de siguranţă în şcoli, dezvoltarea unor relaţii apropiate în mediul familial. Modelând şi dezvoltând caracterul, cadrele didactice îi vor ajuta pe elevi să-şi atingă potenţialul maxim, deoarece nu există nicio îndoială asupra faptului că mentalitatea influenţează deciziile unui tânăr, iar ideea dezvoltării în şcoală a unui tip de mentalitate care să încurajeze elevii să ia decizii corecte şi să se bucure de succese depline, va avea beneficii pe termen lung.

Există un program original de educaţie a caracterului destinat copiilor din ciclul primar, numit,,Character First-Education”, program care nu presupune introducerea unei noi discipline şcolare în curriculum, ci, dimpotrivă, se va integra în curriculum-ul oficial sau, după caz, în cel opţional, în manieră cross-curriculară.

În ciclul primar se lucrează cu 49 de broşuri, corespunzătoare celor 49 de trăsături de caracter avute în vedere şi grupate în patru serii, fiecare pentru un an de studiu. Structura şi concepţia acestor broşuri este unitară şi constituie un prim material curricular al învăţătorului. Se folosesc ca auxiliare casete audio şi video, planşe, cărţi, pliante, diplome de recompensă etc.Fiecărei trăsături de caracter îi este alocat un anumit timp, de regulă 2-3 săptămâni, perioadă în care se pune accent special pe trăsătura aleasă. Broşurile specifice fiecărei trăsături de caracter vor fi schimbate cu exemplificări relevante pentru copilul român, deoarece ele ilustrează elemente de cultură şi istorie americană.

Educaţia se confruntă la nivel instituţional cu o serie de probleme, care ţin în esenţă de ruptura dintre aşteptările faţă de şcoală şi prestaţia oferită de aceasta. Dacă latura informaţională şi competenţele de natură cognitivă sunt promovate cu precădere şi la nivel înalt, nu acelaşi lucru se poate afirma şi despre latura formativă, atitudini şi comportamente.

Pentru experiment am ales ca trăsătură de caracter-**generozitatea**- şi am elaborat un plan de lucru pe două săptămâni, parcurgând următorii paşi:

1. **Prezentarea unei povestiri din natură**- ,,Pelicanul”- 25 minute- Această poveste ilustrează generozitatea în lumea animalelor. În prezentarea povestirii se va prezenta imaginea pelicanului, iar la final se va colora. Se va discuta cu elevii, în final, povestea şi morala ei.
2. **Învăţarea definiţiei**- se realizează folosind matrice conceptuală, pe

care copiii trebuie să o completeze cu conceptul nou învăţat, să o definească, să găsească un enunţ despre noţiunea studiată, să o reprezinte grafic. Pentru a realiza acest lucru se oferă mai multe definiţii ale generozităţii,pe care echipa le va studia şi din care va alege una reprezentativă-20 minute.

1. **Învăţarea celor 5 „Eu voi”-** „Daruri de Crăciun”- 20 minute-

acestea reprezintă cele cinci promisiuni cuprinse la fiecare broşură cu diferite trăsături de caracter, pe care elevii trebuie să le înţeleagă şi să le respecte. Pentru a realiza acest lucru promisiunile se vor scrie pe o foaie reprezentând ornamente pentru pomul de Crăciun, apoi vor fi decupate ş atârnate într-un brad.

1. **Activitatea 1-** „O inimă generoasă”-45 minute- activitate practică. Se decupează din carton îndoit trei inimi şi pe inima din faţă copilul

completează cu moduri în care el poate fi generos, pe cea de a doua inimă, moduri în care el a fost generos, iar pe a treia inimă, elevul completează cu expresii generoase pe care el le poate spune. Pe spatele inimii se scrie promisiunea „Eu voi fi generos” şi se semnează. Inima va fi aşezată în clasă la loc vizibil, şi poate fi completată oricând.

1. **Activitatea 2**-„Prietenul secret”- 10 minute zilnic- este o activitate

prin care elevii sunt stimulaţi să îşi arate generozitatea colegilor, fără a aştepta altceva în schimb. Astfel, se scrie numele copiilor pe bileţele, se amestecă într-un săculeţ şi fiecare copil va extrage un bileţel cu numele unui coleg care va deveni prietenul secret şi pentru care, de-a lungul a două săptămâni, trebuie să scrie mesaje de încurajare sau să facă cadouri speciale, pe care le vor transmite în mod anonim. La sfârşitul perioadei, identitatea tuturor va fi dezvăluită, iar activitatea va putea reîncepe cu alte nume şi alţi prieteni.

1. **Activitatea 3**- „Faceţi o donaţie!”-2 ore- fiecare copil va aduce,

alături de părinţi, jucării,îmbrăcăminte, aparatură, pe care le consideră că nu le vor mai folosi şi le vor dona unor organizaţii de caritate. Cu sprijinul părinţilor, vor fi donate celor care au nevoie de ele. Copiii vor fi lăudaţi pentru generozitatea de care dau dovadă, indiferent de mărimea cadoului lor.

1. **Certificate acordate**- se oferă certificate de generozitate şi se laudă

elevii care au devenit mai generoşi. Trei copii vor primi inima de aur şi vor fi felicitaţi în faţa întregii clase. La sfârşitul activităţilor, vor primi şi diplomă de caracter pentru generozitate.

1. **Jurnalul generozităţii**- se încurajează copiii să caute în ziare şi să

decupeze articole despre oameni generoşi, să identifice în familie, la prieteni, acte de generozitate şi să le descrie, apoi să le pună pe un „Panou al generozităţii” pregătit anterior. Acesta poate fi decorat şi cu imagini şi are rolul de a atrage atenţia asupra actelor de generozitate din comunitate. Motto-ul acestui jurnal va fi: „Binele pe care-l faci va fi mâine uitat. Nu are importanţă, împlineşte-l!”

1. **Poveste despre generozitate**- se alege o poveste din orice domeniu

care se citeşte elevilor,apoi se analizează.

10.Punga de pelican- este o activitate cu caracter practic, se realizează şabloane după ilustraţia oferită în broşură. Fiecare elev va desena două contururi de pasăre pe o bucată de carton şi le va decupa, apoi le va colora şi le va lipi, punând un balon între cele două cartoane. Copiii pot umfla balonul şi atunci punga pelicanului se va umfla ca şi atunci

când prinde peşte. Astfel, elevii îşi vor aminti de generozitatea pelicanului din povestea pe care au auzit-o. Lucrările vor fi afişate pe un carton albastru, la loc vizibil.

Practic, educarea caracterului presupune depăşirea sau stăpânirea

trăsăturilor native şi este un proces complex, îndelungat, dar care, prin extinderea acestui program de la ciclul preprimar până la cel liceal, poate fi realizat.

Bibliografie:

1.Băban, A., *Consilierea educaţională*- Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

2.Iucu, B.,R., *Managementul clasei de elevi.Gestionarea situaţiilor de criză educaţională în clasa de elevi,* Editura Fundaţiei Culturale ,,Dimitrie Bolintineanu", Bucureşti, 1999

DIVERSITATEA CULTURALĂ LOCALĂ ÎN ACTIVITĂŢILE CU PREŞCOLARII

Elena Pantelemon

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

În lumea modernă, diversitatea în sens larg – indiferent dacă este de natură culturală sau lingvistică – poate fi pusă pe seama a doi factori esenţiali: intensificarea migraţiei şi noile tehnologii de informare şi comunicare.

Diversitatea culturală nu mai este un prejudiciu, ci o realitate care trebuie fructificată înca din perioada preşcolară.

Încă de mici, copiii trebuie „antrenaţi" să asculte „povestea" altui copil fără să emită judecăţi, să-şi prezinte propria „poveste" nealterată şi fără frica de a fi judecat de ceilalţi. Pentru a fi evitate neînţelegerile, copiii vor fi sprijiniţi să adreseze întrebări, să compare propriile convingeri cu ale colegilor, să identifice similitudinile şi diferenţele între acestea.

Pentru cadrele didactice este esenţial să creeze relaţii pozitive în interacţiunea dintre semeni, să favorizeze dezvoltarea persoanei cât şi a relaţiilor constructive în grup, pentru a trăi sentimentul propriei identităţi.

Tot modul de învăţare din grădiniţă este organizat din perspectivă interculturală, permiţând învăţarea prin colaborare, comunicare şi nicidecum de marginalizare a unor copii. Deschiderea spaţiului grădiniţei către comunitate şi specificul ei, organizarea unor întâlniri, excursii, serbări cu specific intercultural, dar nu în detrimentul majorităţii, urmăreşte realizarea obiectivelor de egalizare a şanselor în educaţie.

E.Cory, în studiul,,Talking about differences children notice"(a vorbi despre diferenţele pe care le observă copiii), sugerează:

- răspundeţi prompt întrebărilor copiilor , dacă ocolim răspunsurile , aceştia vor deduce că ceva nu este bine în ceea ce priveşte întrebarea sau persoana la care se referă aceasta;

- răspunsurile să fie simple, legate de experienţa copiilor şi nivelul lor de cunoaştere;

Exemple de mijloace de realizare a obiectivelor propuse prin educarea limbajului (DLC):

a. Lecturi după imagini: „Să cunoaştem etniile din oraşul nostru ", „Costumul popular"

b. Convorbiri:„Despre preparatele culuinare ale altor etnii", „Să învăţăm să trăim împreună" „Mărţişorul" , „Crăciunul", „Paştele la noi", „Toţi diferiţi, toţi egali!", „Cum ne comportăm?"

c. Jocuri didactice:„Aşează imaginea la locul potrivit" (obiective turistice), „Al cui este portul?", „Suntem egali,suntem diferiţi"(acceptarea nondiscriminarii), „Ne înţelegem unul cu altul", „Etniile Dobrogei se prezinta".

Didactica contemporană promovează concepte şi atitudini educaţionale noi, menite să determine forme variate de comunicare, cooperare şi colaborare în sprijinul copiilor.

Diversitatea culturală este o realitate necesară a fi fructificată şi în mediul preşcolar. Pentru a satisface cu succes scopurile unei educaţii interculturale la nivelul vârstei preşcolare, curriculumul trebuie să asigure un loc cert diversităţii în structurile sale, să-i facă vizibili pe minoritari şi să dezvolte capacităţi interculturale în rândul tuturor. În acest demers, noi, educatoarele trebuie să apelăm la diverse strategii de redimensioare interculturală a unităţii noastre de învăţământ.

În învăţământul preşcolar, familiarizarea majorităţii cu limba, cultura, tradiţiile minorităţilor, revine educatoarelor. Ele trebuie să fie persoane deschise spre toţi copiii, indiferent din ce familii provin aceştia din punct de vedere etnic, religios, social, etc. În atingerea obiectivelor propuse apelăm la metode specifice educaţiei moderne bazate pe cooperare, comunicare, echitate.

Este bine ca toţi copiii să vină în contact şi să cunoască şi aspecte legate de alte culturi, dar pentru o bună convieţuire, pentru a se preveni şi evita conflictele interetnice şi de altă natură este necesară implementarea educaţiei interculturale încă de la grădiniţă, prin promovarea toleranţei, a bunei înţelegeri şi egalităţii de şanse între membrii aceleiaşi comunităţi. În acest context sunt tot mai numeroase ocaziile de implementare şi derulare a proiectelor, prin care grupuri de copii, dar şi educatori se implică în acţiuni specifice, bine structurate, bazate pe principii pedagogice, temeinic studiate, elaborate şi îndeajuns experimentate şi aplicate în timp.

Necesitatea unei abilitări adecvate în rândul educatoarelor în sensul preţuirii şi valorificării diversităţii culturale este evidentă.

În realitatea zilnică din grădiniţă, a principiilor interculturalităţii se poate porni de la o afirmaţie de bază: diferenţele dintre copii, culturi şi comportamentele lor sunt firești. Copiii sunt egali nu pentru că ar fi toţi la fel, ci pentru că sunt diferiţi. De aceea, ei nu trebuie să fie forţaţi să devină copii ale unui model predefinit din perspectiva unei optici dominate de stereotipuri şi prejudecăţi culturale, purtate de adulţi. Cadrele didactice, bine intenţionate, convinse pe drept că toţi copiii sunt egali, ignoră diferenţele dintre copii, stabilind perspectiva majoritară ca normă aplicabilă tuturor şi fără negociere.

Preşcolarii nu posedă informaţii suficiente referitoare la apartenenţa etnică şi socială, religie, naţionalitate, rasă, limbă, etc., dar ceea ce ştiu ei se concretizează în comportamentul lor prin a-l respinge pe copilul care este « altfel » decât ei (de obicei rrom). Pentru a-i informa în acest sens am urmărit, în primul rând, ca prin diferite activităţi să-i familiarizez cu viaţa copiilor din alte ţări. Prin intermediul revistelor, planşelor, albumelor, al emisiunilor T.V. copiii au cunoscut diversitatea oamenilor(de culoare, aspect), în general. Povestindu-le şi relatându-le întâmplări, preocupări ale copiilor şi adulţilor din ţara noastră şi din alte ţări, au putut trage concluzia că mai mult ne asemănăm unii cu alţii decât ne deosebim. Deci în fiecare ţară copiii au aceleaşi preocupări : se joacă, dansează, cântă, desenează, chiar dacă după aspectul fizic, ei par diferiţi. Activităţile artistico – plastice au scos cel mai bine în evidenţă reprezentările pe care şi le-au format referitor la copiii lumii. Am observat că deşi îi colorează diferit, aşa cum sunt ei în realitate, totuşi toţi sunt integraţi în aceleaşi peisaje cu soare, flori, fluturi, baloane, etc.

Activităţile pe care ni le planificăm în preajma unor evenimente cum ar fi :1 Iunie, Craciunul, Sărbătorile Pascale, etc. au rolul de a-i sensibiliza pe copii asupra îndemnurilor la prietenie, ajutor, toleranţă

Având în vedere faptul că vor fi mereu contacte între cei aparţinând populaţiei majoritare şi cei ce aparţin minorităţilor, educaţia interculturală derulată prin acţiuni la nivelul unităţilor şcolare şi preşcolare sau al comunităţii trebuie să vizeze :

- transmiterea de cunoştinţe despre propria cultură şi despre alte culturi aparţinând altor etnii ;

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raporturilor dintre români şi minorităţi ;
- recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate dintre oameni ;
- promovarea unei politici şcolare care să favorizeze egalizarea şanselor în educaţie ;
- demararea unor strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice;
- iniţierea în demersuri pentru cunoaşterea culturii etniilor şi pentru tratarea cu tact şi înţelegere a aspectelor vieţii culturale şi sociale ;
- promovarea unor relaţii de cunoaştere şi de bună înţelegere între etnii ;
- lupta împotriva prejudecăţilor etnice.

Convieţuirea împreună cu alte etnii ne dă posibilitatea să ne cunoaştem şi să ne obişnuim unii cu alţii, să luăm ce e mai bun de la fiecare şi să ne ajutăm reciproc. În acest spirit trebuie să creştem copiii şi să-i învăţăm că toţi suntem cetăţeni ai Europei şi ai lumii. Această nevoie tot mai presantă de interculturalitate nu înseamnă negarea sau eliminarea propriei culturi, ci doar lărgirea perspectivei spre modele culturale şi valorile proprii ale altor culturi.

Sentimentul apartenenţei la o comunitate multiculturală se formează din primii ani ai vieţii, altfel spus, în cei ,,şapte ani de acasă", care includ, firesc, anii petrecuţi în grădinţă. Iată de ce revine educatoarelor, în ansamblu, misiunea de a dezvolta în forme şi conţinut activităţi de educare şi formare multiculturală a copiilor. Interculturalitatea trebuie considerată o parte componentă a realităţii zilnice din gradinită, şi nu o temă sau activitate adăugată.

Experienţa de zi cu zi mă determină să afirm că nouă, cadrelor didactice ne revine un rol deosebit de important în crearea unei atmosfere prietenoase, plina de respect între copii şi între părinţi pentru a se evita unele neînţelegeri sau conflicte interrasiale.

În activitatea mea m-am confruntat cu situatii cand au venit copii din medii total diferite : familii foarte sărace, familii de religii diferite, copii din medii profesional diferite, cu culturi diferite sau de etnii diferite, situaţii în care obiectivul meu principal a fost acela de a-i determina pe aceşti copii să nu simtă sau să simtă cât mai puţin felul provenienţei lor, ferindu-i de fenomenul frustării care ar putea avea repercursiuni asupra personalităţii în formare a copilului mic.

În grădiniţa noastră pe copii nu-i deranjeaza că unii sunt altfel, ceea ce este un fapt îmbucurător. Ei se bucură sa fie împreună, să participe la jocuri şi activităţi împreună, să participe la serbări şi diferite concursuri unii alături de altii. Datinile, obiceiurile şi tradiţiile au rolul lor în permanenţa culturală a unui popor, a unui neam. Copiii cântă şi dansează împreună cu ocazia serbărilor organizate dându-le posibilitatea de a se simţi mai aproape unii de altii, de a-şi respecta portul, obiceiurile si tradiţiile indiferent de limba pe care o vorbesc.

În cadrul activităţilor de educarea limbajului copiii au prilejul să învete versuri populare înţelegând graiul zonei respective, să-şi povestească întâmplări.

DARURI DIN INIMĂ

Ileana Tanase

Liceul Tehnologic Nr. 1 Maracineni

Prof. ILEANA TĂNASE

Liceul Tehnologic Nr.1

Mărăcineni-Argeș

Cele mai mari satisfacții le ai atunci când oferi fară să aștepți să primești ceva în schimb, când vezi că investiția ta, fie financiară, fie timpul sau zâmbetul tău îi bucură pe ceilalți și îi ajută să meargă mai departe. Pentru preșcolarii și elevii de la Liceul Tehnologic Nr.1, Mărăcineni zâmbetul și atenția ce le pot dărui semenilor săi aflați în situații mai critice sunt foarte importante, iar prezența lor alături de aceștia se pare că-i transformă în niste învingători, împliniți sufletește prin sprijinul acordat celor care au nevoie de ei. Această transformare a existat până în prezent datorită implicării lor ca voluntari activi în organizarea de evenimente caritabile și de acțiuni comunitare în cadrul unor proiecte derulate de-a lungul timpului.

În prezent, elevii unității noastre școlare au răspuns promt unei alte inițiative de acest gen , proiectul cu finanțare extrabugetară „*MÂINI DIBACE*”, desfășurat de elevi și cadrele didactice, a dorit mobilizarea preşcolarilor şi elevilor, a familiilor acestora, dar şi a comunităţii locale în vederea realizării unui eveniment caritabil, prin participarea directă în cadrul activităţilor de voluntariat.

Scopul proiectului a fost acela de a creşte implicarea civică a preşcolarilor, elevilor, cadrelor didactice şi a comunităţii locale, prin participarea directă la activităţi de voluntariat și prin valorificarea potenţialul creator al copiilor cu privire la capacitatea de a realiza diferite obiecte, în sprijinul ajutorării copiilor care provin din medii dezavantajate.

Acest proiect a avut menirea de a valorifica produsele activităţilor cu copiii (desene, picturi, decoraţiuni pascale, felicitări, etc.), totodată urmărindu-se și dezvoltarea afectivă a personalităţii elevilor și preșcolarilor, prin educarea laturii moral-creştine, prin cunoaşterea tradiţiilor şi obiceiurilor legate de Sărbătorile Pascale.

Elevii au realizat diferite lucrări și podoabe, specifice Sărbătorilor Pascale, folosind materiale diverse și aplicând procedee și tehnici de lucru variate învățate la clasă. Cu lucrările realizate s-a organizat o expozitie cu vânzare pentru părinți și pentru locuitorii comunei Mărăcineni, în vederea atragerii de fonduri. Din fondurile strânse în urma vânzării de obiecte s-au pregătit pachete cu dulciuri și alimente pentru 33 de elevi proveniți din familii cu venituri modeste.

La reușita acestor activități ne-au fost alături – ca de obicei - numeroși elevi și părinți, cadre didactice din Liceul Tehnologic Nr.1, enoriași ai Bisericii Ortodoxe ”Sfântul Nicolae”, Mărăcineni, alături de alți oameni cu suflet: reprezentanți ai Primăriei și ai Consiliului local, reprezentanți ai firmei SC Diaplast, Mărăcineni, dl. Siminel Tudoraș, reprezentant al firmei SC Alexim 92 SRL, Pitești.

Aceste activităţi întregesc activitatea educativă a şcolii, aducând un surplus informaţional elevilor şi completând condiţiile concrete ale educaţiei acestora.

Astăzi, când ne putem numi „cetăţeni europeni”, nu putem rămâne indiferenţi la necazurile şi situaţia materială scăzută a celor din jurul nostru. Un bun creştin îşi apleacă privirea asupra acestor probleme şi face ceva util în acest sens. Nu trebuie să fim adulţi pentru a putea alina suferinţa celor de lângă noi şi a aduce un zâmbet pe faţa plină de lacrimi şi o rază de bucurie într-un suflet încercat şi trist.

Dorim ca, în continuare, să ducem tradiţia mai departe, prin realizarea unui eveniment tot mai bun. Tuturor participanților, invitaților, partenerilor, coordonatorilor și colaboratorilor le adresăm sincere mulțumiri pentru implicare și pentru reușita acestei acțiuni.

Suntem motivaţi de faptul că beneficiarii direcţi ai proiectului, copiii care provin din medii dezavantajate, au avut Sărbători Pascale mai frumoase și – de ce nu - mai bogate, datorită muncii noastre, a implicării elevilor, a cadrelor didactice, a părinților și a comunității locale.

Creativitatea În Învățământul Primar

MARIANA BOBEICA

SCOALA GIMNAZIALA „ION I. GRAURE„

Creativitatea în învățământul primar

Creativitatea este un element important al procesului educațional și joacă un rol semnificativ în dezvoltarea copiilor în timpul anilor de învățământ primar. În această etapă a vieții lor, copiii sunt într-o perioadă de explorare și descoperire a lumii din jurul lor, iar stimularea creativității îi ajută să-și dezvolte gândirea critică, imaginația și abilitățile.

Creativitatea poate fi înțeleasă ca abilitatea de a gândi și de a acționa în mod original și productiv, generând idei și soluții noi și inovatoare. Aceasta nu se limitează la domeniul artistic, ci poate fi aplicată într-o varietate de contexte și discipline, inclusiv matematică, științe, literatură și multe altele.

-Rolul creativității în dezvoltarea copiilor

Creativitatea joacă un rol important în dezvoltarea holistică a copiilor în timpul anilor de învățământ primar. Ea îi ajută pe copii să-și exploreze și să-și exprime identitatea și interesele, să-și dezvolte imaginația și să-și îmbunătățească abilitățile de rezolvare a problemelor. Prin activități creative, cum ar fi desenul, pictura, construirea, jocurile de rol și scrierea creativă, copiii își dezvoltă abilitățile motorii fine, limbajul și capacitatea de a comunica idei și emoții. În plus, creativitatea îi încurajează pe copii să gândească în afara cutiei, să experimenteze și să încerce soluții noi, ceea ce le dezvoltă spiritul critic și capacitatea de adaptare.

-Beneficiile creativității în învățământul primar

Există o serie de beneficii asociate cu integrarea creativității în învățământul primar. Printre acestea se numără:

Stimularea interesului și angajamentului: Activitățile creative captivante și interactive pot stimula interesul și angajamentul copiilor în procesul de învățare, făcându-i să fie mai motivați să participe și să exploreze subiectele predate.

Dezvoltarea abilităților cognitive: Creativitatea stimulează gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor și capacitatea de a face conexiuni între diferite concepte și idei, ceea ce îmbunătățește performanța academică a copiilor.

Cultivarea încrederii și stimei de sine: Oportunitățile de a-și exprima creativitatea și de a-și împărtăși creațiile cu ceilalți îi ajută pe copii să-și dezvolte încrederea în propriile abilități și să-și consolideze stima de sine.

Promovarea colaborării și comunicării: Activitățile creative în grup încurajează colaborarea și comunicarea între copii, dezvoltând abilitățile lor sociale și emoționale și consolidând legăturile de prietenie.

Prepararea pentru lumea reală: Creativitatea este o abilitate esențială în lumea contemporană, în care inovația și adaptabilitatea sunt tot mai valorizate. Încurajarea

creativității în învățământul primar pregătește copiii pentru succes într-o lume în continuă schimbare și evoluție.

-Modalități de încurajare a creativității în clasă

Există numeroase modalități prin care educatorii pot încuraja și sprijini creativitatea în clasă. Printre acestea se numără:

-Oferirea de spațiu și timp pentru explorare și joc liber: Copiii au nevoie de spațiu și timp pentru a-și explora interesele și pentru a-și exprima creativitatea prin joc și activități libere.

-Furnizarea de provocări și provocări creative: Educatorii pot oferi provocări și provocări care să încurajeze gândirea creativă și rezolvarea de probleme, cum ar fi proiecte de construcție, probleme matematice neconvenționale sau scenarii de joc de rol.

-Promovarea diversității și incluziunii: Este important ca activitățile creative să fie accesibile și relevante pentru toți copiii, indiferent de abilitățile lor individuale sau de contextul lor cultural și social.

-Încurajarea întrebărilor și explorarea: Educatorii pot încuraja întrebările și curiozitatea copiilor, îndrumându-i să exploreze și să descopere lumea din jurul lor în moduri creative și inovatoare.

-Furnizarea de feedback constructiv și încurajare: Feedback-ul pozitiv și încurajator din partea educatorilor și colegilor poate consolida încrederea și stima de sine a copiilor și îi poate motiva să-și continue eforturile creative.

În concluzie, creativitatea joacă un rol important în învățământul primar, având un impact semnificativ asupra dezvoltării copiilor în această etapă importantă a vieții lor.

SECRETELE UNEI EDUCAȚII DE SUCCES CUM INFLUENȚEAZĂ FAMILIA PARCURSUL ACADEMIC AL COPIILOR

GABRIELA PADURARU

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

Factorii care influenteaza azi mediul educativ sunt: noua concepție care se cristalizează asupra educației ca serviciul social și extinderea mass-media (T.V). Părinții trebuie să-și întărească fundamentarea relațiilor pe baza dragostei lor față de proprii copii și pe dorinta lor ca aceștia să aibă performanțe și succes în viață. Aceasta nu se poate realiza dacă părinții nu cunosc personalitatea propriului copil. Educația copilului este factorul principal care dezvoltă personalitatea lui. În educația copiilor trebuie să existe între părinți înțelegere și acord în diferite probleme și de aici decurg normal și celelalte.

În activitatea de educație în familie un rol important îl are ,,climatul" care este rezultatul raporturilor dintre membrii familiei. Aceste raporturi și caracterul lor pot forma ,,climatul pozitiv" (favorabil) sau ,,climatul negativ" (nefavorabil) educației, adică formarea copilului ca cetățean, ca om.

Educația copiilor reprezintă una dintre cele mai importante responsabilități ale părinților, educatorilor, școlii și societății în general. Într-o lume în continuă schimbare și modernizare, parteneriatul cu factorii educaționali devine crucial, iar familia ocupă un loc central în acest proces. O familie implicată și pregătită să acționeze ca un factor educativ poate contribui semnificativ la formarea personalității și succesul copiilor săi.

Cu toate acestea, nu toate familiile sunt dispuse sau pregătite să-și asume responsabilitățile educative în mod consecvent. Lipsa de timp, grijile zilnice sau lipsa de pregătire psihopedagogică pot fi obstacole în calea unei educații corespunzătoare a copiilor. Este esențial ca părinții să își întărească relațiile cu copiii lor pe baza dragostei și să-și dorească succesul și performanțele acestora în viață.

Climatul din cadrul familiei joacă un rol crucial în educația copiilor. Raporturile pozitive dintre membrii familiei pot contribui la formarea unui climat favorabil pentru dezvoltarea personalității copilului, în timp ce raporturile negative pot avea efecte adverse. Atitudinile și comportamentele părinților influențează în mod direct modul în care copiii se dezvoltă și învață.

Voi enumera câteva din posibile atitudini și comportamente ale părinților și implicațiile lor în formarea profilului moral al copilului.

*,,Familia severă"- în anumite limite imprima ordine, disciplină, seriozitate, asigură unitate și echilibrul familiei. Severitatea este necesară în raporturile educaționale din familie, dar cu măsură. Ce s-ar întâmpla în cazul în care părinții aplică copiilor pentru orice abatere pedepse corporale? Atunci copilul crește timorat cu gândul pedepsei, ascunde greșelile făcute, simte nevoia să mintă, se îndepărtează afectiv și efectiv de părinți și își caută înțelegerea și afectivitatea în altă parte. Așa se nasc ,,găștile " și ,,bandele" de minori. Mai gravă este situația când părinții sunt împărțiți în ,,tabere": unul sever și unul indulgent. Astfel se formeaza viitorul demagog, viitorul ipocrit, trăsături de personaliate pe care nu și le dorește nici un părinte pentru copilul său.

*„Familia permisivă” stă la polul opus al familiei severe, are un climat de „puf”. Asemenea copil va fi neajutorat , un egoist, un meschin, căci în familie îi este permis orice, el are numai drepturi, în timp ce părinții, doar datorii. Un asemenea copil se adaptează și se încadrează cu mari dificultăți în colectivele de școală sau mai târziu la locul de muncă.

*„Familia rigidă” prejudiciază maturizarea copiilor, generând lipsa de încredere în sine, teama de nereușita și sancțiune. Învățătorul trebuie să intervină, după ce cunoaște situația reală, prin vizite la domiciliu, discuții cu părinții (în particular, nu în ședințe) sugerându-le cu discreție, tact și calm în ce mod și sub ce formă se poate atenua și echilibra severitatea. Învățătorul trebuie să fie în postura sfătuitorului și nu a judecătorului.

*„Familia libertină” creează o atmosfera lejeră, prezentând riscul de a întârzia sau împedica maturizarea socială a copiilor datorită preocupării excesive a unui părinte sau a ambilor pentru ei înșiși. Învățătorul trebuie să intervină pentru a dezvolta siguranța de sine în sensul obținerii unor rezultate bune la învățătură, capacitatea de decizie, spiritul de independență. Punerea ferma în gardă a părinților în legătură cu pericolul evoluției nefavorabile a copiilor este posibilă și necesară.

Un proverb spune :„O vorbă bună rostită la timp, înviorează sufletul copilului, precum ploaia bună, căzută la timp potrivit, înviorează câmpul”

Este important ca părinții să găsească echilibrul în relația cu copiii lor. Atitudinea excesiv de severă sau permisivă poate avea consecințe nedorite asupra copiilor. De asemenea, o abordare rigidă sau prea liberală poate afecta maturizarea și adaptabilitatea socială a copiilor.

Părinții trebuie să înteleagă bine relația dintre faptă și masura ei educațională. În climatul educațional sunt necesare toate ipostazele acestuia (severitatea și blândețea, afectivitatea și sobrietatea, larghețea și strictețea) toate însă cu măsură și la timp, orice exces fiind păgubitor în sfera formării umane.

Comunicarea deschisă și construirea unui climat educațional echilibrat sunt cheia unei educații de succes.

În concluzie, educația copiilor este o responsabilitate comună a părinților, educatorilor, școlii și societății în ansamblu. Prin crearea unui climat familial pozitiv, bazat pe iubire, înțelegere și disciplină, părinții pot contribui semnificativ la formarea unei generații sănătoase și echilibrate. Este esențial să ne implicăm activ în educația copiilor noștri și să le oferim sprijinul și îndrumarea de care au nevoie pentru a-și atinge potențialul maxim.

CATEGORII DE MIJLOACE PENTRU INFLUENŢAREA MOTRICITĂŢII FINE

Sandu Anca

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

Jocurile de dezvoltare a motricităţii fine la copii sunt activităţi interesante, captivante şi plăcute pentru copil, care satisfac nevoile lui de bază. Prin joc copilul cunoaşte primul sentiment de victorie, iar acesta este memorat pe întreaga viaţă!

Dezvoltarea motricităţii fine a copilului stă la baza unor aptitudini şi abilităţi esenţiale - desenare, scriere, îmbrăcare, dezbrăcare, înşiruirea şi prinderea lucrurilor etc. Dacă motricitatea grosieră (mers, sărit, alergat, căţărat) se dezvoltă fără prea multă încurajare, cea fină necesită atenţie, timp şi răbdare din partea educatorului ,dar şi a părinţilor pentru a căpăta formă.

Crearea aptitudinilor motorii fine presupune dezvoltarea mişcărilor degetelor şi ale mâinilor cu scopul autoservirii sau a realizării unor activităţi uzuale. Ea implică coordonarea mână-ochi, a degetelor, mobilitatea articulară, forţa musculară etc.

Dezvoltarea abilităţilor motorii fine sau a îndemânării copiilor se realizează cel mai uşor prin manipularea jucăriilor care presupun mânuire, sortare, rotire, învârtire, aşezare, construire şi care necesită coordonarea simultană a ochilor, mâinilor şi creierului.,dar şi prin jocurile muzicale ce presupun executarea unor mişcări conform textului .

Jocuri pentru dezvolatrea motricităţii fine şi a ritmicităţii

1. **„Pescarii pricepuţi ”**

Scopul jocului:dezvoltarea motricităţii fine, a atenţiei şi a răbdării

Materiale necesare: undiţe care au la capăt un magnet, peşti de diferite forme şi mărimi

Se trasează pe sol o linie ce reprezintă malul lacului pe care copiii nu au voie să o depăşească şi vor încerca să pescuiască cât mai mulţi peşti .

2.„ Veveriţele harnice”

Scop:dezvoltarea motricităţii fine,a atenţiei, a îndemânării

Materiale necesare: nuci,coşuleţe

Jocul se poate desfăşura atât pe echipe cât şi individual .

Educatoarea împrăştie cât mai multe nuci pe sol iar la semnalul :„Veveriţele harnice!” Copiii încep să adune nucile atât cât să le încapă în palmă apoi merg să le pună în cosuri fără să atingă mâile de corp.

3.„Cel mai înalt turn”

Scop: dezvoltarea motricităţii fine, a atenţiei, a îndemânării

Materiale necesare:cuburi din diferite materiale ,mărimi şi forme;

Copiii pot fi împărţiţi în două sau mai multe echipe.La semnalul educatoarei vor începe să construiască turnul folosindu-se de cuburile puse la dispoziţie .

Este declarată câştigătoare echipa care a înălţat prima turnul .

4.„Borcanul cu compot”

Scop: dezvoltarea motricităţii fine,a preciziei şi atenţiei;

Materiale necesare: coşuleţe cu vişine sau cireşe din plastic, linguri, borcane

Grupa de copii este împărţită în echipe egale .În faţa fiecărei echipe la o distanţă stabilită de educatoare se află o masă, iar pe ea un borcan.La comanda educatoarei „Borcanul cu compot” primii din fiecare echipă pun căte un fruct în lingură şi merg să-l pună în borcan .După ce fructul a fost pus în borcan se întorc în alergare şi predau lingura următorului coleg şi trec la coada şirului. Următorii execută aceleaşi acţiuni. Căştigă echipa care reuşeşte să umple borcanul.

5.„Şurubul şi piuliţa”

Scop:dezvoltarea motricităţii fine, a atenţiei şi a răbdării

Materiale necesare: şuruburi şi piuliţe colorate de plastic de diferite forme,siluetă ce-l înfăţişează pe *Manny Iscusitul*

Se poate juca pe două sau mai multe echipe. Fiecare echipă primeşte două tăviţe .Într-o tavă se află suruburile ,iar în calaltă piuliţele. Pe rând fiecare copil va trebui să meargă luând păpuşa *Manny Iscusitul* să ia o piuliţă şi să o înşurubeze,apoi se va întoarce şi va preda păpuşa colegului.Echip acare termină de înşurubat toate piuliţele câştigă.

7.Cântecul „Strângem strângem” .

Acest cântec este foarte îndrăgit de copii având o linie melodică foarte veselă ,pe lângă faptul că-i învătăm să-şi strângă materialele cu care au lucrat s-au jucat ,realizează şi exerciţii benefice în dezvoltarea motricităţii globale , dar mai ales a celei fine.

„Strângem ,strângem

Facem curăţenie

Strângem, strângem

Punem lucrurile la loc

BIBLIOGRAFIE

Preda ,V., Dumitrana ,M. „Programa activităților instructiv- educative în grădinița de copii” , Editura V&I Integral 2005;

Curriculum pentru învăţământul preşcolar 3-6/7 ani, Ed. Didactica Publishing House, Bucuresti 2009

Antonovici Ş. *„Educaţia fizică în grădiniţă,* Editura Didactică Publishing House 2010;

CreţuC.C., Ciucurel C., Ivan A., Petre D. Ghid privind desfăşurarea activităţilor de educaţie – fizică în grădiniţă Edit. Tiparg 2007;

Epuran ,M. ,,Metodologia cercetării activităţilor corporale”, Editura Fest Bucureşi ,2005;

Lupu, E.,, Metodica predării educaţiei fizice şi sportului ” Institutul European Iaşi, 2006

prin tratare diferenţiată”,Editura Didactică şi Pedagogică,Bucureşti,2003;

Petruş- Barbu,G.,,Copilul şi motricitatea”, Editura Nomira,Piteşti 2012;

Preda,V.,Dumitrana,M. ,,Programa activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii”,

Editura V&I Integral,Bucureşti,2005;

Raţă,G.,Raţă,Gh. ,,Educaţia fizică şi metodica predării ei”,Editura Prim,Iaşi,2008;

Stănescu,M. ,,Strategii de învăţare motrică prin imitaţie”,Editura Semne,Bucureşti,2002;

Stănescu,M. ,,Educaţia fizică pentru preşcolari şi şcolarii mici”,Editura Semne,Bucureşti,

2002;

Cercuri Colorate

Ancuta Elena Costache

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 3 Tulcea

CERCURI COLORATE

Scopuri:

- Formarea deprinderii de a constitui grupe de cercuri după culoare.
- Verificarea reprezentărilor copiilor despre culorile de bază.

Sarcina didactică:

- Diferențierea cercurilor dupa culoarea.

Reguli de joc:

La semnalul educatoarei, copiii grupează cercurile după culoare în cele trei cutii aduse.

Elemente de joc: mânuirea materialului, mișcarea.

Material didactic: pentru fiecare copil șase cercuri colorate, trei cutii colorate în roșu, galben și albastru.

Desfășurarea jocului:

Fiecare copil primește mai multe cercuri roșii, galbene și albastre. Eduatoarea solicită sortarea și gruparea lor după culoare în cele trei cutii astfel: în cutia roșie cercurile roșii, în cutia galbenă cercurile galbene și în cutia albastră cercurile albastre. Copiii încep să lucreze la semnalul educatoarei (un clopoțel, o bătaie în tobă etc.). La sfârșit, copiii verbalizează acțiuunea.

Exemplu: Eu am așezat cercurile roșii în cutia roșie

După gruparea cercurilor sunt denumite și grupele formate: grupa cercurilor roșii, grupa cercurilor galbene și grupa cercurilor albastre.

Variantă:

Educatoarea aduce în fața copiilor mai multe cercuri colorate (din carton decupate la mijloc). Copiii au sarcina de a introduce cercurile de aceeași culoare pe un suport formând un turn colorat. Se verbalizează acțiunea.

Exemplu: Eu așez cercul roșu la turnul roșu.

Bibliografie: "Jocuri didactice pentru activitățilematematice din grădiniță", Editura Aramis

Ștefania Antonovici, Cornelia Jalbă, Gabriela Nicu

IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Daniela Vasile

Gradinita Cu Program Normal Si Program Prelungit castelino Baby

IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE

Prof.inv.prescolar – Vasile Daniela Gradinta cu program normal si program prelungit CASTELINO BABY

Cerințele mereu crescânde ale societății contemporane impun învățământului actual sarcini importante care să determine creșterea calității lui. Este necesar, pentru aceasta, să se utilizeze, în desfășurarea procesului de învățământ, cele mai eficiente căi, cele mai variate metode și mijloace care să asigure și să stimuleze, în același timp, creșterea ritmului de însușire a cunoștințelor. Pentru copii, jocul este în prima etapă de viață, esența înțelegerii lumii naturale și a conceptelor matematice, stând la baza alfabetizării și aptitudinilor sociale și emoționale. Jocul didactic contribuie sistematic la lărgirea, precizarea, fixarea, aprofundarea şi sistematizarea cunoştinţelor însuşite prin posibilitatea pe care o dă de a fi reluat într-un cadru, într-un context sau o formă nouă. De-a lungul timpului s-a observat că jocul didactic este activitatea pe care copiii o realizează cu plăcere cu educatorii, atingând obiectivele propuse, dar și descoperind şi noi abordări, posibilităţi de a realiza jocul didactic. Lucrarea de față își propune să analizeze rezultatele obținute de preșcolari, în urma folosirii jocului didactic, în activitate pentru a demonstra că: jocul este o sursă de energie creativă, o forță pozitivă și un mediu sigur pentru a ajunge la o cunoaștere plină de sens; experiențele din spațiul de joc produc emoții puternice față de acest cadru, cum ar fi dorința de a explora mai departe, la niveluri superioare de înțelegere; energia creativă degajată de spațiul de joc se accelerează pe măsură ce jucătorii își asumă noi roluri și resimt emoții puternice atunci când fac descoperiri legate ”Cine voi fi mai departe ?”și ”Ce voi face în continuare?” Introducerea constituie o încercare de a investiga valoarea jocurilor didactice practicate în grădiniță, pornindu-se de la ideea că beneficiind de o experiență plăcută, prin joc, copiii manifestă o atitudine mai interesată față de rezolvarea unor sarcini concrete, prin imitare în etapa inițială, urmată de implicarea creatoare în etapa următoare. Capitolul I a introdus subiectul cercetării, a subliniat problema cercetării, contextele și și a identificat semnificația acestui studiu - experiment. Revizuirea literaturii din capitolul al doilea a evidențiat scopul principal al competenței matematice ce implică utilizarea unei varietăți de tipuri de sarcini - o implicație a acestui lucru este că accentul nu este pus exclusiv pe exemple lucrate care predomină activitățile de manuale. Pe lângă evidențierea unor caracteristici ale pedagogiei bune pentru educatori, am identificat cinci meta-practici generale care sunt esențiale în promovarea gândirii și înțelegerii matematice și care sunt importante pentru a ajuta copiii să atingă obiectivul general al competenței matematice. Aceste meta-practici ar trebui să treacă prin toate activitățile de învățare dacă trebuie promovate învățarea și dezvoltarea matematică optimă. Capitolul III descrie în mod explicit natura și proiectul metodelor utilizate în acest studiu de cercetare (experiment) oferă o discuție critică a constatărilor în contextul literaturii. Cel de-al IV-lea capitol valorifică rezultatele prezentei cercetări, prin prezentarea și analizarea datelor, cât și prin intepretarea acestora. Capitolul V denumit ”Concluzii” prezentă concluziile parţiale ale capitolelor anterioare şi corelarea acestora din perspectiva ipotezei şi obiectivelor propuse. Se discută, de asemenea, limitele acestui studiu, relevanța și contribuțiile , implicațiile pentru practicile timpurii ale

copiilor. Posibilitatea de a aplica practic ideile despre jocul didactic şi analiza teoretică a subiectului, impunerea exemplificării unor jocuri didactice folosite în grădiniţă, au condus la optarea pentru această temă. Conceptul de joc este sinonim cu copilăria. Definirea acesteia poate fi problematică datorită naturii sale dinamice și în continuă evoluție și a contingenței sale asupra "cine, când și unde". În timp ce prezența jocului în programele de educație timpurie este adesea acceptată, din ce în ce mai mult se contestă locul în astfel de programe. De asemenea, accesul copiilor la oportunitățile de joc este tot mai constrâns și reglementat de agendele politice care privilegiază rezultatele academice și formalizate față de abordările bazate pe joc. În timp ce studiile au investigat modurile în care copiii clasifică și definesc activitățile de joacă și non-joacă în cadrul educației, se cunosc mai puține despre activitățile pe care copiii le apreciază la grădiniță și despre modalitățile prin care aceștia se angajează în aceste activități. În studierea perspectivelor de joc ale copiilor, această lucrare nu oferă definiții sau categorii ale jocului. Mai degrabă, în acest studiu (experiment), subiectul jocului este conceptualizat pe baza a ceea ce înseamnă pentru copii, mai degrabă decât ceea ce este din perspectiva unui adult sau poate fi. În acest scop, lucrarea are în vedere valoarea jocului pe baza abordării elementelor matematice din perspectiva copiilor, precum și modul în care aceștia se angajează în activitățile de la clasă. În prezenta lucrare, activitățile de zi cu zi ale copiilor din contextele de educație timpurie sunt înțelese ca practici negociate. În cazul copiilor, jocul tradițional a fost privit ca o activitate inițiată și îndrumată de către aceștia. Punctele de vedere privind natura jocului, activitățile considerate a fi jucate, scopul și rolurile de joc în contextul educației sunt adesea foarte diferite și uneori opuse. Cunoaşterea psihopedagogică a copilului şi competenţele de cunoaştere în baza obiectivelor au servit drept elemente de bază pentru stabilirea unei tipologii a competenţelor de cunoaştere şi construirea modelului pedagogic. Aplicând acest model în practică cadrele didactice vor putea să-şi perfecţioneze maniera de predare în vederea formării competenţelor de cunoaştere elevilor mai mici. Aceste realități recunoscute nu trebuie să constituie un obstacol pentru el si din aceasta cauza este nevoie să i se cultive motivații prin care să găsească răspunsuri la provocările lumii contemporane. Bibliografie = IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚILE MATEMATICE – lucrare de licenta Vasile Daniela/ COORDONATOR ŞTIINŢIFIC: Lect. univ. dr. GABRIELA FLORENȚA POPESCU

Joc Didactic “Cine Spune Mai Departe”

Ioana Tătaru

Grădinița cu P.N. Bogza, com. Sihlea

Scop: Exersarea pronunţiei corecte, cu claritate, exactitate şi siguranţă a consoanelor **c, p, r, ş, s, t, ţ** şi a grupurilor de consoane **sf, cr, pr.**

Sarcina didactică: Completarea propoziţiei începute prin onomatopeea potrivită, răspunsuri la întrebări.

Regulile jocului: În prima parte a jocului copiii răspund în cor la întrebarea pusă; în partea a doua, copilul care primeşte mingea, va completa (prin onomatopee) propoziţia începută de educatoare.

Elemente de joc: Repetarea, imitarea, întrecerea, aplauze.

Material didactic: Animale de pluş sau decupate din carton şi colorate, o scară confecţionată din carton sau plastic, o minge.

Organizarea şi desfăşurarea jocului

În prima parte a jocului educatoarea spune câteva versuri, în timp ce arată scara pe care este prinsă imaginea animalului respectiv. Copiii vor răspunde în cor la întrebări.

Am o scară mare

Câte trepte are?

Pe cea mai înaltă treaptă

Este cioara cocoţată:

Cra-cra-cra, cra-cra-cra!

Strigă ne-ncetat.

Î: Cum strigă?

R: Cra-cra-cra, cra-cra-cra!

Cocoşul cel pintenat

Stă pe treapta următoare

Şi strigă în gura mare:

Cu-cu-ri-gu, cu-cu-ri-gu!

Î: Cum strigă?

R: Cu-cu-ri-gu, cu-cu-ri-gu!

Pe a treia treaptă-n jos,

Stă Grivei morocănos

Ham-ham-ham!

Î: Cum face Grivei?

R: Ham-ham-ham!

Pe a patra treaptă-n jos

Toarce pisica duios,

Sfâr-sfâ- sfâr!

Î: Cum toarce pisica?

R: Sfâr-sfâr-sfâr!

Pe treapta cea mai de jos

Stă un puişor pufos

Piu-piu-piu!

Î: Cum face puişorul?

R: Piu-piu-piu!

Vine vântul pe pământ

Îmbufnat şi şuierând:

Vâjj-vâjj-vâjj!

Î: Cum face vântul?

R: Vâjj-vâjj-vâjj!

Ploaia s-a apropiat

Î: Cum?

R: Pic-pic-pic!

Raţele s-au speriat

Iute, iute au plecat.

Î: Cum merg raţele?

R: Lipa-lipa-lipa!

Şi aşa s-a intâmplat

Vântul, ploaia au venit

Şi pe toţi i-a risipit.

Educatoarea aşază pe fiecare treaptă a scării animalul respectiv, în timp ce rostesteşte câte un vers, iar copilul care a primit mingea dă răspunsul cerut de vers, ceilalţi copii imită animalele (cum fac, cum merg).

În partea a doua a jocului, copilul care a primit mingea completează propoziţia spusă de educatoare pronunţând onomatopeea respectivă. Se formulează astfel următoarele propoziţii:

Raţa face: *mac-mac-mac!*

Gâsca face: *ga-ga-ga!*

Puiul face: *piu-piu-piu!*

Pe tot parcursul jocului vor fi antenaţi toţi copiii insistându-se asupra copiilor care au tulburări de vorbire.

Răspunsurile corecte vor fi aplaudate, iar cei mici vor primi, la sfârşitul activităţii, o surpriză dulce.

Literația – Importanță, Arii De Dezvoltare, Evaluare, Provocări

Roxana Maria Boghian

Scoala Gimnaziala Nr. 1 Limanu

Literația – importanță, arii de dezvoltare, evaluare, provocări

Prof.înv.primar Boghian Roxana-Maria

Școala Gimnazială Nr.1 Limanu

Literația este capacitatea unei persoane de a citi, a înțelege și a folosi în mod eficient informațiile scrise pentru a obține cunoștințe și pentru a participa activ în societate. Ea implică abilități precum alfabetizarea, înțelegerea și interpretarea textelor scrise, gândirea critică, rezolvarea problemelor și comunicarea eficientă.

Literația este extrem de importantă în societatea contemporană, deoarece majoritatea informațiilor și cunoștințelor sunt comunicate prin intermediul textelor scrise. Persoanele care au o bună literație au mai multe șanse de a înțelege și a aplica informațiile pe care le accesează, de a avea succes în domeniul profesional, de a participa activ în comunitate și de a-și îmbunătăți calitatea vieții.

Importanța literației

Literația joacă un rol esențial în dezvoltarea indivizilor și în progresul societății la nivel global. Iată câteva motive pentru care literația este importantă:

1. Comunicare: Literația permite oamenilor să citească, să scrie și să înțeleagă limbajul scris. Aceasta facilitează comunicarea eficientă și clară în diverse contexte, cum ar fi învățarea, locul de muncă, relațiile sociale și interacțiunile cu societatea în ansamblu.

2. Educație: Literația este esențială pentru participarea în sistemul educațional.

3. Autonomie și independență: Cunoașterea literelor și cifrelor oferă oamenilor autonomie și independență în a-și gestiona viața. Abilitățile de citire și scriere permit oamenilor să acceseze informații, să completeze formulare și să ia decizii informate într-o varietate de situații, precum căutarea unui loc de muncă sau administrarea finanțelor personale.

4. Gândire critică și capacitatea de a judeca: Literația dezvoltă abilitățile de gândire critică și analitică.

5. Angajare și dezvoltare profesională: Abilitățile de citire și scriere sunt esențiale pentru a obține un loc de muncă și pentru a avansa în carieră.

6. Participare civică și implicare socială: Literația este esențială pentru a fi un membru activ al societății și pentru a participa la viața civică.

7. Dezvoltarea personală: Literația îi ajută pe oameni să-și dezvolte imaginația și creativitatea.

Acestea sunt doar câteva motive pentru care literația este importantă. Ea este o competență esențială pentru a avea succes în societatea modernă și pentru a contribui la progresul umanității.

Ariile majore de dezvoltare a literației:

Conștientizarea fonologică și fonemică este una dintre ariile majore de dezvoltare a literației, care se referă la capacitatea de a recunoaște și de a manipula sunetele limbajului.

Studiile au arătat că dezvoltarea conștientizării fonologice și fonemice la vârste fragede este un predictor puternic al succesului ulterior în învățarea citirii și scrisului.

Decodarea și corespondența fonem-grafem

Decodarea reprezintă capacitatea de a recunoaște, a identifica și a pronunța sunetele individuale ale limbii și de a le asocia cu literele corecte. Corespondența fonem-grafem se referă la relația dintre sunetele vorbirii (foneme) și literele sau grupurile de litere care le reprezintă (grafeme), regulile de pronunție corectă, precum și excepțiile de la reguli.

Dezvoltarea abilităților de decodare și corespondență fonem-grafem este esențială în procesul de învățare a literației. Aceste arii de dezvoltare sunt fundamentale pentru înțelegerea și producerea scrisului corect, facilitând comunicarea scrisă și dezvoltarea gândirii critice și creativității.

Dezvoltarea vocabularului este una dintre cele mai importante componente ale literației și are un impact semnificativ asupra abilităților de citire și scriere.

Este important să subliniem că dezvoltarea vocabularului nu înseamnă doar învățarea cuvintelor noi, ci și înțelegerea în profunzime a sensurilor acestora și utilizarea lor în mod corect și adecvat în diferite contexte.

Fluența reprezintă abilitatea de a citi sau de a scrie cu ușurință și în mod fluent. Aceasta implică capacitatea de a citi sau de a scrie rapid, fără ezitări, cu acuratețe, expresiv.

Dezvoltarea fluenței în citire este importantă, deoarece permite copiilor să își concentreze atenția asupra înțelegerii textului, în loc să se lupte cu decodificarea cuvintelor sau a structurii gramaticale. Pe de altă parte, dezvoltarea fluenței în scriere implică abilitatea de a exprima idei în mod clar și coerent.

Comprehensiunea în literație se referă la capacitatea de a înțelege și de a interpreta diverse tipuri de texte scrise. Aceasta implică atât abilități de descifrare a cuvintelor și înțelegere a structurii gramaticale, cât și capacitatea de a identifica ideile principale, de a face conexiuni cu cunoștințele anterioare și de a extrage înțelesuri profunde și implicite dintr-un text.

Comprehensiunea presupune și dezvoltarea abilităților de citire critică, cum ar fi capacitatea de a evalua argumentele dintr-un text, de a identifica ipoteze și de a recunoaște faptele de opinii. Aceasta implică, de asemenea, capacitatea de a extrapola informații contextuale și de a înțelege subtextul și mesajele ascunse.

Evaluarea competențelor de literație se referă la măsurarea nivelului de înțelegere și utilizare a limbajului scris și citit de către indivizi. Aceasta implică evaluarea abilităților de lectură și scriere, precum și capacitatea de a analiza și interpreta texte scrise.

Scopul evaluării competențelor de literație este de a oferi informații despre capacitățile individuale și de a identifica eventualele deficiențe sau necesități de dezvoltare în acest domeniu.

Există mai multe modalități de evaluare a competențelor de literație, unele formale și standardizate, altele informale și adaptate la nevoile și contextul specific. Printre cele mai comune metode de evaluare se numără teste standardizate, chestionare, probe scrise și orale, observații ale abilităților de vorbire și ascultare.

Testele standardizate se concentrează de obicei pe evaluarea atât a abilităților de citit și scriere, cât și a celor de înțelegere și interpretare a textelor (Exemple: Testele PISA, PIRLS, BRIO).

Indiferent de metoda folosită, evaluarea competențelor de literație nu ar trebui să fie doar o măsură statică a nivelului actual de competențe, ci ar trebui să ofere, de asemenea, informații despre posibilitățile de dezvoltare și îmbunătățire a acestora. Aceste informații pot fi utilizate pentru a planifica și a implementa intervenții adecvate și pentru a sprijini dezvoltarea continuă a competențelor de literație.

Provocările în promovarea literației

Promovarea literației și alfabetizării poate fi o sarcină dificilă și plină de provocări în unele cazuri. Iată câteva dintre acestea:

1. Accesibilitatea la resurse literare

2. Analfabetismul cultural

3. Lipsa motivării și a interesului

4. Bariere socio-economice

5. Tehnologia și schimbarea modului de lectură

6. Rezistența la schimbare: În unele cazuri, există o rezistență la schimbare din partea părinților, a comunităților sau a sistemului educațional, ceea ce poate face dificilă promovarea literației și a inovațiilor în acest domeniu.

În concluzie, literația este un proces esențial în dezvoltarea fiecărui individ. De la înțelegerea textului simplu până la capacitatea de a compune texte complexe, literația este o abilitate vitală în societatea actuală. Dezvoltarea literației nu se oprește odată cu încheierea perioadei școlare, ci continuă pe tot parcursul vieții, aducând beneficii atât la nivel personal, cât și profesional.

Creativitatea Preşcolarilor

Lidia Tripon

Grădiniţa "Lumea copiilor"

Creativitatea preșcolarilor

Creativitatea la preșcolari este un subiect esențial în dezvoltarea timpurie a copiilor, deoarece reprezintă un fundament pentru multe abilități cognitive și sociale care vor fi necesare mai târziu în viață. Creativitatea nu se limitează doar la domeniul artistic, ci implică și rezolvarea de probleme, gândirea critică și abilitatea de a găsi soluții inovatoare.

Importanța creativității la preșcolari

Creativitatea la preșcolari este esențială pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională. Prin activități creative, copiii își pot exprima emoțiile și gândurile într-un mod unic. Aceasta contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, permițându-le să înțeleagă și să gestioneze mai bine propriile emoții și relațiile cu ceilalți. De asemenea, creativitatea stimulează gândirea divergentă, care este capacitatea de a genera idei diverse și neconvenționale. Acest tip de gândire este crucial pentru inovație și adaptabilitate.

Metode de stimulare a creativității

Există numeroase metode prin care părinții și educatorii pot stimula creativitatea la preșcolari. Jocul liber este una dintre cele mai eficiente modalități. Când copiii au libertatea de a se juca fără restricții stricte, ei explorează, experimentează și își folosesc imaginația pentru a crea lumi și scenarii proprii. De asemenea, activitățile artistice, cum ar fi desenul, pictura și modelajul, oferă oportunități excelente pentru exprimarea creativității. Lectura și povestirea sunt alte metode valoroase. Prin expunerea la povești diverse, copiii își dezvoltă imaginația și capacitatea de a gândi în mod creativ. În plus, încurajarea preșcolarilor să inventeze propriile povești poate fi o activitate foarte benefică pentru dezvoltarea lor creativă.

Rolul mediului educațional

Mediul educațional joacă un rol crucial în stimularea creativității. Sălile de clasă ar trebui să fie spații deschise și flexibile, care să permită copiilor să exploreze și să experimenteze. Materialele variate, cum ar fi blocurile de construcție, jucăriile interactive și materialele artizanale, pot încuraja copiii să își folosească imaginația și să își dezvolte abilitățile creative. Educația centrată pe copil, unde educatorii observă și răspund la interesele și nevoile copiilor, este de asemenea esențială. Aceasta abordare permite fiecărui copil să își exploreze pasiunile și să își dezvolte creativitatea într-un mod care îi este propriu. De asemenea, este important ca educatorii să încurajeze și să aprecieze ideile originale ale copiilor, chiar dacă acestea nu sunt întotdeauna conforme cu așteptările tradiționale.

Obstacole în dezvoltarea creativității

Există și obstacole care pot inhiba dezvoltarea creativității la preșcolari. Unul dintre acestea este supraîncărcarea programului cu activități structurate și lipsa timpului pentru joc liber. De asemenea, expunerea excesivă la tehnologie poate reduce timpul petrecut în activități creative și poate limita interacțiunile directe cu alți copii și cu mediul

înconjurător. Un alt obstacol semnificativ este tendința adulților de a oferi soluții gata făcute și de a corecta constant copiii. Acest lucru poate descuraja inițiativa și independența creativă a preșcolarilor. Este esențial ca părinții și educatorii să creeze un mediu în care copiii să se simtă liberi să exploreze și să greșească fără teama de judecată.

Concluzie

Creativitatea la preșcolari este un aspect fundamental al dezvoltării lor generale. Prin promovarea unui mediu stimulativ și prin oferirea de oportunități variate pentru exprimare și explorare, părinții și educatorii pot contribui semnificativ la cultivarea creativității. Este important să recunoaștem valoarea jocului liber, a activităților artistice și a unei educații centrate pe copil pentru a susține dezvoltarea creativității la preșcolari.

Tehnici De Predare Atractive La Ciclul Primar

Mihaela Dușa

Colegiul National Nicolae Grigorescu Municipiul Campina

Educația la ciclul primar reprezintă fundamentul pe care se construiesc cunoștințele și abilitățile ulterioare ale elevilor. De aceea, utilizarea unor tehnici de predare atractive și eficiente este esențială pentru a capta interesul copiilor și a le stimula dorința de a învăța. În continuare voi prezenta câteva metode inovatoare și eficiente de predare care pot transforma procesul de învățare într-o experiență plăcută și interesantă pentru elevi.

1. Învățarea prin joc

Jocul este una dintre cele mai eficiente metode de predare la nivel primar. Acesta permite copiilor să învețe prin intermediul unor activități distractive și interactive, care le mențin atenția și interesul.

Printre tehnicile de învățare prin joc se numără:

* Jocurile educative: jocuri precum "Șotronul matematic" sau "Căutarea comorii literare" integrează concepte academice în activități de joc, făcându-le mai atractive.

* Jocurile de rol: acestea permit copiilor să exploreze diferite scenarii și personaje, dezvoltându-și astfel abilități sociale și de comunicare.

* Jocurile pe calculator: platformele educative digitale oferă o gamă largă de jocuri interactive care acoperă diverse subiecte școlare.

2. Învățarea prin proiecte

Învățarea prin proiecte este o metodă care implică elevii în realizarea unor proiecte complexe, ce necesită colaborare, cercetare și creativitate. Această tehnică ajută copiii să înțeleagă mai bine cum se aplică cunoștințele teoretice în situații reale.

Proiectectele pot fi:

*Proiecte interdisciplinare: integrarea mai multor discipline într-un singur proiect (de exemplu, un proiect despre mediul înconjurător care implică biologie, geografie și artă) ajută la dezvoltarea unei perspective holistice.

*Proiecte comunitare: implicarea copiilor în proiecte care au un impact asupra comunității (de exemplu, curățarea unui parc local) le oferă o înțelegere a responsabilității civice și a muncii în echipă.

3. Învățarea experiențială

Învățarea experiențială implică dobândirea de cunoștințe și abilități prin experiențe directe și reflecție asupra acestor experiențe. Acest tip de învățare este extrem de eficient pentru elevii din ciclul primar, deoarece le permite să înțeleagă conceptele teoretice prin aplicarea lor practică.

Aici putem enumera:

*Excursii educative: vizitele la muzee, grădini zoologice sau centre științifice oferă oportunități valoroase pentru învățarea practică.

*Activități practice: proiectele de știință, experimentele sau activitățile de artă manuală ajută copiii să învețe prin manipularea obiectelor și observarea rezultatelor.

4. Tehnologia în educație

Integrarea tehnologiei în procesul educațional poate transforma modul în care copiii învață. Tehnologia oferă resurse și instrumente variate care pot face învățarea mai interactivă și adaptabilă nevoilor individuale ale fiecărui elev.

*Tabletele și computerele: acestea permit accesul la o multitudine de aplicații educative, platforme de învățare și resurse online.

*Tablele interactive: utilizarea tablelor interactive în clasă poate transforma lecțiile tradiționale în experiențe vizuale și interactive.

*Realitatea augmentată și virtuală: aceste tehnologii oferă oportunități unice de a explora medii și concepte care altfel ar fi inaccesibile (de exemplu, explorarea sistemului solar sau a corpului uman).

5. Învățarea prin colaborare

Învățarea prin colaborare încurajează lucrul în echipă și dezvoltarea abilităților sociale. Aceasta poate fi realizată prin diverse metode:

*Lucrul în perechi sau grupuri mici: elevii colaborează pentru a rezolva probleme sau pentru a realiza proiecte, învățând astfel să comunice și să coopereze.

*Discuții și dezbateri: acestea permit elevilor să-și exprime ideile și să învețe să argumenteze și să respecte opiniile celorlalți.

*Învățarea reciprocă: elevii mai avansați îi pot ajuta pe cei care au dificultăți, consolidându-și astfel propriile cunoștințe prin predare.

In concluzie, putem spune ca utilizarea unor tehnici de predare atractive și inovatoare la ciclul primar este esențială pentru a stimula interesul și dorința de învățare a elevilor. Jocurile, proiectele, experiențele directe, tehnologia și colaborarea sunt doar câteva dintre metodele care pot transforma învățarea într-o activitate captivantă și plină de satisfacții. Prin aplicarea acestor tehnici, profesorii pot crea un mediu educațional dinamic și motivant, care să sprijine dezvoltarea armonioasă și completă a copiilor.

" La Medeleni"- Metoda CUBUL

NICOLETA RAȚĂ

Scoala Gimnaziala Pirjol

1. DESCRIE un personaj din text.

2. ASOCIAZĂ expresiile de pe prima coloană cu verbele de pe a doua coloană.

” a sta cu ochii pe cineva”	a se uita
”a scoate ochii cuiva”	a reproșa
” a da ochii cu cineva”	a fi atent
”a fi numai ochi și urechi”	a urmări
” a trage cu ochiul ”	a întâlni

3. COMPARĂ comportamentul Monicăi cu cel al Olguței.

4. ANALIZEAZĂ semnificația ultimului enunț din text.

5. APLICĂ- Subliniază pe text acțiunile lui Dănuț.

6. ARGUMENTEAZĂ Dacă ai putea fi oricare dintre personajele textului, pe cine ai alege? Pe cine nu ai alege? De ce?

Specificul Formării Noțiunilor De Geometrie La Vârsta Școlară Mică

Otilia Elena Prelipcean

Școala Gimnazială "Bogdan Vodă" Rădăuți

Scopul geometriei la clasele primare este:

a) de ordin practic: dotarea elevilor cu cunoașterea noțiunilor geometrice ca reflectare directă a realității și cu capacitatea de a mânui instrumentele geometrice în rezolvarea unor probleme practice;

b) de ordin teoretic: dotarea elevilor cu metodele de cunoaștere rațională, în special cu metoda deducției. Elevul trebuie îndrumat să înțeleagă și să aprecieze, să simtă valoarea faptului că din cunoașterea pe cale directă a unor date sau relații se dezvăluie noi relații, rezultate din primele, dar neobservabile imediat. Pentru dezvăluirea lor, gândirea creatoare are un rol hotărâtor.

În proiectarea lecțiilor de geometrie, trebuie să începem printr-un complex proces de analiză, având în vedere o serie de factori. Fixarea obiectivelor predării unui capitol, a unei lecții, va fi corelată cu un proces de analiză a posibilităților, a mijloacelor, a condițiilor. Există două tipuri de condiții: date și create.

Condiții date:

- un anumit nivel mediu de pregătire a elevilor la prima oră de geometrie;

- o anumită distribuție în clasă a elevilor (uniformă, neuniformă);

- un număr limitat de ore și un manual în concordanță cu noile tehnologii și probleme.

Condiții create:

- ritmul imprimat fiecărei activități;

- randamentul pe care îl putem asigura;

- abilitatea metodică;

- organizarea muncii;

- nivelul de pregătire al învățătorului;

- materialul didactic utilizat.

La geometrie, lecțiile trebuie să alcătuiască un tot unitar, să „curgă” informația de la o lecție la alta, fiind reluată la nivel superior. Orice lecție este o verigă într-un lanț și are o dublă legătură: spre trecut și spre viitor.

În predarea geometriei se folosesc două sisteme: sistemul liniar și sistemul ciclic. Prin sistem liniar înțelegem studiul geometriei direct, într-o formă apropiată de cea a lui Euclid. Acest studiu se eșalonează pe clase. În țara noastră, sistemul s-a aplicat între anii 1950-1956, studiindu-se primele cărți din Euclid în clasele VI-VII (ale învățământului

elementar) și continuând la clasele VIII-X cu capitole ca: „Figuri asemenea”, „Geometria în spațiu”. Prin sistem ciclic înțelegem studiul geometriei în trei etape:

1. Prima etapă (clasele I-VIII), în care se studiază toate capitolele geometriei într-o formă în care intuiția joacă un rol important, ea împletindu-se treptat cu raționamentele logice.

2. Etapa a doua (liceu), în care se reia studiul geometriei în stil euclidian, punând în evidență sistemul logico-deductiv, realizând demonstrații mai riguroase, inclusiv teoremelor.

3. A treia etapă (învățământul superior) corespunde studiul axiomaticii, pregătit din liceu, dar fără a fi abordat propriu-zis.

În școala românească s-a renunțat la sistemul liniar din două motive:

a) Motive de ordin psihologic și filosofic

Un sistem logic nu poate fi înțeles dacă studiul lui este abordat direct, fără a se da o interpretare justă legăturii acestuia cu problema cunoașterii realității. Se va înțelege construirea sistemului logic numai dacă parcurgem etapele naturale ale procesului de cunoaștere și nu dacă privim numai rezultatul acțiunii, forma ei finală.

b) Considerente de ordin practic

Absolventul claselor gimnaziale care nu studiază mai departe rămâne lipsit tocmai de instrumentul util în problemele practice (figuri asemenea, relații metrice), având o privire trunchiată și falsă asupra geometriei, redusă la propoziții de început, a căror continuare nu poate fi înțeleasă decât în construcția ansamblului.

Metodica predării geometriei se axează pe latura ce privește înțelegerea, operațiile gândirii, complexul cognitiv, dar și complexul afectiv, care este foarte important. În formarea unei atitudini active în studiul geometriei, ne sprijinim în primul rând pe tendința naturală a copilului spre activitate în general, căutând să o orientăm spre geometrie.

La început, accentul cade pe activitatea fizică: desen exact, folosirea corectă a instrumentelor, măsurători, decupări de figuri geometrice din hârtie, plieri, suprapuneri. Treptat, accentul se va muta pe activitatea intelectuală.

Principiul fundamental pentru metodica geometriei este să-l punem pe elev în fața problemei, nu direct în fața soluției, să-l provocăm să caute singur soluția. El știe că are toate

datele necesare, dar acestea nu-l conduc în mod automat la rezultatul scontat; de aici rezultă necesitatea de a gândi activ.

Tensiunea căutării, emoția aflării constituie procese psihice afective stimulate de studiul geometriei. Plăcerea activității proprii este amplificată de competiție. Colectivul clasei creează un climat favorabil, pe care activitatea izolată nu-l poate avea. În clasă planează întrebarea „Cine va găsi primul soluția problemei?” Treptat, se face trecerea și la motivări de ordin superior, trezind interesul elevilor pentru cunoaștere, determinându-i să aprecieze importanța științei în viața modernă.

Bibliografie:

Bivoleanu, Ioan. (1988). Elemente de geometrie (Culegere pentru clasele I-IV). Suceava. I.S.J.

Neacșu, Ioan (coord.). (2006). Didactica matematicii în învățământul primar. Ghid practic. Craiova. Ed. Aius.

Petrovici, Constantin. (2014) Didactica matematicii pentru învățământul primar. Iași. Ed. Polirom

CORPUL UMAN

CORINA VASILICA TUDORANA PREDA

Gradinita Nr. 230

PROIECT DIDACTIC

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Grădiniţa nr.230

EDUCATOARE: Tudorana Preda Corina

DATA: 2.10.2023

GRUPA: Mică

TEMA ANUALĂ: „ Cine sunt, suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ Corpul uman”

TIPUL DE ACTIVITATE: Formarea cunostintelor prescolarilor referitoare la partile componente ale corpului uman si regulile de igiena personala.

MIJLOC DE REALIZARE: Observare

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Formarea cunostinelor prescolarilor referitoare la partile componente ale corpului uman si regulile de igiena personala.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1- sa recunoasca partile componente ale corpului omenesc;

O2- sa denumeasca organele de simt, precizand si functiile acestora;

O3- sa stabileasca reguli de igiena personala si obiecte de toaleta necesare.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ŞI PROCEDEE DIDACTICE : observatia, explicatia, conversatia.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

MIJLOACE DIDACTICE: siluete cu corpul uman,planse.

DURATA:10 minute

BIBLIOGRAFIE:

- Ana, A., Cioflica, S.M., (2003). **Proiecte tematice orientative**, Editura Tehno-Art, Petroșani.
- PăișI Lăzărescu, M., Ezechil, L., (2011). **Laborator Preșcolar. Ghid metodologic. Ediția a IV-a revizuită**, Editura V & I Integral, București.
- *** (2008) Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, MECT

Exemple De Bune Practici

Mariana Vilceanu

Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu'' Andreești

Exemple de bune practici, privind utilizarea în activitatea didactică a unor procedee,metode și tehnici,care au ca scop creșterea calității în educație

ȘC. GIMNAZIALĂ„ TUDOR VLADIMIRESCU „ ANDREEȘTI

PROFESOR INV.PRIMAR VÎLCEANU MARIANA

In clasa pregătitoare copilul va învăţa prin metode adecvate vârstei tot ceea ce îi este necesar pentru a face faţă cu succes clasei I. De exemplu, copiii îşi vor dezvolta capacitatea de a comunica, vor stabili sau consolida primele contacte cu lumea numerelor şi a literelor, vor învăţa să observe mediul înconjurător şi să interacţioneze cu ceilalţi copii şi cu adulţi prin jocuri didactice, activităţi în echipă, activităţi de descoperire, prin desen sau muzică. Nu în ultimul rând, copiii vor beneficia de ore special destinate unei pregătiri fizice armonioase. În clasa pregătitoare elevii nu vor da niciun fel de testări, cadrul didactic putând însă să utilizeze modalităţi de încurajare şi de recompensare specifice vârstei.

De exemplu o metodă activă folosită în clasa pregătitoare este jocul de rol, care solicită creativitate şi participare intensă, mobilizarea competenţelor şi a cunoştintelor anterioare şi, în egală măsură, improvizaţie. Jocul de rol este o strategie prin care copiii şcolari imită personaje din poveşti .

Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginaţiei, a inovaţiei, a creativităţii. Desenele libere antrenează creativitatea şcolarului, folosind metode şi materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea şcolarului, jocurile de tip puzzle, precum şi desenul liber.

Metoda ciorchinelui este folosită individual sau în grup şi constă în evidenţierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora şi a relevării unor noi asociaţii de idei. Are o multitudine de efecte formative:

· la nivel cognitiv: - stimulează valorificarea cunoştinţelor şi convingerilor personale;

- captează atenţia elevilor;

- dezvoltă gândirea liberă;

- stimulează creativitatea.

· la nivel atitudinal: - stimulează o atmosferă de emulaţie între participanţi;

- stimulează motivaţia elevilor pentru a participa la activitate;

- contribuie la formarea capacităţii de autocunoaştere şi

- autoevaluare, prin comparaţia cu ceilalţi participanţi.

- autoevaluare, prin comparaţia cu ceilalţi pa

- contribuie la formarea capacităţii de autocunoaştere şi

- autoevaluare, prin comparaţia cu ceilalţi participanţi.

Aplicatie: Scrieţi rezultatul operaţiilor

Explozia stelară Este o metodă de stimulare a creativităţii, o modalitate de relaxare a copiilor care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme şi noi descoperiri.

Obiectiv: Formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup, prin interacţiune şi individual pentru rezolvarea unei probleme.precum şi modul de cooperare şi interacţiune.

Exemplu:

Convorbire: Menţinerea sănătăţii

Obiectiv: evidenţierea a cât mai multe soluţii de menţinere a sănătăţii ca răspuns la

întrebările adresate.

Desfăşurare:

1. Se citeşte o ghicitoare. Se discută iar elevii extrag ideea centrală „menţinerea sănătăţii" şi se expune pe steaua mare.

2. Cinci copii aleg câte o steluţă pe care este scrisă întrebarea, apoi fiecare din ei, printr-un joc numărătoare îşi formează grupul preferenţial: Unu, doi, trei, patru, cinci/Vă grupaţi cu toţii aici/Împreună vă jucaţi şi învăţaţi/Întrebări vă adresaţi!

3. Se citeşte întrebarea de pe steluţă şi timp de 5 minute, copiii analizează imaginile, formulează întrebări în concordanţă cu situaţiile problemă descoperite de grup.

4. După expirarea timpului, elevii revin în semicerc şi adresează întrebările

elaborate în grup celorlalte grupuri care răspund întrebărilor sau adresează noi întrebări de acelaşi tip, completând eforturile acestora.

5 .Întrebările interesante se scriu pe câte o steluţă care se fixează pe o imagine sugestivă (poster)

Pentru formarea capacităţii de a coordona activităţile, de a lucra în echipă şi de a rezolva creativ situaţiile specifice domeniului, a capacităţii de proiectare şi monitorizare a proiectelor/programelor specifice sunt utilizate strategiile indirecte bazate pe observaţie, reflecţie şi acţiune a elevului, respective metoda anchetei, observarea sistematică şi independentă, experimentul, modelarea, jocurile de rol, metoda studiului de caz şi simulările.

<u>Concluzii:</u>

Profesorul are nevoie de: „competenţă relaţională, capacitate de a promova relaţii de cooperare şi competiţie, un stil de lucru cooperant pentru a asigura unitatea clasei, pentru a obţine un înalt grad de coeziune al acesteia, pentru a stimula tendinţele centripete în locul celor centrifuge, pentru a forma conştiinţa comunitară (de grup) a elevilor de care se ocupă" (Cerghit, 2008, p. 183).

Bibliografie:

1. Clegg Brian, Birch Paul, Creativitatea, Editura Polirom, Iaşi, 2003, pagina 101, 173

2. Roşca Al., Zorgo B., Aptitudinile, Editura Ştiinţifică, Bucuresti 1972, pagina 99

3. Roşca Alexandru, Creativitatea generală şi specifică, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1981, pagina 16, 17, 19, 103,113

4. Roşca Alexandru, Psihologia copilului preşcolar, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1968, pagina 5,191, 192

Grădinița - Mediul Principal De Socializare Pentru Copilul Preșcolar

MARCELA IFRIM

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.37

GRĂDINIȚA- MEDIUL PRINCIPAL DE SOCIALIZARE PENTRU COPILUL PREȘCOLAR

Intrarea în grădiniţă este pentru copilul preşcolar un eveniment social important, iar procesul adaptării la noua situaţie nu este tocmai uşor. Copilul care trece pentru prima dată pragul gradiniţei, părăsind universul familial trăieşte o aventură surprinzătoare: acasă era singurul reprezentant al generaţiei sale, într-un mediu alcătuit din personaje de dimensiuni şi de importanţă diferite. De la locul său bine stabilit de părinţi, printr-o trecere mai mult sau mai puţin bruscă, se trezeşte într-un mediu nou, de la care nu ştie ce să aştepte şi căruia nu ştie cum să-i răspundă. Primul fenomen care se produce este o stare de tensiune, generată de efortul stocării de către copil a unei cantităţi excesive de informaţii noi, între persoane pe care acum le vede pentru prima dată. Grădiniţa constituie un cadru grupal mai larg decât familia ceea ce presupune, pe de o parte, o cantitate de neprevăzut, ineditul şi pe de altă parte, impune cerinţe mai severe conduitei copilului: un orar mai diversificat şi complex faţă de cel mai permisiv de acasă, care necesită noi solicitări de adaptare pentru faptul că se creează un discret disconfort. Mai mult, există aici o circulaţie de afecţiune mai reţinută decât în familie, rigori reverenţioase, o mai mare solicitare de a controla personal propria igienă şi modul de a mânca etc. De socializarea efectuată anterior în familie, în mod corespunzator, depinde acum o adaptare bună, caracterizată de conduite de curiozitate şi investigaţie activă, de relaţii rapide cu cei cu care va interacţiona în acest mediu. În afara unor cazuri excepţionale copiii se adaptează bine: odată acceptată separarea provizorie de mamă, gradiniţa pare să-i ofere un sentiment de siguranţă, o lume pe măsura aşteptărilor sale în care, treptat, se va simţi mai liber şi din ce în ce mai puternic şi mai stăpân. Rolul cadrului didactic este esenţial întrucât educatoarea este principalul intermediar între preşcolar şi lumea nouă: educatoarea este privilegiată din plin de atenţia copilului şi, ca atare, intră în zona socializarii de prim grad. Mai mult, acum se produc interesante fenomene de transfer afectiv şi de identificare afectivă, în sensul că preşcolarul îşi transferă toată dragostea şi atenţia către educatoare, cu care se şi identifică, aceasta fiind pentru el un efort de substitut al mamei. O mare parte din viaţa copilului se va desfăşura de-acum în grădiniţă, iar de armonia dintre cele doua medii educaţionale reprezentate de părinti şi educatoare depinde dezvoltarea viitoare a copilului. În primul rând, cadrul didactic trebuie să fie o persoană căreia să-i placă copiii. Evident, nu în declaraţii sau efuziuni sentimentale faţă de copil atunci când părinţii sunt de faţă, ci trebuie săi placă aceşti copii de zi cu zi - nu copiii deştepţi sau frumoşi, ci copiii aşa cum sunt ei, cu felul lor de a se purta şi de a înţelege lucrurile. Educatoarea are un important rol în formarea etică a copilului astfel încat nu trebuie să privească în termeni de „copil bun” sau „copil rău” ci, coordonându-şi eforturile cu părinţii, să lupte împotriva atitudinilor greşite, dacă acestea există. De asemenea, cadrul didactic trebuie să constituie un model de adult atât pentru copil (care caută, instinctiv, un model pentru a-l imita), cât şi pentru părinţii acestuia. Copiii îi urmăresc pe adulţi, îi observă şi ascultă ce spun ei. Deşi familia continuă să aibă cea mai puternică influenţă asupra copilului, în perioada frecventării grădiniţei părinţii trebuie să accepte faptul că şi alţi adulţi devin importanţi pentru copilul lor şi că acest lucru nu înseamnă că dragostea copilului pentru ei s-a diminuat, ci doar că el şi-a extins aria de socializare, a înţeles şi a acceptat şi existenţa altor reguli decât cele ale familiei şi că încearcă să se adapteze lor. Ar fi o greşeală ca părinţii,

simţindu-şi autoritatea „ştirbită”, să insiste prin a-şi impune părerea în dauna cerinţelor educatoarei, căci nu ar reuşi decât să diminueze autoritatea acesteia în faţa copilului, creând confuzie şi tensiune. Atât părinţii, cât şi educatoarea constituie modele pentru copil, iar aceste modele nu trebuie să fie conflictuale, contradictorii. O altă caracteristică vizează competențele cadrului didactic de a deţine o profundă cunoaştere teoretică şi practică a copilului şi a copilăriei pentru a promova dezvoltarea sănătoasă a copilului, pentru a îndruma eforturile acestuia în direcţia propriei sale maturizari, pentru a crea o ambianţă favorabilă susţinerii acestor eforturi. O altă calitate a educatoarei trebuie să fie atitudinea sa pozitivă faţă de familie în sensul că trebuie să vadă întotdeauna copilul în contextul familiei, să cunoască situaţia familiei şi influenţele ei asupra copilului. Acest lucru nu semnifică o intruziune în viaţa familiei sau, mai mult, emitere de critici la adresa unuia din membrii familiei copilului, ci exprimarea, prin cuvinte şi acţiuni, a sprijinului său pentru nevoile acestuia şi pentru depăşirea diferitelor greutăţi ce pot apărea datorita schimbărilor fizice şi psihice inerente unei dezvoltări normale.

”Cu Europa La Joacă”-Activitate Opțională

Luminita Mladin

Gradinita Nr. 206

Motto : ”În cultură nimic nu trebuie pierdut, totul trebuie transmis şi reînnoit” (C-tin Noica)

În contextul societății actuale, multiculturale, al acceptării diversității culturilor și a ideii de coexistență a acestora, includerea educației interculturale în programul educaţional devine o necesitate, încă din preșcolaritate. Prin raportarea la celălalt, educația interculturală contribuie la îmbogățirea vieții comunitare prin schimbul de elemente identitare, dialog intercultural, acceptare reciprocă a valorilor, toleranţă faţă de convingerile celuilalt.

Deschiderea spaţiului grădiniței către comunitate şi specificul ei, atrage după sine promovarea egalității la șansă prin înscrierea unor copii proveniți din diverse medii sociale, culturale, religioase, cărora li se permite să crească și să-şi dezvolte spiritul, împreună, unii cu alţii. În cadrul unui grup descoperirea elementelor de identitate specifice fiecărui popor , duce la o mai bună conviețuire și cunoaștere.

Identitatea unui popor este relevată de folclor, tradiții, obiceiuri, port, însemne care definesc apartenența la o etnie. Preluarea şi transmiterea acestor valori autentice, următoarelor generaţii înseamnă perpetuarea identității naționale și asigurarea legământului între tradiție și modernitate.

În proiectul propus, abordăm educația interculturală la vârsta preșcolară în scopul cunoașterii și promovării, diversității culturale, cu accent pe tradițiile culturale românești, dar și conlocuitoare.

SCOPUL PROIECTULUI:

- Promovarea dialogului între culturi şi mărirea gradului de conştientizare a diversităţii culturale printre tineri, fiind una dintre valorile esenţiale ale patrimoniului cultural european.

OBIECTIVE GENERALE:

- Educarea și formarea interculturală a copiilor;
- Dezvoltarea sentimentului de apartenență și identitate națională;
- Păstrarea şi perpetuarea culturii tradiţionale româneşti;
- Recunoasterea si respectarea diferentelor culturale prin valorificarea pozitivă a celorlalte culturi;
- Acceptarea diversității culturale și creșterea toleranței față de alte culturi.

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ:

- Îmbogăţirea cunoştinţelor despre tradiţiile poporului român ;
- Dezvoltarea sentimentelor de conviețuire cu alte etnii;
- Familiarizarea preșcolarilor cu tradițiile și obiceiurile altor culturi (steag, imn, zi națională, port național, mâncăruri tradiționale, povești reprezentative)

PLANIFICAREA CALENDARISTICĂ A ACTIVITĂȚILOR:

DATA	TEMA MIJLOACE DE REALIZARE	OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII	RESURS
SEPT	„*Copil ca tine sunt şi eu*” - convorbire -	- să recunoască etniile existente în grădiniţa noastră	Prezentar Laptop, p
OCT	„*Suntem cetăţeni* *europeni*” - convorbire cu suport intuitiv -	-să promoveze valorile cerute cetăţenilor ţărilor membre U.E.: devotament civic, dragoste şi prietenie faţă de semeni	Imagini, educaţior
	”*Sărbătorile lumii*”- Halloween	- să cunoască sărbătorile diverselor popoare	Recuzită Hallowee
NOI	„*Portul românesc*” -observare-	-să observe costumul național românesc -să denumească componentele costumului național românesc	Costume din diver ale țării
	”*Cântec, joc și voie bună*”- Audiție cântece populare românești	- să asculte cu atenție și interes cântece populare românești specifice diferitelor zone din România	CD-uri c româneas Mp3 Play
DEC	”*Însemne naționale”*- Observare	-să observe steagurile specifice diverselor țări din Europa -să recunoască steagul fiecărei țări învățate	Steaguri, -Prezenta
	„*Micii meșteșugari*”- confecționare obiecte artizanat	-să confecționeze diverse obiecte decorative din lut	Lut, Vase ceramică
IAN	”*Povești de aproape, povești de departe*”-”Amintiri din copilărie” de Ion Creangă	-să recepteze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor lui Ion Creangă	Cărți cu p cd-uri ed DVD, M Laptop
	”*Povești de aproape, povești de departe*”-Frații Grimm	-să recepteze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor fraților Grimm	Cărți cu p cd-uri ed DVD, M Laptop
FEBR	”*Povești de aproape, povești de departe*”- Poveste tradițională maghiară	-să recepteze un text și să rețină ideile acestuia -să recunoască personajul principal al poveștilor maghiare	Cărți cu p cd-uri ed DVD,Mp Laptop
	”*Povești de aproape, povești de departe*”- Fabule-La Fontaine	-Să recepteze un text și să rețină ideile acestuia	Cărți cu p DVD

		-Să recunoască animalele prezentate în fabulele La Fontaine	Mp3 play Laptop
MARTIE	”*Salutul multicultural*”- Joc exercițiu	• Să pronunțe corect formule de salut in diverse limbi	Imagini, -jetoane
	”*O comoară pentru orice țară*”-tradiții	-să cunoască tradițiile și obiceiurile unor popoare din Europa	Prezentar -proiecto
APRILIE	”*Dansuri de prin lume*”- Dans tematic	-să execute mișcări de dans tematic -să recunoască dansurile tradiționale din diverse locuri ale lumii	Cd-uri cu mp3 play
	”*Bucătăria lumii”- mâncăruri tradiționale* franțuzești	-să cunoască mâncărurile tradiționale franțuzești -să participe la activitățile gospodărești propuse	Ingredien -veselă
MAI	”*Bazarul mirodeniilor*”- Turcia	• Să recunoască ingredientele mâncărurilor asiatice • Să realizeze o expoziție a mirodeniilor	Ingredien -miroden -suportur
	”*Pe-un picior de plai, pe-o gură de rai...*” - Amenajarea unui stand cu obiecte populare	• Să participe la amenajarea unui colț cu obiecte populare românești, ungurești, germane, chinezești, turcești	Obiecte p -țesături
IUNIE	”*Povești fără frontiere*”- scenete/dansuri tradiționale specifice etniilor propuse	-să participe cu interes la desfășurarea scenetelor și a dansurilor tradiționale fiecărei etnii	Scenă, cc cd, mp3 p proiector

REZULTATE:

- Produsele copiilor – organizarea unei expozitii de fotomontaje şi a expoziţiei de postere “Călător prin lume”
- Mapele copiilor cu materiale informative, imagini despre ţara studiată, lucrări plastice şi literare realizate în cadrul activităților desfășurate
- Cd-uri, DVD-uri, albume cu fotografii surprinse din activitățile proiectului

Pământul Este Al Nostru Al Tuturor

Alexandra Novac

Scoala Gimnaziala Alexandru Ioan Cuza

PĂMÂNTUL ESTE AL NOSTRU - AL TUTUROR

Prof.înv.primar Alexandra Novac

„Dacă vrem să ajungem la o adevărată pace în această lume, atunci va trebui să începem de lacopii” (Ghandi).

Copilăria este o perioadă de asimilări masive, de formare a unor atitudini şi abilităţi carese vor transforma în instrumente pentru tot restul vieţii, iar grădiniţa şi apoi şcoala, prin autoritatea morală pe care o au, pot aduce o contribuţie substanţială în formarea unor atitudini și comporta-mente pacifiste şi tolerante la copii.

În urma ultimelor studii şi interpretări ale specialiştilor se arată cât de mult sunt afectaţi copiii din cauza violenţei în general, dar și de violențele verbale din mediul şcolar, de pe stradă sau de acasă. Copiii se nasc cu dorinţa pentru pace. PACEA este un subiect minunat, un subiect despre care
ne place să vorbim şi mai ales ne place să o simţim! De ce? Pentru căaceasta-i natura noastră omenească, originală. Am fost creaţi sa trăim în pace cu toţi oamenii. Pacea nu este numai un Dar de la Dumnezeu, este un dar pe care ni-l oferim unul celuilalt, nu este departe, este în interiorul nostru.

Pentru a „construi pacea” este în nevoie de multă muncă și elemente specifice, chiar activități dedicate. În școală, copiii sunt încurajați să formeze o comunitate bazată pe respect și cooperare, parteneri de drum în explorarea lumii. Atunci când apar conflicte, elevii sunt încurajați și susținuți în a găsi singuri soluții pentru rezolvarea problemelor într-un mod civilizat.

Rolul cadrului didactic estede ai ghida către rezolvarea constructivă și pe cale pașnică a conflictelor (prin moderarea situațiilor acolo unde este nevoie dar și prin exemplul personal) – o lecție de viață extrem de importantă ce le va influența comportamentul ulterior în ”lumea reală”. Această ghidare se face respectând sentimentele tuturor persoanelor implicate, fără a le știrbi stima de sine, prin ascultare activă și oferind oportunitatea de a-și exprima sentimentele.

Educaţia pentru pace urmăreşte formarea şi cultivarea aptitudinilor civice de abordare a problemelor sociale prin dialog şi participare efectivă, fiind orientată la astfel de valori, ca:
• respectul faţă de om ca valoare socială supremă;
• respectul faţă de valorile culturale şi acceptarea diversităţii culturale;
• receptivitate la ideile şi sugestiile altora;
• capacitatea de a dobândi contacte satisfăcătoare şi de a dialoga;
• toleranţa, acceptarea unor comportamente diferite;
• descurajarea agresivităţii şi violenţei;
• formarea spiritului critic şi autocritic;

În perioada 13-17 noiembrie 2023 s-a desfășurat campania „Săptămâna educației globale”. La nivelul claselor școlilor din țara noastră dar și din alte țări s-au realizat

diverse activități cu tematica din acest an și anume ,,Pace pentru planetă, o planetă a păcii!”.

Ștrumfii Clasei Pregătitoare D, din cadrul Școlii Gimnaziale ,,Alexandru Ioan Cuza", Brăila, au participat, sub motto-ul de mai sus la felurite activități. Titlul ales la clasa noastră a fost ,,Pământul este al nostru - al tuturor".

În acest context, elevii au vizionat un film didactic despre reciclare și poluare, despre reciclarea selectivă a deșeurilor și posibilitatea de a transforma anumite obiecte (care în mod obișnuit ar ajunge la gunoi) în unele cu o altă utilitate, cu scopul de a ajuta planeta noastră să ne ofere un trai ,,cu de toate” pentru cât mai mult timp. De asemenea, au vizionat și un clip despre pace - ,,Ce înseamnă pacea pentru copii".

Au urmat apoi discuții orale despre pace și semnificația acesteia, despre ce înțeleg ei prin pace și despre cum putem contribui la a păstra pacea în lume.

Într-o altă etapă a activității elevii au colorat imagini cu simbolul păcii și cu planeta Pământ, au realizat picturi și desene semnificative. La final am afișat pe un panou lucrările noastre, în cadrul unei expoziții realizate de școala noatră. Pe tot parcursul lecțiilor, elevii au fost încurajați să colaboreze și să se ajute reciproc, să facă schimb de idei și opinii.

La finalul activității au fost recompensați cu coronița ,, Este lumea noastră! Să acționăm împreună" precum și cu insigne marcate cu simbolul păcii și am realizat fotografii cu activitățile desfășurate, care ulterior au fost mediatizate pe pagina ,,Global education week – Romania”, o campanie la nivel mondial implementată de Centrul Nord-Sud al Consiliului Europei.

Prin toate acţiunile și activitățile propuse, elevii au fost ajutaţi să înţeleagă că pacea înseamnă” mai mult decât simpla lipsă a războiului, pacea este şi o acţiune proiectată, în care oamenii se angajează să aplaneze conflictele de orice fel prin mijloace nonviolente şi să realizeze dreptatea socială şi democraţia” .

BIBLIOGRAFIE:

Butnari, Nadejda, Noile educaţii: Suport de curs, Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Chişinău, 2017;

SURSE WEB:

www.didactic.ro

Fșă De Lucrui

Beata Kiss

Liceul Teoretic Horvath Janos Marghita

Formează prin încercuire mulțimi de elemente de același fel. Trage cifra corespunzătoare la mulțimea de elemente

.

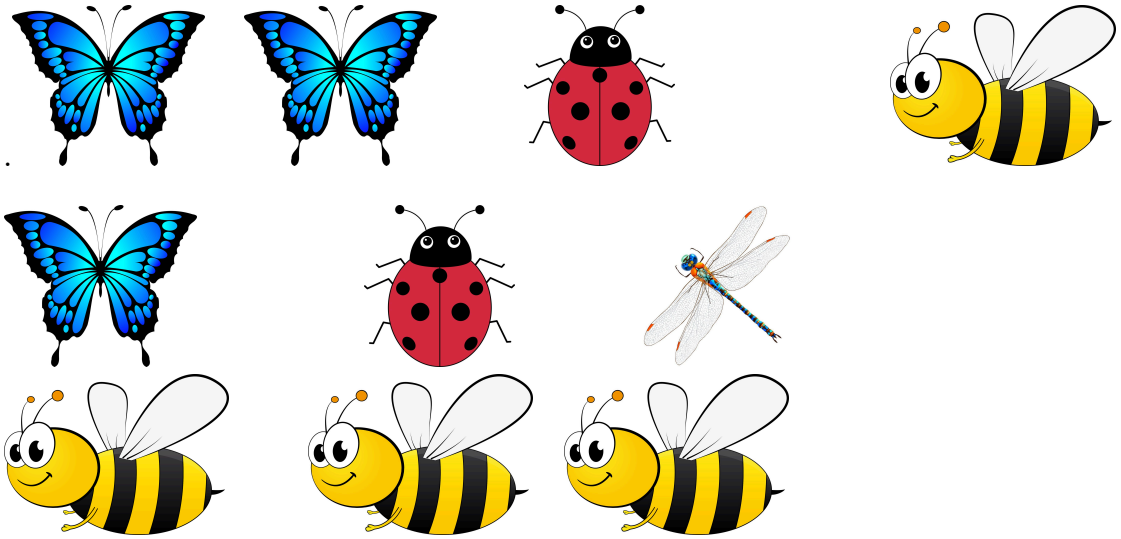

1 2 3 4

DEZVOLTAREA EMOŢIONALĂ INFLUENŢEAZĂ REZULTATELE ŞCOLARE -Studiu De Specialitate

Maria Grad

Scoala Gimnaziala Dragos Voda Moisei

DEZVOLTAREA EMOŢIONALĂ INFLUENŢEAZĂ REZULTATELE ŞCOLARE

- STUDIU DE SPECIALITATE -

Realizat: prof. înv. primar Grad Maria, Şcoala Gimnazială „Dragoş Vodă"-Moisei – Maramureş

Adolescenţa şi copilăria sunt ferestre de oportunitate pentru a forma obiceiuri emoţionale esenţiale care ne vor domina întreaga existenţă. Competentele emoţionale pe care le învăţăm în copilărie, acasă şi la şcoală, modelează circuitele emoţionale, făcându-ne mai uşor adaptabili sau inadaptabili la fundamentele inteligenţei emoţionale.

Problemele copiilor pe care încercăm să-i educăm şi care duc la scăderea nivelurilor de competenţă emoţională pot fi:

- *izolarea sau problemele sociale* (preferinţa de a fi singuri, lipsa de energie, sentimentele de nefericire, dependenţă exagerată etc);
- *anxietatea şi depresia* (existenţa unor temeri şi îngrijorări, nevoia de a fi perfecţi, sentimentul că nu suntem iubiţi, agitaţia, tristeţea etc);
- *probleme de atenţie şi gândire* (incapacitatea de a fi atenţi sau calmi, visarea, incapacitatea de a-şi lua gândul de la anumite lucruri etc);
- *delincvenţa sau agresivitatea* (minţitul, trişatul, certurile, răutăţile, dorinţa de a li se

acorda atenţie, distrugerea, încăpăţânarea, vorbitul prea mult etc).

Şcoala trebuie să-i înveţe pe copii ce înseamnă capacităţile emoţionale şi sociale de care au nevoie pentru a rămâne pe calea cea bună în viaţă. Nu trebuie să lăsăm la întâmplare educaţia emoţională a copiilor noştri pentru a nu se ajunge la rezultate dezastruoase. Şcoala trebuie să ofere copiilor date esenţiale referitoare la imteligenţa emoţională. Elevii trebuie să cunoască şi să studieze aceste calităţi umane incalculabile cum ar fi: conştiinţa de sine, autocontrolul şi empatia, precum şi arta de a asculta, de a rezolva conflicte şi de a coopera. Trebuie să adecvăm emoţiile şi exprimarea lor, trebuie să dăm inteligenţă emoţiilor noastre. În vreme ce inteligenţa emoţională determină potenţialul nostru de a deprinde fundamentele stăpâniriide sine, competenţa noastră emoţională arată cât de mult din acest potenţial am acumulat,sub forme ce se pot traduce în abilităţi aplicabile practice. Pentru a deveni experţi într-o anume competenţă emoţională, precum lucrul în echipă, este nevoie să dezvoltăm în substrat o abilitate din fundamentele inteligenţei emoţionale, anume conştiiţa socială şi administrarea relaţiilor.

Dacă competenţele emoţionale reprezintă abilităţi dobândite atunci putem avea potenţialul de a dobândi măiestie în aceste competenţe. Cei care au abilităţi emoţionale înalte au ca deviză a vieţii lor: „să-şi facă din ocupaţie o plăcere şi din plăcere o ocupaţie" (M. Roco).

Emoţiile marchează universul psihic. Aşa că, învăţarea autodirijată se derulează pe un fond emoţional. Un context emoţional optim (conceput pentru a stimula), favorizează procesul de învăţare. Învăţarea autodirijată se fundamentează pe încrederea în sine (variabilă cu pregnant accent emoţional), pentru optimism. „Nu voi fi în stare să fac acest lucru!”, duce la scăderea abilităţilor. Învăţarea autodirijată se fundamentează şi pe curiozitate, pe a şti ce se întâmplă în lumea înconjurătoare.Plăcerea de a învăţa şi trăirea satisfacţiei asociate sunt esenţiale. Competenţa de autoinstruire include factori cognitivi şi emoţionali. Învăţarea autodirijată produce rezultate, dacă individul conştientizează şi evaluează emoţiile (dorinţa şi voinţa de a învăţa singur şi nu obligaţia de a se instrui).

În educaţia copiilor, trebuie să ţinem cont de următorul aspect: dacă învăţarea este asociată unei emoţii percepute pozitiv, se va facilita succesul, la fel cum o percepţie negativă a emoţiilor ataşate învăţării implică eşecul şi slabe rezultate. Acest aspect se poate traduce mai ales prin necesitatea stabilirii unui climat propice, plăcut şi motivat pentru învăţare-activă, deschisă, creativă, democratică, flexibilă. În locul predării unui şir de date despre un anumit subiect, putem să implicăm crearea de imagini, de povestioare, care să implice afectiv elevii în activitate şi să transforme informaţia în fapte de viaţă, în cunoştinţe care se regăsesc în experienţa lor.

Atâta timp cât activităţile practice în clasă nu sunt corelate cu emoţiile şi imaginaţia copiilor, atâta timp cât ele nu fascinează, acestea nu reprezintă o soluţie pentru implicarea copiilor în ceea ce învaţă. Copiii care îşi pot controla sentimentele/emoţiile şi au răbdare suficientă (testul „acadelelor”- W. Mische) se dovedesc a fi capabili nu numai din punct de vedere emoţional, ci şi mai competenţi la şcoală şi-n viaţa de toate zilele.

Dacă copiii sunt educaţi să-şi stăpânească mania, prin controlarea sentimentelor, prin conştientizarea senzaţiilor fizice, vor învăţa şi să se controleze. Dezvoltarea emoţională a elevilor este decisivă pentru succesul lor în viaţă şi nu doar pentru rezultate şcolare.

Emoţiile sunt necesare. Ele sunt precum climatul vieţii. Avem nevoie de ninsoare, de ploaie, de soare, iar toate acestea sunt însoţite de o uşoară dominantă a soarelui. Suntem mereu inhibaţi de expresia sentimentelor noastre. Aceasta ţine pe atât de educaţia şi cultura noastră, care ne împing la neexprimarea lor, cât şi de faptul că noi nu putem face trierea exprimării emoţiilor noastre.Le cunoaştem prea puţin şi nu ştim să le interpretăm mesajul.

A ne cunoaşte şi a ne înţelege rostul înseamnă a fi stăpân pe propriile sentimente. De aceea, este eficient să învăţăm că emoţiile trebuie exprimate de la cea mai fragedă vârstă. Ele pot fi exprimate prin vorbit, strigăt, descărcare de energie,cu menţiunea să nu cădem în cealaltă extremă. Privitor la tristeţe, omul nu trebuie să se împiedice să plângă, să-şi spună problemele, să plângă pe umărul cuiva. Fiecare stare trebuie să-şi găsească exprimarea la momentul potrivit.

Dezvoltarea inteligenţei emoţionale a copiilor este urmărită cu multă atenţie de echipe de psihologi. Eliminarea emoţiilor este la fel de importantă ca şi înlăturarea problemelor de natură fizică.Copilul trebuie învăţat să-şi stăpânească emoţiile fără a le alunga. Un copil foarte emotiv trebuie ajutat să-şi depăşească teama , ranchiuna, furia, gelozia faţă de fraţii mai mari sau neînţelegerile cu părinţii. Singurătatea poate avea aspecte teribile pentru omul în devenire, la fel şi tristeţea, frustrarea, culpabilitatea sau sentimentul de abandon.

Noi, dascălii suntem datori să ascultăm emoţiile copiilor, să le dăm posibilitatea de a şi le exprima după propriul caracter, să strige, să râdă, să se elibereze de ele. Există riscul ca unele refulări să se exprime prin acte de indisciplină şi violenţă. Trebuie să fim mereu atenţi la ameliorarea comunicării relaţionale, să-i îndrumăm spre a avea respect faţă de sine şi faţă de ceilalţi, la o scultare sinceră a expresiei nevoilor în orice comunicare.Astfel, relaţia între adult şi copil se va ţese prin răbdare, încredere, descoperire reciprocă şi descoperirea valorilor individuale.

A înţelege lumea interioară a copilului înseamnă a-l ajuta să-şi găsească propriile repere, se va putea armoniza cu el însuşi, cu ceilalţi şi cu mediul înconjurător. În acelaşi timp, adultul va descoperi cine este copilul şi că el însuşi are un copil în interiorul său.

„Toată învăţarea are la bază o dezvoltare emoţională.”(Platon)

Bibliografie:

Hayward, S., 1999, *„Biopsihologie*”, Editura Tehnică, Bucureşti.

Roco, M., 2004, *„Creativitate şi inteligenţă emoţională*”, Editura Polirom, Bucureşti.

www. didactic.ro

Jocul Cu Caracter Recreativ

KLARA-BIANCA BALINT

Scoala Gimnaziala Octavian Goga Baia Mare

Expunerea copilului la numeroasele schimbări sociale și informaționale, precum și nevoia de a forma o personalitate armonioasă, impun existența, în demersurile educative, a unor conținuturi flexibile și a unor metode interactive care să formeze un stil euristic de cunoaștere. În cadrul acestor metode interactive, un loc aparte îl ocupa jocul, acesta fiind forma de activitate dominantă în copilărie. În mod evident, dezvoltarea laturii ludice a personalității, oferă individului un cadru de abordare a problemelor în mod inventiv, creativ.

Jocul este o activitate dominantă în copilărie, care se diferențiază de învățare prin scop, în sensul că nu se urmărește în mod explicit, direct, asimilarea unor cunoștințe.

Conform principiilor didacticii clasice, activitățile de predare se impun a fi adaptate particularităților de dezvoltare specifice celor ce se adresează aceste demersuri. În consecință, în perioda preșcolarității, dar în mare măsură și în cea a învățământului primar, jocul se poate constitui în modalitate importantă de organizare a demersurilor instructiv-educative.

Cercetările de specialitate din domeniul psihologiei au relevat numeroasele avantajele pe care le prezintă activitățile ludice pentru dezvoltarea anumitor dimensiuni psihice. Astfel, putem enumera următoarele contribuții ale jocului la dezvoltarea copiilor:

- prin intermediul acestei activități se formează identitatea personală; - este antrenată abilitatea de rezolvare a problemelor;

- este antrenată flexibilitatea în gândire, ca abilitate esențială a creativității și adaptabilității;

- se învață exprimarea prin simboluri, ceea ce pregătește drumul spre capacitatea de abstractizare;

- se dezvoltă abilitatea de comunicare verbală și nonverbală;

- este educată atenția concentrată și distributivă;

- se învață operarea cu reprezentări, în care copilul investește afectivitate și rațiune, cum este cazul transpunerilor în rol, care presupun, de asemenea și implicarea unei dimensiuni complexe de personalitate, și anume – empatia;

- este stimulată asertivitatea, mai ales în cazul copiilor timizi, care nu reușesc să ia inițiativa, să se afirme în grupurile de copii;

- este întărită voința, prin respectarea regulilor jocurilor, finalizarea acestora.

Exemple de jocuri recreative

Deoarece jocul imprimă activităţilor didactice un caracter viu şi atrăgător, induce o stare de bună dispoziţie, de divertisment şi destindere, caut să-l introduc cât mai des în activitatea de predare-învăţare.

Iată câteva dintre jocurile pe care le-am utilizat în activitatea mea la clasă!

Jocuri de atentie pe fond muzical

Materiale necesare: scaune, mătură, casetofon, casete audio;

Numărul de participanţi: nelimitat;

Descrierea activităţii: pe fond muzical, copiii vor executa mişcări de dans, fără a se atinge unul de celălalt; atunci când muzica se opreşte ei au de executat o sarcină în funcţie de varianta utilizată:

1.
    1. să rămână nemişcaţi – asemeni statuilor;
    2. să ocupe un scaun (numărul scaunelor este cu unul mai puţin decât numărul elevilor);
    3. să prindă mătura care i se aşează la spate.

Cel care nu respectă sarcina de lucru va ieşi din joc.

Inventatorul de instrumente

- *Materiale necesare*: recipiente plastice, boabe diverse, cutter, adezivi, deşeuri piele sau hârtie colorată;
- *Număr de participanţi*: nelimitat;
- *Descrierea activităţii*: o astfel de activitate vizează atât dezvoltarea creativităţii cât şi dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi a simţului muzical. Se va explica copiilor că „instrumentele” pe care le vor realiza vor fi utilizate în comunicarea unor mesaje. Un recipient din plastic cu boabe de fasole în interior, mişcat, va emite sunete; o sticlă cu apă în care se va sufla sau va fi lovită, va emite sunete. Copilul va fi antrenat să facă legătura dintre gândul/mesajul pe care vrea să-l transmită, ritmul mişcărilor executate şi materialul utilizat.

Podul de piatra

Minim 5 jucători de la 3 ani in sus. Jocul dezvolta atentia, urechea muzicala.

Se joaca pe cantecelul: “Podul de piatra s-a daramat/A venit apa si l-a luat/ Vom face altul pe rau, in jos/Altul mai trainic si mai frumos”.

In timpul cantecelului, doi copii care stau fata in fata isi tin mainile impreunate si ridicate formand un pod. Ceilalti copii trec pe sub “pod” (manutele celor 2 copii) cantand. In clipa în care ultimul cuvânt din cantecel va fi pronunţat (cuvântul “frumos” în cazul nostru) cei 2 copii vor lăsa mâinile în jos , prinzând copilul care trecea pe sub pod în braţele lor. Acel copil nu va mai trece pe sub pod, va sta în spatele unuia dintre cei 2 copii şi va aştepta până când toţi ceilalţi copii vor fi prinşi şi vor face parte din zidul podului (aşezându-se alternativ de o parte şi de alta în spatele copiilor), sau cand iese cate o pereche de copii pot sa-si prinda si ei bratele si sa formeze un al doilea pod, astfel incat sa fie prinsi mai multi copii odata (daca avem multi copii).

Varianta: Când copilul este prins la mijloc, cei doi copii trebuie să îşi aleagă ce sunt: banană sau portocală/ alb sau negru/ ; stele sau lună, etc iar copilul prins la mijloc va alege ce vrea. În funcţie de ce alege, acel copil, va sta în spatele unuia dintre cei 2 copii şi va aştepta până când toţi ceilalţi copii vor fi prinşi şi vor face parte din zidul podului.

La final, se va face o linie şi va trebuie ca fiecare rând să se tragă unul pe celălalt. Câştigă rândul care nu a trecut de linie sau care nu a căzut până la final.

Limbo

Limbo este dansul care te obliga sa treci pe sub o bara fara sa atingi solul cu mainile. Pe post de bara se pot folosi diverse obiecte – de la franghie la un bat sau un furtun cu apa.

Copii trebuie sa treaca sub bat, fara sa-l atinga. Batul va fi coborat putin cate putin dupa ce fiecare copil a trecut pe dedesubt.

Copiii nu au voie sa se tarasca pe jos pentru a trece pe sub bat. In cazul in care terenul este prea ud si alunecos pentru copii, pentru a-si arcui spatele in timpul trecerii pe sub bat, aplecarea se poate face in fata in loc de spre spate.

Dans printre sticle

Se aranjeaza 10 sticle intr-un rand, lasand intre ele o distanta de lungimea unei sticle. Cine poate sa parcurga randul de sticle fara sa rastoarne nici o sticla ?
Cine doreste sa incerce, este lasat mai intai sa treaca printre sticle fara a fi legat la ochi. Dupa ce a facut aceasta proba, este legat la ochi. Pe furis cineva indeparteaza sticlele. Hazul va fi foarte mare, pentru ca temerarul va executa un adevarat dans, balansandu-se in toate directiile, de teama sa nu rastoarne sticlele care oricum nu mai exista. (proba se mai poate face si cu 3-4 participanti simultan)

Bibliografie:

- BRANGA, D., (1970), *„Jocuri şi probleme distractive pentru pionieri”*, Bucureşti, EDP
- BRANGA, D. – 1968, *„Jocuri de mişcare pentru pionieri”,* Bucureşti, Ed. Tineretului
- Bocoș, M.D, (2013). Instruirea interactivă. Iași: Polirom Chateau, J., (1972). Copilul şi jocul. Bucureşti: Editura Didactică și Pedagogică
- Claparede, E., (1975). Psihologia copilului şi pedagogia experimentală. Bucureşti: Editura Didactică și Pedagogică
- Fetescu, V., (1995). Preocupări pedagogice. Iaşi: Spiru Haret
- IACOVLEV, V -1981, *„Jocuri pentru copii”*, Bucureşti, EDP
- Matei, N.C., (1982). Educarea capacităţilor creatoare în procesul de învăţământ. Bucureşti: Editura Didactică și Pedagogică
- Savu Cristescu, M., (2014). Teoria și metodologia instruirii, suport de curs, Universitaea de Vest din Timişoara
- Stan, C., (2001). Teoria educaţiei. Actualitate şi perspective. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeana
- Șchiopu, U., coordonator, (1970). Probleme psihologice ale jocurilor şi distracţiilor, Bucureşti: Editura Didactică și Pedagogică
- Şchiopu, U., (2001). Psihologia vârstelor. Bucureşti: Editura Credis.
- Verza E., (1978). Omul, jocul şi distracţia. Bucureşti: Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică

Jocul De Competiție

KLARA -BIANCA BALINT

Scoala Gimnaziala Octavian Goga Baia Mare

Cadrele didactice ocupă o poziţie mult mai activă, focalizându-şi atenţia asupra dificultăţilor de susţinere a disciplinei la clasă şi a modalităţilor de reacţionare la conduit agresivă a copiilor. Un loc important în prevenirea apariţiei conduitei aggressive trebuie să-l aibă susţinerea copiilor în procesul de însuşire a modalităţilor noi de conduită. De obicei, adulţii le spun copiilor cum nu trebuie să se comporte, fără însă să le arate cum trebuie să o facă , de aceea este necesară oferire a unui model de comportament după care copilul ar putea să se orienteze. O condiţie importantă o constituie şi formarea unei motivaţii corespunzătoare, deoarece este necesară nu doar o atitudine pozitivă faţă de o formă nouă de conduit însuşită, ci şi tendinţa lăuntrică de a se comporta la modul corespunzător.

Pentru observarea comportamentului copilului pot fi folosite jocuri de acelaşi tipar căror semnificaţie constă în faptul că fiecare copil din cadrul grupei formate la un moment dat să rămână în afara jocului.

Exemple:

Joc1."Ocupă loc pe scăunel"

Scăunelele vor fi aşezate în rând, două câte două, unul în spatele celuilalt, copii se vor juca pe lângă scăunel. După efectuarea unei mişcări, se fluieră, sarcina copilului fiind să se aşeze pe un scaun, numărul scăunelelor fiind cu unul mai mic decât numărul participanţilor la joc.

Joc2."Ia popică"

Pe covor este desenat un cerc cu cretă, în interiorul căruia sunt aşezate popice. Cantitatea popicelor este mai mică cu una decât participanţii la joc. Copiii vor dansa pe muzică ritmată în exteriorul cercului desenat. La un moment dat se opreşte muzica, sarcina copilului este să ia în mână o popică de pe covor.

Scopul ambelor jocuri constă într-o actualizare mai deplină a tendinţelor motivaţionale ale copiilor. Instrucţiunea îi determină pe copii la competiţie şi la câştigarea jocului. În timpul desfăşurării jocului se va desfăşura o amplă observaţie asupra fiecărui copil .

Culorile Pădurii Prin Ochi De Copil

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Proiect educațional ” Culorile pădurii prin ochi de copil”

în cadrul Programului internațional LeAF-”Să învăţăm despre pădure”

Când un răsărit de soare sau un apus privit de sus, de pe vârful Oușoru, își revarsă razele blânde deasupra orașului Vatra Dornei, totul capătă culori minunate: verdele e parcă mai verde, albastrul e parcă mai albastru și-n jurul tău oamenii zâmbesc. Orașul nostru, situat într-o zonă binecuvântată cu aer curat, păduri mândre, pământ generos, ape vindecătoare și vârfuri maiestuoase ale munților ce ne înconjoară, este locul în care trăim zi de zi cu dorința de a prețui și de a păstra ceea ce ni s-a dăruit.

În Vatra Dornei, 27 de elevi sunt mai mult decât niște admiratori ai naturii, sunt copii care iubesc și protejează mediul înconjurător pentru că ”Natura suntem noi!”. Proiectul nostru ” Culorile pădurii prin ochi de copil” s-a desfășurat în etape: etapa de documentare, etapa de lucru și etapa de evaluare.

Etapa de documentare s-a desfășurat pe Classroom- platforma G-Suite for Education și la Centrul de vizitare al Parcului Național Călimani.Într-o sesiune online, comitetul de mediu a fost constituit din 6 elevi care aparțin colectivului clasei CP A, un colectiv alcătuit din 27 de elevi, copii cu vârstele cuprinse între 6 și 7 ani , încadrați ca participanţi la proiect. Responsabilul comitetului de mediu a fost desemnată o elevă și primele două sarcini pe care le-a avut au fost să-și construiască o echipă și să adopte ”un pui de brad” oferit în dar de la Ocolul Silvic Vatra Dornei.Tot în această etapă au fost stabilite ca loc de desfășurare următoarele locații: platforma G-Suite for Educație-Classroom, Centrul de vizitare al ParculuiNațional Călimani- Șaru Dornei, sala de clasă, curtea școlii, parcul orașului și pădurea înconjurătoare .

Titlului proiectului a fost obținut prin metoda brainstorming și are o semnificație deosebită pentru copii, deoarece sunt buni observatori de când sunt școlari și le-a atras atenția bogăția de culori din jurul lor atunci când sunt chiar și la o simplă plimbare prin Parcul Municipal al orașului. Sunt elevi talentați și și-au dorit să cuprindă în primele lor compoziții plastice dragostea lor față de natură.

Momentul cel mai frumos din etapa de documentare a fost acela în care am desfășurat prima activitate de tip outdoor și ne-am deplasat la Șaru Dornei pentru a afla lucruri noi și interesante despre pădure și biodiversitate, despre protecția mediului, direct de la rangerii Parcului Național Călimani. Elevii au fost foarte atenți: unii au arătat că știu multe denumiri de specii de plante și animale, despre plante și animale ocrotite prin lege, s-au comportat ca niște mici enciclopedii, plini de informații și de vervă și și-au pus în valoare cunoștințele, alții au absorbit informațiile noi așa cum florile cer lumina și au asaltat-o pe doamna Camelia Țârdea cu o mulțime de întrebări despre fauna și flora specifică zonei. A fost prima dată când activitatea nu a fost condusă de învățător, ci de copii. Eu doar m-am bucurat să-i văd cât erau de fericiți.Pentru răbdarea ei, doamna Camelia Ţârdea a fost recompensată cu desene ale copiilor inspirate de Parcul Național Călimani.

A doua parte din etapa de documentare s-a desfășurat în sala de clasă. Elevii au realizat compoziții plastice în care au surprins culorile pădurii în anotimpul toamna sau iarna. Lucrările lor au fost utilizate ca fundal pentru calendarul nostru în proiectul eTwinning ”Reading is life”. Câțiva elevi au participat la Etapa I a Concursului de fotografie organizat în cadrul programului Eco-Școala și au obținut premii pentru ”Peisaj din Bucovina”. A treia parte din etapa de documentare s-a desfășurat în sala de clasă și a avut ca scop familiarizarea copiilor cu speciile de plante și animale din Parcul Municipal Vatra Dornei, un spațiu întins ca suprafață și care este centrul de atracție al orașului pentru toți turiștii . Am vizionat un documentar despre parc,despre pădurea înconjurătoare, faună și floră.

S-a discutat despre comportamentul iresponsabil al unor locuitori și turiști și despre soluții (mai multe coșuri de gunoi, o mai bună prezență a gardienilor pe aleile parcului, interzicerea rulării cu mare viteză pe aleile parcului). În ceea ce privește speciile de plante și animale, ele au fost doar trecute în revistă pentru că discuția a fost monopolizată de ”Fratele urs” care, în ultima vreme, trece tot mai mult ...pe lângă oraș , iar alertele nocturne ne fac să nu mai dormim. Cu toate acestea, activitatea s-a finalizat pe un ton vesel pentru că toți ursulețiii de pluș au fost invitați au fost rugați să-și spună păsurile și să joace ...teatru.

Etapa de lucru s-a desfășurat în parcul orașului și în pădurea înconjurătoare. de lucru, o lecţie de desen cu titlul ” Culorile pădurii” s-a desfășurat în pădure, a avut un caracter interdisciplinar și a îmbinat cunoștințe adecvate vârstei și adaptate nivelului lor de înțelegere din mai multe discipline (Comunicare în limba română , Dezvoltare personală , Matematică și explorarea mediului, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice).De exemplu, la Comunicare în limba română a fost lecturat textul ” Povestea brăduțului” de Passionaria Stoicescu și a fost evidențiat mesajul educativ. La Dezvoltare personală, am primit sfaturi de la un copac pe care le-am supus unei discuții.Am împreună construit mini-postere cu mesaje, care au avut un impact emoțional asupra adulților, am discutat despre importanța pădurii ca mic ecosistem, ne-am orientat prin labirintul de copaci, am observat plante , am hrănit veveriţele și păsările, am pictat ”Culorile pădurii”, am învățat cântecul ”Toți copiii Pământului” și ne-am energizat cu jocuri și voie bună.

Etapa de evaluare s-a desfășurat în sala de clasă. Am adunat toate impresiile și gândurile copiilor și pot concluziona că a fost o experiență minunată participarea noastră la Programul ”Să învățăm despre pădure”.Pentru a dovedi atașamentul nostru față de ideea de protejare și conservare a mediului, ne-am hotărât să nu mai folosim pahare de plastic, să utilizăm de mai multe ori o sticlă de apă, să umplem bidoanele cu apă de la izvorul din parc, să reutilizăm unele materiale pentru a realiza, pentru a confecționa ceva diferit, atractiv și distractiv: ne-am făcut jucării noi din materiale reciclabile.

Astfel, elevii au avut ocazia să expună opinii în favoarea utilizării raționale a resurselor și a protejării acestui habitat numit pădure, să specifice beneficiile curative oferite de pădure - sport, mișcare, sănătate , să enumere oportunitățile economice și resursele –turism și utilizarea lemnului și nu, în ultimul rând, comportamentele civice ce trebuie încurajate.

În acest an școlar atât de zbuciumat, prin proiectul ” Culorile pădurii prin ochi de copil” ne-am dorit să ne reconfirmăm statutul nostru de nucleu de educație ecologică în comunitate, școala noastră fiind membră în Programul ”Eco –Școala” de mai bine de 10 ani .

Cu siguranță, și în anul școlar următor, ne vom lărgi aria și orizontul de cercetare pentru cei mai harnici voluntari în marea echipă a ambasadorilor și promotorilor respectului față de natură , vom continua prin activități specifice să atragem atenția asupra necesității urgente de protejare a mediului.

METODA PROIECTELOR

TATIANA NEAGOE

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 10 Municipiul Buzau

Prof. înv. preşc. Rîşnoveanu Nicoleta

Prof. înv. preşc. Neagoe Tatiana

Metoda proiectelor a fost iniţiată de John Dewey, care la sfârşitul secolului al XIX –lea a elaborat o programă fundamentală , bazată pe necesităţile şi posibilităţile copilului.

W.Kilpatrick popularizează ideile lui Dewey, aplicând în şcolile americane metoda proiectelor. Scopul acestei metode era armonizarea şcolii cu societatea, punând accentul pe acţiune, eficienţă şi independenţă în gândire. Ulterior metoda a fost adoptată şi vârstelor timpurii, în Europa ajungând varianta propusă de S.Chard şi L.Katy. Proiectul tematic este o metodă care stimulează şi dezvoltă personalitatea în curs de formare a copilului, fiind o extindere, o investigare a unui subiect din sfera idealului sau a practicului, către care copilul îşi îndreaptă întreaga atenţie şi energie. Argumentele care stau la baza folosirii metodei proiectelor în cursul procesului instructiv –educativ cu preşcolarii sunt:

-proiectul poate fi inclus într-un curriculum preşcolar din orice colţ al lumii;

-proiectul tematic are o structură temporală care ajută cadrul didactic să-şi organizeze progresiv activitatea cu copiii, în funcţie de dezvoltarea lor, de interesul manifestat , dar şi de gradul de cunoaştere a subiectului ;

-prin metoda proiectelor copiii pot aplica o mare varietate de cunoştinţe şi deprinderi sociale şi intelectuale ,pe lângă cele de bază, date de curriculum.

-un proiect poate fi dus la bun sfârşit de un grup mic de copii, de toată clasa sau ocazional de un singur copil.

Subiectele alegerii proiectului pornesc de la copii şi părinţi, copii şi cadre didactice sau cadrul didactic. Din experienţa acumulată subiectele care pornesc de la interesul copiilor şi părinţilor sunt cele care oferă mai multe satisfacţii şi valorifică mai bine cunoştinţele copiilor.

În grădiniţă proiectul tematic trebuie să fie legat de experienţa de zi cu zi a copiilor, să nu fie unul abstract , care ar necesita multa informaţie şi foarte mult timp, să fie în raport cu vârsta copiilor şi să permită o abordare integrată.

Un exemplu de proiect este „**La multi ani Romania!** „

Tema proiectului este aleasă de educatoare. Harta Proiectului a cuprins : stema, drapelul, imnul, harta ţării, frumuseţile ţării-formele de relief. Proiectul tematic a durat o săptămână şi a fost amenajat centrul tematic. Procurarea materialelor au fost din gradiniţă, dar si de la părinţi. La centrul tematic s-a afişat o scrisoare de intenţie prin care părinţii au fost informaţi despre tema aleasă. Stabilirea obiectivelor proiectului au fost

-cunoaşterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român,

-identificarea elementelor locale specifice ţării şi zonei în care locuiesc.

Stabilirea resurselor

Resurse procedurale:

-observaţia, povestirea, conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, învăţarea prin descoperire, jocul.

Resurse temporale:

O săptămână

Resurse umane:

20 de copii, părinţi şi bunici, educatoare, director muzeu.

Finalitatea proiectului

Produsele finite au fost expuse pentru amenajarea grădiniţei cu ocazia Zilei de 1 decembrie.

Evaluarea proiectului s-a indeplinit prin raportarea la obiectivele proiectului, la rezultatele aşteptate la expunerea lucrărilor copiilor..

Ca activităţi experentiale am realizat: DLC ,,Am fost şi eu la Alba iulia si am vazut Marea Unire" de Dumitru Almaş –povestirea educatoarei şi DOS Harta României-colaj.

În cadrul activităţilor pe arii de stimulare am desfăşurat urmatoarele sectoare:

Ştiinţă ,, Costume populare '' observare, Joc de masă ,, Harta ţării'' ; Artă .. Colorăm steagul tricolor "". La activităţile de dezvoltare personală am realizat 2 jocuri ,,Tară ţară vrem ostaşi , şi jocul ,,De-a excursioniştii'' . Aceste exemple de activitaţi au fost desfaşurate in cadrul unei zile printr-o activitate integrata .

Un alt exemplu de proiect este ,,**Din lumea celor care nu cuvantă** ,, .

Obiectivele proiectului au fost:

-dezvoltarea capacitaţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea micilor vieţuitoare;

-cultivarea sensibilitaţii fata de valorile naturale ;

-aprofundarea cunoştinţelor legate de micile vieţuitoare ;

Harta proiectului şi inventarul de probleme au fost afişate in sala de grupă, urmând sa se completeze pe parcursul derulării proiectului.

Finalitatea proiectului a constat in realizarea unor produse finite, a unei machete si a unor fotografii cu aspecte din timpul derularii proiectului.

Cu sprijinul copiilor si al parinților am afişat imagini din reviste, carti potrivit temei alese.

O alta activitate integrata s-a numit **„În ograda bunicii".**

Exemple de activităţi :

Biblioteca: ,,Citire de imagini despre animale'' , Ghici,Ghicitoarea mea!

Construcţii : ,,Cuşca lui Grivei'', ,,Curtea animalelor ‘’

Joc de masa : Puzzle cu animale; Alege şi potriveşte ,''

Joc de rol : De-a medicul veterinar; De-a fermierii

Domenii experenţiale :

D.Ş.Lectura dupa imagini –În ograda bunicii, Activitate matematica Exerciţiu cu material individual: Sa numaram pâna la...

DLC-Memorizare Zdreanţă , Povestirea educatoarei,, Punguţa cu doi bani'' de Ion Creanga

DEC-Cantec ,,Graiul Animalelor ,''

DOS-Memorizare ,,Căţeluşul Şchiop ‘’; Activitate practica Macheta –Ograda bunicii

DEC : Pictura –amprenta cu dopul de pluta în contur ,,Cuşca lui Grivei ,''

DPM: Alergam corect-joc-Cainele si pisica –joc de mişcare; Pisica prinde şoareci;

ADP –Jocuri : Şoarecele şi pisica , Puişori veniţi la mama, Zboară , zboară, Cine cântă aşa?

Proiectul valorizează copiii. Prin modul în care se implică reprezintă modele pentru colegii de grup. Proiectul facilitează negocierea care e vizibilă între copii, intre grupuri. Apariţia conflictelor în timpul confruntării de idei, realizarea sarcinilor de grup, alegerea liderului sunt situaţii care nu trebuie neglijate.

Indiferent ce tip de învăţare promovează un proiect copiii au de rezolvat probleme şi situaţii neprevăzute. Ei formează judecăţi de valoare în urma prelucrării datelor cunoscute ale problemei, combină ideile, îşi atribuie responsabilităţi, relaţionează fac analogii în diverse situaţii, participă cu interes la toate activităţile.

Îşi exprimă fără reţineri ideile, emoţiile trăirile. Proiectul oferă posibilităţi de exersare a capacităţii de adresare de întrebări şi întrebări la întrebări până se elucidează problemele, situaţiile ivite în timpul activităţii în care e direct implicat copilul.

Fiecare proiect generează noi idei pentru următorul proiect, convinge copii ca misterul este unul nou, necunoscuta proiectului le creează situaţii concrete de investigare, dezbatere, prelucrare a informaţiilor, valorizare a aptitudinilor.

Bibliografie:

V. Preda, S.Breben, E.Gongea , V. Mitrulescu – Învăţarea bazată pe proiecte, ed. Arves.

Școala De Acasă

SANDU ANA

Scoala Gimnaziala Sfantul Nicolae Botosani

Școala de acasă – o nouă provocare pentru copii și o oportunitate pentru părinți

Profesor Sandu Ana-Lăcrămioara

Specialitatea Limba engleză

Școala de acasă implică susținerea copiilor de către părinți în demersul didactic și progresul copiilor pe parcursul lecțiilor derulate online. Părinții analizează comportamentul copiilor pe parcursul lecțiilor și se gândesc: „Al meu parcă nu citește la fel de repede/ Al meu nu e așa atent/ Ceilalți sunt mai vorbăreți/ Parcă unii răspund mai des și mai bine/ Al meu nu are așa multă încredere ca celălalt/ Oare lecția asta nu e sub nivelul copilului meu? / Oare a înțeles ceva de vreme ce nu pare să fie lecția asta pe nivelul lui?"

Tendința de a înțelege învățarea ca pe etapele de netrecut ale unei linii de producție, în care produsul e bun dacă a trecut exact și la timp prin punctele A, B, C... etc. este specifică nepedagogului. Cu atât mai specifică părintelui care are un fel de naturală urgență și presiune să-și aducă la linia de sosire copiii.

Nu există „linie de sosire".

Procesul de creștere intelectuală - ca și cel de stabilizare fizică și imunitară - e unul cu mult „dus-și-ntors". Creșterile sunt urmate de regres, revelațiile sunt traversate de blocaje, memoria e contrapunctată de uitări ridicole, performanța e atinsă după multe căderi și ridicări. Învățarea e o spirală, cu bucle continue de reîntoarcere, eroare, neputință, pierdere a încrederii.

Creșterea se întâmplă cu adevărat când copilul e însoțit în drumul lui de o persoană care are o proiecție luminoasă despre variantele devenirii, nu de unul cu reflexe funcționale de măsurare și îndoială permanentă. Este admirabil și normal ca părinții să ofere ajutor necondiționat copiilor pentru a realiza temele și a învăța de acasă, dar este foarte important ca părinții să nu completeze acest ajutor cu proiecția ratării: judecăți, dezamăgiri, amenințări, comparații, condiționări, urgențe.

Există un mod de a ajuta un copil, de a-l scoate din zona lui de confort, având grijă în primul rând de starea sufletească pe care o îmbraci când te așezi la birou, lângă el. Ea este cea care dă direcție sau taie aripi, chiar dacă intențiile sunt bune. Este esențial să ai o gândire pozitivă și să fii optimist (fă-ți în minte un scenariu de reușită și creștere), fii înțelept (învățarea academică se face mână în mână cu formarea caracterului), fii jucăuș și reglează-i ritmul de lucru după pasul calm și stabil al respirației tale. Dacă nu ai acest calm, depărtează-te de el, respiră, uită-te în tine și analizează propriul comportament.

Uită de alții, uită de comparații, privește-ți copilul cu drumul lui, cu ritmul lui, cu puterea lui, cu viitorul lui și numai al lui! Înainte de învățarea rațională, există o învățare subtilă - pe care copiii o iau ca atare de la voi - despre sine și puterile proprii.

Trebuie să mentionez în cele ce urmează care sunt, de fapt, motivatorii adevărați pentru un școlar, în zilele în care școala nu era închisă:

- o rutină fixă a zilei, o rutină instituțională: copiii descoperă o cadență de lucru, un amestec între libertăți și constrângeri, în ritmul cărora se aliniază, copiind comportamente de grup. Acasă este greu să transformi sufrageria și mediul domestic de viață în regim organizat, planificat, repetabil și monitorizat de o autoritate, alta decât cea intimă, parentală; copiii au nevoie inclusiv de asta: de o figură autoritară externă familiei. (autoritate - nu în sens de „severitate").

- **un rol în grup**, o relevanță personală câștigată din oglindirea în ochii celorlalți. În clasă, în pauze - copiii învață mult din punct de vedere socio-emoțional. Copii își exersează puterea limbajului verbal și nonverbal, instrumentele tranzacționale, puterea. Și acasă o fac, dar de la vârsta de 5 ani încolo, familia nu poate înlocui tribul social, anturajul. Cu acesta începe o nouă redefinire a sinelui, o prelungire a construcției pe care mama și tata o încep inițial, fără să fie suficienți. Copiii merg la școală ca să se descopere în ochii alterității. De aici rezultă energia care hrănește dezvoltarea academică: de la relevanța conectării cu celălalt.

- **ethosul școlii**: spațiul clasei, așezarea în bănci, instrumentele de lucru - toate funcționează ca obiectele unui ritual menit să declanșeze dispoziția de lucru altfel decât cea de acasă - unde de multă vreme creierul știe să se autoseteze pe cunoaștere autodirijată, spontană, informală. Copiii nu știu încă să amestece un spațiu destinat altei stări cu un mod de operare format altundeva. Nu pot încă să facă toți, cu ușurință, tranziția.

- **raportul emoțional copil-părinte, copil-profesor.** Fiecare dintre aceste două relații propune o altă ierarhie tranzacțională. De la părinți, copilul așteaptă validare necondiționată: „mama mă vede dincolo de ce produce creierul meu". De la profesor, copilul acceptă o recunoaștere tranzacțională: „el oferă/eu primesc și întorc către el. La școală pot fi judecat, măsurat și evaluat. Acasă nu suport ca mama sau tata să facă asta cu mine - acest lucru ar însemna că de câte ori mintea mea nu produce rezultatul așteptat, eu pot fi iubit mai puțin."

În concluzie fiecare dintre cei 4 factori de mai sus nu pot fi reproduși acasă. Acesta este motivul pentru care părinții par să se lupte cu ei sau mulți copii par să nu aibă motivații. Învățarea de acasă e la fel de importantă și poate chiar mai consistentă decât cea de la școală, dar atât timp cât ea e organică, relațională, inspirațională, informală.

Importanța Dezvoltării Limbajului Copiilor

CLAUDIA DIMITRIU

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Omul, ca ființă superioară, se deosebește de celelalte ființe pentru că gândește, creează, vorbește articulat, etc. Atributele omului ca ființă superioară sunt multiple, însă comunicarea, sub toate formele ei, este foarte importantă, începând cu orice vârstă. Vorbind cu ceilalți semeni, omul relaționează cu cei din jur, socializează, își exprimă trăirile, sentimentele, temerile, bucuriile, își dezvoltă personalitatea, se afirmă ca om integru, capabil, valoros.

Comunicarea orală a avut o importanță deosebită din cele mai vechi timpuri. Vechii greci și romanii considerau oratoria o adevărată artă, aceasta fiind studiată în școlile vremii, iar cei care vorbeau cursiv, frumos, inteligent erau cu adevărat adulați de mulțime. Cel care știa să capteze mulțimile era suveranul. De aceea, nu puține sunt exemplele unor mari oratori care au suferit tulburări ale limbajului în copilărie și adolescență, iar prin exercițiu au reușit să le depășească. Binecunoscut este exemplul lui Demostene care și-a învins bâlbâiala gravă și dificultățile de pronunție din copilărie, devenind celebrul orator al lumii antice.

Explozia mass-media din perioada contemporană, apariția gadget-urilor de tot felul, influențează limbajul celor mici. Se observă frecvent o tendință a copiilor de vârste fragede de a se închide în lumea tabletei, a laptop-ului și a jocurilor, nu întotdeauna pașnice. Unii părinți, preocupați de aspectul material al vieții, devin stresați de multitudinea problemelor și îi uită deseori pe copii cu orele în această lume virtuală. Lipsa comunicării directe cu copiii sau adulții poate duce la tulburări diverse în planul limbajului, iar în unele cazuri devine necesară intervenția logopedică. Din nefericire, mulți educatori nu dețin cunoștințe insuficiente pentru a susține un astfel de demers. Devine astfel necesară specializarea cadrelor didactice în domeniul larg al tulburărilor de limbaj pentru o intervenție corectiv-compensatorie eficientă.

Din primele clipe de viață copilul comunică cu cei din jur, atrăgând atenția asupra sa. Descoperă, treptat, sunetele și le diferențiază de zgomote, descoperă vocea mamei, a tatălui, a fraților, bunicilor, etc. Descoperă sunetul muzicii, treptat ”glasul” unor instrumente muzicale. După dezvoltarea motricității, în jurul primului an din viață, jocul devine activitatea preponderentă a copilului de explorare a mediului înconjurător. Prin joc manipulează, învață, comunică, se dezvoltă, stabilește relații cu ceilalți copii și cu adulții din jurul său. Descoperă o lume nouă, uneori diferită de cea reală. Cu atâta farmec ne povestea Ion Creangă despre copilărie, spunând că bățul poate deveni un cal pentru cel mic, el e supărat pe ”calul” lui că e nărăvaș și îl ceartă, o întreagă lume este inventată în jocul micuțului și acesta participă cu tot sufletul la joc.

La această vârstă vorbirea clară și corectă a adultului cu copilul, participarea la jocul acestuia, citirea sau povestirea unor povești, răspunsul la întrebările din ce în ce mai încurcate ale celui mic devin esențiale în formarea cognitivă și comunicativă a copilului. Depistarea unor tulburări de limbaj la vârste fragede ajută intervenția cât mai timpurie și eficientă, în concordanță cu specificul acestora. La câteva luni de la naștere pot fi depistate și eventualele probleme de auz, programele de screening putând fi aplicate înaintea vârstei de 8 luni. Pe măsură ce copilul înaintează în vârstă, pot fi observate mai bine, diagnosticate și tratate diferitele dificultăți de limbaj sau de auz. Depistarea cât mai precoce a tulburărilor de vorbire, auz, înțelegere, comunicare în situații diverse este

necesară pentru stabilirea unui traseu diferențiat cât mai de timpuriu și rezolvarea optimă a dificultăților.

În perioada preșcolară se pot utiliza la grădiniță diverse jocuri de gimnastică a aparatului fono-articulator, de respirație, de emitere a sunetelor pe expirație, jocuri de repetare a unor onomatopee, iar la preșcolarii mari exerciții de depistare a sunetului inițial din cuvânt, a sunetului final, apoi a celorlalte sunete, precum și reprezentarea grafică a sunetelor.

Pentru a activa mușchii necesari pronunției se poate juca jocul ”Oglinda”. Preșcolarii își umflă obrajii, execută diverse mișcări ale limbii, ale mușchilor feței, uitându-se în oglindă sau observându-i pe cei din jur. Exercițiile de respirație sau de încălzire a vocii înaintea activităților muzicale sunt plăcute elevilor și foarte utile: suflăm un fulg, bate vântul, inspirăm adânc iar pe expirație pronunțăm sau cântăm vocale, rostogolim creioane cu ajutorul expirației, împingem bărcuțe, etc.

Exercițiile de pronunție și de depistare a sunetelor din cuvânt se utilizează în grădiniță, în jurul vârstei de 4-5 ani. Jocul ”Hora sunetelor” le cere copiilor să depisteze sunetul inițial, apoi pe cel final, apoi sunetele din interiorul cuvintelor. Se utilizează cuvinte din sfera lingvistică a vârstei, se începe cu cele bisilabice, formate din silabe deschise, apoi, în funcție de performanțele copiilor, se continuă cu cuvinte monosilabice, din mai multe silabe, cu silabe închise, cu grupuri consonantice, etc. pentru activarea permanentă a zonei proximei dezvoltări (Vîgotski, 1971). Jocul poate continua cu reprezentarea grafică a sunetelor cu puncte sau cerculețe, eventual reprezentarea cu cerculeț de altă culoare a sunetului care se urmărește a se preda în timpul activității.

Pentru depistarea eventualelor probleme de auz se pot juca diverse jocuri, precum ”Deschide urechea bine”, ”Jocul sunetelor” sau ”Jocul onomatopeelor”, în care copiii trebuie să recunoască vocile altor copii, sunetele din natură, sunetele diferitelor instrumente muzicale și să repete diferite onomatopee, de exemplu, în timpul repovestirilor.

În jurul vârstei de 6 ani, la intrarea în școală, copilul utilizează în jur de 500 de cuvinte și cunoaște înțelesul a aproximativ 900 de cuvinte, pronunță sunetele limbii române, silabe, cuvinte și propoziții, povestește liber, cu fir logic, conținutul unei povești sau o întâmplare reală sau imaginară, ascultă cu atenție o poveste, pune întrebări, este receptiv. Preachizițiile limbajului obținute până la vârsta de 6 ani sunt foarte importante pentru dezvoltarea ulterioară a copilului pe toate planurile.

La vârsta școlară mică, începând cu clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, în perioada achizițiilor fundamentale, elevul ia cunoștință cu limbajul scris, asociat celui oral. În clasa pregătitoare, prin exerciții practice, utilizând metoda fonetică, analitico-sintetică, elevii descompun propozițiile în cuvinte, cuvintele în silabe, silabele în sunete, apoi le recompun, analiza și sinteza fiind metodele principale folosite în debutul școlarității.

Exercițiile orale sunt urmate, de obicei, de exerciții practice de reprezentare a propoziției cu o linie lungă de o anumită culoare, a cuvintelor componente cu linii de lungimi diferite dedesubt, a silabelor cu linii mai scurte sub fiecare cuvânt și a sunetelor cu puncte, fiecare reprezentat sub silaba și în poziția corespunzătoare în cadrul silabei. La sfârșit se recompun silabele, cuvintele și propoziția.

Se începe cu cuvinte extrase din imagini sau după povești citite elevilor, la început cuvinte bisilabice, monosilabice, plurisilabice, din care se cere depistarea sunetului inițial, apoi final, apoi a silabelor și a sunetelor din fiecare silabă, în ordinea corectă. Se continuă cu propoziții bine alese din sfera limbajului elevului, mai întâi propoziții formate din două cuvinte, apoi din trei și mai multe cuvinte.

Principala metodă de predare-învățare a scris-cititului este cea a abordării integrată a limbajului cu toate componentele sale: vorbire, audiere, scris, citit. Predarea integrată a

limbii române vine în sprijinul școlarilor mici, eficientizând însușirea acestui instrument de bază în formarea ulterioară a copilului.

Tulburările de limbaj sau auz ale copilului sunt mai evidente la această vârstă. Se pot depista mai ușor dificultățile de pronunție, mai ales după schimbarea incisivilor. Cadrul didactic poate observa dacă există dificultăți și la ce nivel se evidențiază acestea: fonetic, morfologic, semantic, sintactic sau pragmatic. Se pot descoperi și cauze ale acestor tulburări, natura lor, asociațiile cu alte disfuncționalități, cadrul larg în care se manifestă, implicațiile psihologice și sociale. Intervenția cât mai timpurie este foarte importantă, cunoscut fiind faptul că tulburările de limbaj netratate tind să se consolideze și cronicizeze.

Tulburările de limbaj care persistă la această vârstă au tendința să se cronicizeze și sunt mai greu de corectat, e nevoie de mai multă muncă și voință pentru înlăturarea lor. Aceste dificultăți persistente pot avea efecte negative și în planul dezvoltării personalității copilului, pot crea sentimente de inferioritate, de frustrare, de scădere a stimei de sine. Educatorul trebuie să susțină și să aprecieze orice demers de corectare și recuperare a dificultăților, în paralel cu susținerea emoțională a copilului, încurajarea în permanență, accent pe aspectele pozitive ale dezvoltării personale, comunicare și colaborare cu părinții în scopul conștientizării și responsabilizării tuturor factorilor implicați în educația elevului.

”Viața nu este nici simplă, nici complicată, nici limpede, nici mohorâtă, nici contradictorie, nici coerentă. Este – și atâta tot. Numai limbajul o ordonează sau o complică, o luminează sau o întunecă, o diversifică sau o unifică.” (Antoine de Saint – Exupery)

Bibliografie:

- Hathazi, A. (2015), *Teorii ale comunicării: sisteme, tehnici, aplicații* – suport de curs, Cluj-Napoca
- Anca, M.; Hațegan, C., (2008), *Terapia limbajului. O abordare interdisciplinară*, Presa Universitară Clujeană: Cluj-Napoca
- Dumitrana, M., (1999), *Educarea limbajului în învățământul preşcolar*, vol. I *Comunicarea orală* și vol II *Comunicarea scrisă*, Editura Compania: București
- Dumitru, Gh., (1998), *Comunicare şi învăţare*, Bucureşti, EDP

Explorând Lumea Prin Creativitate

ANDREEA MARIN

Gradinita Nr. 206

Explorând Lumea Prin Creativitate

Prof. Înv. Preșcolar. Marin Andreea Grădinița Nr. 206 , București,Sector 1

Rolul esențial al creativității în viața copiilor la grădiniță

În grădiniță, creativitatea este un element vital în dezvoltarea copiilor, oferindu-le oportunități esențiale pentru a-și exprima imaginația și a-și descoperi propriile lor talente și interese.

Creativitatea stimulează gândirea originală și inovatoare a copiilor, ajutându-i să găsească soluții la probleme și să-și exprime ideile în moduri neașteptate. Prin intermediul activităților creative, copiii învață să-și dezvolte abilitățile sociale, colaborând cu alți copii în timp ce își construiesc și împărtășesc ideile.

Articolele de papetărie colorate, vopsitul, desenul și modelarea cu plastilină sunt doar câteva exemple de tehnici de predare atractive care încurajează creativitatea în rândul copiilor de grădiniță.

Jocurile de rol și dramatizările îi ajută pe copii să-și exploreze imaginația și să-și dezvolte abilitățile de comunicare și cooperare.

Folosirea poveștilor și a cântecelor interactive poate transforma procesul de învățare într-o experiență plină de distracție și creativitate pentru cei mici.

Creativitatea îi învață pe copii să-și asume riscuri și să-și exprime ideile fără frică de greșeală, promovând încrederea în sine și reziliența.

Atelierul de artă devine un spațiu sacru în care copiii își pot lăsa imaginația să zboare, experimentând cu diferite materiale și tehnici pentru a-și crea propriile lor opere de artă.

Încurajarea exprimării libere a ideilor și a emoțiilor prin desen, pictură sau colaj este esențială pentru dezvoltarea creativității și a stimei de sine. Prin intermediul activităților practice, cum ar fi construirea cu cuburi sau jocurile de puzzle, copiii își dezvoltă abilitățile cognitive și își îmbunătățesc capacitatea de rezolvare a problemelor.

Educatorii pot să încurajeze creativitatea prin oferirea de provocări și întrebări deschise, care să stimuleze gândirea critică și explorarea neașteptată a subiectului.

Călătoriile în natură pot fi, de asemenea, o modalitate minunată de a stimula creativitatea copiilor, oferindu-le oportunități de a-și folosi imaginația într-un mediu dinamic și în continuă schimbare.

Învățarea prin intermediul jocului și a experiențelor practice permite copiilor să-și descopere pasiunile și să-și dezvolte abilitățile într-un mod distractiv și motivant.

Integrarea tehnologiei în activitățile creative poate fi o modalitate eficientă de a atrage atenția copiilor și de a le oferi noi modalități de a-și exprima creativitatea. Creativitatea

nu doar îi ajută pe copii să învețe lucruri noi, ci îi motivează și să își păstreze curiozitatea și entuziasmul pentru învățare pe tot parcursul vieții.

Prin experimentarea cu diferite medii artistice și tehnici de creație, copiii își dezvoltă abilitățile de observare și atenție la detalii.

Predarea prin intermediul povestirii și a jocurilor de rol poate transforma procesul de învățare într-o călătorie captivantă în lumea imaginației.

Încurajarea diversității și a originalității în lucrările artistice îi învață pe copii să aprecieze și să respecte perspectivele și creativitatea celorlalți.

Prin promovarea unui mediu liber de judecată și critică, educatorii pot să sporească încrederea copiilor în propriile lor idei și abilități creative.

Creativitatea nu este doar o abilitate, ci o modalitate de viață care îi învață pe copii să se bucure de procesul de învățare și să descopere frumusețea și posibilitățile nelimitate ale lumii din jurul lor.

ÎNVĂTAREA INTERACTIVĂ

VALI ENE

Școala Gimnazială „ Mihail Sadoveanu„

Tehnologii digitale pentru învățare interactivă

Fiecare elev este unic şi are nevoie să fie valorizat, să beneficieze de practici educaţionale deschise şi flexibile. Continuarea folosirii aplicaţiilor digitale, favorizează adaptarea şi dezvoltă capacităţi de învăţare pentru toţi elevii. Învățarea digitală a devenit o necesitate pentru mulți elevi și profesori din întreaga lume, iar impactul acestei schimbări este unul semnificativ.

Pentru elevi, învățarea digitală poate fi benefică în multe moduri. Aceasta poate permite accesul la resurse educaționale din întreaga lume și poate oferi oportunități de învățare personalizată, care poate fi adaptată la stilurile individuale de învățare. În plus, învățarea digitală poate fi mai flexibilă decât învățarea tradițională în clasă, permiţând elevilor să-și organizeze mai bine timpul și să-și ajusteze ritmul de învățare.

1. Aplicația CANVA

Descriere :

Platformele digitale de învățare oferă un mediu de învățare adaptabil, care poate fi personalizat pentru fiecare elev în parte. Acestea pot fi utile pentru elevii cu cerințe speciale, precum și pentru elevii care au dificultăți în a înțelege anumite concepte.

Prin intermediul acestei aplicații am realizat împreună cu elevii sigle, postere, diplome și invitații pentru partenerii din cadrul proiectelor Erasmus si eTwinning desfăşurate în ultimii ani. Elevii au reușit să realizeze materiale deosebite folosind informațiile disponibile pe platformă.

Am încercat să găsesc cele mai bune metode pentru a-i determina pe elevii cu cerințe educative speciale să se implice conștient în aceste activități. Colegii i-au implicat în mod activ, i-au ajutat acolo unde au întâmpinat greutăți și i-au încurajat mereu.

Implicarea lor cât mai directă în situații de viață simulate, trezesc motivația și implică participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur.

1. Aplicația KAHOOT!

Descriere :

Utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea elevilor cu cerințe educative speciale poate fi o modalitate excelentă de a asigura incluziunea în clasa de elevi. Materialele multimedia, cum ar fi videoclipurile, prezentările și animațiile pot fi folosite pentru a ilustra concepte abstracte sau complexe într-un mod mai accesibil pentru elevi. Aceste materiale pot fi, de asemenea, utile pentru elevii care sunt mai vizuali sau auditivi în învățare.

Instrumentele de evaluare digitală pot fi utilizate pentru a asigura o evaluare echitabilă a elevilor, indiferent de abilitățile lor. Aceste instrumente pot include jocuri educative, chestionare digitale sau evaluări bazate pe competențe. Este foarte important faptul că

elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație.

Am folosit această aplicație atât în predare(vizionând filmulețe sau jucând jocuri deja postate) dar și în evaluare pentru care am creat teste pe baza conținuturilor predate. Jocurile/testele create în Kahoot se pot folosi în orice moment al activității: în recapitularea cunoștințelor, în fixarea cunoșințelor, în etapa de predare, ca evaluare formativă sau chiar ca evaluare sumativă. Se pot juca individual sau în grup.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care pot ajuta la asigurarea incluziunii elevilor în clasa de elevi prin utilizarea tehnologiilor digitale în predarea, învățarea și evaluarea acestora. Este important ca aceste activități să fie integrate într-un plan de învățare mai larg și să fie adaptate la nevoile individuale ale fiecărui elev.

Blended learning este o metodă de predare care combină elementele de învățare online și offline. Acest tip de predare poate fi foarte util, deoarece permite elevilor să se bucure de avantajele învățării online, precum și de avantajele învățării tradiționale la clasă.

CONTRIBUȚIA JOCULUI DIDACTIC LA DEZVOLTAREA GÂNDIRII

CAMELIA MARIA BENTE

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.1 Marghita

Jocul, ca formă specifică a activității copilului, la vârsta preșcolară devine un valoros mijloc de educație a copilului. Prin joc copilul învață, cunoaște, se autocunoaște, își exersează facultățile mintale, se deprinde să cooperee cu alți copii, își eersează voința, stăruința, câștigă încredere în sine, învață să acționee după cum trebuie, nu doar după cum vrea; prin joc, copilul socializează, transfigurând mental realitatea în asumarea rolurilor și în atribuirea imaginară a funcțiilor dorite unor obiecte aduse în joc.

Jocul este activitatea dominantă a copilăriei. Formele de manifestare ale jocului și uncțiile sale diferă de la o perioadă de vârstă la alta. Dacă în perioada coăilăriei jocul îndeplinește mai multe funcții cognitive sau formativ-educative, mai târziu funcțiile sale devin de recreare și reconfortare fizică și psihică. O dată cu intrarea preșcolarului în școală, jocul devine din activitate principală, una secundară, păstrând încă importante valențe educative.

O dată cu debutul școlar, locul dominant al jocului este luat de altă formă de activitate – învățătura – după cum mai târziu, locul acesteia îl va lua munca. Imaginat de copil, jocul îi oferă motivația pentru activitate, îi trezește interese și încrederea în forțele proprii. Aria preocupărilor copiilor în grădiniță este atotcuprinzătoare, oferind largi posibilități de organizare a unor jocuri variate, atât a celor spontane, inițiate de copii, cât și a celor sugerate și îndrumate de educatoare. Conceperea jocului ca mijloc și ca procedeu metodic se bazează pe existanța unor premise biopsihologice ce susțin actul învățării și dezvoltarea copiilor.

Ținând seama de specificul jocului în anii preșcolarității, proiectarea procesului educațional va trebui să se sprijine pe acesta pentru a realiza o în vițare care să meargă de la ușor spre dificil, de la cunoscut spre necunoscut, în mod plăcut și atractiv. Astfel, prin jocul didactic se realizează în mod treptat și pe nesimțite trecerea de la joc la învățătură. El are un rol bine definit în procesul instructiv-educațional din grădiniță. Caracteristica esențială a jocului didactic constă în îmbinarea unitară și armonioasă a sarcinilor de învățare – exersare cu funcții specifice învățării.

Importanța pe care o are dezvoltarea vorbirii în întregul proces instructiv – educativ pune în fața educatoarelor deosebite sarcini. Activitatea copilului din grădiniță, sub orice formă s-ar manifesta, solicită intens participarea limbajului. Cum știm însă, dezvoltarea limbajului este strâns legată de dezvoltarea gândirii, fiind o funcție prin care gândirea este exersată și dezvoltată. Limbajul și gândirea au, la vârsta preșcolară, anumite caracteristici de care, trebuie să ținem seama în munca educativă.

Jocul didactic constituie cel mai eficient mijloc pentru dezvoltarea vorbirii și gândirii copiilor. În planificarea jocurilor didactice se va ține seama în deosebi de necesitatea de a crea legătura cu celelalte activități. Astfel, prin unele jocuri didactice urmărim să exersăm, să fixăm anumite informații. De exemplu, după ce copiii au căpătat informații referitoare la formă, culoare, mărime, perceperea relațiilor spațiale se vor putea organiza jocuri didactice ca “Spune ce sunt”, ”Jocul culorilor”, ”Așează mulțimea și spune unde ai așezat”, ”Caută discul”, ”Ce nu este corect”, prin care ei vor aplica și vor exersa cele învățate. Totodată realizăm, astfel, îmbogățirea cunoștințelor ceea ce contribuie la

dezvoltarea gândirii, a calităților acesteia. Prin aceste exerciții se poate avea și o sistematizare a cunoștințelor, ceea ce formează gândirea logică.

Îmbinarea elementelor de joc cu cele de instruire – jocul didactic – constituie pentru copii un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor număratului și socotitului. De asemenrea, jocul didactic solicit intens participarea activă a preșcolarului. Emoțiile epe care le determină participarea la acțiunea jocului didactic sporesc eficiența activității de însușire a cunoștințelor de numărat.

Desigur, jocul didactic va fi precedat de o activitate obligatorie în care copilul să fi fost familiarizat cu noțiunea de număr și cu număratul. Prin joc i se dă sarcina de a repeta, într-o formă nouă, atractivă, cunoștințele predate. Repetarea, consolidarea sau verificarea cunoștințelor prin intermediul jocului didactic se realizează diferit în funcție de sarcina activității, de forma pe care o îmbracă acțiunea jocului și de materialul didactic folosit de educatoare.

Astfel, în jocul "Cine știe să numere mai departe?" sau "Câți porumbei sunt?" copiii sunt puși în situația de a exersa număratul. În jocul "Spune a câta jucărie lipsește" li se cere să precizeze locul fiecărui număr în șirul numereleor naturale, iar în jocurile "Stopul", "Adu atâtea jucării câte îți arată cercetașul" se exersează raportarea numărului la cantitaea corespunzătoare.

Jocurile logice acordă un rol dynamic intuiției, punând accent pe acțiunea copilului asupra obiectelor. Manipularea obiectelor de către copii conduce la formarea percepțiilor, accelerând formarea structurilor operatorii ale gândirii. Treptat, obiectele sunt înlocuite cu imagini și după aceea se continuă cu folosirea unor sceme și simboluri, ceea ce face posibil accesul copiilor spre noțiuni abstracte.

Acționând asupra obiectelor mediului ambiant, asupra imaginilor acestora, copiii sunt solicitați să sesizeze diferite raporturi ce intervin între ele și învață să redea prin cuvinte acele raporturi. În joc intervine și procesul invers: pornind de la o situație descrisă verbal, acționând asupra obiectelor vizuale se reconstituie imaginea corespunzătoare. În acest fel copiii se obișnuiesc să stabilească o legătură firească între cuvânt și semnificația sa, să gândească, să se exprime corect.

Sarcinile jocurilor logice se complică progresiv. Prin consolidarea cunoștințelor referitoare la descrierea unei piese geometrice prin cele patru atribute ale sale (formă, culoare, grosime, mărime), pentru exersarea operațiilor cu mulțimi și a expresiilor caracteristice ale acestora (intersecția *și-și*, diferența *da-nu*, reuniunea *sau-sau*, complementarea reuniunii *nici-nici*); ca și pentru însușirea cât mai corectă a limbajului matematic accesibil se poate organiza un joc logico-matematic în care copiii se joacă cu două cercuri așezându-le în poziții variate unul față de altul. Prin practica jocurilor logice se acumulează o serie de experiențe care permit copiilor să grupeze obiecte de același fel ori să separe obiecte după diverse criterii.

Valoare formativă a jocurilor logice sporește cu atât mai mult cu cât educatoarea respectă următoarele prinmcipii:

- rolul copilului să nu se rezume la contemplarea situației în care a fost pus, ci să-l determine să caute soluții, să își imagineze singur diferite variante care duc la rezolvare și să își confrunte propriile păreri cu ale colegilor
- să-l obișnuiască pe copil să "studieze" diversele variante care duc la rezolvare, alegând-o pe cea mai avantajoasă și înțelegând că există mai multe căi de rezolvare
- copilul să aibă libertate deplină în alegerea variantelor de rezolvare; el trebuie să motiveze variantele alese arătând avantajele pe care le prezintă ele
- copilul va învăța foarte multe lucruri corectându-și propriile greșeli
- verbalizarea acțiunilor, exprimarea rezultatelor obținute, deși sunt foarte importante, nu se situează pe același plan cu însăți activitatea.

Aplicând principiile menționate, educatoarea va căuta să stimuleze inițiativa și inventivitatea copiilor, determinându-i să-și confrunte părerile, să caute singuri soluțiile, să înețe din propriile greșeli. În acest sens, J. Piaget recomandă "a nu impune reguli înainte să fie înțelese, ci a încerca să le faci accesibile prin experiența copilului."

Educatoarea nu trebuie să impună copiilor un anumit system de lucru. E foarte bine dacă preșcolarul își găsește singur procedeul cel mai potrivit de a acționa în joc; J.J. Rouseau a susținut "copilul să nu știe nimic pentru că i-ai spus, ci pentru că a înțeles el însuși, să nu învețe știința, ci s-o descopere."

Aria jocurilor logice este largă și cu un conținut variat. Ele pot fi eșalonate astfel încât să corespundă grupelor de vârstă și să fie în același timp adaptabile atât pentru o proiectare liniară, cât și pentru una concentric, alcătuind un sistem închegat.

Bibliografie:

1. Debesse, M, Psihologia copilului de la naștere la adolescență, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970
2. Dienes, Z.P., Un studiu experimental asupra învățării matematicii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973
3. Dima, S., Copilăria fundament al personalității, Editată de Revista Învățământului Preșcolar, București, 1997
4. Dima, F., Metodica predării număratului și socotitului în grădinița de copii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971
5. Iftimie, G. GH., Jocuri logice pentru preșcolari și școlari mici, Editura Didactică și Pedagogică
6. Neagu, M., Beraru, G., Activități matematice în grădiniță, Editura A.S.S., 1995

STAR KIDS

www.miciiolimpici.ro